வெளியீடு: ௧௪௮

வைத்தீசுவரன் கோயில்

முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்

கிடைக்குமிடம்:
நன்னூலகம்,
மணிக்கூண்டு வடக்கு,
காரைக்குடி-1.

குமரகுருபர அடிகள்

அருளியது

சொற்பொருள், விளக்கவுரையுடன் கூடியது.

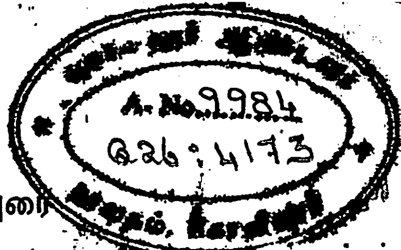

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி-6 சென்னை-1.
1968

Ed 1 Oct, 1958
Reprints: Feb. 1968

MUTHUKKUMARASAMY PILLAITH THAMIZH

Appar Achakam, Madras-1.

பதிப்புரை

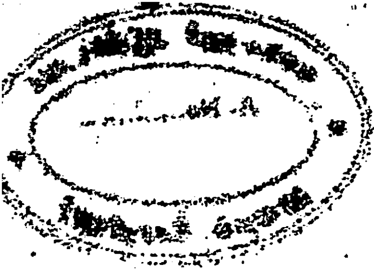
தென்றலொடு சேர்ந்து தவழ்ந்த நம் கன்னித்தமிழ் தோன்றிய நாடு, நந்தென்பாண்டி நாடே. அந் நாட்டில் தோன்றிப் பெருமை பெற்ற முனிவரர் குமரகுருபர அடிகளார். அவர் அருளிய துறைத்தீந் தமிழ் நூல்களில் ஒன்றாக இலகுவது முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

இது, மணங்கமழ் தெய்வத்து இளமையோனாகிய முருகப் பெருமான்மீது பாடப் பெற்றது. காவிரி புரக்கும் கவின்பெறு நாடாகிய சோழவள நாட்டின் கண்ணதான வைத்தீசுவரன் கோவில் நகரில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற முத்துக்குமாரசாமி யெனும் முருகப்பெருமான்மீது உளங்கனிந் துருகிப் பாடிய சிறப்புடையது.

தேனென் இனிக்கும் சீர்மைச் சொல்லழகும், பொருளழகும், இசையினிமையும், கலந்து கற்பார் நெஞ்சை ஈர்த்து ஈர்த்து என்புமுருக்கும் நீர்மையது, இந்நூல். இதன் சிறப்பால் வித்துவான் முதனிலைத் தேர்வுக்குப் பாட நூலாகச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் அமைத்துள்ளனர். இத்தகைய அருமை சான்ற இப் பிள்ளைத்தமிழ் நூலுக்குப் பேராசிரியர் பெருநாவலர் திரு. பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்களைக் கொண்டு குறிப்புரை யெழுதுவித்து முன்னர் வெளியிட்டிருந்தோம். இப்போது அக்குறிப்புரையாற் பெரும்பயனின்மை நாய்ந்து யாவர்க்கும் எளிதில் விளங்குமாறு அப்பேராசிரியர் பெருநாவலர் திரு. பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்களைக் கொண்டே சொற்பொருள் விளக்கவுரை எழுதுவித்துப் புதிய முறையில் முதற்பதிப்பாக இந்நூலை வெளியிடுகின்றோம்.

முத்தமிழால் வைதாரையும்வாழவைக்கும் முருகப்பெருமான் அன்பர்களும் ஆசிரிய மாணவப் பெருமக்களும் வாங்கிக்கற்று இன்புறுவார்களென நம்புகின்றோம்.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

முன்னுரை

தென்றலொடு சேர்ந்து தவழ்ந்த நம் கன்னித் தமிழ்மொழி தோன்றிய நாடு மங்கலம்புனை தென்பாண்டி நாடே. இந்நாட்டில் தோன்றிப் பெருமைபெற்ற முனிவர்கள் இருவர். இவர்களில் முதியவர் குமரகுருபர அடிகள். மற்றவர் விக்கிரமசிங்கபுரத்து ஆனந்தக்கூத்தர்க்கு மயிலம்மையாரிடம் தோன்றிய மாதவச் சிவஞான முனிவர். இவ்விரு முனிவர்களும் தனித்தனி ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்றும், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்றும் பாடியுள்ளார்கள். குமரகுருபர முனிவர் அருளியவை மீனாட்சியம்மன் பிள்ளைத்தமிழும், முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழும் ஆம். சிவஞான முனிவர் அருளியவை கலைசைச் செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழும், குளத்தூர் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழும் ஆம். இப் பிள்ளைத் தமிழ்கள் மிகச்சிறந்த சுவை அழகுறுப்புக்களுடன் விளங்குபவை.

இப் பிள்ளைத்தமிழ் ஆசிரியர் குமரகுருபர முனிவர் திருச்செந்தில் முருகப்பெருமான் திருவருளாணைக்கிணங்க, ஞான குருவை நாடி வடநாட்டிற்குப் புறப்பட்டுச் செல்கையில் தருமபுரம் சார்ந்து ஆங்கே மடாலயத்தில் நான்காவது குருமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்த மாசிலாமணி தேசிகரிடம் ஞானோபதேசம் பெறவிரும்பி அவர் ஆணைப்படி சிதம்பரம் செல்லப் புறப்பட்டுப் புள்ளிருக்குவேளூர் என்கின்ற வைத்தீசுவரன் கோவிலை அடைந்து குமரக்கடவுள் விருப்பப்படி முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ் பாடியருளினார்.

பிள்ளைத்தமிழ், ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என்றிருதிறப்படும். மொத்தம் பருவங்கள் பத்து. இவற்றில் காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி ஆகிய முதல் ஏழு பருவங்களும் இருவகைப் பிள்ளைத் தமிழ்க்கும் பொதுவான பருவங்களாம். இனி ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழாயின் இறுதியில் சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என்னும் மூன்று பருவங்களும், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழாயின் இறுதியில் அம்மானை, நீராடல், ஊசல் என்ற மூன்று பருவங்களும் அமைக்கப்படும்.

தேன் என இனிக்கும் சீர்மைச் சொல்லழகும், பொருளழகும், இசையினிமையுங்கலந்து, கற்பார் நெஞ்சை ஈர்த்து என்பையும்

உருக்கும் இயல்பினது இந்நூல். இதன் சிறப்பால் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தார் இந்நூலை வித்துவான் முதனிலைத் தேர்வுக்குப் பாடமாக அமைத்துள்ளார். பல இடங்களிலும் பயிலும் மாணவர்கள் விரிவுரையில்லாது வருந்துகின்ற நிலைகண்டு விரிவுரை எழுதி வெளியிட முன்வந்தனர், திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சிப் பொறுப்பாளர் திருவாளர் வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள். 1957 இல் வெளியிடப்பட்ட பிள்ளைத்தமிழ் முதற்கொத்திலமைந்த பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கட்கு அரும்பொருள் விளக்கம் எழுதும்படி எம்மைப் பணித்த அவர்களே இந்தப் பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய சில நூல்கட்கு விரிவுரையும் எழுதியுதவ வேண்டினார்கள். அதற்கிணங்க இவ்வுரை விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இற்றைக்கு நாற்பத்து நான்காண்டுகட்கு முன் காஞ்சி வித்துவான் திரு. இராமசாமி நாயுடு அவர்கள் எழுதிய விரிவுரை நூல் ஒன்றுள்ளது. அது பலரும் அடைய அரிதாயுள்ளது. அதில் பதம்பதமாக உரை வகுக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்நிலைப் படிப்புப் பெறும் மாணவருக்குப் பொருத்தமான தொடர்களின்வழி உரை விரிப்பது சிறப்பாம் ஆதலின் கருத்தமைந்த தொடர்களையணிபட வகுத்து விரிவுரை எழுதியுள்ளோம். கழகப் பதிப்பாக வெளிவந்த நூல்களில் அமைந்த குறிப்புரைகளும் வேண்டுமளவு செய்யுள்தோறும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பயிலும் மாணவர்க்கின்றியமையாது வேண்டப்படும் இலக்கணக் குறிப்புக்களும் ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்விரிவுரை எமது ஐம்பதாண்டு ஆசிரியப் பயிற்சி முதிர்ச்சியின் அமைவதால் திருந்திய முறையில் அமைந்திருக்குமென்று நம்புகின்றேம். இத்தகைய திருப்பணிகளைத் தொடர்ந்து ஆற்றி வரத் திருவருள்புரியும் தமிழிறைக்கும், கழக ஆட்சிப்பொறுப்பாளர் திருவாளர் வ. சுப்பையா பிள்ளையவர்கட்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றியை வணக்கத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேம்.

மெய்ப்பொருள் கண்டு மகிழவிரும்பும் மாணவர் அனைவரும் இத்தகைய நூலுரைகளைப் படித்து நலமடைவார்களாக.

'புலவரகம்'
நெல்லை
12-7-58

பு. சி. புன்னைவனநாதன்.

குமரகுருபர அடிகள்

வரலாற்றுச் சுருக்கம்

பாண்டி நாட்டிலேயுள்ள ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே சைவ வேளாளர் குலத்திலே சண்முக சிகாமணிக் கவிராயரும் அவர் மனைவியார் சிவகாமியம்மையாரும் செய்த தவப்பயனாக நன்மகனார் ஒருவர் பிறந்தனர். அவர் ஐந்தாண்டளவும் பேசாதிருந்தமை கண்ட பெற்றோர் திருச்செந்தூர் சென்று முருகக்கடவுளை வழிபட, அப் பெருமான் அருளால் அம் மகனார் ஊமை நீங்கிச் சைவ சித்தாந்த சரித்திரச் சாரமாய் விளங்கும் 'கந்தர் கலிவெண்பா' என்னும் பாடலை அப்பெருமான்மீது அருளிச்செய்தனர். முருகக்கடவுள் அவர் கனவிலே குமர :வடிவங்கொண்டு 'நீ குருபரனாகுக' என்றருளியதால், அன்றுமுதலாக அவர் குமர குருபரரென அழைக்கப்பட்டார்.

முருகக்கடவுள் ஆணைப்படி குமரகுருபரர் ஒருசமயம் வடதிசை செல்லும்போது 'மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்' பாட, அக்காலத் தரசராகிய திருமலை நாயகர் மீனாட்சியம்மையருளால் அதனைத் தெரிந்து அப் பிள்ளைத்தமிழை அம்மையார் திருமுன் அரங்கேற்றுவித்தனர். அப் பிள்ளைத்தமிழின் வருகைப்பருவத்து ஒன்பதாவது செய்யுளாகிய 'தொடுக்குங் கடவுட் பழம்பாடற் றொடையின் பயனே' என்று தொடங்குஞ் செய்யுளுக்குக் குமரகுருபரர் பொருளுரைக்கும்பொழுது மீனாட்சியம்மையார் அருச்சகருடைய பெண் போன்று திருக்கோலங் கொண்டு அரசர் கழுத்திலணிந்திருந்த மணிவடத்தைக் கழற்றிக் குமரகுருபரர் கழுத்திலிட்டு மறைந்தருளினர். குமர குருபரர் பின்னர் 'மீனாட்சியம்மை குறம்,' 'மீனாட்சியம்மை யிரட்டை மணிமாலை,' 'மதுரைக் கலம்பகம்,' 'நீதிநெறி விளக்கம்' என்பவற்றை இயற்றியருளினார்.

பின்பு திருவாரூர் சென்று தியாகராசப் பெருமானை வணங்கித் 'திருவாரூர் நான்மணிமாலை' என்னும் பிரபந்தத்தைக் குமர குருபரர் பாடினார். அப்பால் தருமபுரஞ் சென்று அங்கே நான்

காவது குருமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்த மாசிலாமணி தேசிகரிடம் ஞானோபதேசம் பெற விரும்பி அவராணைப்படி சிதம்பரஞ் செல்லப் புறப்பட்டு வைத்தீசுவரன் கோயில் அடைந்து குமரக்கடவுள்மீது 'முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்' என்னும் பிரபந்தம் பாடினார். பின் சிதம்பரஞ் சென்று நடராசப் பெருமான் மீது 'சிதம்பர மும்மணிக்கோவை,' 'சிதம்பரச்செய்யுட் கோவை' என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்களையும், அம்பிகை மீது 'சிவகாமி யம்மையிரட்டைமணிமாலை' என்னும் நூலையும் பாடினார். பின் தருமபுரஞ் சாரவும் மாசிலாமணி தேசிகர் அவருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தார். அக் கருணையை வியந்து தம் ஆசிரியர்மீது 'பண்டார மும்மணிக்கோவை' யென்னும் .பிரபந்தம் பாடி அதனை அவ்வாசிரியர்க்கு உரிமை யாக்கினர்.

பின்னர், அம் மாசிலாமணிதேசிகர் ஆணைப்படி தமக்குத் திருமலைநாயகரால் கொடுக்கப்பட்ட பொருளைக்கொண்டு காசிக்குப் போய், விசுவநாதப் பெருமான்மீது 'காசிக் கலம்பகம்' என்னும் பிரபந்தம் பாடினார். அந் நாட்டு மகம்மதிய அரசனிடம் மடங்கட்ட இடம்பெற விரும்பிக் கலைமகள்மீது 'சகலகலாவல்லி மாலை'ப் பிரபந்தம்பாடி இந்துஸ்தான் மொழியை அறிந்து, அரசனிடம் சென்று அநுமதிபெற்றுப் பல சைவ மடங்களும் கேதார நாதர் கோயிலும் அமைத்தனர்.

பின்னர் மூன்றுமுறை தருமபுரம் வந்து தம்முடைய ஆசிரியரைத் தரிசித்துக் காசிக்குப் போய்ச் சைவ சமயவளர்ச்சி கருதிப் பல திருப்பணிகள் செய்து காசியில் ஒரு வைகாசித் திங்கள் தேய்பிறைத் திருதியையில் முத்தி யெய்தினர்.

உ

வைத்தீசுவரன் கோயில்

முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்

[மூலமும் விளக்கவுரையும்]

[முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ் என்பது புள்ளிருக்கு வேளூரில் எழுந்தருளிய முத்துக்குமாரசாமிமீது பாடிய பிள்ளைத் தமிழ் என்னும் பிரபந்தம் ஆகும்.]

விநாயக வணக்கம்

[ஆசிரிய விருத்தம்]

பொன்பூத்த குடுமிப் பொலங்குவட் டிமவான்
பொருப்பிற் பிறந்துதவளப்
பொழிநிலவு தவழுமுழு வெள்ளிவே தண்டத்தோர்
போர்க்களிற் றைப்புணர்ந்து
தென்பூத்த பாட்டளி துதைந்தபைங் கூந்தற்
செழும்பிடி பயந்தளித்த
சிறுகட் பெருஞ்செவிக் குஞ்சரக் கன்றினிரு
செஞ்சரணை யஞ்சலிப்பாம்
மின்பூத்த சிற்றிடைப் பேரமர்க் கட்கடவுள்
வேழங் கடம்படுபடா
வெம்முலைக் கோடுகொண் டுழுதுழு துழக்கமுகை
விண்டுதேண் தேன்றுளிக்கும்

கொன்பூத்த தெரியற் கடம்பணி தடம்புயக்
குரிசிலைப் பொருசிலைக்கைக்
குமரனைக் கந்தபுரி முருகனைப் பரவுமென்
கொழிதமிழ்க் கவிதழையவே.

(சொற்பொருள்) மின்பூத்த சிறுஇடை பேர்அமர்க்கண் கடவுள்வேழம் - மின்கொடி போன்ற சிறிய இடையினையும் பெரிய போர் செய்கின்ற கண்களையும் உடைய தெய்வயானை யினது, கடம்படுபடா வெம்முலைக்கோடு கொண்டு உழுது உழுது உழக்க முகைவிண்டு தண்தேன் துளிக்கும் - குடம் போன்ற சாயாத விருப்பத்தைத் தருகின்ற முலைக்கொம்பினால் கிளைத்துக் கிளைத்து அலைக்க மொட்டு விரிந்து குளிர்ந்த தேனைத் துளிக்கின்ற, கொன்பூத்த தெரியல் கடம்பு அணி தடம்புயம் குரிசில பொருசிலைக்கை குமரனை - பெருமை பொருந்திய கடப்ப மலர்மாலையைத் தரித்த மலைபோலும் திருத்தோள்களை உடைய பெருமையிற் சிறந்தவனை, போர்செய்யக்கூடிய வில்லைத் தாங்கிய திருக்கையையுடைய குமரவேளை, கந்தபுரி முருகனை - கந்தபுரியில் வாழ்கின்ற முருகக்கடவுளை, பரவும் என்கொழி தமிழ்க் கவிதழைய - துதிக்கின்ற எனது வடித்த தமிழ்க்கவிகள் செழிக்கும்பொருட்டு, பொன்பூத்த குடுமிப்பொலன் குவட்டு இமவான் பொருப்பில் பிறந்து - அழகு அமைந்த குடுமியாகிய பொற்சிகரங்களையுடைய மேலான இமயமலையில் தோன்றி, பொழிதவள நிலவு தவழும் முழுவெள்ளி வேதண்டத்து ஓர் போர்க்களிற்றைப் புணர்ந்து - சொரியப்பட்ட வெண்ணிலாத் தவழ்கின்ற நிறைவாகிய வெள்ளிமலையிலுள்ள ஒப்பற்ற போர் யானையைக் கூடி, தென்பூத்த பாட்டு அளி துதைந்த பைங் கூந்தற் செழும்பிடி - அழகு பொருந்திய பாட்டுப் பாடுகின்ற வண்டுகள் மொய்த்த பசிய கூந்தலையுடைய செழிய பெண்யானை யானது, பயந்து அளித்த சிறுகண் பெருசெவிக் குஞ்சரக் கன்றின் - ஈன்று வளர்த்த சிறிய கண்களையும், பெரிய காதுகளையும் உடைய யானைக்கன்றின், இரு செம்சரணை அஞ்சலிப்பாம் - இரண்டு செம்மையாகிய திருவடிகளைக் கைகூப்பி வணங்குவாம் (எ - று.)

(விளக்கம்) இது பொது விநாயக வணக்கம். பின்காப்புப் பருவத்தில் வருவது தலத்திலுள்ள கற்பக விநாயகர் வணக்க மாகும். யாதானும் ஒரு நூல் செய்யப்புகுவோர் முதற்கண் மங்கலமொழி வகுத்துக்கொள்ளும் மரபுக்கு இசைய 'பொன்' என்ற மங்கலமொழி அமைவதாயிற்று. 'பொன்பூத்த குடுமி' என்பது முருகக்கடவுள் திருவருள்வழி வானொலியாகக் கிடைத்

தது. பொன்மலை மேரு என்பர். மேருவே இமயமும் என்பர். இமம் - பனி. பனியால் மூடப்பெறுமியல்பு குறித்து இமயமலை என்றனர். இப்பொருப்புக்கு மேன்மையாவது கங்கை, பார்வதி என்னும் பெண்கள் இருவரைப் பெற்று, ஈடும் எடுப்புமில்லா இறைவனை சிவபெருமானுக்கு அளித்தது. வெள்ளிவேதண்டம் - வெள்ளிமலை; இதுவே கயிலைமலையாம். 'வெள்ளிவேதண்டத்தொர் போர்க்களிறு' என்றது சிவபெருமானை. சிறுகண் பெருஞ்செவி : என்பது முரண்தொடை. குஞ்சரக்கன்று - யானைமுகக் கடவுளாகிய மூத்த பிள்ளையார். இருசரணுக்குச் செம்மையாவது அடைந்தாரைப் பிறவிப் பெருங்கடலினின்றும் கடத்தி முத்திக் கரையிற் சேர்ப்பது. கொன் அச்சமுமாம். படா - படாதது; இஃது ஈறு குறைந்தது; பெயரெச்சம். கடம்படு - குடம் போன்ற. விண்டு, விரிந்து. விள் - பகுதி. குரிசில் - பெருமையிற் சிறந்தவன்; ஆண்பாற் சிறப்புப் பெயர். புள்ளிருக்கு வேளூர் - வைத்தீசுவரன் கோவில்.

கந்தபுரி முருகனைப் பரவு தமிழ்க்கவிதை தழைய, வெள்ளி வேதண்டத்து ஓர் போர்க்களிற்றைப் புணர்ந்து செழும்பிடி பயந்தளித்த குஞ்சரக் கன்றின் இருசெஞ்சரணை அஞ்சலிப்பாம் என்று முடிக்க.

(௧)

க. காப்புப் பருவம்

[காப்புப்பருவம் என்பது பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவோர், திருமால் முதல் முப்பத்து முக்கோடி தேவர் ஈறுகப் பல கடவுளர் பிள்ளையைக் காக்க என வேண்டுவது. இஃது இரண்டாம் திங்களில் நிகழ்வது ஆகக் கூறுதல் மரபு.]

திருமால்

பூமேவு கற்பகப் பொங்கரில் செங்கட்
புலோமசை வளர்த்தகும்பப்
புணர்முலைக் களியானை விளையாடு பன்னிரு
பொருப்பனை விருப்பனைத்தும்
கோமேவு சாரற் குறச்சிறுமி மேல்வைத்த
குழகனைக் கழகந்தோறும்
கோத்துமுத் தமிழ்மொய்த்த கந்தபுரி முத்துக்
குமாரனைத் தனிபுரக்க
தேமேவு கடவுட் பொலங்கிரி திசைக்கரிகள்
திகிரிகிரி குலகிரியொடும்
திரியத் திரித்துமத் தெறியத் தடங்கடல்
தெண்டிரை முகட்டுதித்த
பாமேவு மதுரம் பழுத்தமுதம் ஒழுகும்
பசுங்குதலை மழலையஞ்சோல்
பங்கயச் செல்வியிரு கொங்கைக் குவட்டுவேளர்
பச்சைப் பசுங்கொண்டலே.

(சொ - ள்.) தேம்மேவு கடவுள் பொலம்கிரி திசைக்கரிகள் திகிரிகிரி குலகிரியொடும் திரியத்திரித்து மத்துஎறிய - இடம் பொருந்திய தெய்வத்தன்மை அமைந்த அழகாகிய மந்தர மலையை எட்டுத்திசை யானைகளும் சக்கரவாள மலையும் குலமலைகளோடும் சுழலச் சுழற்றி மத்தாக வீச, தடம்கடல் தெள்திரை முகட்டு உதித்த-அகலமாகிய திருப்பாற்கடலில் தெள்ளிய அலையில்மேல் தோன்றிய, பாமேவு மதுரம் பழுத்து அமுதம் ஒழுகும் பசுகுதலை மழலை அம்சொல் பங்கயச்செல்வி - பாக்களிற் பொருந்

திய இனிமை முதிர்ந்து அமுதம்போல் ஒழுகாநின்ற பசுங்குதலை யாகிய மழலைச்சொற்களையுடைய தாமரையை இருப்பிடமாகக் கொண்ட திருமகளது, இருகொங்கைக் குவட்டுவளர் பச்சைப் பசுங்கொண்டல் - இரண்டு கொங்கைகளாகிய மலைகளின்மேல் தூங்குகின்ற பச்சைப்பசு மேகமாகிய திருமால், பூமேவு கற்பகப் பொங்கரில் செங்கண் புலோமசை வளர்த்த கும்பம் புணர்முலைக் களியானை விளையாடு பன்னிரு பொருப்பனை - பூக்கள் பொருந்திய கற்பகச்சோலையில் சிவந்த கண்களையுடைய புலோமசையால் வளர்க்கப்பட்ட குடம்போன்ற நெருங்கின கொங்கைகளை யுடைய களிப்பையுடைய தெய்வயானையானது விளையாடுதற்கு இடமாகிய பன்னிரண்டு தோள்களாகிய மலைகளையுடையவனை, விருப்பு அனைத்தும் கோமேவு சாரற் குறச்சிறுமி மேல்வைத்த குழகனை - விருப்ப முழுதும் மலைச்சாரலில் வாழ்கின்ற குறச் சிறுமியாகிய வள்ளிநாயகிமேல் வைத்த கட்டழகனை, கழகந் தொறும் கொத்து முத்தமிழ் மொய்த்த கந்தபுரி முத்துக்குமர னைத் தனிபுரக்க - சங்கங்கள்தோறும் கூட்டமாகிய முத்தமிழ் நிறைந்த கந்தபுரியில் வாழ்கின்ற முத்துக்குமாரசாமியைச் சிறப்பாகக் காக்கக்கடவன்; (எ - று.)

(வி - ம்.) புலோமசை - இந்திராணி. புலோமன் என்பவன் மகள்: "புலோமசை வளர்த்த களியானை விளையாடு பன்னிரு பொருப்பு" என்றதனால் பொருப்பு எட்டுத் தோள்களாகிய மலைகள் எனப்பட்டது. பொலங்கிரி - மந்தரமலை. 'குலகிரி யொடும் திரியத் திரித்து மத்தெறியுந் தடங்கடல் தெண் திரை முகட்டுதித்த 'பங்கயச்செல்வி' என வருதலால் அழகிய மந்தரமலையென் றுரைக்கப்பட்டது. மேகம் மலைமீது கண் வளர்தல் இயல்பாதலால், பங்கயச்செல்வி இரு கொங்கைக் குவட்டுவளர் பச்சைப் பசுங்கொண்டல்' எனப்பட்டது. களி யானை விளையாடுதற்கு ஒரு பொருப்புச் சாலாதாதலின், 'பன் னிரு பொருப்பு' என்றார். கிரிசரம், வனசரம், நதிசரம் என்ற மூவகை யானைகளுள் இது கிரிசரம். கிரிசரம் - மயிலையில் வாழ் வது. முத்தமிழ் - இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று பகுப் புடைய தமிழ்மொழி. அகத்திய முனிவருக்குத் தமிழ் அறிவுறுத் திய பரமாசாரியனாதலாலும், தமிழ் வழங்கும் இடத்தில் தனக் குப் பெருவேட்கையாதலானும், 'கொத்து முத்தமிழ் மொய்த்த கந்தபுரி முத்துக்குமரன்' என்றார். குழகன் - கட்டழகன், இளைஞன். தே - தேம், இடம். திகிரி - சக்கரவாளம். பச்சைப் பசுங்கொண்டல்; உவமையாகுபெயர். இக்காப்புப் பருவத்தில் எல்லாத் தேவர்களையும் துதித்தல் இயல்பாயினும் காத்தற் றொழிலில் இன்றியமையாச் சிறப்பினராதல்பற்றித் திருமால் துதி முதற்கண் கூறப்பட்டது.

''பங்கயச் செல்வியிரு கொங்கைக் குவட்டுவளர் பச்சைப் பசுங்கொண்டல் கந்தபுரி முத்துக்குமரனைத் தனிபுரக்க' என்று முடிக்க. (க)

வைத்திய நாதர்

[சந்த விருத்தம்]

ஒருபு றத்துமர கதம்இ மைப்பவொளிர்
மாமேரு மற்றொரு மேருவைச் சாய்த்தென
உலக ளக்கநிமிர் வடபொ ருப்பையொரு
தோளால்வ ளைத்தபி னாகியைத் தீக்கனல்
உமிழு முக்குமிழ் அயில்தி ரித்துவரு
வாய்வாள்ம ழுப்படை வீரனைப் பார்த்தனொ
டுடவு மற்றொழிலின் அறவி ளைத்துமெதிர்
ஓடாத டற்றுகி ராதனைக் கூக்குரல்
விரிக டற்புட வி முழுது ணச்சமையும்
ஓர்காளை கட்டுப்ர தாபனைக் கார்க்கடு
விடமெ டுத்தரிய திருமி டற்றிலிடு
காமாரி யைக்கவு மாரியைப் போற்றிகு
விழிமுன் நிற்கும்வடி வழகு டைக்கடவுள்
மாமோகி னிக்கும ணாளனைச் சூக்கும
வெளியி னிற்பரம நடந விற்றுதிறல்
வேளூர்வ யித்திய நாதனைப் போற்றுதும்
குரவு செச்சையொடு நறவு யிர்ப்பவிரி
தேனறு வட்டெழு மார்பனைப் பேய்த்திரள்
குரவை யிட்டவுணர் தடிசு வைத்திடஓர்
கூர்வேல்வி டுத்தகு மாரனைப் பார்ப்பதி
குமர னைச்சமரில் உருமு கக்குளிறு
காலா யுதக்கொடி யாளனைக் கோட்டிய
குறுந கைக்குமனம் உருக வெற்பவர்த
மானொ டுமேற்பொரு தோளனைத் தாக்கிய

திரண்ம ருப்பினமர் பொருத னிக்கடவுள்
மால்யானை யைப்புணர் காளையைச் சாற்றிய
செழும றைப்பொருளி னுரைவி ரித்துமெனும்
வேதாமு டித்தலை மோதுகைக் காய்ப்போடு
திருவ டித்துணையென் முடிப தித்தவடு
ஆறுத மெய்ப்புகழ் ஆளியைப் பூட்டிய
சிறைவி டுத்தமரர் குறைமு டித்துதவு
சேனப திப்பெரு மாள்தனைக் காக்கவே.

(சொ - ள்.) குரவு செச்சையொடு நறவு உயிர்ப்பவிரி தேன்ஆறு உவட்டெழும் மார்பனை - குராமலர் வெட்சிமலருடன் வாசனைவீச விரிதலால் உண்டாகிய தேன் யாறுனது பெருகி ஓடுதற்கு இடமாகிய மார்பையுடையவனை, பேய்த்திரள் குரவை யிட்டு அவுணர் தடி சுவைத்திட ஓர் கூர்வேல் விடுத்த குமாரனை - அலகைக் கூட்டமானது குரவைக் கூத்தாடி அசுரருடைய தசையைச் சுவைக்கும்படி கூரிய வேற்படையை ஏவின குமாரனை, பார்ப்பதி குமரனைச் சமரில் உரும் உகக் குளிறு கால் ஆயுதக் கொடியாளனை - பார்வதி மகனைப் போர்க்களத்தில் இடியேறுகள் சிந்தும்படி ஒலிக்கின்ற சேவலாகிய கொடியை யுடையவனை, கோட்டிய குறுநகைக்கு மனம்உருக வெற்பவர் மாதோடு மல்பொரு தோளனை - செய்த புன்சிரிப்புக்கு மனம் உருகிக் குன்றவர் பெண்ணோடு மற்போர் புரிந்த திருத்தோள் களையுடையவனை, தாக்கிய திரள்மருப்பில் அமர் தனிமால் கடவுள் யானையைப் புணர் காளையை - இடித்த திரண்ட கொம்பினால் போர்செய்த ஒப்பற்ற பெரிய தெய்வயானையைச் சேர்ந்த இளம் பருவமுடையவனை, சாற்றிய செழுமறைப் பொருளின் உரை விரித்தும் எனும் வேதா முடித்தலையில் மோதுகைக் காய்ப்பொடு திருஅடித்துணையில் முடிபதித்த வடு ஆறுத மெய்ப்புகழ் ஆளியை - சொல்லப்பட்ட செழிய மறைப்பொருட்கு உரையை விரித்துச் சொல்வோம் என்ற பிரமனது முடிஅணிந்த தலையின் மீது குட்டின கைத்தழும்போடு இரண்டு திருஅடிகளில் என் முடி அழுத்தின தழும்பும் நீங்காத உண்மையாகிய புகழை யுடையவனை, பூட்டிய சிறை விடுத்து அமரர் குறைமுடித்து உதவு சேனபதிப் பெருமாள்தனை - அடைக்கப்பட்ட சிறையினின் றும் விடுவித்துத் தேவர்களுடைய குறை தவிர்த்தருளின சேன பதியாகிய பெருமானை, காக்க - காக்கும்பொருட்டு; ஒருபுறத்து மரகதம் இமைப்ப ஒளிர் மாமேரு மற்றொரு மேருவைச் சாய்த்து என - ஒரு பக்கத்தில் மரகதமணி விளங்க ஒளிவிடுகின்ற மகா

மேரு மலையானது வேறொரு மேருமலையைச் சாய்த்தாற்போல, உலகு அளக்க நிமிர் வடபொருப்பை ஒரு தோளால் வளைத்த பிணாகியை தீக்கனல் உமிழும் முக்குடுமி அயில் திரித்துவரு வாய் வாள் மழுப்படை வீரனை - உலகங்களை அளக்கும்பொருட்டு நிமிர்ந்த வடமலையை ஒப்பற்ற திருத்தோளால் வளைத்த பிணாகத்தையுடையவனை, தீக்கின்ற நெருப்பை உமிழ்கின்ற முத்தலையையுடைய சூலத்தைச் சுழற்றி வருகின்ற வாயில் ஒளியுள்ள மழுவாயுதத்தையுடைய வீரனை, பார்த்தனொடு உடலும் மல் தொழிலில் அறஇளைத்தும் எதிர் ஓடாது உடற்று கிராதனை - அருச்சுனனோடு கோபித்து எதிர்ந்த மற்போரினால் மிக மெலிந்தும், அவன் எதிரே கோபித்து எதிர்த்த வேடனை, கூக்குரல்விரி கடல்புவி முழுதும் உண்ணச்சமையும் ஓர் காளைகட்டு பிரதாபனை- ஒலிமிகுந்த கடல்சூழ்ந்த உலக முழுவதும் உண்ண அமைந்த ஒரு காளையை ஊர்தியாகப் பிணித்த மகிமையுள்ளவனை, கார்க்கடு விடம் எடுத்து அரிய திருமிடற்றில் இடுகாமாரியை-கரிய கடுமையான நஞ்சை எடுத்து அருமையாகிய திருமிடற்றில் அடக்கிக் கொண்ட மன்மதனை யழித்தவனை, கவுமாரியைப்போல் திருவிழி மூன்வடிவு அழகுஉடை கடவுள்மா மோகினிக்கு மணாளனை - பார்வதியைப்போல் திருக்கண்களுக்கு எதிரே நின்ற உடல் அழகுவாய்ந்த தெய்வத்தன்மையுள்ள பெருமைபொருந்திய மோகினிக்கு நாயகனை, சூக்கும வெளியினில் பரமநடம் நவிற்று திறல் வேளூர் வைத்தியநாதனைப் போற்றுதும்-பரவெளியில் மேன்மையாகிய நடனத்தைச் செய்கின்ற வெற்றியையுடைய வேளூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற வைத்தியநாதன் என்னும் பெயரையுடைய சிவபெருமானைப் போற்றுவோம்; (எ - று.)

(வி - ம்) மரகதம் : உவமையாகுபெயர்; இங்கு உமாதேவி. பிணாகி - பிணாகம் என்னும் வில்லையுடைய சிவன். தீக்கனல் - எரித்தலையுடைய நெருப்பு. புடவிமுழு துணச்சமையும் ஓர் காளை - திருமால். காளை : உவமையாகுபெயர். காலில் முள்ளாகிய ஆயுதத்தை யுடைமையால் சேவலைக் காலாயுதம் என்றார், வெற்பவர் தம்மான் - வள்ளிநாயகி- மான் என்றது - மான் வயிற்றிற் றோன்றியதுபற்றி. யானையைப் புணர்காளை என்றது காமச் சுவைபட வந்தது, மறைப்பொருள் - பிரணவம், அமரர் - அமிர்தம் உண்டமையால் இறவாதவர். இவரும் ஒரு கற்பத்தில் இறப்பவர் எனினும் இறவாதவர் என்றது மங்கலவழக்கு. உருமு-இடியேறு. உக - சிதற, உகு: பகுதி. மால் - பெருமை. கடவுள்-தெய்வம். வேதா - பிரமா. துணை - இரண்டு. குறை முடித்து - குறை தவிர்த்து. ஒரு பக்கத்தில் உமாதேவியார் விளங்கச் சிவபெருமான் பொன்மேனியுடன் பொலிதலின் ஒரு புறத்து மரகதம் இமைப்ப ஒளிர் மாமேரு என்றார். கடவுள்மா

மோகினி - திருமால். திருமால் மோகினி வடிவங் கொண்டு தாருகாவனத்து முனிவர்களின் தவச்செருக்கை ஒழிக்க. செவ் வேள்பூசித்த இடமாதலின் வேளூர் என்று பெயர். (உ)

தையனுயகியம்மை

வேறு

குழைஅ டர்ந்துவடி கணைது ரந்துசெறி
குமிழ்ம றிந்தவிழி நவ்வியைக் கோட்டோடு
குவடெ றிந்தமுத கலசம் வென்றதட
முலைசு மந்தமலை வல்லியைச் சேற்ருளிர்
குமுதம் விண்டசுவை அமுத முண்டினிய
கொழுநர் கொஞ்சுசிறு கிள்ளையைத் தாட்டுணை
குறுகு தொண்டர்பிழை அறம றந்துபிறர்
குணமி கழ்ந்ததக வில்லியைச் சேட்சேலும்
எழுபெ ரும்புவன முழுதொ ருங்குதவும்
இறைவி யென்றும்மறை கையெடுத் தார்க்கவும்
இடைநு டங்குமட நடையி ளங்குமரி
எனஇ ருந்தகன கள்வியைப் பூத்தஎன்
இதய புண்டரிக மலரில் எந்தையொடும்
இனிதமர்ந்தவொரு செல்வியைப் பாற்ருேகும்
இருவர் கண்கள்கது வரிய செஞ்சுடரின்
இடம ருங்குடைய தையலைப் போற்றுதும்
முழுது ணர்ந்தும்உணர் வரிய தொன்றையொரு
மொழியின் விண்டசிறு பிள்ளையைச் சூர்ப்பெயர்
முதுப ழம்பகையை அறவெ றிந்தவுணர்
முதல்த டிந்ததனி வில்லியைப் பாட்டளி
முரல விண்டதரு நிழல்தொ ழும்புகுடி
புகவ ழங்குகோடை வள்ளலைப் போற்றுடி
முடியு மின்றிவெறு வெளிக டந்துமறை
முடிவி னின்றுநிறை செல்வனைக் காத்தோறும் ௩

மழலை வண்டுதேட மலர்கு டைந்துபுது
மதுவ ருந்திநறு மல்லிகைச் சேக்கையின்
வடிப சுந்தமிழின் இசைப யின்றபெடை
யொடுது யின்றினிய செவ்வழிப் பாட்டினை
வருவி பஞ்சிபயில் தரும தங்கர்தெரு
மரமு ரன்றுநெடு வைகறைப் போய்ச்செழு
மலரி லஞ்சிதோறும் உலவு கந்தபுரி
மருவு கந்தனையெம் ஐயனைக் காக்கவே.

(சொ - ள்.) முழுது உணர்ந்தும் உணர்வு அரியது ஒன்றை ஒருமொழியின் விண்ட சிறு பிள்ளையை - முற்றும் அறிந்தும் அறிதற்கரிதாகிய ஒரு பொருளை ஒரு சொல்லாற் சொல்லிய சிறிய பிள்ளையை, சூர்ப்பெயர் முதுபழம் பகையை அறஎறிந்து அவுணர்முதல் தடிந்த தனிவில்லியை - சூரன் என்னும் பெயரையுடைய முதுமையாகிய பழம்பகைவனை முடியும்படி கொன்று அசுரருடைய வேரைக் களைந்த ஒப்பற்ற வில்லாளியை, பாட்டு அளிமுரல விண்ட தருநிழல் தொழும்பு குடிபுக - பாடல்களை வண்டுகள் பாட மலர்ந்த தருநிழலில் தொண்டர் குடியேற, வழங்கு கொடைவள்ளலை - வழங்கின கொடையையுடைய வள்ளலை, போற்றுஅடி முடியும்இன்றி வெறு வெளிகடந்து மறைமுடியில் நின்று நிறைசெல்வனை - யாவரும் வழிபடுதற்குரிய முதலும் இறுதியும் இல்லாமல் வெட்டவெளியைத் தாண்டி மறையின் உச்சியில் நிறைந்து நின்ற செல்வம் உடையவனை, காதொறும் மழலை வண்டு தடம்மலர் குடைந்து புதுமது அருந்தி நறுமல்லிகை சேக்கையில் வடிபசுந் தமிழின் இசைபயின்ற பெடையொடு துயின்று - சோலைதோறும் இளவண்டுகள் தடாக மலர்களைத் தோண்டிப் புதிய தேனையுண்டு நறிய மல்லிகை மலர்ப்பள்ளியில் வடித்த பசுந்தமிழின் இசையைப் பழகின பெடை வண்டுகளோடு தூங்கி, இனிய செவ்வழிப் பாட்டினை வரு விபஞ்சி பயில்தரு மதங்கர் தெருமர முரன்று நெடு வைகறை போய் - இனிதாகிய செவ்வழிப் பண்ணினை வருகின்ற வீணை வாசித்தலைப் பழகின மதங்கரும் மயங்கும்படி பாடி நீண்ட வைகறையில் எழுந்து சென்று, செழுமலர் இலஞ்சிதொறும் உலவு கந்தபுரி மருவு கந்தனை - செழிய மலர்களையுடைய குளந்தோறும் உலாவுகிற கந்தபுரியில் வாழ்கின்ற கந்தவேளை, எம் ஐயனைக் காக்க - எம் இறைவனைக் காக்கும்பொருட்டு, குழை அடர்ந்து வடிகணை துரந்து செறிகுமிழ் மறிந்த விழிநவ்வியை - குழையை நெருங்கி வடித்த அம்பைத் துரத்தி நெருங்கிய

குமிழும் பூவிற்பாய்ந்து மீள்கின்ற கண்களையுடைய பெண்மானை, கோட்டொடு குவடு எறிந்து அமுதகலசம் வென்ற தடமுலை சுமந்த மலைவல்லியை - யானைக் கொம்புகளுடன் மலைகளைவென்று அமிர்த குடங்களைவென்ற பெரிய முலைகளைத் தாங்கிய மலையரையன் மகளை, சேற்றுஒளிர் குமுதம்விண்ட சுவைஅமுதம் உண்டு இனிய கொழுநர் கொஞ்சு சிறுகிள்ளையை - சேற்றில் விளங்குகின்ற செவ்வல்லி மலர்ந்த சுவையுள்ள தேனையுண்டு இனிதாகிய கணவர் கொஞ்சுகின்ற இளங்கிளியை, தாள்துணை குறுகு தொண்டர் பிழைஅற மறந்து பிறர்குணம் இகழ்ந்த தகவு இல்லியை - திருவடித்துணையை அடைந்த தொண்டர்களுடைய குற்றங்களை முற்றும் மறந்து பிறருடைய குணங்களை அவமதித்த தகுதியில்லாதவளை, சேட்செல்லும் எழுபெரும் புவனம்முழுது ஒருங்கு உதவும் இறைவி என்று மறைஆர்க்கவும் - தூரத்தே செல்லுகின்ற பெரிய உலகங்கள் முற்றும் ஒருங்கே ஈன்ற தலைவி என்று வேதங்கள் வாயெடுத்து வாழ்த்தவும், இடைநுடங்கும் மடநடை இளங்குமரி என இருந்த கன கள்வியை-இடைதுவளாநின்ற மெல்லிய நடையையுடைய இளங்குமரி என்று சொல்லும் படி யிருந்த பெரிய கள்ளியை, பூத்தஎன் இதய புண்டரிக மலரில் எந்தையொடும் இனிது அமர்ந்த ஒரு செல்வியை - மலர்ந்த என்னுடைய மனமாகிய தாமரை மலரில் எந்தையாகிய சிவபெருமானொடும் இனிதாய் அமர்ந்திருக்கின்ற ஒப்பற்ற செல்வமுடையவளை, பால்தொகும் இருவர் கண்கள் கதுவுஅரிய செஞ்சுடரின் இடமருங்கு உடைய தையலைப் போற்றுதும் - இருபுறத்தும் சேர்ந்திருக்கின்ற நான்முகன் திருமால் ஆகிய இருவருடைய கண்களாற் பற்றப்படுதலருமையாகிய செவ்வொளியாகிய சிவபெருமானது இடப்பாகத்தையுடைய தையல்நாயகியை வழிபடுவோம்; (எ - று.)

(வி - ரை.) குழை - காதணி. வடிகணை: வினைத்தொகை விலைத்தொடர். குமிழ்: முதலாகுபெயர். பின் உவமையாகு பெயராய் மூக்கினையுணர்த்தியது. தகவு - நடுவுநிலைமை. தொண்டர் குற்றங்களை மறந்து பிறர் குணங்களை அவமதித்தலால் தகவில்லி என்றார். 'முழுதுணர்ந்தும் உணர்தற்கரியதொன்று' என்றது 'உணர்ந்தார்க் குணர்வரியோன்' என்றாற்போல்வது. தொழும்பு என்பது பண்பாகுபெயராய்த் தேவரையும் அடியாரையும் உணர்த்தியது. திருமொழி - பிரணவம், மறை முதலில் ஓதப்படுவது.

"கந்தபுரிவரு கந்தனை எம்ஐயனைக் காக்க, பாற்றொழும் இருவர் கண்கள் கதுவரிய செஞ்சுடரின் இடமருங்குடைய தையலைப் போற்றுதும்" என முடிக்க. (உ)

கற்பகவிநாயகக்கடவுள்

வேறு

கடாம்உமிழ் கைக்கதக் கிம்புரிக் கோட்டொரு
கராசலம் இட்டமெய்க் கஞ்சுகிக் கேற்பவோர்
படாமணி மத்தகத் தந்தியைத் தீர்த்தர்கள்
பராவரு கற்பகக் கன்றினைப் போற்றுதும்
வடாதுபொ ருப்பினில் துன்றுபுத் தேட்கெதிர்
மனோலயம் உற்றமெய்ப் பண்பினைக் காட்டிய
சடானன னைத்தலைச் சங்கம்வைத் தாற்றிய
சடாயுபு ரத்தருட் கந்தனைக் காக்கவே.

(சொ - ள்.) வடாது பொருப்பினில் துன்று புத்தேட்கு எதிர் மனோலயமுற்ற மெய்ப்பண்பினைக் காட்டிய சடானனனை - வடமலையிற் பொருந்திய சிவபெருமானுக்கு எதிரே மன வொருமை அடைதற்கு ஏதுவாகிய உண்மை நிலையை அறிவித்த ஆறுமுகனை, தலைச்சங்கம் வைத்து ஆற்றிய சடாயுபுரத்து அருட் கந்தனைக் காக்க - முதற்சங்கத்தை ஏற்படுத்தி நடத்திய சடாயு புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கந்தவேளைக் காக்கும் பொருட்டு, கடாம்உமிழ் கைகதம் கிம்புரிக் கோடுஒரு கராசலம் இட்டமெய்க் கஞ்சுகிக்கு ஏற்ப - மதநீரை உமிழ்கின்ற துதிக்கையினையும் கோபத்தினையும் கிம்புரிப்பூண் அணிந்த கொம்பினையும் உடைய ஒரு கைம்மலையானது கொடுத்த உடற்கவசத்துக்கு ஏற்ப, ஓர் படாம்அணி மத்தகத் தந்தியை - ஒப்பற்ற முகபடாம் அணிந்த மத்தகத்தையுடைய யானையை, தீர்த்தர்கள் பராவுஅரு கற்பகம் கன்றினைப் போற்றுதும் - தூய்மையானவர்கள் வழிபடற்குரிய அருமையாகிய கற்பகக் கன்றினை (கற்பக விநாயகனை) வழிபடு வோம்; (எ - று.)

(வி - ம்) வடாது பொருப்பு - வடக்கிலுள்ள மேருமலை. வடக்குள்ளது வடாது. சடாயு பூசித்த காரணத்தால் சடாயு புரம். சடானனன் - சட் + ஆனனன், ஆறுமுகன். தீர்த்தர்கள் - தேவர்கள். கற்பகக் கன்று இத்தலத்தில் எழுந்தருளிய விநாயகர். கற்பகக் கன்று என்பது கற்பகம் என்ற பெயரையுடைய யானைக் கன்று என விரியும்.

சடாயுபுரத்துக் கந்தனைக் காக்கக் கற்பகக் கன்றினைப் போற்றுதும் என முடிக்க. (ச)

பிரமதேவர்

[ஆசிரிய விருத்தம்]

பைங்காய்க் கமுகு செம்பழுக்காய்ப்
பவளம் உதிர்ப்பக் கதிர்ச்செந்நெல்
பனிமுத் துகுக்குஞ் சோணாட்டின்
பரிசு பாடி ஞிமி றிரப்பக்
கோங்கார்த் திறைக்கு நறைக்காந்தள்
குறிஞ்சி மலரோ டணிந்தநறுங்
குஞ்சிப் பெருமாள் வேதபுரிக்
குமரப் பெருமாள் தனைக்காக்க
செங்காற் கருங்கண் பைந்தொடியார்
சிற்றூய்ப் பாடிப் பெருங்குடியில்
தீம்பால் திருடிக் கட்டுண்டு
திரியா வண்ணம் திருத்தாதைக்கு
அங்காப் படங்கப் பால்தயிர்நெய்
அருந்தேன் கடலோ டிருந்துண்ண
அகிலம் படைத்துத் தனக்கேற
அன்னம் படைத்த பெருமாளே.

(சொ - ள்.) *செங்கால் கருங்கண் பைந்தொடியார் சிற்றூய்ப் பாடிப் பெருங்குடியில் தீம்பால் திருடிக் கட்டுண்டு திரியா வண்ணம் - சிவந்த காலையும் கரிய கண்களையும் பசிய வளையலையும் உடைய ஆய மகளிரிடத்துச் சிறிய ஆய்ப்பாடியிலுள்ள பெருங் குடியிலே இனிமையாகிய பாலைத் திருடிக் கட்டுப்பட்டுத் திரியாதபடி, திருத்தாதைக்கு அங்காப்பு அடங்க பால் தயிர் நெய் அருந்தேன் கடலோடு இருந்து உண்ண அகிலம் படைத்துத் தனக்குஏற அன்னம் படைத்த பெருமாளே! - தன் திருத்தந்தையார்க்கு வாய்திறத்தல் இல்லையாகப் பால், தயிர், நெய், அரிய தேன் என்பவற்றைக் கடலுடனே இருந்துண்ணும்படி உலகத்தை உண்டாக்கித் தனக்கு ஏறும் பொருட்டு அன்னத்தைப் படைத்துக்கொண்ட பெருமையை யுடையவனாகிய பிரமன், பைங்காய்க் கமுகு செம்பழுக்காய்ப் பவளம் உதிர்ப்ப கதிர்செந்நெல் பனிமுத்து உகுக்கும் சோணாட்டின் பரிசு பாடி - பசுங்*

காயையுடைய கமுகமரங்கள் பழுத்த காய்களாகிய பவளங்களை உதிர்க்கச் செந்நெற்கதிர்கள் குளிர்ச்சியாகிய முத்துக்களைச் சிந்துகின்ற சோழநாட்டினது பெருமையை எடுத்துப் பாடி, ஞிமிறு இரப்ப - வண்டுகள் யாசிக்க, கொங்கார்த் திறைக்கு நறைக்காந்தள் குறிஞ்சி மலரோடு அணிந்த குஞ்சிப் பெருமாள்- தேனை நிறைத்து இறைக்கின்ற வாசனையுள்ள காந்தள் மலர் களைக் குறிஞ்சி மலர்களுடனே தரித்துக்கொண்ட முடியை யுடைய பெருமானும், வேதபுரியில் வாழ்கின்ற குகப் பெருமானு மாகிய முருகனைக் காக்கக்கடவன்; (எ - று.)

(வி - ம்.) செந்நெற்கதிரில் முத்துண்டாதல் இயல்பாத லின், கதிர்ச்செந்நெல் மணிமுத்துதிர்க்கும் என்றார். பின்வரும் பாடற்படி இருபது இடங்களில் முத்துப் பிறப்பது விளங்கும்.

“ தந்தி வராக மருப்பிப்பி பூகம் தனிக்கதலி
நந்து சலஞ்சலம் மீன்தலை கொக்கு நளினமின்னார்
கந்தரம் சாலி கழைகன்னல் ஆவின்பல் கட்செவிகார்
இந்து உடும்பு கராமுத்தம் ஈனும் இருபதுமே.”

கமுகு பவளத்தையும் செந்நெல் முத்தினையும் உதிர்த்தலும் செய்யுமாயின் அந்நாட்டு மாந்தரின் வண்மை (கொடைவளம்) சொல்ல வேண்டாம் என்பதாயிற்று. அதனால் சோணாட்டினர் பரிசுபாடி ஞிமிறிரப்ப என்றார். குறிஞ்சிமலர் - மலையில் உள்ள ஒருவகை மலர். குஞ்சி - சிகை. வேதங்கள் பூசித்த தலமாதலால் வேதபுரி என்று வழங்கும். தீம்பால் என்பதில் தீ சாதியடை. திருத்தாதை-திருமால். தோன்றியழிதலாகிய உலகத்தை அகிலம் (அழிவற்றது) என்றது மங்கலவழக்கு. தந்தைக்குப் பால் முதலிய பருகுவன அளித்துத் தனக்கு உண்பதற்கு மிக அன்னம் படைத்துக் கொண்டான் என மற்றும் ஒரு பொருள் தோன்று தல் காண்க. அகிலம் படைத்த பெருமாள் குமரப் பெருமாள் தனைக் காக்க என்று முடித்துக்கொள்க. (௭)

தேவேந்திரன்

வேறு

காஞறு கற்பகக் காவுமூ வுலகும்அக்
காவென நிழற்றும்ஒற்றைக்
கவிகையுங் குணதிசைக் காவலும் பிறவும்உள
காணியுங் காணியாக

வானாறு கோட்டிமய மலைவயிறு வாய்த்ததலை
மகளுக்கும் மணமகற்கும்
மருமகளை உரியதன் திருமக ளெனப்பெற்ற
மாமடிக ளைத்துதிப்பாம்
பானாறு செந்நெற் பசுங்கதிர் கறித்துமென்
பைங்குவளை வாய்குதட்டும்
பணைமருப் பெருமைமடு மடிமடை திறந்ததீம்
பாலாறு பங்கயச்செந்
தேனாறு டன்கடவுள் வானா றெனப்பெருகு
சித்தாமிர் தஞ்சிவபிரான்
சீர்த்திப்ர தாபநிகர் தினகர புரித்தேவ
தேவனைக் காக்களன்றே.

(சொ - ள்.) *பால்நாறு செந்நெற் பசுங்கதிர் கறித்து மென்பசுங்குவளை வாய்குதட்டும் பணைமருப்பு எருமை - பால் பிடித்த செந்நெல்லின் பசிய கதிர்களைக் கடித்து மென்மையாகிய பசிய குவளை மலர்களை வாயினால் மெல்லுகின்ற பருத்த கொம்பு களையுடைய எருமைகள், மடு மடிமடை திறந்த தீம்பால்ஆறு பங்கயச் செந்தேன் ஆறுடன் கடவுள் வான்ஆறு எனப்பெருகு சித்தாமிர்தம் - தமது அடிகளாகிய மடுக்களின் மடை திறந்தத னால் உண்டாகிய இனிய பால் யாறுனது தாமரை மலர்களினின் றும் பெருகுகின்ற செந்தேன் ஆறுகளோடு கலந்து தெய்வத் தன்மையுள்ள ஆகாய கங்கைபோலப் போய்ப் பெருகுகிற சித்தா மிர்த தீர்த்தமானது, சிவபிரான் சீர்த்திப் பிரதாபம் நிகர் தினகர புரி தேவதேவனை காக்க என்று - சிவபிரானது சீர்த்திப் பெரு மையை நிகர்த்த தினகரபுரியிலுள்ள தேவதேவனாகிய கந்த வேளைக் காக்கவேண்டும் என்று, கான்நாறு கற்பகக்காவும் மூவுல கும் அ காளன நிழற்றும் ஒற்றைக் கவிகையும் கீழ்த்திசைக் காவ லும் பிறவும் உள்ள காணியும் காணிஆக - மணம் கமழ்கின்ற கற்பகச்சோலையும் மூன்றுலகங்களும் அந்தக் கற்பகச்சோலை போல நிழலைச் செய்கின்ற தனியாகிய கொற்றக் குடையும் கீழ்த் திசைக் காவலும் பிறவுமாயுள்ள இடமும் காணியாட்சியாக, வான்நாறு கோடு இமயமலைத் தலைமகட்கும் மணமகற்கும் மருமகளை உரிய தன் திருமகள் எனப்பெற்ற மாமடிகளைத் துதிப் பாம் - ஆகாயத்தை அளாவுகின்ற சிகரங்களையுடைய இமய மலையிற் பிறந்த மூத்த மகளுக்கும் அவள் கணவனுக்கும்*

மருமகளாகிய தெய்வயானையை உரிமையாகிய தன் திருமக ளாகப்பெற்ற மாமனாகிய (இந்திரன்) அடிகளைத் துதிசெய்கு வோம்; (எ - று.)

(வி - ம்.) இமயமலை வயிறு வாய்த்த தலைமகள், பார்வதி. மணமகன் - சிவபெருமான். தெய்வயானையார் கந்தவேளுக்கு மனைவியாதலும் இந்திரனுக்கு மகளாதலும், பார்வதி பரமேசுர ருக்கு மருமகளாதலும், "காறு கற்பகக் காவும்" எனத் தொடங்கி, "மாமடிகளைத் துதிப்பாம்" என முடித்த சொற் றொடர்களால் இனிதுணரக் கிடந்தன. கறித்தல் - கடித்தல். பணைமருப்பு: வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். இனிப் பணை என்பதை முதனிலைத் தொழிற்பெயராக்கிப் பணைத்தலையுடைய என இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை எனலு மாம்: மாமடிகள் - இந்திரன், மாம + அடிகள் = மாமடிகள் என அகரம் குறைந்தது; இது தொகுத்தல் விகாரம். தினகரபுரி - தினகரன் (சூரியன்) பூசித்த நகர்.

தினகரபுரித் தேவதேவனைக் காக்க என்றே மாமடிகளைத் துதிப்பாம் என்று முடிக்க. (௬)

திருமகள்

வேறு

மானிறக் கடவுள்திரு மறுமார்பில் நறவிரி
 வனத்துழாய்க் காடுமூடி
மாயிருள் வழங்குதன் திருமாளி கைக்கந்தண்
 மணிவிளக் கிட்டுமுட்டாட்
கானிறைக் குங்கமல வீட்டுக்கு நெட்டிதழ்க்
 கதவந் திறந்தளித்தும்
காதன்மை காட்டுங் கவுத்துவத் துடன்வந்த
 கன்னிகையை அஞ்சலிப்பாம்
மீனிறப் புணரியை விழுங்குங் கடற்றானை
 வெள்ளமொடு கள்ளமனமும்
மெய்யுமிரு ளத்திரளும் அவுணக் கருங்கங்குல்
 விடியக் கடுங்குரல்விடும்

தீநிறக் குடுமிவெண் சேவலை உயர்த்துவண்
சிறைமயிற் பரிநடாத்துஞ்
சேவகப் பெருமானை வேதபுரி வரும்இளஞ்
சேயைப் புரக்கவென்றே.

(சொ - ள்.) மீன்நிறப் புணரியை விழுங்குங் கடல்தானை வெள்ளமொடு - மீன்மயமாகிய கடலை அடக்குகிற வேறொரு கடல்போன்ற சேனைப்பெருக்கோடு, கள்ளம் மனமும் மெய்யும் இருளத்திரளும் அவுணர் கரு கங்குல் விடிய - வஞ்சத்தோடு கூடிய தமது மனமும் உடம்பும் இருண்டிருக்கத் திரண்டிருக்கின்ற இராக்கதராகிய கரிய இரவானது விடியும்படி, கடுங்குரல் விடும் தீநிறக்குடுமி வெண்சேவலை உயர்த்து வண்சிறை மயிற்பரி நடாத்தும் சேவகப் பெருமானை - கடுங்குரல் எடுத்துக் கூவுகின்ற நெருப்பு நிறமாகிய உச்சிக் கொண்டையையுடைய வெள்ளைச் சேவலைக் கொடியாக உயர எடுத்து வளவிய சிறைகளையுடைய மயில் ஆகிய குதிரையை வாகனமாகச் செலுத்துகின்ற வீரனாகிய பெருமானை, வேதபுரிவரும் இளஞ்சேயைப் புரக்க என்று - வேதபுரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இளங்குமரனைக் காக்க என்று, மால்நிறக் கடவுள் திருமறு மார்பில் நறவிரி வனத்துழாய்க் காடுமூடி - மேகநிறத்தையுடைய தெய்வத்தின் (திருமால்) அழகிய மறுஅமைந்த மார்பின்கண் வாசனையோடு மலர்கின்ற அழகாகிய துளவக் காட்டினால் மூடப்பெற்று, மாஇருள் வழங்குதன் திருமாளிகைக்கு அம்தண் மணிவிளக்கு இட்டுமுள்தாள் கான் நிறைக்கும் கமலம் வீட்டுக்கு - பேரிருள் அடர்ந்த தனது திருமாளிகைக்கு அழகும் தட்பமும் உள்ள மணிவிளக்கு ஏற்றியும், முள்ளோடுகூடிய நாளத்தையுடையதாய வாசனையைச் செய்கின்ற தாமரையாகிய வீட்டுக்கு, நெடுஇதழ் கதவம் திறந்து அளித்தும் காதன்மை காட்டும் கவுத்துவத்துடன் வந்த கன்னிகையை அஞ்சலிப்பாம் - நீண்ட இதழ்களாகிய கதவைத் திறந்து கொடுத்தும் தனது அன்புடைமையைக் காட்டுகின்ற கவுத்துவ மணியுடன் தோன்றிய திருமகளைக் கைகூப்பி வணங்குவோம்(யாம்) (எ - று.)

(வி - ம்.) மால் - மேகம். மால்நிறக் கடவுள்-கொண்டல் வண்ணனாகிய திருமால். மறு - உத்தம இலக்கணமாகிய இது திருமால் மார்பில் இருப்பது; இதனை ஸ்ரீவத்ஸம் என்பர். மணி விளக்கு - இரத்தின தீபம், இரத்தின விளக்கு. இது கௌத்துவ மணியைக் குறித்தது. திருப்பாற்கடல் கடையும்போது தோன்றிய பல பொருள்களுள் கௌத்துவ மணியும் ஒன்று. அதன் பின் இலக்குமி தோன்றினள் என்க. (எ)

கலைமகள்

துறைபட்ட மறையவன் செந்நாப் படிந்துதன்
சுவைநிறஞ் சிவைவுறுமே
தொன்மறை கனிந்தூறும் அம்பலநீ றாறலில்
தூத்துகில் நனைப்புறுமே
கறைபட்ட வெண்டோட்டு நளினப் பொகுட்டேமது
நன்னேஞ் சேனக்குடிபுகும்
ஞானப் பிராட்டியைச் சொற்கடல் தெள்ளமுதை
நாத்தழும் பத்துதிப்பாம்
சிறைபட்ட தண்துறைச் சித்தாமிர் தப்பெருந்
தீர்த்தந் திளைத்தாடிய
செஞ்சுடர்க் கடவுளும் வெண்சுடர்க் கடவுளில்
தெள்ளமுத மயமாகலான்
உறைபட்ட சுதைநிலவோ டிளவெயிலும் அளவளாய்
உண்ணச்ச கோரம்வெஃகும்
ஓங்கெயிற் பரிதிபுரி முருகனைச் சண்முகத்
தொருவனைக் காக்கஎன்றே.

(சொ - ள்.) சிறைபட்ட தண்துறைச் சித்தாமிர்தம் பெரும் தீர்த்தம் திளைத்து ஆடிய - சிறைசெய்யப்பட்ட குளிர்ந்த துறையையுடைய சித்தாமிர்தம் என்னும் பெயரையுடைய பெரிய தடாகத்தில் மூழ்கின, செஞ்சுடர்க் கடவுளும் வெண் சுடர்க் கடவுளில் தெள்ளமுத மயம் ஆகலான்-சூரியனும் சந்திரனைப்போல் தெளிவாகிய அமிர்த உருவாதலால், உறைபட்ட சுதை நிலவொடு இளவெயிலும் அளவளாய் சகோரம் உண்ண வெஃகும் ஓங்குஎயில் பரிதிபுரி முருகனை - துளியாகிய அமுதம் போன்ற நிலவோடு இளவெயிலும் கலந்து சகோரப்புட்கள் உண்ண விரும்புகிற உயர்ந்த மதிலையுடைய பரிதிபுரமலையில் எழுந்தருளிய முருகவேளை, சண்முகத்து ஒருவனைக் காக்க என்று - ஆறு திருமுகங்களையுடைய ஒப்பற்றவனைக் காக்க வேண்டுமென்று, துறைபட்ட மறையவன் செந்நாப் படிந்துதன் சுதைநிறம் சிவப்பு உறுமே - பல துறைகள் பொருந்திய மறை பயின்ற பிரமனது சிவந்த நாவிற் படிந்து தனது வெண்ணிறம் அழிந்து சிவப்புநிறம் பொருந்தாமலும், தொல்மறை கனிந்து

ஊறும் அண்பல் நீர் ஊறலின் தூதுகில் நனைப்பு உருமே-பழைமையாகிய வேதங்கள் முதிர்ந்து ஊறி வருகிற மேல்வாய்ப் பல்நீர் சுரத்தலால் வெள்ளாடை நனைவை யடையாமலும், நறைபட்ட வெண்தோட்டு நளினம் பொகுட்டு எமது நல் நெஞ்சு என குடிபுகும் ஞானப்பிராட்டியை - மணம் பொருந்திய வெள்ளிதழ்களையுடைய தாமரைப் பொகுட்டில் எமது நன் மனத்திற்போலக் குடிபுகாநின்ற ஞானநாயகியை, சொல் கடல் தெள் அமுதை நா தழும்பத் துதிப்பாம்-கலைக்கடலில் தோன்றிய தெளிவாகிய அமுதத்தை (கலைமகளை) நாவில் தழும்பு ஏறும்படி துதிபுரிவாம்; (எ - று.)

(வி - ம்.) துறை - பலபொருட்டுறைகள். அவை அற முதலாயின. செந்நா - செவ்விய நா. மன்பனிர் என்ற பாடத்திற்குத் தன் கணவனாகிய பிரமனின் பல்நீர் என்றுரைக்க. வெண் தோட்டு நளினம் - வெள்ளிதழ்த் தாமரை. பொகுட்டு - கொட்டை; இது கர்ணிகை என்பர். பிராட்டி - உபகார குண முள்ளவள். இதன் ஆண்பால்; பிரான். திருமகளைப் பாற்கடற் றெள்ளமுது என்றாற்போலக் கலைமகளைச் சொற்றெள்ளமுது என்றார். மிகுதியாகத் துதிப்போம் என்று குறித்தற்கு நாத்தழும் பேறத் துதிப்பாம் என்றார். சூரியன் வழிபட்ட தலமாதலின் பரிதிபுரம் என்ற பெயர் வழங்கும். சகோரம் - நிலாமுகிப்புள்; இது சந்திர கிரணத்தையே உண்டு உயிர்வாழ்வது.

சண்முகத்தொருவனைக் காக்க என்று சொற்கடற் றெள் ளமுதை நாத்தழும்பத் துதிப்பாம் என்று முடித்துக்கொள்க. (அ)

சத்தமாதர்கள்

[சந்த விருத்தம்]

பயில்தரு முதுமறை நூலைத் தெரித்தவள்
பகைதொகு புரமெரி மூளச் சிரித்தவள்
பனிவரை பகநெடு வேலைப் பணித்தவள்
படுகடல் புகையெழ வார்விற் குனித்தவள்
எயிறுகோ டுழுதெழு பாரைப் பெயர்த்தவள்
எறிதரு குலிசம்வி டாமற் றரித்தவள்
இடுபலி கொளுமோர்க பாலக் கரத்தினள்
எனும்இவர் எழுவர்கள் தாளைப் பழிச்சுதும்

கயல்திரி சரவண வாவிக் கரைக்குரை
கழலோடு பரிபுரம் ஒலிட் டிடக்கட
களிறேடு களிறெதிர் மோதத் திசைத்திசை
கடுநடை யுளதகர் ஏறச் சமர்த்தனே
முயல்தரு கறையொடு தேய்வுற் றிளைத்தொரு
முழுமதி குறைமதி யாகத் துகிற்கொடி
முகில்தொடு தடமதில் வேதப் பதித்தனி
முதல்வனை அறுமுக வேளைப் புரக்கவே.

(செ - ள்.) கயல்திரி சரவண வாவிக் கரை குரைகழலொடு பரிபுரம் ஒலிட்டிடக் கடகளிறொடு களிறு எதிர்மோத - கயல்கள் திரிகின்ற சரவணப்பொய்கைக் கரையில் ஒலிக்கின்ற கழலுடனே சிலம்புகள் ஒலிக்க மதயானையோடு மதயானை எதிர்மோத, திசைதிசை கடுநடைஉள தகர்ஏறு அ சமர்த்தனை - திசைகள்தோறும் வேகமாகிய நடையுள்ள ஆட்டுக்கடாவின்மீது ஏறிய அவ் வல்லமையுள்ளவனே, முயல்தரு கறையொடு தேய்வுற்று இளைத்து ஒரு முழுமதி குறைமதியாக-முயற்கறையுடனே தேய்ந்து மெலிந்து ஒப்பற்ற நிறைநிலா பிறைச் சந்திரன் ஆகும்படி, துகிற்கொடி முகில்தொடு தடமதில் வேதப்பதி தனி முதல்வனை அறுமுகவேளைப் புரக்க - கொடியாடைகள் மேகத்தைத் தீண்டுகின்ற பெரிய மதில்சூழ்ந்த வேதபுரியில் வாழ்கின்ற ஒப்பற்ற முதல்வனை ஆறுமுகங்களையுடைய கந்தனைக் காக்கும் பொருட்டு, பயில்தரு முதுமறை நூலைத் தெரித்தவள் - பழகுதற்குரிய பழைய வேதநூலை உணர்த்தினவள் (அபிராமி), பகைதொகு முப்புரம் எரிமூளச் சிரித்தவள் - பகைகளாகக் கூடின முப்புரங்களில் நெருப்பு மூண்டு எரியும்படி நகைத்தவள் (மாகேஸ்வரி), மணிவரை பகநெடு வேலைப் பணித்தவள் - மணி தவழ்கின்ற கிரவுஞ்சகிரியானது பிளக்கும்படி நெடிய வேற்படையை ஏவினவள் (கௌமாரி), ஒலிகடல் புகைஎழ வளர்வில் குனித்தவள் - ஒலிக்கின்ற கடலில் புகை எழும்படி நெடிய வில்லை வளைத்தவள் (நாராயணி), எயிறுகொடு உழுது எழுபாரை பெயர்த்தவள் - கொம்பினால் தோண்டி ஏழுலகங்களையும் பேர்த்தவள் (வராகி), எறிதரு குலிசம் விடாமல் தரித்தவள் - எறிதற்குரிய வச்சிரத்தை இடையறாது தரித்திருப்பவள் (இந்திராணி), இடுபலி கொளும் ஓர் கபாலக் கரத்தினள்-இடுகின்ற பலி ஏற்கும் ஒப்பற்ற கபாலத்தை ஏந்திய கையையுடையவள் (காளி), எனும் இவர் எழுவர்கள் தாளைப் பழிச்சுதும்-என்று கூறப்படும் எழுவராகிய இவர்கள் பதங்களைத் துதிப்போம்; (எ - று.)

(வி - ம்.) முயற்கறை - முயற்களங்கம்; இது சந்திரனிடத்துள்ளது. இதனை மான்களங்கம் எனவுங் கூறுப. 'சசி' என்பது சந்திரனுக்குப் பெயர். முயற் களங்கத்தையுடையவன் என்ற காரணத்தால் ஏற்பட்ட பெயர் அது. துகிற்கொடி பட்டுத் தேய்ந்து முழுமதி குறை மதியாகும் என்பது கருத்து. சசம் - முயல். இஃது உவமையாகு பெயராய் அது போன்ற கறையையுணர்த்தியது. பின் இறுதியிலுள்ள அம் கெட்டு இகர விகுதி பெற்று அதனையுடைய சந்திரனுக்காயிற்று. வேதங்கள் பூசித்தமையால் இத்தலம் வேதப்பதி எனப்படும். முதுமறை - பழைமையான வேதம். நெடுவேலைப் பணித்தவள் என்ற குறிப்பால் பனிவரை கிரவுஞ்ச மலையைக் குறித்தது. வேள் என்ற பெயர் மன்மதனைக் குறிப்பதாதலின் அறுமுகவேள் என்று முருகனைக் குறித்தார். அறுமுகவேளைப் புரக்க எழுவர் தாளைப் பழிச்சுதும் என்று முடிக்க. பழிச்சுதும்: தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று, தும் விகுதி காலங் காட்டியது.(க)

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்

வேறு

முறுக்குடை நறைச்சத தளத்திரு மலர்த்தவிசு
சோர்க்கத் தலத்தோடு சேடசய னத்தையும்
முடித்தலை யடித்தலை பதித்தெதிர் துதித்தவர்த
மக்குக் கொடுத்தானை மாதிரமோ ரெட்டையும்
இறைப்பொழு தினிற்பொடி படுத்தருள் கொடுக்கவல
சத்திக் கரத்தானை ஊதியமே னத்தனை
இருப்பினு நடப்பினு நினைப்பவர் இருக்களமர்
சித்தத் திருப்பானை ஆறிருபு யத்தனை
வெறுப்பொடு விருப்பினை அறுத்தவ ருளத்துமலர்
பத்மப் பதத்தானை வேதபுரி யிற்சின
விடைக்கொடி வலத்தினும் மடக்கொடி யிடத்துமுள
முக்கட் டிருத்தாதை யார்பணி குருக்களை
மறைக்கிழ வனைத்தலை புடைத்துல கனைத்தினையும்
ஒக்கப் படைத்தானை மூவிரு முகத்தனை
மருத்துவர் வசுக்கதிர் உருத்திரர் எனப்போலியு
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் புரக்கவே.

(சொ - ள்.) முறுக்குஉடை நறைசததள திரு மலர்த் தவிசு சொக்கத் தலத்தோடு சேட சயனத்தையும் முடி தலை அடித்தலை பதித்து எதிர் துதித்தவர் தமக்குக் கொடுத்தானை - முறுக்கு அவிழ்ந்த வாசனையுள்ள நூற்றிதழ்களையுடைய அழகிய தாமரை மலர்ப்பீடத்தையும் மேலுலகத்துடன் அனந்தசயனத்தையும் தமது முடித்தலைகளைத் தன் திருவடியிற் பதித்தவர்களுக்கு அருள் செய்தவனை, மாதிரம்ஓர் எட்டையும் இறைப்பொழுதினில் பொடிபடுத்து அருள்கொடுக்கவல்ல சத்திக் கரத்தானை - எட்டுத் திசைகளையும் சிறிது நேரத்தில் நீறுசெய்து அருள் செய்யவல்ல வேற்கையனை, தனை ஊதியம்என இருப்பினும் நடப்பினும் நினைப்பவர் இருக்க எமர்சித்தத்து இருப்பவனை - தன்னைப் பெரும்பேருக இருந்தாலும் நடந்தாலும் கருதுவோர் இருக்க எம்போல்வார் மனத்தில் இருப்பவனை, ஆறுஇரு புயத்தனை-பன்னிரு தோளனை, வெறுப்பொடு விருப்பினை அறுத்தவர் உள்ளத்து மலர் பத்மம் பதத்தானை - வெகுளி விழைவுகளை அறுத்தவரது மனத்தின்கண் மலர்கின்ற தாமரை அடிகளையுடையவனை, வேதபுரியில் சினம் விடைக்கொடி வலத்திலும் மடக்கொடி இடத்தும் உள்ள முக்கண் திருத்தாதையார் - வேதபுரியின்கண் கோபத்தையுடைய இடபக்கொடியை வலப்புறத்திலும் மடக்கொடியை இடப்புறத்திலும் அமைத்துள்ள மூன்று கண்களையுடைய திருத்தாதையாராகிய சிவபிரானுர், பணி குருக்களை - வணங்குதற்குரிய ஆசாரியனை, மறைக் கிழவனைத் தலைபுடைத்து உலகு அனைத்தையும் ஒக்கப் படைத்தானை - பிரமனைத் தலையிற் குட்டி உலக முழுதும் ஒக்கப் படைத்தவனை, மூவிரு முகத்தனை - ஆறு திருமுகங்களுடையவனை, மருத்துவர் வசு கதிர் உருத்திரர் எனப் பொலியும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் புரக்க - மருத்துவர்கள் இருவர், வசுக்கள் எண்மர் கதிர்கள் பன்னிருவர், உருத்திரர்கள் பதினெருவர் ஆக முப்பத்து மூவர் என்று சொல்லும்படி விளங்குகின்ற முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் காத்தருள்க ; (எ - று.)

(வி - ம்.) முடித்தலை அடித்தலை பதித்துஎதிர் தமக்கு என்றது தன் திருவடியைத் துதித்த அடியார்க்கு. இறை-அற்பம், குறை. வெறுப்பொடு விருப்பினை அறுத்தவர்என்றது ஞானியரை. பணிகுருக்களை: வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். கிழமை - உரிமை. மறைக்கிழவன் - வேதத்துக்கு உரியவனுன பிரமன். இருவர்-அச்சுவினி மருத்துக்கள். வசுக்கள் எண்மர்: அநலன், அநிலன், பராசகன் முதலியோர். ஆதித்தர் பன்னிருவர்-தாத்துரு, சக்கரன், அரியமான் முதலியோர். உருத்திரர் பதினெருவர் ; மாதேவன், அரன், உருத்திரன் முதலியோர். (கo)

உ. செங்கீரைப் பருவம்

[செங்கீரைப்பருவம்; அஃதாவது செங்கீரை ஆடும் பருவம்; இப்பருவத்தின்கண் நிகழும் செயல், ஒருகாலை மடக்கி ஒருகாலை நீட்டி இருகைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றித் தலை நிமிர்த்து முகம் அசைய ஆடுதல். இஃது ஐந்தாம் மாதத்தில் நடைபெறும்.]

[ஆசிரிய விருத்தம்]

இருக்கோ லிடும்பரி புரக்கோல மும்நுதலில்
இட்டபோட் டுஞ்சுட்டியும்
எரிமணிப் பட்டமுங் கட்டுபொன் அரைஞாணும்
இளஞாயி றுதயஞ்செயும்
உருக்கோல முஞ்சூழி யக்கொண்டை யும்முச்சி
உச்சியும் வாளிமுத்தும்
ஒள்ளொளி ததும்புங் குதம்பையுங் கண்டுகண்
டோடரிக் கண்களிக்கும்
மருக்கோல நீலக் குழற்றைய லாட்கரு
மருந்தாய் இருந்ததெய்வ
மகக்கோல மேமுதிர் கிழக்கோல மாய்க்குற
மடந்தைமுன் நடந்துமற்றத்
திருக்கோலம் உடனொரு மணக்கோல மானவன்
செங்கீரை ஆடியருளே
செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
செங்கீரை ஆடியருளே.

(சொ - ள்.) இருக்கு ஒலிடும் பரிபுரக் கோலமும் நுதலில் இட்டபொட்டும் சுட்டியும் எரிமணிப் பட்டமும் கட்டு பொன் அரைஞாணும் - வேதங்கள் ஒலிக்கின்ற பாதசரத்தின் அழகினையும் நெற்றியில் இட்ட பொட்டினையும் சுட்டியினையும் விளங்குகின்ற நெற்றிப் பட்டத்தினையும் கட்டப்பட்ட பொன் அரைநாணினையும், இளஞாயிறு உதயம்செய்யும் உருகோலமும்-இளஞ்சூரியன் உதிப்பதுபோன்ற வடிவழகினையும், சூழியக்கொண்டை

யும் உச்சி முச்சியும் வாளிமுத்தும் ஒள்ஒளி ததும்பும் குதம்பை யும் கண்டு கண்டு - சூழியக்கொண்டையினையும் முச்சியினையும் உச்சியினையும் வாளிமுத்தினையும் ஒட்பமாகிய ஒளி ததும்பு கின்ற குதம்பையினையும் பார்த்துப் பார்த்து, ஓடுஅரி கண் களிக் கும் மருகோலம் நீலம்குழல் தையலாட்கு அருமருந்தாய் இருந்த தெய்வமகக்கோலமே - செவ்வரி படர்ந்த கண் களிக்கின்ற வாசனை அழகு நீலநிறம் என்பவற்றை இயற்கையாக உடைய கூந்தலையுடைய உமாதேவிக்கு அரிய மருந்தாயிருந்த தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பிள்ளைக்கோலமே, முதிர்கிழக் கோலமாய் குறமடந்தைமுன்நடந்து அத்திருக்கோலமுடன் மணக்கோலம் ஆனவன் - முதிர்ந்த கிழக்கோலமாகிக் குறப்பெண்ணுக்கு எதிரே நடந்து அந்தத் திருக்கோலத்தோடு ஒப்பற்ற மணக் கோலமும் கொண்டவனே!, செங்கீரை ஆடிஅருள்-; செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள செங்கீரை ஆடிஅருள்- இறந்து ஒழிகின்ற சிறு தெய்வங்கட்கு மணவாளனாகத் திகழ் பவனே! செங்கீரை ஆடிஅருள்; (எ - று.)

(வி - ம்.) இருக்கு - வேதம். ஒலிடும் - ஓலமிடும் என்ற சொல் ஒலிடும் எனத் தொக்கது. இளஞாயிறு - உதயசூரியன். பொட்டு - திலகம். முச்சி - மூவகை மயிர்முடியில் ஒன்று. உச்சி - உச்சிக்கொண்டை. வாளிமுத்து - காதணியின் முத்து. குறமடந்தை - குறச்சிறுமி (வள்ளிநாயகி). மணக்கோலம் - திருமணவடிவம். மணக்கோலம் ஆனவன்: அண்மைவிளி. மண வாளன் செங்கீரை யாடியருள் எனவும் தெய்வங்கள் மணவாளன் எனவும் முடித்துக்கொள்க.

செங்கீரைப் பருவமாவது செங்கீரை ஆடும் பருவம். இதனை இப்பருவத்தில் 'வீரச் சுவையுண்டு' என்ற பாடலில் விளங்கக் காண்க. (க)

கும்பாதி காரியம் எனத்தமை நிமித்தமாக்
கொண்டஅகி லாண்டங்களின்
குழுவுக்கு மற்றுத்தம் இருவர்குறி யுந்தலைக்
கூடினுந் தான்தனக்கச்
சோம்பாதி அன்மைக் கனைத்துந்தன் மயமெனுஞ்
சுருதிகரி யாவைத்தும்அச்
சுருதிக்கும் எரிசுடர்ப் பருதிக்கும் இரவிகுல
தோன்றற்கும் இளவலுக்கும்

சம்பாதி யோடுநற் சடாயுவுக் கும்பெருந்
தவமுனிவர் எழுவருக்கும்
தண்அளி சுரந்திட்ட தீராத வினைதீர்த்த
தம்பிரான் திருமேனியிற்
செம்பாதி யுங்கொண்ட தையனா யகிகுமர
செங்கீரை ஆடியருளே
செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
செங்கீரை ஆடியருளே.

(செ - ள்.) கும்பாதி காரியம் எனத் தமை நிமித்தமாக் கொண்ட அகிலாண்டங்களின் குழுவுக்கு-குடம் முதலிய காரியங்கள் (தமக்குக் குயவனை நிமித்தகாரணமாகக் கொண்டாற்போல) சிவ சத்திகளை நிமித்தகாரணமாகக் கொண்ட அகிலாண்ட கோடிக்கு, தம் இருவர் குறியும் தலைக்கூடினும் தனக்கு அச் சொம் பாதி அன்மைக்கு அனைத்தும் தன் மயம் எனும் சுருதி கரிஆ வைத்தும் - தம் இருவர் குறிகளும் கலந்திருந்தாலும் தனக்கு (அங்கத்திற்கு) அந்தப் பொருள் பாதியேல் அங்ஙனம் வாராமைக்கு எல்லாம் தன்மயம் என்கின்ற வேதங்களைச் சான்றாகக் கொண்டிருந்தும், அச்சுருதிக்கும் எரிசுடர்ப் பரிதிக்கும் இரவிகுலத் தோன்றற்கும்இளவலுக்கும்சம்பாதியோடு நற்சடாயுவுக்கும் பெருந்தவ முனிவர் எழுவருக்கும் - அந்த வேதங்களுக்கும் எரிகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியனுக்கும் சூரிய குலத் தோன்றலாகிய இராமனுக்கும் அவர் தம்பியாகிய இலக்குமணனுக்கும் சம்பாதியுடன் நல்ல சடாயுவுக்கும் பெருந்தவத்தினையுடைய ஏழு முனிவர்கட்கும், தண்அளி சுரந்திட்ட தீராத வினைதீர்த்த தம்பிரான் திருமேனியில் செம்பாதியும் கொண்ட தையல்நாயகி குமர - குளிர்ந்த அருள்புரிந்த தீராத வினைகளைத் தீர்த்தருளின சிவபெருமானது திருமேனியில் சரி பாதியையும் பகிர்ந்துகொண்ட தையல்நாயகிக்குப் புதல்வனே !, செங்கீரை ஆடி அருள்—; செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள செங்கீரை ஆடிஅருள்-; (எ - று.)

(வி - ம்.) கும்பாதி காரியம் - குட முதலிய காரியங்கள்-குடம் முதலிய என்றது பானை, மிடா முதலியவற்றை. தம்மை என்றது சிவசக்திகளை. அகிலம் - எல்லாம். அண்டம் - உலகு. குறி-அடையாளம். குழு-கூட்டம். குறியாவன ஆண்குறி பெண் குறி. இவற்றை வடநூலார் ஸ்திரிவிச்சை ஸங்கம் என்பர். தலைக் கூடல் ஒருசொல்; சேர்தல். சுருதி-கேட்டறிதற்பாலது. வேதம்

எழுதிப் படித்தபோது செவியிற் கேட்டறிதற்பாலதாகலான் இதற்கு இப்பெயர் வழங்கும். அநூருவின் மக்கள் சம்பாதி சடாயு இவ்விருவரும் மேனிலையைக் காணவேண்டும் என்னும் எண்ணத்தோடு பறந்து சூரிய மண்டலத்தைக் குறுகுதலும் சடாயுவானவன் சூரியவெப்பம் ஆற்றாது கீழே சாய அதுகண்ட மூத்தவனான சம்பாதி தன் சிறகுகளால் மூடினமையால், இவன் சிறகுகளும் எரிந்துபோயின. அப்பொழுது அந்தரத்து நிலை பெறாது சம்பாதி கடலிலும், சடாயு தண்டகவனத்திலும் விழுந்தனர். பின் சம்பாதி சீதை இலங்கையிலிருக்கும் விபரத்தை அநுமனாதியர்கட்குத் தெரிவித்த நற்கருமத்தால் சிறகுகள் முளைக்கப்பெற்றதும் தன் இருப்பிடமாகிய இமயமலையை அடைந்தனன். தவமுனிவர் எழுவர் - அத்திரி, ஆங்கீரசன், அகத்தியன், புலத்தியன், வசிட்டன், கோதமன், மரீசி என்பவர். கும்பாதி காரியங்கள், மண் தண்ட கலசங்கள் குலாலன் என்பவற்றை முறையே முதற்காரணம் துணைக்காரணம் நிமித்த காரணங்களாகக் கொண்டாற்போல, அகிலாண்டங்களின் குழு, ஐம்பூதம், மாயை, சங்கரன் என்பவற்றை முறையே முதற் காரண துணைக் காரண நிமித்தகாரணங்களாகக் கொண்டு விரிந்துள்ளதென்பது கருத்து. செம்பாதி - ஒத்தபங்கு, அநூரு - ஊரு இல்லாதவன். இஃது காலில்லாதவன் ஆன அருணனுக்கு ஒரு பெயர்.

தையலுயகி குமர! தெய்வங்கள் மணவாள செங்கீரை யாடியருள் என்று முடித்துக்கொள்க. (உ)

கைக்கேட்டும் எட்டுக் களிற்றைப் பிடித்துக்
களிற்றோடு முட்டவிட்டுக்
ககனவட் டத்தினொடு பருதிவட் டத்தைவளை
திகிரிவட் டத்திலிட்டு
முக்கட் டிருத்தாதை கோதண்டம் எனவைத்த
வேதண்ட மாதண்டமா
மூதண்ட கூடந்த்ரி கூடத் தொடுஞ்சாடி
மூரிக் கடாசலம் அவன்
மெய்க்கிட்ட சட்டைக்கு நேரிட் டிடப்பட்ட
மேகபட லத்துமொண்டு
மேல்கட லினைப்பெருங் கீழ்கடல் புகப்பெய்து
விளையாட்டு வீரர்களோடும்

திக்கெட்டும் விளையாடு சேனா பதிக்கடவுள்
செங்கீரை ஆடியருளே
செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
செங்கீரை ஆடியருளே.

(சொ - ள்.) கைக்கு எட்டும் எட்டுக் களிற்றைப் பிடித்து அக்களிற்ருேடு முட்டவிட்டு - கைக்கு எட்டுகின்ற எட்டுத் திசை யானைகளையும் பிடித்து அந்த யானைகளுடனே முட்டவிடுத்து, ககனவட்டத்தினெடு பருதிவட்டத்தை வளைதிகிரி :வட்டத்தில் இட்டு - ஆகாய மண்டலத்தோடு சூரிய மண்டலத்தை உலகை வளைந்திருக்கின்ற சக்கரவாளமலையில் இட்டு, முக்கண் திருத் தாதை கோதண்டம் என வைத்த வேதண்டம் மாதண்டம் ஆ - மூன்றுலகங்களையுடைய திருத்தந்தையார் தமது வில்லாகக் கொண்ட மேருமலையைப் பெரிய தண்டாயுதமாகக் கொண்டு, முது அண்ட கூடம் திரிகூடத்தோடும் சாடி - வான் முகட்டினை யும் திரிகூடமலையையும் மோதி, மூரி கடாசலம் அவன் மெய்க்கு இட்ட சட்டைக்கு நேரிட்ட மேகபடலத்தை மொண்டு - வலிமையுள்ள யானையானது அவனது திருமேனியில் இட்ட சட்டைக்கு ஒப்பாகிய மேகத்திரளினின்றும் நீரை முகந்து, மேல் கடலினைப் பெருகீழ் கடல்புகப் பெய்து விளையாடு வீரர்க ளொடும் திக்கு எட்டும் விளையாடு சேனுபதிக் கடவுள் - மேற் கடலைப் பெரிதாகிய கீழ்க்கடலிற் புகவிட்டு விளையாடுகின்ற வீரரோடு எட்டுத் திசைகளிலும் விளையாடுகின்ற சேனுபதிக் கடவுளே! செங்கீரை ஆடி அருள்-; செத்துப்......ஆடி அருள்-; (எ - று.)

(வி - ம்) அட்டதிக்கு யானைகள்; ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சுகம், புட்பதந்தம், சார்வபௌமம், சுப்பிரதீபம். இவை கிழக்கு முதலிய எட்டுத் திக்குகளிலும் நிலைபெற்றிருப்பன. கடாசலம் - கட+அசலம், மதமலை; யானை. படலம் - கூட்டம். சேனுபதிக் கடவுள் : அண்மைவிளி.

சேனுபதிக் கடவுள்! செங்கீரை யாடியருள், தெய்வங்கள் மணவாள! செங்கீரை யாடியருள் என்று முடித்துக் கொள்க.(கூ)

மைவிழிச் செங்கமல வல்லிக்கு நேமியான்
மணிமார்பு வாணிக்குநான்
மறைமுதலி செந்நாத் தடந்தைய லாளோடும்
வயித்தியக் கடவுளார்க்கு

மெய்விரிக் குந்தொண்டர் உள்ளத் தடத்திஞெடு
வேதச் சிரங்கடுப்ப
வேதபுரி கந்தபுரி புள்ளூ ரெனப்பொலியும்
வேளூர திசைதிசைதோறும்
கைவகுத் தரமகளிர் குரவையாட் டயர்பெருங்
கயிலைத் தடம்சாரலும்
கனகா சலத்தும்வளர் இமையா சலத்தும்உயர்
கந்தமா தனவேற்பெனத்
தெய்வதப் பிடியோடும் விளையாடு மழகளிறு
செங்கீரை ஆடியருளே
சேத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
செங்கீரை ஆடியருளே.

(சொ - ள்.) மைவிழிச் செங்கமல வல்லிக்கு நேமியான் மணிமார்பு (கடுப்ப) - அஞ்சனக் கண்களையுடைய திருமகளுக்குச் சக்கராயுதமுடையவஞகிய திருமாலின் கௌத்துவமணி அணிந்த மார்பை நிகர்க்கவும், வாணிக்கு நான்மறை முதலி செந்நாத்தடம் (கடுப்ப) - நாமகளுக்குப் பிரமனது சிவந்த நாவினிடத்தை நிகர்ப்பவும், தையலாளொடும் வைத்தியக் கடவுளார்க்கு மெய் விரிக்குந் தொண்டர் உள்ளத் தடத்திஞெடு வேதச்சிரம் கடுப்ப-தையல்நாயகியொடு வைத்தியநாதருக்கு வாய்மையாகிய மலர் விரிந்த அடியார்களுடைய உள்ளத்தடத்துடன் வேதமுடியை நிகர்க்கவும், வேதபுரி கந்தபுரி புள்ளூர் எனப் பொலியும் வேளூர - வேதபுரி கந்தபுரி புள்ளூர் என்று சொல்லப்படுகின்ற வேளூரனே, உயர் கந்தமாதனவெற்பு என திசை திசைதொறும் கைவகுத்து - உயர்ந்த கந்தமாதன மலையிற்போல எல்லாத் திக்குகளிலும் கைவகுக்கப்பட்டு, அரமகளிர் குரவையாட்டு அயர் பெரு கயிலைத் தடஞ்சாரலும் - தெய்வமகளிர் குரவையாடலைச் செய்கின்ற பெரிய கைலைமலைச் சாரலிலும், கனக அசலத்தும் வளர் இமைய அசலத்தும் தெய்வதம் பிடியோடு விளையாடு மழகளிறு - மேரு மலையிலும் வளர்கின்ற இமயமலையிலும் தெய்வயானையோடும் விளையாடுகின்ற இளங்களிறே! செங்கீரை ஆடியருள்; (எ - று.)

(வி - ம்) கமலவல்லி - தாமரையில் தங்கியிருக்கும் கொடி போன்றவள்; இலக்குமி. வல்லி: உவமையாகு பெயர். உள்ளத்

தைத் தடம்என உருவகித்திருப்பதால் மெய்யை மலராகக் கொள்வது சிறந்தது. தடம் - பொய்கை. கைவகுத்தல் - ஒழுங்காக வகுக்கப்படுதல். கை-ஒழுக்கம். குரவை - கைகோத்தாடும் ஒரு விளையாட்டு. குரவைக் கூத்தே கைகோத்தாடல் என்ப. கனகாசலம், இமாசலம்: தீர்க்கசந்தி; கனக+அசலம், இம+அசலம் என்று பிரிக்க. கனகம் - பொன். இமம் - பனி, அசலம் - மலை, சலித்தலில்லாதது - அசைவற்றது, சலம் - சலிப்பது, அசைவது. மழகளிறு: அண்மைவிளி.

மழகளிறு செங்கீரையாடியருள், தெய்வங்கள் மணவாள! செங்கீரையாடி யருள் என்று முடித்துக் கொள்க. (௬)

மீனேறு குண்டகழி தீவாய் மடுத்ததனி
வில்லியார் இளவலோடும்
விதிமுறை வணங்கச் சடாயுபுரி யில்கருணை
வெள்ளமென வீற்றிருக்கும்
ஆனே றுயர்த்திட்ட ஐயற்கும் அம்மைக்கும்
அருமருந் தாகிநின்ற
ஆதிப் பிரானென்று மும்முதற் கடவுளும்
அடித்தொழும் பாற்றமற்றக்
கூனேறு மதிநுதல் தெய்வக் குறப்பெண்
குறிப்பறிந் தருகணைந்துன்
குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கண் பணிக்கெனக்
குறையிரந் தவள்தொண்டைவாய்த்
தேனூறு கிளவிக்கு வாய்ஊறி நின்றவன்
செங்கீரை ஆடியருளே
செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
செங்கீரை ஆடியருளே.

(சொ - ள்.) மீன்ஏறு குண்டு அகழி தீவாய் மடுத்த தனி வில்லியார் இளவலோடும் விதிமுறை வணங்க - மீன்கள் மிகுந்த ஆழமாகிய கடலில் நெருப்பையிட்ட திருமால் தம்பியோடும் விதிமுறையாக வணங்க, சடாயுபுரியில் கருணை வெள்ளமொடு வீற்றிருக்கும் - புள்ளிருக்கு வேளூரில் அருட்பெருக்கோடு வீற்றிருக்கின்ற, ஆன்ஏறு உயர்த்திட்ட ஐயற்கும் அம்மைக்கும் அரு

மருந்தாகி நின்ற ஆதிபிரான் என்று - விடையைக் கொடியாக உயர்த்தின தந்தைக்கும் தாய்க்கும் அரிய மருந்தாய் நின்ற முதற் கடவுளே என்று, மும்முதற் கடவுளும் அடித்தொழும்பு ஆற்ற- மூவராகிய முதன்மைக் கடவுளரும் திருவடித் தொண்டு செய்ய, அ கூன்ஏறு மதிநுதல் தெய்வக் குறப்பெண் குறிப்பு அறிந்து - அந்த-வளைவு மிகுந்த இளம்பிறை போன்ற நெற்றியையுடைய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வள்ளிநாயகியின் குறிப்புணர்ந்து, அருகு அணைந்து உன் குற்றேவல் செய்யப் பணிக்க எனக் குறை யிரந்து - அவளருகிற் சென்று உன் குற்றேவல் நான் செய்யும்படி ஏவுக என்று குறைகூறி வேண்டி, அவள் தொண்டை வாய்த் தேன் ஊறு கிளவிக்கு வாய்ஊறி நின்றவன் - அவளது கோவைக் கனிபோலும் வாயினின்றும் புறப்படுகின்ற தேன் சுரக்குஞ் சொற் கேட்பதற்கு வாய்ஊறி நின்றவனே!, செங்கீரை ஆடி அருள்-; செத்து.........அருள்-; (எ - று.)

(வி - ம்.) மீன்ஏறு என்பதில் ஏறுதல் மிகுதிப் பொருள் தந்து நின்றது. குண்டு - ஆழம். அகழி-அகழப்பட்டது, கடல். இது சகரபுத்திரர்களால் தோண்டப்பட்ட காரணத்தினால் சாகரம் என்றும் அழைக்கப்படும். தொடுகடல் என்பதும் இது பற்றியே. தீவாய்மடுத்த என்பதற்குத் தீக்கடவுளின் வாய்க்கு இரையாக்கின என்றுரைப்பினுமாம். இது சேதுபந்தன காலத்தில் வருணன்மீது வாளிதொடுத்த காலம் நிகழ்ச்சியுற்றது. கோதண்டதீட்சா குருவாதலால் இராமனைத் தனிவில்லியார் என்றார். இளவல் - தம்பியாகிய இலக்குமணன். சடாயு பூசித்த தலமாதலால் சடாயுபுரி என்று பெயர் வழங்கும். ஆன்ஏறு - விடை, இடபம். ஆனேறுயர்த்திட்ட ஐயன் - சிவபெருமான். அம்மை - உமாதேவி. அருமருந்து - அருமையாகிய தேவாமிர்தம். ஆதிப்பிரான்:அண்மைவிளி. முழுமுதற் கடவுள் என்றது அயன், அரி, அரன் ஆகிய முத்தேவர்களை. இவர்கள் முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களையும் சிவபெருமான் ஆணையிற் செய்வர். மற்று - வினைமாற்றின்கண் வந்தது. கூனேறுமதி - எட்டாம்நாட் பிறையை. குற்றேவல் - குறுமை+ஏவல், சிறுதொண்டு. பணிக்க என எனற்பாலது பணிக்கெனத் தொக்கு வந்தது. தேன் மிகுதியாக உண்ணும் மலைவாழ் குறவர் குடியிற் பிறந்தவள் வள்ளி. ஆதலால், அவள் சொல்லும் தேன்போன் றினிக்கும் சொல்லாயிற்று. இனிய தேன் முக்கனி முதலியவற்றை ஒருவர் காணின் அவர் வாயில் நீரூறல் உலகியல்பாதலால், 'தேனூறு கிளவிக்கு வாயூறி நின்றவன்' என்றார். நின்றவன்: அண்மைவிளி. நின்றவன்செங் கீரையாடியருள் மணவாள! செங்கீரையாடி யருள் என்று முடித்துக்கொள்க. (௯)

வேறு

செம்போன் அடிச்சிறு கிண்கிணி யோடு
சிலம்பு கலந்தாடத்
திருவரை அரைஞாண் அரைமணி யோடுமொளி
திகழரை வடம்ஆடப்
பைம்போன் அசும்பிய தொந்தியோ டுஞ்சிறு
பண்டி சரிந்தாடப்
பட்ட நுதற்போலி பொட்டோடு வட்டச்
சுட்டி பதிந்தாடப்
கம்பி விதம்போதி குண்டல முங்குழை
காதும் அசைந்தாடக்
கட்டிய சூழியும் உச்சியும் முச்சிக்
கதிர்முத் தொடும்ஆட
அம்பவ ழத்திரு மேனியும் ஆடிட
ஆடுக செங்கீரை
ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குகன்
ஆடுக செங்கீரை.

(சொ - ள்.) அடிசெம்பொன் சிறு கிண்கிணியோடு சிலம்பு கலந்துஆட - திருவடியில் செம்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சிறிய கிண்கிணிகளோடு சிலம்புகளும் கூடியாடவும், திருஅரை அரைஞாண் அரைமணியோடும் ஒளிதிகழ் அரைவடம்ஆட - திரு அரையில் அரைநாணும் உடைமணியோடும் ஒளிவிளங்குகின்ற அரைவடங்களும் ஆடவும், பைம்பொன் அசும்பிய தொந்தியொடும் சிறுபண்டி சரிந்துஆட - பசும்பொன்போல் ஒளிவீசுகின்ற தொந்தியுடனே சிறு வயிறும் சரிந்தாடவும், பட்ட நுதற் பொலி பொட்டொடு வட்டச்சுட்டி பதிந்துஆட - பட்டத் தோடுகூடிய நெற்றியில் விளங்குகின்ற பொட்டுடனே வட்ட வடிவமான சுட்டியும் பதிந்துஆடவும், கம்பி விதம்பொதி குண்டலமும் குழைக்காதும் அசைந்துஆட - கம்பிவகைகள் அமைந்த குண்டலமும் குழையோடுகூடிய காதும் அசைந்தாடவும், கட்டிய சூழியும் முச்சியும் கதிர்முத்தொடு ஆட - கட்டப் பட்ட சூழியும் உச்சியும் ஒளியுள்ள முத்துக்களோடும் ஆடவும், அம்பவளத் திருமேனியும் ஆடிட - அழகிய பவளம்போன்ற திரு

மேனி ஆடவும், செங்கீரை ஆடிஅருள்-, ஆதிவைத்தியநாத புரிகுகன் செங்கீரை ஆடிஅருள் - முதன்மையாகிய வைத்திய நாதபுரியில் எழுந்தருளியுள்ள குகனே!, செங்கீரை ஆடியருள்க; (எ - று.)

(வி - ம்.) செம்பொன் அடி - சிவந்த பொன் போன்ற அடியில் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்; செம்பொனடிச்சிறு கிண்கிணியோடு சிலம்பு கலந்தாட எனத் தொடங்கிக் கட்டிய சூழியும் உச்சியுமுச்சிக் கதிர்முத்தொடும்ஆட என முடித்தலால், இச்செய்யுள் பன்னிருவர்கள் பாதாதிகேச நுகர்ச்சி என்றறிக. பாதாதி கேசமாகிய உறுப்புக்கள் யாவும் ஆட என முற்கூறிப் பின், திருமேனியும் ஆட என்றமையின் திருமேனியும் என்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது. வைத்தியநாதன் என்ற சிறப்புத் திருப்பெயர்பெற்ற சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் தலமாதலின் வைத்தியநாதபுரி என்று பெயர் வழங்கும். குகன் - முருகன், அண்மைவிளி. வைத்தியநாத புரிக்குகன் செங்கீரை யாடியருள் என்று முடித்துக்கொள்க. (௬)

குழையோடு குழையெதிர் மோதிக் காதணி
        குண்டலம் வெயில்வீசக்
    குமுத இதழ்க்கனி வாயமு தூறிய
        குறுநகை நிலவூர
முழுவயி ரப்புய வலயமும் முன்கை
        முதாரியும் ஒளிகால
    முத்தம் அரும்பி யெனக்குறு வேர்வு
        முகத்தி லரும்பியிடப்
புழுதி அளைந்த பசுந்திரு மேனிப்
        பொங்கொளி பொங்கியெழப்
    புண்டரி கங்கண் மலர்ந்த விழிக்கடை
        பொழிஅருள் கரைபுரள
அழகு கனிந்து முதிர்ந்த இளங்கனி
        ஆடுக செங்கீரை
    ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குகன்
        ஆடுக செங்கீரை.

(சொ - ள்.) குழையொடு குழைஎதிர் மோதிக் காதணி குண்டலம் வெயில்வீச - குழையொடு குழைஎதிரே தாக்கிக் காதில் அணிந்த குண்டலங்களும் ஒளிவீச, குமுதஇதழ்க் கனிவாய் அமுது ஊறிய குறுநகை நிலவூர - செவ்வல்லி போன்ற இதழோடுகூடிய கனிவாயினிடத்து அமுதம் சுரந்த சிறுநகையாகிய நிலா விரிய, முழுவயிரப் புயவலயமும் முன்கை முதாரியும் ஒளிகால - முழுவயிரத்தாற் செய்யப்பட்ட வாகுவலயமும் முன்கையில் அணிந்த முதாரியும் ஒளியை உமிழ, முத்தம் அரும்பி எனக் குறு வேர்வு முகத்தில் அரும்பியிட - முத்துக்கள் அரும்பினாற்போலச் சிறுவேர்வை முகத்தில் அரும்ப, புழுதி அளைந்த பசுந்திருமேனிப் பொங்குஒளி பொங்கியிட - புழுதி படிந்த பசிய திருமேனியில் பேரொளியானது விளங்கி எழ, புண்டரிகங்கள் மலர்ந்த விழிக்கடை பொழிஅருள் கரைபுரள - தாமரை மலர்கள்போல மலர்ந்த கடைக்கண்கள் பொழிந்த அருள் வெள்ளமானது கரைபுரண்டோட, அழகு கனிந்து முதிர்ந்த இளங்கனி ஆடுக செங்கீரை - அழகு பழுத்து முதிர்ந்த இளங்கனியே செங்கீரை ஆடுக, ஆதிவைத்தியநாத புரிக்குகன் ஆடுக செங்கீரை-; (எ - று.)

(வி - ம்.) முதாரி - முன்கையில் அணிதற்குரியதோர் அணிவகை. கரைபுரள என்றதனால் அருள் என்பதற்கு அருள் வெள்ளம் என்றுரைக்கப்பட்டது. கனி என்பது உவமையாகு பெயராய்க் குகனை யுணர்த்தியது. குழை என்பது காதணிகளில் ஒன்று. கனி, குகன் என்பன அண்மை விளியாதலின் இயல்பாயின.

அழகு கனிந்து முதிர்ந்த இளங்கனி செங்கீரையாடியருள் வைத்தியநாத புரிக்குகன் செங்கீரையாடியருள் என்று முடித்துக் கொள்க. (எ)

விரல்சுவை யுண்டு கனிந்தமு தூறிய
மெல்இதழ் புலராமே
விம்மிப் பொருமி விழுந்தழு தலறிஉன்
மென்குரல் கம்மாமே
கரைவுறும் அஞ்சன நுண்துளி சிந்திக்
கண்மலர் சிவவாமே
கலுழ்கலு ழிப்புன லருவி படிந்துடல்
கருவடி வுண்ணுமே

உருவ மணிச்சிறு தொட்டில் உதைந்துநின்
ஒண்பதம் நோவாமே
ஒருதாள் உந்தி எழுந்திரு கையும்
ஒருங்கு பதித்துநிமிர்ந்
தருள்பொழி திருமுகம் அசைய அசைந்தினி
தாடுக செங்கீரை
ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குகன்
ஆடுக செங்கீரை.

(பொ - ள்.) விரல்சுவை உண்டு கனிந்து அமுது ஊறிய மெல்இதழ் புலராமே - விரல்கள் சுவைக்கப்பட்டுப் பழுத்து அமுதம் சுரந்த மெல்லிய உதடுகள் உலர்ந்துவிடாமலும், விம்மி பொருமி விழுந்து அழுது அலறி உன் மென்குரல் கம்மாமே - விம்மியும் பொருமியும் கீழேவிழுந்து அலறியும் உனது மென்மையான குரல் கம்மாமலும், கரைவுறும் அஞ்சன நுண்துளி சிந்திக் கண்மலர் சிவவாமே - கரைகின்ற மையின் நுண்ணிய துளிகள் சிந்திக் கண்களாகிய தாமரை மலர்கள் சிவக்காமலும், கலுழ்கலுழிப் புனல்அருவி படிந்து உடல் கருவடிவு உண்ணுமே அழுகின்ற கலங்கல் நீராகிய அருவியில் தோய்ந்து திருமேனி கருவுருக் காட்டாமலும், உருவ மணிச்சிறு தொட்டில் உதைந்து நின் ஒண்பதம் நோவாமே - நிறமுள்ள மணிகள்பதித்த சிறு தொட்டிலை உதைத்து உனது அழகிய திருஅடிகள் நோவாமலும், ஒருதாள் உந்தி எழுந்து இருகையும் ஒருங்கு பதித்து நிமிர்ந்து - ஒருதாளை ஊன்றி எழுந்து இரண்டு கைகளையும் ஒருங்கே நிலத்தே பதித்துத் தலைநிமிர்ந்து, அருள்பொழி திருமுகம் அசைய அசைந்து இனிது ஆடுக செங்கீரை - கருணை சொரிகின்ற திருமுகங்கள் ஆறும் அசைய அசைந்து செங்கீரை ஆடியருள்க. ஆதி வயித்திய நாதபுரிக் குகன்ஆடுக செங்கீரை - முதன்மையான வைத்தியநாதபுரம் என்ற நகரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற குகப்பெருமானே செங்கீரை ஆடியருள்க ; (எ - று.)

(வி - ம்.) இதழ் - உதடு. கம்மல் - குரல் அடைத்தல். அழும்போது சிந்திய அஞ்சனத்தைக் கரைத்துக்கொண்டு வருகிற கண்ணீர் ஆதலால் கருவடிவுண்ணும் என்பது பெறப்பட்டது. கருவடி வுண்ணுமே என்றதனால் குமரவேள் செந்நிறத்தன் என்பது பெறப்பட்டது. "ஒருதாள் உந்தி எழுந்திருகையும் ஒருங்கு பதித்து நிமிர்ந்து அருள்பொழி திருமுகம் அசைய அசைந்து இனிது ஆடுக செங்கீரை" என்ற இவ்வடிகள் செங்கீரை யாடலின் முறையைத் தெரிவிப்பனவாம்.

புலராமே என்பது போன்றவை எதிர்மறை வினையெச்சங்கள். வைத்தியநாதபுரிக்குகன் ஆடுக செங்கீரை என்று முடிக்க.

4 வேறு

கும்பம தக்களி யானைஇ ரண்டே ஒன்றேமைக்
கோண்டல்வி ழிக்கயன்மீனும்இ ரண்டே கொண்டேகிச்
சம்பர னைப்பொரு சேவகன் வந்தான் வந்தான்முற்
சண்டைகோ ளற்கென நேர்வரு பெண்பால் அன்பாயே
அம்பவ ளக்கோடி யேவளர் கோம்பே யென்றேநீ
அன்றுபு னத்துயிர் சோர்வது கண்டே முன்போதுங்
கம்பம தத்தர்ச கோதர செங்கோ செங்கீரை
கந்தபு ரிக்கரு ணாநிதி செங்கோ செங்கீரை.

(சொ - ள்) கும்பமதக் களியானை இரண்டே - கும்பம் போன்ற மத்தகத்தையுடைய மதம்மிக்க யானை இரண்டும், மைக்கொண்டல் ஒன்று - கரிய மேகம் ஒன்றும், விழிகள் மீனும் இரண்டே - விழித்தலையுடைய கயல்மீன்களிரண்டும், கொண்டு ஏகி சம்பரனை பொருசேவகன் - கொண்டுவந்து சம்பரனைப் பொருது வென்ற வீரன் ஆனவன், முன்சண்டை கொளற்கு வந்தான் வந்தான்என - எதிரே நின்று போர் செய்யவந்தான் வந்தானென்று சொல்ல, நேர்வரு பெண்பால் அன்பால் - எதிரே வந்த பெண்ணினிடத்தில் அன்புகொண்டு, அம்பவளக் கொடியே வளர்கொம்பே என்றே-அழகாகிய பவளக்கொடியே வளர்கின்ற பூங்கொம்பே என்று சொல்லிக்கொண்டே, அன்று புனத்து நீ உயிர்சோர்வது கண்டு - அந்நாளில் தினைப்புனத்தில் நீ உயிர் தளர்வது கண்டு, முன்போதும் கம்பமதத்தர் சகோதர - உனக்கு எதிரே வந்த கட்டுத்தறியில் கட்டப்பெறுகின்ற மதயானை வடிவினராகிய விநாயகருக்கு உடன்பிறந்தவனே!, செங்கோ - செங்கீரை (செங்கீரையாடி யருள்க), கந்தபுரிக் கருணாநிதி - கந்தபுரி என்னும் வைத்தீஸ்வரன் கோவிலில் எழுந்தருளிய அருட்செல்வமே, செங்கோ செங்கீரை-; (எ - று.)

(வி - ம்) கும்பமதக் களியானை இரண்டென்றது இரு தனத்தை. மைக்கொண்டல் ஒன்றேஎன்றது-கருநிறம்பொருந்திய மேகம்போன்ற கூந்தலை. விழிக்கயல் மீனும் இரண்டே என்றது கண்களை; கண்கள் கயல்மீன் போறலின். சம்பரனைப் பொரு சேவகன் என்றது மன்மதனை. மன்மதன் சம்பரன் என்ற அசுரனை வென்றதால் சம்பராரி என்ற பெயரும் உடையவன். வள்ளி

நாயகி தங்கருத்துக்கு இணங்காமையால் வாட்டமுறுவ தோழித் தற்கு மூத்த நாயனார் யானையுருக்கொடு வந்தாராதலால், "நீ அன்று புனத்துயிர் சோர்வது கண்டே முன்போதும் சம்பநதத் தர்சகோதர!" என்றார். கருணாநிதி - அருட்செல்வம், அண்மை விளி. கொண்டே அச்சம்பரன் என்றிருப்பின் பொருந்தும். (௯)

திங்கள்நு தற்றிரு மாதோடு நின்றே மன்றாடும்
செங்கண்வி டைக்கொடி யோனருள் கன்றேஒன்றேயாய்
எங்களு ளத்தமு தூறுக ரும்பே அன்பாளர்க்
கின்பம ளிக்குமெய்ஞ் ஞானம ருந்தே எந்தாயின்
கோங்கலர் மைக்குழல் வாழ்பொறி வண்டே வண்டூதும்
கோந்தள கக்குற மான்வளர் குன்றே என்றோதும்
கங்கைம கட்கொரு கான்முளை செங்கோ செங்கீரை
கந்தபு ரிக்கரு ணாநிதி செங்கோ செங்கீரை.

(சொ - ள்.) திங்கள் நுதல் திருமாதோடு நின்று - பிறை போன்ற நெற்றியையுடைய சிறந்த உமையோடு நின்று, மன்றாடும் செங்கண் விடைக் கொடியோன் அருள்கன்றே - தில்லையம்பலத்தில் ஆடுகின்ற சிவந்த கண்களையுடைய இடபத்தைக் கொடியாய் உயர்த்தவனாகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய கன்றே, ஒன்றே ஆய எங்கள் உள்ளத்து அமுது ஊறும் கரும்பே - ஒரு பொருளே யாகி எங்கள் மனத்திலே அமுதம் சுரக்குங் கரும்பே!, அன்பாளர்க்கு இன்பம் அளிக்கும் மெய்ஞ்ஞான மருந்தே - அன்புடையவர்க்கு இன்பத்தை உதவுகின்ற உண்மையான அறிவமுதமே!, எம் தாயின் கொங்குஅலர் மைக்குழல் வாழ்பொறி வண்டே - எம் தாயாகிய உமாதேவியின் கரிய கூந்தலில் வாழ்கின்ற புள்ளிகளையுடைய வண்டே!, வண்டு ஊதும் கொந்தளகக் குறமான் வளர் குன்றே - பூங்கொத்துக்கள் அணிந்த அளகபாரத்தையுடைய குறமான் வளர்ந்தருளிய குன்றமே!, என்று ஓதும் கங்கை மகட்கு ஒருகான்முளை - என்று அழைக்கின்ற கங்காதேவிக்கு ஒரு புதல்வனே!, செங்கோ செங்கீரை, கந்தபுரிக் கருணாநிதி செங்கோ செங்கீரை; (எ - று.)

(வி - ரை.) உமையவள் காண மன்றில் நின்று ஆடியதால் "மாதொடு நின்று மன்றாடும்" என்றார். அன்றியும் சிவமும் சத்தியும் ஒன்று என்று அங்ஙனம் கூறினர் எனவுங் கொள்ளலாம். செங்கண் விடைக்கொடியோன் என்பதை ஒருபெயராகக் கொள்க. கான்முளை : அண்மைவிளி. (௧௦)

---

௩. தாலப் பருவம்

[தாலப்பருவம் - தாலாட்டைக் கவனிக்கும் பருவம், தாலாட்டு - நாவசைப்புப் பாடல். தாலாட்டையேல் தாலாட்டையேல் என்னும் அடுக்கு, ஓ உடன்கூடி தாலேலோ என இணைந்தும் தாலோ என மரூஉ ஆகியும் வந்தது.]

பில்கும் பசுந்தேன் அசும்பிருந்த
பின்தாழ் அளகத் தரமகளிர்
பேதைக் குறும்பு விளையாடும்
பேரா யத்துச் சிறுமருங்குற்
கோல்குங் கோடிபோய் நுடங்கியிட
ஓங்கும் பளிக்கு நிலாமுற்றத்
துயர்சூ ளிகையின் மரகதத்தின்
ஒளிகால் வீசத் தேளிவிசும்பிற்
பல்குஞ் சுரபி தரங்கநெடும்
பாகீ ரதியின் கரைகிளைத்த
பசும்புல் லெனச்சேந் நாவளைக்கும்
பைம்போன் தலங்கள் பலகோடி
மல்குஞ் செல்வக் கந்தபுரி
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு
மணியே தாலோ தாலேலோ.

(பொ - ள்.) பில்கும் பசுந்தேன் அசும்பு இருந்த பின்தாழ் அளகத்து அரமகளிர் - சிந்துகின்ற பசிய தேன் கசிந்துகொண்டிருக்கின்ற பின்னே தொங்குகின்ற அளகத்தையுடைய தெய்வப் பெண்கள், பேதைக் குறும்பு விளையாடும் பேர் ஆயத்துச் சிறு மருங்குற்கு - அறியாமையானே குறும்பாக விளையாடுகின்ற பெரிய மகளிர் கூட்டத்தின் சிறிய இடைக்கு, ஒல்கும் கொடிபோய் நுடங்கியிட ஓங்கும் பளிக்கு நிலாமுற்றத்து - தோற்கின்ற பூங்கொடிகள் சென்று அசையா நிற்றலானும், உயர்ந்த பளிங்கினாற் செய்யப்பட்ட நிலாமுற்றத்தில், உயர்சூளிகையின் மரகதத்தின் ஒளிகால்வீச - உயர்ந்த சிகரத்தில் மரகதத்தின் ஒளி வீசுதலானும்,

தெளிவிசும்பில் பல்கும் சுரபி தரங்கநெடும் பாகீரதியின் கரை கிளைத்த - தெளிந்த விண்ணுலகத்தில் பரவிய தெய்வப் பசுக்கள் அலைவீசுகின்ற நெடிய கங்கையினது கரையில் செழித்திருக்கின்ற, பசுபுல் எனச் செந்நா வளைக்கும் - பசிய புல் என்றெண்ணித்துச் சிவந்த நாவினால் வளைக்கின்ற, பைம்பொன் தலங்கள் பலகோடி - பசும் பொன்னாற் செய்த மாடங்கள் பல கோடி, மல்கும் செல்வக் கந்தபுரி வாழ்வே தாலோ தாலேலோ - நிறைந்த செல்வப் பெருக்கமைந்த கந்தபுரி வாழ்வோனே தாலோ தாலேலோ, மலையாள் வயிறுவாய்த்த முழுமணியே தாலோ தாலேலோ - மலைமகளாகிய பார்வதி வயிற்றிற் பிறந்த சிறந்த இரத்தினமே தாலோ, தாலேலோ; (எ - று.)

(வி - ம்.) அசும்புதல் - கசிதல். பின்தாழ் - பின்னல் ஆகத் தாழ்ந்தமை என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். முழுமணி - தோளாமணி. மேல்மாடத்துப் பசுங்கொடிகளின் நுடக்கத்துச் சாயலும் மரகதத்தின் சாயலும் பொன் உலகத்திற் சென்றுதோன்ற அவற்றை அங்குள்ள காமதேனு பசும்புல் எனக் கருதிச் செந்நா வளைக்கும் என்பது கருத்து. இதனால் அத்திருப்பதியின் செல்வப்பெருக்குத் தோன்றிற்று. வாழ்வு: தொழிலாகு பெயர், செல்வம் என்று கொள்ளின் கருவியாகு பெயராம். வாழ்வே மணியே தாலேலோ என்று முடிக்க. பின் - பின்னல்: முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ஆகக் கொண்டு சடை எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

(௧)

தோடுக்குந் தோடைவெண் துகிற்கோடிகள்
தோடுநீர்ப் பரவை முகம்புழுங்கத்
தோன்றும் பரிதி மணித்திண்டேர்
தூண்டுங் கலின வாம்பரியை
முடுக்குஞ் சுடர்ப்பொன் தலத்திழைத்த
முழுநீ லத்தி ஞெழுகொளியின்
முழுகுங் கடவுள் மால்யானை
முகிலில் தோன்ற அகலிடநின்
றடுக்குங் களிறென் றரமகளிர்
ஐயுற் றீட்டத்தன் வெளிறுமுடம்
பளறு படிந்த தேனக்கங்கை
யாற்றுப் பசும்பொன் அசும்புபுனல்

மடுக்குஞ் செல்வக் கந்தபுரி
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு
மணியே தாலோ தாலேலோ.

(சொ - ள்.) தொடுக்கும் தொடைவெண் துகிற்கொடிகள் தொடுநீர்ப் பரவை முகம் புழுங்க - தொடுக்கப்பட்ட வரிசையாகிய வெண்கொடிச் சீலைகள் தோண்டப்பட்ட நீரினையுடைய கடலினது முகம் வெதும்ப, தோன்றும் பரிதி மணித்திண்தேர் தூண்டும் கலின வாம்பரியை-தோன்றுகின்ற சூரியனது அழகிய வலிய தேரைச் செலுத்துகின்ற கடிவாளம் பூட்டின தாவிச் செல்கின்ற குதிரைகளை, முடுக்குஞ் சுடர்ப் பொற்றலத்து இழைத்த முழு நீலத்தின் ஒழுகு ஒளியின் மூழ்கும் - தாக்கி விரைவுபடுத்தற்கு இடமாகிய ஒளியையுடைய பொன் மாளிகையில் இழைக்கப்பட்டிருக்கிற முழுநீல இரத்தினத்தின் ததும்புகின்ற ஒளியில் மூழ்குகின்ற, கடவுள் மால்யானை முகிலின் தோன்ற - தெய்வத்தன்மையுள்ள பெரிய யானையானது மேகம் போலத் தோன்ற, அகலிடம் நின்று அடுக்கும் களிறு என்று - மண்ணுலகத்தினின்றும் வந்த யானை என்று, அரமகளிர் ஐயுற்றிட - தெய்வப் பெண்கள் ஐயமடைய (அதுகண்டு அவ்யானை) தன் வெளிறும் உடம்பு - தன் வெளுத்த உடம்பானது, அளறு படிந்தது என கங்கையாற்றுப் பசும்பொன் அசும்புபுனல் மடுக்கும் - சேறு படிந்திருக்கின்றது என்று நினைத்து கங்கையாற்றின் பசும்பொன் போலத் ததும்புகின்ற நீரில் குளிக்கின்ற, செல்வக் கந்தபுரி வாழ்வே தாலோ தாலேலோ-; மலையாள் வயிறு வாய்த்த முழுமணியே தாலோ தாலேலோ-; (எ - று,)

(வி - ம்.) கடவுள் மால்யானை - கடவுட் டன்மையுற்ற பெரிய யானை, ஐராவதம். இஃது இந்திரனுக்குரிய பட்ட யானை; நான்கு கொம்புகளை யுடையது. முகம் - இடம். மணி-மணிகள் கட்டின. வாவும் என்பது வாம் என இடைதொக்கு வந்தது. தன் என்றது ஐராவதமாகிய தனது என்க. அளறு-கருஞ் சேறு. இச் செய்யுளும் மேலைச் செய்யுள்போல் செல்வப் பெருக்கைக் குறிப்பது. (உ)

தீற்றுஞ் சுதைவெண் ணிலவெறிப்பத்
திரள்மா மணிகள் வெயில்விரிக்குஞ்
செம்பொன் தலத்துப் பேரமர்க்கட்
சிறியார் நறிய அகிற்புகையிட்

டாற்றுங் குழற்காட் டிளைப்புயலென்
றூடு மயில்கண் டம்பவளத்
தரும்பு நகையைச் சகோரப்புள்
அருந்த விரிந்த முழுநகைவிண்
டூற்று நிலவுக் கிந்துசிலை
யொளிர்மா ளிகையுஞ் சூளிகையும்
உருகிப் பெருகுங் கலுழிவெள்ளம்
உவரோ டுவரிக் கடற்புலவு
மாற்றுங் கடவுட் கந்தபுரி
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு
மணியே தாலோ தாலேலோ.

(செ - ள்.) தீற்றும் சுதைவெள் நிலவு எறிப்பத் திரள் மாமணிகள் வெயில் விரிக்கும் - பூசப்பட்ட சுண்ணச் சாந்தானது வெள் நிலா வீசக் கூட்டமாகிய பெரிய மாணிக்கங்கள் ஒளியைப் பரப்புகின்ற, செம்பொன் தலத்துப் பேர் அமர்க்கண் சிறியார் நறிய அகிற்புகை இட்டு - செம்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மேன் மாடத்தில் பெரிய போர் செய்கின்ற கண்களையுடைய சிறுமியர் நறுமணமுள்ள அகிற் புகையை ஊட்டி, ஆற்றும் குழற்காட்டினைப் புயல் என்று ஆடும் மயில் கண்டு அம்பவளத்து அரும்பு நகையார் - புலர்த்துகின்ற கூந்தற் காட்டை மேகம் என்று (எண்ணி) ஆடுகின்ற மயில்களைப் பார்த்து அழகிய பவளம் போலும் வாயிடத்துத் தோன்றுகின்ற சிறு நகையை, சகோரப் புள் அருந்த விரிந்த முழுநகை விண்டு - சகோரப் பறவை உண்ணப் பரந்த முழு நகையானது விண்டு, ஊற்றும் நிலவுக்கு இந்து சிலை ஒளிர் மாளிகையும் சூளிகையும் - பரந்து ஊற்றுகின்ற நிலாவுக்குச் சந்திரகாந்தக் கல்லைப் பதித்த ஒளி விளங்குகின்ற மாடங்களினின்றும் மேல்மாடங்களினின்றும், உருகிப் பெருகும் கலுழி வெள்ளம் உவரோடு உவரிக் கடற்புலவு மாற்றுங் கடவுட் கந்தபுரி வாழ்வே-உருகிப் பெருக்கெடுக்கின்ற கலங்கல் வெள்ளமானது உவர்ப்புடைய கடலினது உவர்ப்போடு புலால் நாற்றத்தையும் ஒழிக்கின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள கந்தபுரிச் செல்வமே! தாலோ தாலேலோ-; மலையாள் வயிறுவாய்த்த முழு மணியே தாலோ தாலேலோ-; (எ - று.)

(வி - ம்) அமர்க் கண் - அமர்த்தகண், இது பெயரடியாகப் பிறந்த வினை, ஆகப் "பண்டறியேன் கூற்றென்பதனை இனி யறிந்தேன், பெண்டகையால் பேரமர்க் கட்டு" என்ற திருக் குறட்குப் பரிமேலழகர் உரைத்த உரையால் அறிக. இட்டு - ஊட்டி. மயிர்ச்செறிவு தோன்றக் குழற்காடு என்றார். "திண்ணிய நெஞ்சப்பறவை சிக்கக் குழற்காட்டிற் கண்ணி வைப்போர் மாயம் கடக்குமநாள் எந்நாளோ" என்ற மேலோர் செய்யுளும் காண்க. மேகத்தைக் கண்டாடும் மயில், குழற்காட்டை மேகம் என்று கொண்டு ஆடிய தென்க. (௧)

கிளைக்குஞ் சகரர் தோட்டபெருங்
கிடங்கென் றிடங்கர் மாஇயங்குங்
கீழ்நீ ரழுவக் குண்டகழிக்
கெழுமு புனல்தெண் டிரைமேய்ந்து
திளைக்குங் கமஞ்சூல் நெடும்புயலைச்
சிறுகட் பெருங்கைப் பகடென்றோர்
செங்கட் களிறு பிளிறநிமிர்
திகிரி கிரியென் றிவர்ந்துடலம்
இளைக்கும் படிவிண் தோடநிவந்த
எழிற்போற் புரிசை விண்டுபதத்
தேறும் ஏணி போன்தருவுக்
கிடுவே லியுமா யேழுலகும்
வளைக்குங் கடவுட் கந்தபுரி
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு
மணியே தாலோ தாலேலோ.

(சொ - ள்.) கிளைக்கும் சகரர் தொட்ட பெருங்கிடங்கு என்று இடங்கர்மா இயங்கும் - நெருக்கமான சகரபுத்திரர் தோண்டின பெரிய கடல் என்று எண்ணி முதலைகள் ஆகிய விலங்குகள் சஞ்சரிக்கின்ற, கீழ்நீர் அழுவம் குண்டு அகழி கெழுமு புனல் தெண்திரைமேய்ந்து - கீழ்நீரையுடைய பள்ளமாகிய ஆழ்ந்த அகழியில் நிறைந்த நீரின் தெளிவாகிய அலைகளை மேய்ந்து, திளைக்கும் கமம்சூல் நெடும்புயலை சிறுகண் பெருகை பகடுஎன்று - நெருங்கின நிறைவாகிய சூலினையுடைய பெரிய

மகத்தைச் சிறிய கண்களையும் பெரிய கையினையும் உடைய ரனை என்றெண்ணி, ஓர் செங்கண் களிறு பிளிறமிர் திகிரிகிரி ன்று இவர்ந்து-ஒப்பற்ற செங்கண் யானைகள் முழங்க உயர்ந்த க்கரவாளமலை என்று கருதி ஏறி, உடலம் இளைக்கும்படி விண் நாட மிவந்த எழில்பொன் புரிசை - உடம்பு மெலியும்படி காயத்தைத் தீண்டும்படி உயர்ந்த அழகான பொன்மதிலான து, ண்டு பதத்து ஏறும்ஏணி பொன் தருவுக்கு இடுவேலியும் ஆய்- காயமாகிய இடத்திற்கு ஏறத்தகுந்த ஏணியும் அழகிய ற்பகத் தருவுக்கு இட்ட வேலியும் ஆகி, ஏழ்உலகும் வளைக்கும் டவுள் கந்தபுரி வாழ்வே - ஏழுலகங்களையும் வளைக்கின்ற தய்வத்தன்மை அமைந்த கந்தபுரிச் செல்வமே!, தாலோ -லேலோ-. மலைமகள் வயிறு வாய்த்த முழுமணியே தாலோ -லேலோ-; (எ - று.)

(வி - ம்.) இடங்கர்மா: இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தாகை. கீழ்நீர் - ஊற்றுநீர். கமம்சூல் - முதிர்ந்த சூல். சிறு ன் பெருங்கை: முரண்தொடை. விண்டுபதம் - ஆகாயம். கழியைக் கடலென்று கருதி நீருண்ணு மேகங்களை ஆங்கு ற யானை தன்னின மென்று எண்ணிப் பிளிற, அவ்வொலி ட்ட அம்மேகங்கள் அடுத்துள்ள அம்மதிலைச் சக்கரவாளகிரி ன்று நினைத்து விரைவில் ஏறும். அம்மதில் வானத்திலேற வத்த ஏணியும் கற்பகத்தருக்களுக்கு வேலியும்போலத் தோன் ம் சிறபுடையது கந்தபுரி எனக் காண்க. (௪)

சோலைப் புறமுப் புடைக்கனிகள்
தூக்கு முடத்தேங் கிமையவர் தந்
தோன்றல் திருவோ லக்கத்துத்
தோகை மயிலின் நடங்குயிற்றும்
ஏலக் கருங்கோந் தளஅளகத்
திளமா தருக்கு முதிர்வேனில்
இளைப்பாற் றதற்குத் தாற்றேறுஞ்சேவ்
விளநீர் கோடுப்ப ஈற்றுளைந்த
காலப் புயலின் முகந்துடைக்குங்
கமுகு பழுக்காய்ப் பவளமுடன்
கதிர்முத் திட்டுச் செழும்பாளைக்
கற்றைக் கவரி புடையிரட்டும்

மாலைப் பழனப் பரிதிபுரி
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு
மணியே யதாலோ தாலேலோ.

(சொ - ள்.) சோலைப்புறம் முப்புடைக் கனிகள் தூங்கு முடத்தெங்கு இமையவர்தம் தோன்றல் திருவோலக்கத்துத் தோகை மயிலின் நடம்குயிற்று - சோலைகளில் தேங்காய்களைத் தாங்கி வளைவாகிய தென்னை மரங்கள் தேவமன்னனது திருவோலக்க... தில் கலாபத்தையுடைய மயில்போல நடனம் செய்கிற, ஏல... கருங்கொந்தளம் அளகத்துள்ள மாதருக்கு முதிர்வேனில் இளை... பாற்றுதற்கு-மயிர்ச்சாந்து அணிந்த கரிய குழற்சியாகிய கூந்த... யுடைய இளம் பெண்களுக்கு முதிர்வேனிற் பருவத்தி... மெலிவைத் தீர்ப்பதற்கு, தாற்றொடும் செவ்விளநீர் கொடுப்ப... தாறுகளோடும் செவ்விளநீர்களைக் கொடுக்க, ஈற்றுளைந்த கால... புயலின் முகம் துடைக்கும் கமுகு - இறுதிக் காலத்தில் வருந்திய... கார்கால மேகத்தின் முகத்தைத் துடைக்கிற கமுகு மரங்கள் பழுக்காய்ப் பவளமுடன் கதிர் முத்திட்டுச் செழும்பாளை... கற்றைக் கவரி புடையிரட்டும்-பழுத்த காயாகிய பவளத்தோடு... ஒளியுள்ள முத்துக்களை விரித்துச் செழித்த பாளைகளாகி... கற்றைச் சாமரங்களைப்• பக்கத்தில் அசையா நிற்கிற, மாலை... பழனப் பரிதிபுரி வாழ்வே - வரிசையாக வயல்கள் சூழ்ந்த பரி... புரி வாழ்வே, தாலோ தாலேலோ -, மலையாள் வயிறு வாய்த்... முழுமணியே தாலோ தாலேலோ -; (எ - று.)

(வி - ம்.) முப்புடை - முப்புடைப்பு. புடைப்பி... மொத்தி என்பர். திருவோலக்கம். பெருஞ்சவை - பேரவை... மயிலின் - இன் : ஐந்தாவது ஒப்புப்பொருளது. தாறு - குலை... கமுகம் பழங்கள் பவளம்போலச் சிவந்திருத்தலும் அதன்பாளை... முத்துப்போல விரிந்து வெண்மையாயிருத்தலும் உண்மையா... "கமுகு பழுக்காய்ப் பவளமுடன் கதிர் முத்திட்டு" என்று... (பு... ஆலைப்பழனம் எனின் கரும்பு வயல் ஆம்.

வேறு

மாலி மயத்து மடப்பிடி பெற்று
வளர்த்த இளங்களிறே
மழவிடை யேதிரு மாமடி கட்கென
வைத்த கவுத்துவமே

மேனக்குல நான்மறை யோலிடு
முழுமுத லேமூவா
ச்கட் கனிகனி யுஞ்சுவை யேதனி
முத்திக் கொருவித்தே
யிளங்கதி ருக்கெதிர் முதிருங்
கதிர்சேம் பவளமுடன்
திர்முத் திட்டுவ ணங்கக் கன்னல்கோல்
கமுகுகோ லெனவளரும்
வயல்தமிழ் வேளூ ரடிகேள்
தாலோ தாலேலோ
ங்கத் தமிழின் தலைமைப் புலவா
தாலோ தாலேலோ.

(- ள்) மால் இமயத்து மடப்பிடி பெற்று வளர்த்த ...றே - பெரிய இமயமலையிற் பிறந்த இளம் பிடியானது வளர்த்த யானைக் கன்றே, மழவிடையே திருமாமடிகட் வைத்த கவுத்துவமே - இளமை பொருந்திய இடபமே, ...றுகிய அடிகட்கென்று வைத்த கவுத்துவமணியே, ...னக் குலநால் மறைஓலிடும் முழுமுதலே - எல்லாப் ...களுக்கும் மூலகாரணமென்று மேலான நான்கு வேதங் ...றையிடுதற்குரிய முழுமுதற் பொருளே, மூவாமுக்கட் ...ரியும் சுவையே தனிமுத்திக் கொருவித்தே - அழியாத ...ணயுடைய கனியினிடத்துப் பழுத்த சுவையே ஒப்பற்ற ...ந ஒரு காரணனே, காலையிளங் கதிருக்கெதிர் முதிரும் ...ம்பவளமுடன் - காலையில் தோன்றுகிற இளஞ்சூரியனுக்கு முதிர்கின்ற நெற்கதிர்கள் ஆகிய செம்பவளங்களோடு, ...த்திட்டு வணங்கக் கன்னல்கொல் கமுகுகொல் என ...ஒளியுள்ள தனது முத்துக்கலையும் இட்டு வணங்க ...ா, கமுகோ என்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி வளரா ...சாலிவயல் தமிழ் வேளூர் அடிகேள் - செந்நெல் வயல் தமிழ் வளருகின்ற வேளூரடிகளே, தாலோ தாலேலோ-, ...மிழின் தலைமைப் புலவா - தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைமைப் ...ா, தாலோ தாலேலோ -; (எ - று.)

(- ம்.) மால் இமயம் - பெரிய இமயம்; மேகம் பொருந் ...மயமலை, இமயத்து மடப்பிடி என்றது உமாதேவியை,

பிடி : உவமையாகுபெயர். மாமடிகள் - திருமால். ஓலம் இடும் என்பது தொக்குவந்தது.

கருமுகி லுக்கரி தாம்அடி வாரம்
கண்டிரு பறவைகள் தம்
கண்களி பொங்கவோர் பறவை முடித்தலை
காணா துட்குவரப்
பொருபுன லருவித் தலையின் மிசைத்தவழ்
புதுமதி நிலவொழுகப்
புள்ளூரிற்பொலி வெள்ளி மலைக்கண்
பொன்மலை யைக்குவவுக்
குருமணி வயிரப் புயமெனும் எட்டுக்
குவடுஞ் சுவடுபடக்
குத்திப் பொருமிரு கோடு படைத்ததோர்
கூந்தற் பிடிபெற்றுத்
தருமொரு தொந்தித் தந்திக் கிளையாய்
தாலோ தாலேலோ
சங்கத் தமிழின் தலைமைப் புலவா
தாலோ தாலேலோ.

(சொ - ள்.) கருமுகிலுக்கு அரிது ஆம் அடிவாரம் கண்டிரு பறவைகள் தம் கண்களி பொங்க - கரிய மேகத்துக்கு அ... பதற்கு அரிதாகிய அடிவாரத்தை இரண்டு பறவைகள் தம் கண்கள் களிப்புமிக, ஓர் பறவை முடிதலை காணாது ஒரு பறவையானது முடித்தலையைக் காணமாட்டாமல் பொருபுனல் அருவித் தலையின்மிசை தவழ் புதுமதி நில... அலைமோதுகின்ற கங்கைநீரருவியையுடைய உச்சிமீ... கின்ற புதுமதியின் நிலவெறிக்க, புள்ளூரில் பொலி மலைக்கண் பொன்மலையை - புள்ளூரில் விளங்குகின்ற மலையிடத்துள்ள பொன்வரையை, குவவு குருமணி புயமெனும் எட்டுக் குவடும் சுவடுபட - திரட்சியாகிய அழகிய வயிரத்தை நிகர்த்த தோள்கள் என்னும் எட்... தழும்புபட, குத்திப் பொரும் இருகோடு படைத்தது ... பிடி பெற்றுத்தரும் - குத்திப் போர்செய்தற்குரிய ... கொம்பு படைத்ததாகிய ஒப்பற்ற கூந்தலையுடைய ...

ஒன்று ஈன்றளித்த, ஒரு தொந்தி தந்திக்கு இளையாய் - ஒப்பற்ற தொந்தியையுடைய யானைமுகனுக்கு இளையவனே!, தாலோ தாலேலோ, சங்கத் தமிழின் தலைமைப் புலவா - (மதுரையிற் கூடிய) சங்கத்தின் வளர்ந்த தமிழின் தலைமைப் புலவனே! தாலோ தாலேலோ - ; (எ - று.)

(வி - ம்,) கருமுகில் - திருமால். இருபுட்கள் - சம்பாதி, சடாயு. ஓர் பறவை - பிரமன். திருமாலும் காண்பதற்கரிய அடிகளைச் சம்பாதியும் சடாயுவும் காணவும் பிரமன் முடியைக் காணுதிருப்பவும் தலையில் மதிநிலவு ஒழுகும்படி புள்ளூரில் வெள்ளிமலைக்கண் வீற்றிருந்த பொன்மலை என்றது சிவபெருமானை யுணர்த்தியது, கூந்தற்பிடி - உமாதேவி. எட்டுக் குவடும் சுவடுபடக் குத்திப்பொரும் இருகோடு படைத்ததோர் கூந்தற்பிடி என்றதனால் இறைவியின் ஆற்றலும் தொனிக்கின்ற துணர்க. தந்தி - யானை, தந்தத்தையுடையது. (எ)

உண்ணெகிழ் தொண்ட ருளத்திருள் சிந்திட
 ஒளிவிடு முழுமணியே
உயர்மறை நூற்கலை முடிவின் முடிந்திடும்
 ஒழுகொளி மரகதமே
விண்ணொடு மண்ணை விழுங்கி அருட்கதிர்
 விரியும் இளஞ்சுடரே
மெய்ப்புலன் மேய்ந்து சமைந்ததோர் வீட்டை
 விளக்கும் விளக்கொளியே
புண்ணிய நாறுமோர் பெண்கனி கனியும்
 புனித நறுங்கனியே
புள்ளூ ரெனவெம துள்ளத் தடநிறை
 புத்தமு தக்கடலே
தண்ணொளி பொங்கிய கருணை நிதியே
 தாலோ தாலேலோ
சங்கத் தமிழின் தலைமைப் புலவா
 தாலோ தாலேலோ.

(சொ - ம்.) உள்நெகிழ் தொண்டர் உளத்து இருள் சிந்திட ஒளிவிடு முழுமணியே! - மனம் உருகுகின்ற அடியாரது உள்ளத்திலுள்ள அறியாமையாகிய இருள் ஒழிய ஒளிவிடுகின்ற

முழு மாணிக்கமே !, உயர்மறை நூல்கலை முடிவின் முடிந்திடு ஒழுகு ஒளி மரகதமே ! - உயர்ந்த மறையும் நூலும் கலையு ஆகிய இவற்றின் இறுதியில் முடியப்பெற்ற ஒழுகாகின் ஒளியையுடைய மரகதமே !, விண்ஒடு மண்ணை விழுங்கி அரு கதிர் விரியும் இளஞ்சுடரே ! - விண்ணுடனே மண்ணையும் உ கொண்டு அருளாகிய கிரணங்கள் விரிக்கின்ற இள ஞாயிறே மெய்ப்புலன் மேய்ந்து சமைந்தது ஓர் வீட்டை விளக்கு விளக்கு ஒளியே ! - உண்மையாகிய அறிவினால் மேயப்பெற் அமைந்ததாகிய ஒப்பற்ற மன வீட்டினை விளங்கச் செய்கின் விளக்கின் ஒளியே !. புண்ணியம் நாறும்ஓர் பெண்கனி கனியு புனித நறும்கனியே ! - புண்ணியம் பரிமளிக்கின்ற ஒரு பெ கனி மனங்கனிந்து தந்த தூய்மையான நல்ல பழமே !, புள்ளு என எமது உள்ளத்தடம் நிறை புத்தமுதக் கடலே ! - புள்ளூரி போல எமது மனமாகிய இடத்தில் நிறைந்த புதிய அமுத கடலே !, தண்ஒளி பொங்கிய கருணைநிதியே தாலோ தாலேலோ, தட்பம் ஆகிய ஒளிமிகுந்த அருட்செல்வமே தாலோ தாலேலோ, சங்கத் தமிழின் தலைமைப் புலவா தாலோ தாலேலோ ! (எ - று.)

(வி - ம்.) முடிவில் என்பதனை மறைநூல் என்பவற்றி இறுதியில் அமைத்து வேதத்தின் முடிவிலும் ஆகமாதிகளாகி நூல்களின் முடிவிலும் அறுபத்து நான்கு கலைகளின் முடிவிலு எனப் பொருள் விரிக்க. 'மெய்ப்புலன் மேய்ந்து சமைந்ததோ வீட்டை' என்பதற்கு உண்மை யறிவாற் புலன்களை வெ றமைந்த உளமாகிய ஒப்பற்ற வீட்டை என்றுரைத்தலும் ஆட புண்ணியம் நாறுமோர் பெண்கனி என்றது உமையை. பு அமுதம் என்பது புத்தமுதம் என விரிந்தது. (அ

வேறு

தோலாத முத்தமிழ் நாவா மூவா மாவாமச்
சூர்வேர் அறத்தொடு வேலா நூலா நூலோதும்
சீலாம லைக்கோடி பாலா கீலா மேலாகும்
தேவாதி பற்கோரு தேவா ஓவா தேகூடவும்
காலாயு தக்கோடி வீறு ஏறு வேறேறும்
காபாலி பெற்றகு மாரா வீரா பேராளா
சேலார்வ யற்குரு கூரா தாலோ தாலேலோ
சேனப திப்பெரு மாளே தாலோ தாலேலோ.

(சொ - ள்.) தோலாத முத்தமிழ் நாவா-தோல்வியடையாத மூன்றுவகையான தமிழ் பயின்ற நாவை யுடையவனே!, மூவா மாஆம் அச் சூர்வேர் அறத்தொடு வேலா - கெடாத மாமர உருவாய் வந்த அந்தச் சூரபன்மனது மூலம் அற்றுப் போகும்படி தொட்ட வேற்படையை யுடையவனே!, நூலா நூல் ஓதும் சீலா! - நூற்கப்படாத மறை நூல்களிற் கூறப்பட்ட ஒழுக்கத்தையுடையவனே!, மலைக்கொடி பாலா லீலா-மலைமகளுக்குப் பாலகனே ஒளியுருவனே!, மேலாகும் தேவாதிபற்கு ஒரு தேவா-மேன்மையாகிய தேவ அதிபனுக்கு ஒப்பற்ற தேவனே, ஓவாதே கூவும் கால்ஆயுதக் கொடி வீரு - இடைவிடாமற் கூவுகின்ற சேவற்கொடியையுடைய மேன்மையுள்ளவனே!, ஏரு ஏறுஏறும் காபாலி பெற்ற குமாரா! - ஒருவரும் ஏருத ஏற்றின்மேல் ஏறுகின்ற சிவபெருமான் பெற்ற குமாரனே!, வீரா பேர்ஆளா - வீரனே பிரபலனே!, சேல்ஆர் வயல்குரு கூரா! - சேல்மீன்கள் நிறைந்த வயல்சூழ்ந்த புள்ளூரனே!, தாலோ தாலேலோ, சேனுபதிப் பெருமானே தாலோ தாலேலோ - சேனுபதியாகிய பெருமானே தாலோ, தாலேலோ -; (எ - று.)

(வி - ம்.) முத்தமிழ் நாவன் - அகத்தியற்கு முத்தமிழ் அறிவுறுத்த நாவினை யுடையவன். நூலா நூல் - ஒருவரால் நூற்கப்படாத நூல். இஃது ஒருவரால் இயற்றப்படாத வேதத்தை யுணர்த்திற்று. இதனை எழுதப்படாத காரணத்தால் எழுதாக் கிளவி என்பர். லீலம் - ஒளி. ஏருஏறு என்றது ஊர்தியாக மக்களாற் கொள்ளப்படாதது. கரிபரிகளைப்போல இயற்கையான வாகனமன்று விடை என்பதை யுணர்த்தியது. அன்றியும் திருமாலை விடையாகக் கொண்டதனுல் அங்ஙனம் கூறினர் எனக் கொள்ளினும் அமையும். கபாலகரனுதலால் சிவனைக் காபாலி என்ருர். பெருமான் - பெருமையுடையவன். இது பெருமாள் என மரீஇயது.

(க)

ஊனுயு யிர்க்குயிர் ஆனுய் தாலோ தாலேலோ
ஓதாது ணர்த்திடு போதா தாலோ தாலேலோ
ஆனுஅ ருட்கனு பானு தாலோ தாலேலோ
ஆயாத சொற்சொலு பாயா தாலோ தாலேலோ
நானுயே னக்கரி தானுய் தாலோ தாலேலோ
நாதாதி கட்கனு பூதா தாலோ தாலேலோ
தேனுர்போ ழிற்குரு கூரா தாலோ தாலேலோ
சேனுப திப்பெரு மாளே தாலோ தாலேலோ.

(செ - ள்.) ஊன்ஆய் உயிர்க்கு உயிர் ஆனாய் தாலோ தாலேலோ-உடம்புகளாகி அவற்றுள் இருக்கின்ற உயிர்களுக்கு உயிராயும் இருப்பவனே தாலோ தாலேலோ, ஓதாது உணர்ந்திடு போதா - ஓதாது உணர்ந்த அறிவனே!, தாலோ-; ஆனா அருட்கு அனுபானு! - நீங்காத கருணைக்குத் துணையா யிருப்பவனே! தாலோ-, ஆயாத சொல் சொல் உபாயா! - ஆராயப்படாத சொற்களைச் சொன்ன தந்திரனே!, தாலோ-, நான் ஆய் எனக்கு அரிது ஆனாய் - நானாகி எனக்கும் காண்பதற்கு அரிதானவனே!, தாலோ-, நாதாதிகட்கு அநுபூதா - நாதம் முதலானவைகட்கு அநுபூதனே, தாலோ-, தேன்ஆர் பொழிற் குருகு ஊரா - தேன் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த புள்ளூரனே! தாலோ தாலேலோ-; சேனாபதிப் பெருமானே தாலோ தாலேலோ - ; (எ - று.)

(வி - ம்.) ஊன் - தசை; இது கருவியாகு பெயராய் உடம்பினை யுணர்த்திற்று. உயிர்க்குயிர் - அந்தராத்துமா. போதம் - ஞானம். ஆயாத சொல் - பிரணவம். நாதாதிகள் - நாதம் முதலாகிய தத்துவங்கள் 36. அநுபூதம் - பிரமாணங் களைக்கொண்டு அறியத்தக்கது. தேன் - தேன், வண்டு எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். (௧௦)

௬. சப்பாணிப் பருவம்

[இஃது இரு கைகளையும் ஒருங்கு சேர்த்துக் கொட்டும் பருவம்.]

முடங்கும் திரைப்பரவை வயிறுளைந் தீன்றநறு
முளரிப் பிராட்டி வைத்து
முத்தாடு பச்சைப் பசுங்கிள்ளை யெனமழலை
முதிருமென் குதலைகற்பத்
தொடங்குங் குறப்பாவை கற்றைக் குழற்ககில்
தூமமொடு தாமம்இட்டுச்
சுடிகை நுதல் வெயர்வுந் துடைத்தொழுகு கத்தூரி
தூரியங் கொண்டுதீட்டிக்
கூடங்கைக் கடங்கா நெடுங்கட் கடைக்கழகு
கூரஅஞ் சனமெழுதிமென்
கொங்கைத் தடத்துப் பசுங்களபம் அப்பியவள்
குற்றேவல் முற்றுமாற்றித்
தடங்குங் குமப்புயங் கொட்டிநட மிட்டவன்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தையல்நா யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(சொ - ள்.) முடங்கும் திரைப்பரவை வயிறு உளைந்து ஈன்ற நறுமுளரிப் பிராட்டி - வளைகின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற் கடலானது வயிறு நொந்துபெற்ற நறிய தாமரைத் தவிசுடைய திருமகள், வைத்து முத்துஆடு பச்சைப் பசுங்கிள்ளை என மழலை முதிரும் மென்குதலை கற்ப - தன் முன்கையில் வைத்துக்கொண்டு முத்தமிட்டு விளையாடுகின்ற பச்சைப் பசுங் கிள்ளைபோல மழலை முதிர்கின்ற மெல்லிய குதலைமொழியைக் கற்க, தொடங்கும் குறப்பாவை கற்றைக் குழற்குஅகில் தூமம் ஓடு தாமம்இட்டு - தொடங்குகின்ற குறப்பெண்ணாகிய வள்ளி நாயகியின் கற்றையாகிய கூந்தலுக்கு அகிற்புகையுடன் பூமாலைகளைச் சூட்டி, சுடிகை நுதல்வியர்வும் துடைத்து ஒழுகு கத்தூரி தூரியம் கொண்டு திட்டி - சுட்டியணிந்த நெற்றியிலுள்ள வியர்

வையையும் துடைத்து நெகிழ்ந்த கத்தூரிப் பொட்டை எழுது கோலால் எழுதி, குடங்கைக்கு அடங்கா நெடுங்கண் கடைக்கு அழகுகூர அஞ்சனம் எழுதி - உள்ளங்கைக்கு அடங்காத நெடிய கடைக்கண்ணுக்கு அழகுமிக மை தீட்டி; மெல்கொங்கைத் தடத்தும் பசுகளபம் அப்பி - மென்மையாகிய முலையிடத்துப் பசுமையாகிய களபச் சந்தனம் பூசி, அவள் குற்றேவல் முற்றும் ஆற்றி - அவளுடைய சிறிய பணிகளை முழுதும் செய்து, தடம் குங்குமப் புயம் கொட்டி நடம் இட்டவன் சப்பாணி கொட்டி அருளே - அகன்ற குங்குமம் பூசிய தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டு நடனம் செய்தவனே ! இரண்டு கைகளையும் சேர்த்து ஓசைஎழக் கொட்டுக, தையல் நாயகி மருவு தெய்வநாயகன் மதலை சப்பாணி கொட்டி அருளே - தையல்நாயகியார் சேர்ந்த தெய்வநாயகன் புதல்வனே ! சப்பாணி கொட்டியருளே !

(வி - ம்.) பரவை - ஈண்டு, திருப்பாற்கடல்; இலக்குமி தோன்றியதாதலின். குடங்கை - உள்ளங்கை. "குடங்கைக் கடங்கா நெடுங்கண்", என நெடுமையொன்றே கூறினாரேனும் ஏனைய அகற்சி முதலியவும் கொள்க. கூர் - மிகு. குறப்பாவை யைக் கைபுனைவால் தனக்கு உளதாகிய உட்கரைப்புப் புறம் போதரல் தோன்றத் "தடங்குங்குமப் புயங்கொட்டி நடமிட்ட வன்" என்றார். நடமிட்டவன், மதலை என்பன அண்மை விளிகள். குறப்பாவை, திருமகள் புதல்வியாதலால் அவள் "வைத்து முத்தாடு பச்சைப் பசுங்கிள்ளையென" என்றார். (௧)

மழைக்கோந் தளக்கலப மயிலிளஞ் சாயல்நேடு
மதரரிக் கேண்டையுண்கண்
மான்கன்றை அமருலகு வாழப் பிறந்திடு
மடப்பிடியை வானவில்லைக்
குழைக்குந் தடக்கைத் திருத்தாதை நீரோடு
கொடுப்பக் குடங்கையேற்றுக்
கொழுமலர் மணங்கமழ் மணப்பந்தர் நிற்பவக்
கொம்புமின் கொடியின்ஒல்கி
இழைக்கும் பசும்பொன் தசும்பென வசும்புபொன்
இளமுலை முகங்கோட்டிநின்
றெய்யாமை நோக்கும் படைக்கட் கடைக்கணைக்
கின்னமுத முற்றவின்பம்

தழைக்கும் பெருங்காதல் வெள்ளந் திளைத்தவன்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தையல்நா யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(பொ - ள்.) மழைக் கொந்தளக் கலபமயில் இளம்சாயல் நெடுமதர் அரிக்கெண்டை உண்கண் - கருமுகில் போன்ற கூந்தலையும் தோகையையுடைய மயிலினது இளஞ்சாயலையும் நெடிய மதர்த்த செவ்வரி பரந்த கெண்டைமீன் போன்ற மையுண்ட கண்களையும் உடைய, மான்கன்றை அமர் உலகு வாழப் பிறந்திடு மடப்பிடியை - மான்கன்றினைத் தெய்வலோக மானது வாழ்வடையத் தோன்றிய இளம்பிடியை, வானவில்லைக் குழைக்கும் திருத்தாதை நீரொடு கொடுப்பக் குடங்கை ஏற்று - ஆகாய வில்லை வளைக்கிற பெரிய கையினையுடைய பெரிய திருத் தந்தையானவர் தாரை நீரொடு கொடுக்கக் குடங்கையால் ஏற்றுக்கொண்டு, கொழுமலர் மணம்கமழ் மணப்பந்தர் நிற்ப - செழிய மலர்களின் மணம் வீசுகின்ற திருமணப் பந்தரில் நிற்க, அக்கொம்பு மின்கொடியின் ஒல்கி - அந்தப் பூங்கொம்பு போல் பவள் மின்னற் கொடிபோல் அமைந்து, இழைக்கும் பசும்பொன் தசும்பு என அசும்புபொன் இளமுலை முகம்கோட்டி நின்று - செய்யப்பட்ட பசும்பொற் குடம்போலப் பரவின தேமலையுடைய இளமுலைகாறும் முகம் வளைத்துநின்று, எய்யாமை நோக்கும் படைக்கண் கடைக்கண் நோக்கு இன்அமுதம் ஊற்ற - அறியாமல் நோக்குகின்ற வேற்படை போன்ற கண்கள் கடைக்கண் நோக்காகிய இனிய அமுதத்தை வார்க்க, இன்பம் தழைக்கும் பெருங்காதல் வெள்ளம் திளைத்தவன் - இன்பம் மிகுதற்கு இட மாகிய பேராசையாகிய கடலில் மூழ்கினவனே!, சப்பாணி கொட்டி அருளே - ; தையல்நாயகி மருவு தெய்வநாயகன் மதலை! சப்பாணி கொட்டி அருளே ; (எ - று.)

(வி - ம்.) மான்கன்றை மடப்பிடியை என்றது தெய்வ யானையை. வானவில்லைக் குழைக்குந் தடக்கைத் திருத் தாதை என்றது இந்திரனை. எய்த்தல் - அறிதல். திளைத்த வன்: அண்மைவிளி. திளைத்தல் - அனுபவித்தல். (உ)

உண்ணிலா உவகைத் தடங்கடல் படிந்திட்ட
உம்பருஞ் செங்களம்பட்
டொண்பருதி யுடல்கிழித் தோடுங் கடற்றுளை
ஒளிறுவா ளவுணர்குழுவும்

தெண்ணிலா மதிநுதல் தெய்வப் பிணுக்கள்வாய்த்
தேனமுது மமுதவாரித்
தெள்ளமுதும் உடனிருந் துண்ணப் பணித்திட்ட
செங்கைவேல் பைம்புனத்துப்
பண்ணுலா மழலைப் பசுங்கிளவி யெயினர்பொற்
பாவைவிழி வேலோடொப்புப்
பார்க்குந் தோறுந்தலை கவிழ்த்துநின் றவள்திருப்
பவளத்து முத்தரும்பும்
தண்ணிலா வுக்கோண் சகோரமென நின்றவன்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தையல்நா யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(சொ - ள்.) உள்நிலா உவகைத் தடங்கடல் படிந்திட்ட உம்பரும் - உள்ளத்தில் நிலைபெற்ற களிப்பாகிய பெருங்கடலில் மூழ்கின தேவர்களும், செங்களம்பட்டு ஒண்பருதி உடல்கிழித்து ஓடும் கடற்றானை ஒளிறுவாள் அவுணர் குழுவும் - போர்க்களத்தில் இறந்து ஒட்பமாகிய சூரிய மண்டலத்தைக் கிழித்து விரைந்து வீரசுவர்க்கம் புகுந்த கடல்போலும் படையையும் ஒளி செய்கின்ற வாட்படையையும் உடைய அவுணர் கூட்டமும், தெள்நிலா மதிநுதல் தெய்வப் பிணுக்கள் வாய்தேன் அமுதும் அமுதவாரித் தெள்அமுதும் உடனிருந்து உண்ணப் பணித்திட்ட செங்கைவேல் - தெளிவாகிய நிலவையுடைய பிறை போன்ற நெற்றியையுடைய தெய்வப் பெண்களது வாயில் உண்டாகிய தேன்போலும் அமுதத்தையும் பாற்கடலிற் பிறந்த தெளிவாகிய அமுதத்தையும் கூடியிருந்து உண்ணும்படி கட்டளையிட்ட செங்கை வேலானது, பைம்புனத்துப் பண்உலா மழலைப் பசுங்கிளவி எயினர் பொற்பாவை விழி வேலொடு ஒப்புப் பார்க்குந் தொறும் - பசிய தினைப்புனத்தில் பண்கள் உலவுகின்ற மழலையாகிய பசிய சொற்களையுடைய குறவரது பொற்பாவை போல்வாளாகிய வள்ளிநாயகியின் கண்ணுகிய வேலோடு ஒத்திருப்பதை (முருகக்கடவுள்) நோக்குந்தொறும், தலைகவிழ்த்து நின்றவள் திருப்பவளத்து முத்து அரும்பும் நிலாவுக்கு - தலைகுனிந்து நின்ற அவளது திருப்பவளத்திலுள்ள முத்துக்களில் உண்டாகிய குளிர்ச்சியாகிய சந்திரிகைக்கு, ஒள்சகோரம் என நின்றவன் - ஒளிபொருந்திய சகோரப் பறவைபோல நின்றவனே! சப்பாணி கொட்டியருளே :- (எ - று.)

(வி - ங.) உள், உம்பர் என்பன இடவாகு பெயர்கள். மாண்டவரது உதிரத்தால் சிவந்து காட்டலாற் போர்க்களம் செங்களம் எனப்பட்டது. போரிற் புறங்கொடாது இறந்தவர் சூரிய மண்டலம் புகுந்து வீரசுவர்க்கம் எய்தித் தெய்வப் பெண்களை அனுபவித்தல் இயல்பாதலால், "செங்களம் பட்டுஒண் பருதி......செங்கை வேல்" என்றார். அவுணர் இடையறாது தற்கிழமைப் பொருள்போல் வாளை உடையராதல்பற்றி அவரை 'வாளவுணர்' என்றார். திருப்பவளம் - சிறந்த வாய் (அதரம்). முத்து-உவமையாகு பெயராய்ப் பல்லை உணர்த்திற்று. தண்நிலா என்றது புன்சிரிப்பை. (௩)

மடநடைத் தெய்வக் குறப்பாவை திருவுருவின்
மயிலிளஞ் சாயலுநிலா
மணிவடம் அறப்புடைத் திறுமாந்த கனதன
வனப்புங் குறித்துநோக்கி
இடுகிடைப் பாவிக் கினிப்பிழைப் பில்லைகொல்
எனத்திரு உளங்குழைந்தாங்
கேந்திளங் கோங்கையை இணைப்புயத் தேந்திநின்
றெல்லா உறப்புநிற்கக்
கூடமுலைக் கேயிவள் குடிப்பிறப் புக்கிசை
குணங்கிடைத் ததுகோலென்றக்
கோதைநெடு நாணெய்த அவயவங் கட்குள
குணகுணந் தனிதேரிக்கும்
தடமலர்க் கைத்தலஞ் சேந்தோளி துளும்பவொரு
சப்பாணி கொட்டியருளே
தையல்நா யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(சொ - ள்.) மடநடைத் தெய்வக் குறப்பாவை திருவுருவின் மயில் இளஞ்சாயலும் - இளநடையையுடைய தெய்வத்தன்மை அமைந்த குறப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியின் திருவுருவிலுள்ள இளமையாகிய மயிற்சாயலையும், நிலாமணிவடம் அறப்புடைத்து இறுமாந்த கனதன வனப்பும் குறித்து நோக்கி - முத்துவடங்கள் அற்று விழும்படி புடைகொண்டு நிமிர்ந்த பருத்த தனங்களின் அழகையும் உற்று நோக்கி, இடுகு இடைப் பாவிக்கு இனி

பிழைப்பு இல்லைகொல் எனத் திருவுளம் குழைந்து - சிறுகிய இடையாகிய பாவிக்கு இனிப் பிழைத்தல் இல்லை என்று திருவுளம் நெகிழ்ந்து, ஏந்து இளம் கொங்கையை இணைப்புயத்து ஏந்தி நின்று எல்லா உறுப்பு நிற்க - படாத இளங் கொங்கைகளை இரு தோள்களாலும் தாங்கிநின்று எல்லா உறுப்புக்களும் நிற்க, குடமுலைக்கே இவள் குடிப்பிறப்புக்கு இயை குணம் கிடைத்ததுகொல் என்று - குடம்போலும் கொங்கைகளுக்கே இவளது குடிப்பிறப்புக்கு ஏற்ற குணம் கிடைத்தது என்று, அ கோதை நெடுநாண் எய்த அவயவங்கட்குள் குறைகுணம் தனிதெரிக்கும் - அந்த வள்ளிநாயகி பெருநாண் அடையும்படி ஒவ்வோர் உறுப்புக்களுக்குள்ள நன்மை தீமைகளைத் தனித்தனி தெரிவிக்கிற, தடமலர்க் கைத்தலம் சேந்து ஒளிதுளும்ப ஒரு சப்பாணி கொட்டி அருளே - அகன்ற தாமரைமலர்போலும் கைத்தலங்களிரண்டும் சிவந்து ஒளிததும்பும்படி ஒரு சப்பாணி கொட்டி அருளே; (எ - று.)

(வி - ம்.) இடுகுதல் - சிறுகுதல். சொல்: அசை. குடிப்பிறப்பு - குறக்குடிப் பிறப்பு. குடிப்பிறப்புக்கு இயை குணம் கொலை. குடமுலைக்கு இடையைக் கோறல்தொழில் உண்மையின், 'குடமுலைக்கே இவள் குடிப்பிறப்புக்கு இயைகுணம் கிடைத்தது' என்றார். குறைகுணம் - நற்குணம் தீக்குணம். சேந்து - செம்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். இது துளும்ப என்னும் வினையையும், அது கொட்டியருள் என்னும் வினையையும் கொண்டன. (௭)

விண்ணெண் கடற்புவன முடவுப் படத்தேந்து
வேந்துபோலி பாந்தள்வைப்பும்
விரிநீர் வரைப்புமெழில் விஞ்சையர் இருப்புமுகை
விண்டுநறை விரிமுண்டகக்
கண்ணன் திருப்பதமு நான்முகக் கடவுள்பூங்
கஞ்சமுங் குலிசப்பிரான்
கற்பகக் காவுநின் தொண்டர்கள் தொழும்புக்கோர்
காணியா வைத்துமற்றத்
திண்ணென் தடக்கைவெஞ் சிலைவேடர் குடிகொண்ட
சீறூரும் ஊரூர்தொறும்
செந்தினைப் புனமூடு தண்சாரல் பிறவுமாம்
சீதனக் காணிபெற்றத்

தண்ணென் குறிஞ்சித் தலந்தலை யளிப்பவன்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தையல்நா யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(பொ - ள்.) விண்ணென் கடற்புவனம் முடவுப்படத்து ஏந்து வேந்துபொலி பாந்தள் வைப்பும் - விண் உலகத்தாரும் மதித்தற்குரிய கடல்சூழ்ந்த உலகம் முழுதும் வளைவாகிய தன் படங்களால் தாங்குகின்ற பாம்பரசனாகிய ஆதிசேடன் விளங்குகின்ற நாகருலகமும், விரிநீர் வரைப்பும் எழில் விஞ்சையர் இருப்பும் - கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகமும் அழகான வித்தியாதர ருலகமும், முகைவிண்டு நறைவிரி முண்டகக் கண்ணன் திருப்பதமும் நான்முகக்கடவுள் பூங்கஞ்சமும் - மொட்டு விரிந்து மணம் கமழ்கின்ற தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமாலின் திருப்பதமும் (அழகிய பதவியும்) பிரமதேவனது அழகிய தாமரை மலர்த்தவிசும், குலிசப்பிரான் கற்பகக்காவும் - வயிரவாளை யுடைய தேவேந்திரனது கற்பகச்சோலையும், நின்தொண்டர்கள் தொழும்புக்கு ஓர் காணியா வைத்து - உன் அடியாரது அடிமைத் திறத்துக்கு ஒரு காணியாட்சியாக வைத்துவிட்டு, அ திண்ணென் தடக்கை வெஞ்சிலை வேடர் குடிகொண்ட சீறூரும் - அந்தத் திண் என்ற பெரிய கையில் செவ்விய வில்லையுடைய வேடர் குடிகொண்டிருக்கிற சிறு ஊர்களும், ஊர் ஊர்தொறும் - ஊர் ஊர் தொறுமுள்ள, செந்தினைப் புனம்மூடு தண்சாரல் பிறவும் ஆம் சீதனக் காணிபெற்று - செந்தினைப்புனம் நிறைந்த தண்ணிய சாரல்களும் பிறவும் ஆகிய சீதனக் காணிகளைப்பெற்று, அதண் என் குறிஞ்சித்தலம் தலைஅளிப்பவன் - அந்தத் தண்என்ற குறிஞ்சி நிலத்தைக் காப்பவனே! சப்பாணி கொட்டி அருளே-; தையல்நாயகி மருவு தெய்வநாயகன் மதலை! சப்பாணி கொட்டி அருளே-; (எ - று.)

(வி - ம்.) விண் : இடவாகுபெயர்; இதில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. பாந்தள் - பாம்பு. வைப்பு - உலகம். விண், பாந்தள் வைப்பு என்பவை கூறி ஒழிந்தமையின், விரிநீர் வைப்பு இந்த உலகத்தை உணர்த்திற்று. கடலினும் விரிந்த நீர்மையின் அதனை விரிநீர் என்றார். முண்டகக்கண்ணன் என்பதற்குச் செந்தாமரை போலும் கண்களையுடையவன் என்பது பொருளாயினும் ஈண்டுத் திருமாலுக்கு ஓர் இடுகுறிப்பெயர் போன்று நின்றது. "தாம்வீழ்வார் மென்தோட் டுயிலின் இனிதுகொல், தாமரைக் கண்ணான் உலகு" என்ற திருக்குறளினும் தாமரைக் கண்ணான் என்றது திருமாலுக்கு ஒரு பெயராய் நிற்றல் காண்க

விண்ணுலகு முதலிய எல்லாவற்றையும் தொண்டர்க்குக் காணியாப் போக்கி, வேடர் சிற்றூர் முதலியவற்றைச் சீதனக் காணிகளாய்ப் பெற்றுக் குறிஞ்சி நிலம் புரப்பவனே! சப்பாணி கொட்டியருள் என முடிக்க. (௯)

வேறு

கடலைச் சுவற வடித்தும் இடித்துக்
கனவரை துகள்கண்டும்
கடிதில் திரிய வகுப்பதை யொப்பக்
காரவு ணக்கடலின்
உடலிற் பெருகிய குருதிக் கடல்பிண
ஓங்கலோ டோங்கவமைத்
தோட்டிய ஒட்டல ரிற்பிற கிட்டவர்
ஒழியப் பிறரையெலாம்
தடவுத் தாழியின் மத்தெறி தயிரின்
தத்துதி ரப்புனலில்
தசைசுடர் நிணமோடு மூளை குழம்பச்
சமர்விளை யாடல்செயும்
குடுமிச் சுடர்வடி வேலைத் தொட்டவ
கொட்டுக சப்பாணி
கோழிதமிழ் வேத புரிக்கும ரேசன்
கொட்டுக சப்பாணி.

(சொ - ள்.) கடலைச் சுவற அடித்தும் இடித்தும் கனவரை துகள்கண்டும் - கடலை வற்றவைத்தும் பெரிய மலையை இடித்துப் பொடியாக்கியும், கடிதின் திரியவகுப்பதை ஒப்பக் கார் அவுணக்கடலில் உடலிற் பெருகிய குருதிக்கடல் பிணஓங்கலொடு ஓங்க அமைத்து-விரைவாக வேறுபட வகுப்பதை நிகர்க்கக் கரிய அவுணக் கடலினது உடம்பினின்றும் பெருகிய உதிரக் கடலானது பிணமலைகளோடு உயர்ந்து தோன்ற அமையச் செய்து, ஓட்டிய ஒட்டலரிற் பிறகு இட்டவர் ஒழியப் பிறரை எலாம் - சேர்ந்த பகைவரில் பின்னிட்டவர் ஒழியப் பிறர் எல்லாரையும், தடவுத்தாழியில் மத்துஎறி தயிரில் தத்து உதிரப் புனலில் - பெரிய தாழியில் மத்தினால் கடையப்பட்ட தயிர்

போல் தாவுகிற உதிரப்புனலில், தசைசுடர் பிணம்ஒடு மூளை குழம்பச் சமர்விளை யாடல்செயும் - மாமிசம் குடல் பிணத்தொடு மூளையும் சேர்ந்து சேறுகப் போர் விளையாடல்களைச் செய்கிற குடுமிசுடர் வடிவேல் - நுனிபொருந்திய ஒளிவீசுகின்ற வடிவேற் படையை, தொட்டவ! கொட்டுக சப்பாணி - தொட்டவனே! சப்பாணி கொட்டுவாயாக, கொழிதமிழ் வேதபுரிக் குமரேசன் கொட்டுக சப்பாணி - வடித்த தமிழ் வழங்குகின்ற வேதபுரியில் வாழ்கின்ற குமரக்கடவுளே சப்பாணி கொட்டியருளே; (எ - று.)

(வி - ம்.) கடலைச்சுவற வடித்து என்றது கடல் சுவறும்படி உக்கிர குமாரபாண்டியனர் வேல்விடுத்த செய்தியைக் குறித்தது. கனவரை - கிரவுஞ்ச மலை. இக்கடலுக்கும் மலைக்கும் பதிலாக அவுணர் உதிரக் கடலையும் பிணமலையையும் வகுத்தனன் என்பதுபோதர, "கடலைச் சுவற வடித்தும்...பிணஒங்கலோடோங்க அமைத்து' என்றார். பிறகிட்டவர் - வெந்கிட்டவர், முதுகு காட்டினவர். குமரேசன் : அண்மைவிளி; குமர + ஈசன்- குணசந்தி. (௬)

சமரிற் பட்டவர் வெட்டிய பூதத்
தலைவர்கள் நிற்பமுதல்
தாமரை நாயகன் வயிறு கிழித்துத்
தந்தொழில் தலைநின்றுங்
கமரிற் றுரிய மடக்கொடி யாரை
அலைத்தனர் பற்றியெயிற்
றவுண ரேனத்தமை யுணரார் கணவர்கள்
ஆர்ப்பில் வெடித்தபெருங்
கமரிற் குருதி பிலத்தை நிரப்பிடு
களமெதிர் கண்டினியக்
காரவு ணக்கடல் சூரோடு மாளக்
கடிதில் தடிதியடற்
குமரக் கடவு ளெனப்பணி வேலவ
கொட்டுக சப்பாணி
கொழிதமிழ் வேத புரிக்கும ரேசன்
கொட்டுக சப்பாணி.

(சொ - ள்.) சமரிற்பட்டவர் வெட்டிய பூதத்தலைவர்கள் சிற்ப முதல் தாமரைநாயகன் - போரில் இறந்துபட்ட அவுணர்கள் (தங்களை) வெட்டிய பூதத்தலைவர்கள், போர்க்களத்தில் சிறக்க முதல்வனாகிய சூரியனது, வயிறு கிழித்துத் தம்தொழில் தலைநின்று ஆங்கு - நடுஇடத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு (வீர சொர்க்கம் அடைந்து) அவுணராகிய தங்கட்கு உரிய கொடுந்தொழிலை மேற்கொண்டதுபோல, அமரிற்கு உரிய மடக்கொடியாரை அலைத்தனர் பற்றி - போர்க்களத்தில் இறந்துபட்டோர் யாவரேனும் அவர் அடைதற்குரிய இளங்கொடி போல்வாராகிய அரம்பையரை வருத்திப் பற்றி, எயிற்று அவுணர் எனத் தமை உணரார் கணவர்கள் ஆர்ப்பில் - பெரும் பற்களையுடைய அவுணர் (வீர சொர்க்கம் புகுந்த அவுணர்) தங்களை அவுணர்கள் என்று அறியாதவர்களாகிய கொழுநர்கள் பேரொலியால், வெடித்த பெருங்கமரில் குருதி பிலத்தை நிரப்பிடு களம்எதிர் கண்டு - வெடித்த பெரிய வெடிப்பின் வழியே சென்ற உதிரமானது பாதலத்தை நிறைக்கின்ற போர்க்களத்தை எதிரிற் கண்டு, இனி அந்தக் கரிய அவுணக்கடல் சூரொடு மாளக் கடிதின் தடிதி - இனி அந்தக் கரிய அவுணக் கடலானது சூரனுடன் மாண்டொழியும்படி விரைவாக வெட்டக் கடவை, அடல் குமரக்கடவுள் எனப்பணி வேலவ - வெற்றியையுடைய குமரக் கடவுளே என்று சொல்லி வணங்குதற்குரிய வேலோனே!, கொட்டுக சப்பாணி-, கொழிதமிழ் வேதபுரிக் குமரேசன் கொட்டுக சப்பாணி-; (எ - று.)

(வி - ம்.) சமர் - போர். இது சமரம் என்ற வடசொல் ஈறுகெட்டு வந்தது. பிரிந்த கணவர் வருகை கண்ட கற்புடை மகளிர் முகம் மலர்தல்போல, நென்னல் இரவிற் பிரிந்துபோன சூரியன் வருகை கண்டு மலர்தலால், சூரியனைத் தாமரை நாயகன் என்றார். கமர் - நிலவெடிப்பு- தடிதல் - வெட்டல். 'அச்சு மாறின் அறிவே மாறும்' என்பது வழக்காதலின், அவுணர்களும் வீர சொர்க்கம் அடைந்த பிறகு தாம் அவுணராதலை மறந்து தேவர்கட்கு ஆக்கம் வேண்டினர் என்பதை விளக்க, காரவுணக் கடல் சூரொடுமாளக் கடிதில் தடிதிஅடற் குமரக்கடவுள் என்றார். அவுணக்கடல் - அசுரராகிய சேனை! கடல் என்பது உவமையாகு பெயர். (எ)

அற்ற உடற்குறை இற்ற முடித்தலை
அங்கைத் தலம்வைத்திட்
டாடு பறந்தலை யோடுதி ரப்புனல்
ஆறு கடத்துகெனும்

சிற்றலை கைக்கோரு பேரல கைப்பெண்
தேரழி யக்கழியும்
திகிரிப் பரிசில் விடப்படு சுழியில்
தெருமரல் மட்பகைஞன்
பற்றிய திரிகை திரித்து விடத்திரி
பரிசென வுஞ்சுழலும்
பம்பர மெனவும் வரும்படி அவுணர்
படக்கள வேள்விசெயாக்
கொற்ற மகட்புண ருஞ்சுடர் வேலவ
கொட்டுக சப்பாணி
கொழிதமிழ் வேத புரிக்கும ரேசன்
கொட்டுக சப்பாணி.

(பொ - ள்.) *அற்ற உடற்குறை இற்ற முடித்தலை அங்கைத் தலம் வைத்திட்டு - அறுபட்ட உடற்குறைகள் வெட்டுண்டு வீழ்ந்த முடித்தலைகளை உள்ளங்கையில் வைத்துக்கொண்டு, ஆடு பறந்தலை ஓடு உதிரப்புனல் ஆறு கடத்துக என்னும் சிறு அலைகைக்கு - கூத்தாடுகின்ற போர்க்களத்தில் பெருகியோடுகின்ற குருதிநீர் ஆற்றைக் கடத்திவிடுக என்று வேண்டுகின்ற சிறிய பேய்க்கு, ஒருபேர் அலகைப் பெண் தேர் அழியக் கழியும் திகிரி பரிசில் - ஒரு பெரிய பெண் பேயானது தேர் அழிந்துபோக அதனின்றும் கழன்றுவிழுந்த சக்கரமாகிய தோணியை, படுசுழியில் விடத் தெருமரல் - பொருந்திய சுழியிற் செலுத்த (அத்தோணி) சுழலுதல், மண்பகைஞன் தான்பற்றிய திரிகை திரித்து விட திரிபரிசு எனவும் - குயவன் தான்பற்றிய திரிகையைச் சுழற்றியிடச் சுழலுகின்ற தன்மை எனவும்; சுழலும் பம்பரம் எனவும் வரும்படி - சுற்றுகின்ற பம்பரம் என்று சொல்லும்படியும் வர, அவுணர் படைக்கள வேள்வி செயா கொற்றமகள் புணரும் சுடர்வேலவ! - அவுணர்கள் இறந்துபடக் களவேள்வி செய்து கொற்றமகளைப் புணர்ந்த ஒளிர்கின்ற வேற்படையை உடையவனே!, கொட்டுக சப்பாணி-; கொழிதமிழ் வேதபுரிக் குமரேசன் கொட்டுக சப்பாணி-; (எ - று.)*

(வி - ம்.) உடற்குறை - தலையற்ற உடல், கவந்தம். முடித்தலை - முடியணிந்த தலை. கடத்துக எனும் என்பது கடத்துகெனும் எனத்தொக்கது. தெருமரல் - சுழலல். பகுதி; தெருமா.

கொற்ற மகள் - துர்க்கை. பரிசில்-வட்ட வடிவாகப் பிரம்பினால் அமைக்கப்பட்ட தோணி, காவிரியாற்றிற் காணப்படுவது. புறத்தலை தோலால் மூடப்பட்டிருப்பது. (அ)

வேறு

வளரிள வனமுலை மலைமக
ளுக்கோர்த வப்பேறே
மறிதிரை பொரநிமிர் கருணைகொ
ழித்தபெ ருக்காறே
அளியுமி னமுதெழு வெளியினில்
வைத்தசு வைத்தேனே
அறமுது தவமொடு வளரவ
ளர்த்திடு நற்றாயே
களிமயில் கடவிவி ணடையமு
டுக்கிய புத்தேளே
கலைமறை யெனுமுரல் வரியளி
மொய்த்தம லர்க்காவே
தெளிதமிழ் பழகிய மதவலி
கொட்டுக சப்பாணி
தினகர புரிவரு தனிமுதல்
கொட்டுக சப்பாணி.

(சொ - ள்.) வளர்இள வனமுலை மலைமகளுக்கு ஓர் தவப் பேறே - வளர்கின்ற இளமையாகிய அழகிய முலையையுடைய மலையரையன் பெண்ணுக்கு (பார்வதிக்கு) ஒப்பற்ற தவப் பயனே!, மறிதிரை பொரநிமிர் கருணைகொழித்த பெருக்கு ஆறே - மடங்குகின்ற அலைகள்மோத உயர்ந்த கருணையாகிய நீர் எறிகின்ற வெள்ளப்பெருக்கையுடைய நதியே!, அளியும் இன் அமுது எழுவெளியினில் வைத்த சுவைத்தேனே!-கனிந்த இனிய அமுதமானது தோன்றின வெளியிடத்தில் வைக்கப்பட்ட சுவையையுடைய தேனே!, அறமுது தவமொடு வளர வளர்த் திடு நற்றாயே! - அறநெறியானது பெரிய தவத்தோடு வளரும் படி வளர்க்கின்ற நல்ல தாயே!, களிமயில் கடவிவிண் அடைய முடுக்கிய புத்தேளே! - களிப்பையுடைய மயிலைச் செலுத்தி

விண்உலகம் முழுதும் முடுக்கின தெய்வமே !, கலைமறை எனும் மூரல்வரி அணிமொய்த்த மலர்க்காவே ! - நூல்கள் வேதங்கள் என்ற வரிவண்டுகள் நெருங்கின பூஞ்சோலையே !, தெளிதமிழ் பழகிய மதவலி கொட்டுக சப்பாணி - தெளிந்த தமிழ் பயின்ற மதவலியே ! கொட்டுக சப்பாணி, தினகர புரிவரு தனிமுதல் கொட்டுக சப்பாணி - பரிதிபுரியில் எழுந்தருளியுள்ள ஒப்பற்ற முதல்வனே ! கொட்டுக சப்பாணி-; (எ - று.)

(வி - ம்.) மலைமகள் - பார்வதி. முடுக்குதல் - வேகமாகச் செலுத்துதல். மதவலி : அண்மைவிளி. இச்சொல்லைத் திருமுருகாற்றுப்படையில் பழமுதிர்சோலைப் படைவீட்டுச் செய்யுளில் 'மொய்ம்பின் மதவலி' என நக்கீரனாரும் கூறியுள்ளார். (க)

கனியோடு சுவையமு தொழுகிய
சொற்பயில் தத்தாய்வேள்
கணையொடு பிணையென வுலவு
கடைக்கண் மடப்பாவாய்
நனைமலர் பொதுளிய எழிலித
ழைத்தகு ழற்கோதாய்
நளிர்புன மிசைவளர் கலபம்வி
ரித்தம யிற்பேடே .
எனவொரு குறமக ளடிமுடி
வைத்தனை முத்தேவாம்
இறைவரு முறைமுறை பணியஇ
ருக்குமு தற்றேவே
சினவிடை யவரருள் மழவிடை
கோட்டுக சப்பாணி
தினகர புரிவரு தனிமுதல்
கொட்டுக சப்பாணி.

(சொ - ள்.) கனியொடு சுவைஅமுது ஒழுகிய சொல்பயில் தத்தாய் ! - கனிகளோடு சுவையையுடைய அமுதம் ஒழுக மொழிகள் பயில்கின்ற கிளியே !, வேள்கணையொடு பிணைஎன உலவு கடைக்கண் மடப்பாவாய் ! - மன்மத பாணத்தோடு பெண்மான்போல் உலாவுகின்ற கடைக்கண்களையுடைய மடப்

பாவையே! நனைமலர் பொதுளிய எழிலி தழைத்த குழல் கோதாய் - குளிர்ந்த மலர்கள் நெருங்கின மேகம்போற் செழித்த கூந்தலையுடைய கோதையே!, நளிர்புன மிசைவளர் கலபம் விரித்த மயிற்பேடே - குளிர்ந்த புனத்தில் வளர்ந்த கலாபத்தை விரித்த பெண்மயிலே!, எனஒரு குறமகள் அடிமுடி வைத்தனை முத்தேவுஆம் இறைவரும் - என்று சொல்லி ஒரு குறப்பெண்ணின் அடியை உன் திருமுடியில் வைத்துக்கொண்டு மும்மைத் தேவர்களாகிய இறைவரும், முறை முறை பணிய இருக்கும் முதல்தேவே - முறை முறையாக வணங்கத்தக்கபடி எழுந்தருளியிருக்கின்ற முதன்மையாகிய தெய்வமே!, சினம்விடையவர் அருள் மழவிடை - கோபத்தையுடைய விடையை உடையவராகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய இளங்காளையே!, கொட்டுக சப்பாணி-; தினகர புரிவரு தனிமுதல்! கொட்டுக சப்பாணி-; (எ - று.)

(வி - ம்.) தத்தை - கிளி, திரிசொல். ஆயுருபேற்றுத் தத்தாய் என விளிக்கப்பட்டது. வேள்கணை என்றுராயினும் கண்ணுக்கு உவமையாகப் புணர்க்கப்படலால் தாமரை நீலம் என்பவற்றைக் கொள்க. கலாபம் கலபம் எனக் குறுகி நின்றது. குறமகள்: வள்ளிநாயகி. முத்தேவாம் இறைவர் என்றது அயன், அரி, அரன் என்ற மும்மூர்த்திகளை. (கo)

ரு. முத்தப் பருவம்

[குழந்தையை முத்தம் தருமாறு தாய்தந்தை முதலியோர் வேண்டும் பருவம்.]

குருகு நாறு செந்தளிர்க்கைக்
கோடிநுண் நுசுப்பிற் கோட்டிமயக்
குலப்பூங் கொம்பு நறவூழ்த்த
கொழுந்தா மரையோ டவிழ்ந்த துழாய்ச்
சருகு நாறு முடைத்தலையின்
தாம நாறு திரள்திண்தோள்
தாதை யாருங் கண்டுகண்டு
தடங்கண் களிப்பக் குரவுவிரிந்
தருகு நாறு திருமேனி
அந்தீங் குதலை மழலைகனிந்
தமுதம் ஊறு பசுந்தேறல்
அசும்பு நாறத் தெய்வமண
முருகு நாறுஞ் செங்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி
முருகா முத்தந் தருகவே.

(சொ - ள்.) குருகு நாறும் செந்தளிர்க்கைக் கொடிநுண் நுசுப்பிற் கோட்டு இமயக் குலப்பூங்கொம்பு - வளையல் ஒளிர் கின்ற செந்தளிர்போலும் கையினையும் கொடிபோலும் நுண்ணிய இடையினையும் உடைய சிகரங்களையுடைய இமயமலையிற் பிறந்த உயர்வாகிய பூங்கொடியும், நறவு ஊழ்த்த கொழுந் தாமரையோடு அவிழ்ந்த துழாய்ச் சருகுநாறும் முடைத்தலையின் தாமம் நாறும் திரள் திண்தோள் தாதையாரும் - தேனைச் சிந்து கின்ற செழுந் தாமரை மலரொடு விரிந்த துளசிச்சருகு மணக் கின்ற முடைத் தலைமாலைகள் நாறுகின்ற திரண்ட திண்ணிய தோள்களையுடைய தந்தையாரும், கண்டு கண்டு தடங்கண் களிப்ப - பார்த்துப் பார்த்துப் பெருங்கண்கள் களிக்கும்படி, குரவுவிரிந்து அருகுநாறு மேனி-குராமலர் விரிந்து பரிமளிக்கின்ற

திருமேனியில், அம்தீம் குதலை மழலை கனிந்து அமுதம் ஊறு பசுந்தேறல் அசும்பு நாறத் தெய்வமண முருகுநாறும் - அழகிய இனிய குதலை மழலைகள் முதிர்ந்து அமுதம்போலச் சுரக்கின்ற பசிய தேனானது துளிர்க்கத் தெய்வமணத்தையுடைய தேன் பரிமளிக்கின்ற, செங்கனிவாய் முத்தந் தருக - செங்கனிபோன்ற வாயின் முத்தம் தந்தருள்வாயாக, மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி முருகா - மூவகைத் தமிழ்ச்சுவை தெளிந்த கந்தபுரி முருகனே!, முத்தம் தருக-, (எ - று.)

(வி - ம்.) குருகுநாறு..........பூங்கொம்பு என்றது உமா தேவியை. நறவூழ்த்த.....தாதையார் என்றது சிவபெருமானை. நாறும் - தோன்றும், மணக்கும். தெய்வ மணமுருகு என்றது வாய்நீரை. மும்மைத் தமிழ் - முத்தமிழ்; இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்றுவகைப்பட்ட தமிழ். சிவபெருமான், பிரம விட்டு ணுக்களின் தலைகளை மாலையாகக் கோத்து அணிபவராதலால் 'தாமரையோ டவிழ்ந்த துழாய்ச்சருகு நாறு முடைத்தலையில் தாமநாறு திரள் திண்டோள்' என்றார். (க)

நறவு விரிந்த விரைத்தோட்டு
நளினத் தொட்டில் தடமுலைப்பால்
நல்கி வளர்த்த கைத்தாயர்
நகைவாள் முகத்தும் மார்பகத்தும்
குறுமேல் நடைய சிறுபசுங்கால்
குருதி ததும்ப உதைந்துசில
குறும்பு செயத்தாள் நோமெனமேன்
கோல்கொண் டோச்சப் பெரும்புவனம்
நிறுவு மொருநின் பெருந்தன்மை
நினைந்தாய் போலக் கனிந்தமுது
நெக்குப் பசுந்தேன் அசும்பூற
நெடுவெண் ணிலவு விரிந்தகுறு
முறுவல் அரும்புஞ் செங்கனிவாய்
முத்தம் தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி
முருகா முத்தம் தருகவே.

(சொ - ள்.) நறவு விரிந்த விரைத்தோட்டு நளினத் தொட்டில் தடமுலைப் பால்நல்கி வளர்த்த கைத்தாயர் நகைவாள் முகத்தும் மார்பு அகத்தும் - தேன்விரிந்த மணமுள்ள இதழ்களையுடைய தாமரைத் தொட்டிலில் பெரிய முலைப்பாலை ஊட்டி வளர்த்த கைத்தாயரின் நகைஒளிகள் உள்ள முகத்திலும் மார்பகத்திலும், குறுமெல் நடைய சிறுபசுங்கால் குருதி ததும்ப உதைந்துசில குறும்புசெய தாள் நோம்என மென்கோல் கொண்டு ஓச்ச - குறிய மெல்லிய நடையினையுடைய சிறிய பசிய காலில் உதிரம் ததும்ப உதைந்து சில குறும்புகளைச் செய்யத் திருவடிநோம் என்று மெல்லிய கோலினால் அடிக்க, பெரும் புவனம் நிறுவும் ஒருநின் பெருந்தன்மை நினைந்தாய் போலக் கனிந்து அமுது நெக்குப் பசுந்தேன் அசும்புஊற-பெரிய உலகங்களை யெல்லாம் நிலைபெறுத்துகின்ற ஒப்பற்ற நின் பெருந் தன்மையைக் கருதினாய்போலப் பழுத்து அமுது நெகிழ்ந்த பசுந் தேனானது துளி சுரக்க, நெடுவெண் நிலவு விரிந்த குறுமுறுவல் அரும்பும் - பெரிய வெண்ணிலா விரிந்த புன்னகை அரும்புகின்ற செங்கனிவாய் முத்தம் தருகவே-; மும்மை.........தருகவே-; (எ - று.)

(வி - ம்.) கைத்தாயர் என்றது கார்த்திகை நாளாகிய அறுமீனை. இதனைத் 'தீர்த்திகைக் கங்கை தன்னில் திகழ்சரவணத்தில்வந்த, மூர்த்திகைக்குழவி யேபோல் முதற்புரி ஆடல்நோக்கி, பார்த்திகை யுருத உள்ளத் தரிமுதல் அமரர்யாரும், கார்த்திகைத் தெரிவைமாரை விளித்திவை கழற லுற்றார்' என்றும், 'சாற்றருஞ் சரவணத்தில் சண்முகத் தொருவனாகி வீற்றிருந் தருளுகின்ற விமலன்ஓர் குழவி போலத் தோற்றினன் அவனுக் குங்கள் துணைமுலை அமுதம் ஊட்டிப் போற்றுதிர் நாளும் என்ன நன்றெனப் புகன்று வந்தார்' என்றும் வருதல் காண்க. (உ)

பொழியுங் கருணைப் பெருவெள்ளப்
புணரி பெருகி அலையெறியப்
பொங்கி யெழுந்த பெருங்காதற்
புளகம் போர்ப்பப் போதுசெயும்
விழியும் மனமுங் குளிர் தூங்க
விரிநீர்ச் சடிலத் தொருவன்இரு
வீணைக் குதவுந் திருச்செவிகள்
விருந்தாட் டயர விரைகொழித்து

வழியுங் கொழுந்தேன் பிழிந்திட்டு
மதுர அமுது குழைத்தூற்றும்
மழலை ததும்பப் பழமறையை
வடித்துத் தெளித்த வார்த்தையொன்று
மொழியும் பவளச் செங்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி
முருகா முத்தந் தருகவே.

(சொ - ள்.) பொழியும் கருணைப் பெருவெள்ளப் புணரி பெருகி அலைஎறிய-சொரிகின்ற அருளாகிய வெள்ளப் பெருக்கை யுடைய கடல் பெருகி அலைவீச, பொங்கி எழுந்த பெருங்காதல் புளகம் போர்ப்ப - பொங்கி மேல்எழுந்த பெருங் காதலாகிய புளகம் மூட, போதுசெய்யும் விழியும் மனமும் குளிர் தூங்க - தாமரை மலர்போன்ற கண்ணும் மனமும் குளிர்ச்சியடைய, விரிநீர் சடிலத்து ஒருவன் இரு வீணைக்கு உதவும் திருச்செவிகள் விருந்து ஆட்டு அயர - விரிந்த நீரைத் தரித்த சடையையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய சிவபெருமானது இரண்டு வீணைக்கு இடமாகக், கொடுத்திருக்கின்ற அழகிய செவிகள் விருந்தாடலைச் செய்ய, விரைகொழித்து வழியும் கொழுதேன் பிழிந்திட்டு - மணம் பொருந்தி வழிகின்ற செழுமையான தேனைப் பிழிந்து, மதுர அமுது குழைத்து ஊற்றும் - இனிய அமுதத்தைக் குழைத்து வார்க்கிற, மழலைததும்பப் பழமறையை வடித்துத் தெளித்த வார்த்தை ஒன்று மொழியும் - மழலைமொழிகள் ததும்பா நிற்கப் பழைமையாகிய வேதங்களை வடித்துத் தெளிவிக்கப்பட்ட ஒரு சொல்லைச் சொல்லிய, பவளம் செங்கனி வாய் முத்தம் தருகவே - பவளம்போற் சிவந்த கனிபோன்ற வாயின் முத்தம் கொடுக்க, மும்மைத் தமிழ்......தருக-; (எ - று.)

(வி - ம்.) புளகம் - மயிர்க்கூச்செறிதல், மயிர் சிலிர்த்து நிற்றல். 'பழமறையை வடித்துத் தெளித்த வார்த்தை ஒன்று' என்றது பிரணவார்த்தத்தை. இதனை, "உழல்மதில் சுட்ட தழல்நகைப் பெருமான் வணங்கினன் றேத்தக் குருமொழி வைத்தோய்" என்னும் கல்லாடச் செய்யுள் வலியுறுத்தும். இரு வீணைக்குதவும் திருச்செவிகள் - தும்புரு நாரதர்களுடைய இரண்டு வீணைகளுக்குச் சாய்க்கிற திருச்செவிகள். இதனை இந் நூலாசிரியர், "பகரும் இசை திசைபரவ இருவர்கள் பயிலுமியல்தெரி வெள்வளைத் தோட்டினர்" என்று அம்மை பிள்ளைத் தமிழிற் கூறியிருத்தல் காண்க. (௬)

கலைப்பால் நிறைந்த முதுக்குறைவிற்
கல்விச் செல்வர் கேள்விநலங்
கனியக் கனிய அமுதூறும்
கடவுள் மறையும் முதற்சங்கத்
தலைப்பா வலர்தீஞ் சுவைக்கனியும்
தண்தேன் நறையும் வடித்தெடுத்த
சாரங் கனிந்தூற் றிருந்தபசுந்
தமிழும் நாறத் தடங்கரைகோல்
அலைப்பாய் புனல்தெண் கடல்வைப்பும்
அகிலாண் டமும்பன் முறையீன்றும்
அழகு முதிர முதிராஎன்
அம்மை யமுது சூற்கொண்ட
முலைப்பால் நாறுஞ் செங்கனிவாய்
முத்தம் தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி
முருகா முத்தம் தருகவே.

(பொ - ள்.) *கலைப்பால் நிறைந்த முதுக்குறைவிற் கல்விச் செல்வர் கேள்விநலம் கனியக் கனிய அமுதூறும் கடவுள் மறையும் - நூற்பகுதிகள் நிரம்பிப் பேரறிவினையுடைய கல்வியாகிய செல்வம்உடையவர்கள் கேள்விநலம் முதிரமுதிர அமுதம் போலச் சுரக்கிற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வேதங்களும், முதற்சங்கத் தலைப்பாவலர் தீஞ்சுவைக் கனியும் தண்தேன் நறையும் வடித்து எடுத்த சாரம் கனிந்தூற்று இருந்த பசுந் தமிழும் நாற - முதற் சங்கத்திருந்த முதற் பாவலர் இன்சுவைக் கனியும் இனிய தேன்சுவையும் வடிகட்டி எடுத்தசாரம் பழுத்துச் சுரந்திருந்த பைந்தமிழும் பரிமளிக்க, தடம்கரைகொல் அலைப் பாய் புனல் தெண்கடல் வைப்பும் அகிலாண்டமும் பன்முறை ஈன்று - பெருங்கரையை அழிக்கிற அலையுருவாய்த் தாவுகிற நீரையுடைய தெளிந்த கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகையும், மற்றும் உள்ள எல்லா அண்டங்களையும் பலமுறை பெற்றும், அழகு முதிர முதிரா என்அம்மை அமுது சூற்கொண்ட - அழகானது மிகரித்த தான் முதிராத என் தாயினது அமுதமே சூல் கொண்டாற் போன்ற, முலைப்பால் நாறும் - முலைப்பால் மணக் கின்ற, செங்கனிவாய்......முத்தந் தருகவே-; (எ - று.)*

(வி - ம்.) ஊற்றிருத்தல் - சுரத்தல். கொல்லல் - அழித்தல். "அழகுமுதிர முதிராளன் அம்மை" என்றது உமாதேவியை. சூல்கொண்ட முலைப்பால் என்பதைப் பால் சூல்கொண்ட முலை என மாற்றிக்கொள்க. தெய்வத்தன்மை அமைந்த வேதம் முதலியவை மணக்கின்ற உன் கனிவாயில் உமாதேவியின் முலைப் பால் மணக்க ஒரு முத்தம் தந்தருள்க என்பது கருத்து. (ச)

புயலுண் டிருண்ட கோந்தளமும்
பொன்னங் குழையும் இன்னகையும்
புளகம் பொதிந்த இளமுலையும்
புருவச் சிலையும் போர்த்தடங்கண்
கயலும் கலப மயிலியலும்
கன்னிப் புனத்தோர் பெண்ணமுதின்
காமர் நலனும் பன்னிரண்டு
கண்ணுன் முகந்துண் டின்னமுதின்
இயலுஞ் சுவைநல் அவியோடுநீத்
தேக்கற் றிருந்தத் தாக்கணங்கின்
இழுமென் குதலை கனிந்தூறும்
இதழ்த்தேன் சுவைகண் டேமாப்பான்
முயலுங் குமுதக் கனிவாயால்
முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி
முருகா முத்தம் தருகவே.

(சொ - ள்.) புயல்உண்டு இருண்ட கொந்தளமும் பொன் அம் குழையும் இன்னகையும் - மேகத்தைப்போல் இருண்டிருக்கின்ற கூந்தலையும் பொன்னுன் இயன்ற குழையையும் இனிய நகையையும், புளகம் பொதிந்த இளமுலையும் புருவச்சிலையும் போர்த்தடங்கண் கயலும் - புளகம் போர்த்த இளமையாகிய முலைகளையும் புருவமாகிய வில்லையும் போர்த்தொழிலையுடைய பெருங்கண்ணுகிய கயலையும், கலபமயில் இயலும் - கலாபத்தையுடைய மயிலின் சாயலையும், கன்னிப் புனத்துஓர் பெண் அமுதின் காமர் நலனும் - கன்னிப் புனத்திலுள்ள ஒப்பற்ற பெண் அமுதின் அழகிய நலத்தினையும், பன்னிரண்டு கண்ணுல் முகந்து உண்டு இன்அமுதின் சுவைநல் அவியோடு நீத்து

ஏக்கற்றிருந்து - பன்னிரு கண்களாலும் அள்ளியுண்டு இனிய அமுதத்திலுள்ள சுவையையும் நல்ல அவியின் சுவையோடு நீக்கி விட்டு ஏங்கியிருந்து, அ தாக் கணக்கின் இழுமென்குதலை-அந்தத் தெய்வப் பெண்ணினது இனிமையாகிய மெல்லிய குதலைச் சொற்கள்; கனிந்து ஊறும் இதழ்த்தேன் சுவை கண்டு ஏமாப் பான் முயலும் குமுதக் கனிவாயால் முத்தம் தருக முத்தமே-முதிர்தலால் உண்டாகின்ற அதரவமுதத்தின் சுவையைக் கண்டு களிப்பதற்கு முயன்ற செவ்வல்லி மலர்போன்ற கனிவாயால் முத்தம் தருகவே-; (எ - று,)

(வி - ம்.) புயலுண்டு என்பதில் உண்ணல் உவமையுருபின் பொருட்டு. அன்றிப் புயலை விழுங்கி எனினுமாம். கலாபம் - கலபம், தோகை. அவி - அவியுணவு. தாக்கணங்கு - வள்ளி நாயகி, வருத்துகின்ற அழகுடையவள். ஏமாப்பு - களிப்பு. (௫)

வேறு

கோடுபடு கோங்கைக் குவட்டுக் கிளைத்திட்ட
கோடியிடைக் கடைசியர்குழாம்
குரவையிடு துழனியிற் கோண்டல்திரை யத்தாவு
குழவுப் பகட்டுவாளை
சேடுபடு புத்தேள் நிலத்துப் புனிற்றிளஞ்
சேதா வயிற்றுமுட்டச்
சேங்கன் றெனத்தடவு மடிமடை திறந்தூற்று
தீம்பால் சினைக்கற்பகத்
தேடுபடு தடமலர்த் தேனருவி யோடுசோரிந்
தேரியோடு கால்நிரம்ப
இழுதுபடு கழனியுந் தேய்வமண நாறஏன்
றின்சுவை முதிர்ந்துவிளையும்
காடுபடு சேந்நேல்பைங் கன்னல்நிகர் புள்ளூர
கனிவாயின் முத்தமருளே
கங்கைக்கும் நேடியவன் தங்கைக்கும் ஒருமகன்
கனிவாயின் முத்தமருளே.

(செ - ள்.) கோடுபடு கொங்கைக்கு. இளைத்திட்ட கொடி இடைக் கடைசியர் குழாம்-யானைக்கொம்பு போன்ற தனமலையின்

பாரத்தால் மெலிந்த கொடிபோலும் இடையினையுடைய கடைசியர் கூட்டம், குரவையிடு துழனியில் கொண்டல் திரையத்தாவு குழவு பகட்டுவாளை - குரவைப் பாட்டுப் பாடுகின்ற சத்தத்தினால் மேகங்கள் ஒரிடத்துச்சேரக் குதிக்கின்ற இளமை பொருந்திய பெரிய வாளைமீன்கள், சேடுபடு புத்தேள் நிலத்துப்புனிற்று இளம் சேதா வயிற்றுமுட்ட - பெருமை பொருந்திய தெய்வுலகத்திலுள்ள ஈன்றணிமையையுடைய இளஞ்சேதாவின் மடியில் முட்டுதலும் - சேங்கன்று எனத் தடவுமடி மடை திறந்து ஊற்று தீம்பால்-தனது சேங்கன்று என்றெண்ணிப் பெரிய மடியாகிய மடைதிறந்து ஒழுக்குகின்ற இனிய பாலானது, சினைக்கற்பகத்து ஏடுபடு தடமலர்த் தேன்அருவி சொரிந்தேறியொடுகால் நிரம்ப - கிளைகளையுடைய கற்பகத் தருவிலுள்ள இதழ்களோடு கூடிய பெரிய மலரிலுள்ள தேனானது அருவியாற்றோடு பொழியப்பட்டு ஏரிகளுடன் கால்களும் நிறைய, இழுதுபடு கழனியும் தெய்வமணம் நாறஏன்று - சேறுபட்ட வயல்களும் தெய்வமணம் கமழ ஏற்று, இன்சுவை முதிர்ந்து விளையும் காடுபடு செந்நெல் பைங்கன்னல் நிகர் - இனிய சுவை மிகுந்து விளையும் மிகுதியாகிய செந்நெற்றாள்கள் பசிய கரும்பை நிகர்க்கின்ற, புள்ளூர ! கனிவாயில் முத்தம் அருள்-புள்ளூரனே ! கனிவாயின் முத்தம்அருள், கங்கைக்கும் நெடியவன் தங்கைக்கும் ஒருமகன் - கங்காதேவிக்கும் திருமாலின் தங்கையாகிய உமாதேவிக்கும் ஒப்பற்ற புதல்வனே !, கனிவாயின் முத்தம் அருள் - (எ - று.)

(வி-ம்.) கோடு என்பது கொங்கைக் குவமையாக வந்ததால் யானைக்கொம்பு என்று உரை உரைக்கலாயிற்று. துழனியின் - இன்: ஐந்தாவதன் கருவிப்பொருட்டு. பகட்டு யானை — ஆண் யானை எனினுமாம். சேதா - செந்நிறப் பசு: அழகிய பசு. காடு படுதல் - மிகுதல், மகன் : அண்மைவிளி. (சு)

துளிதூங்கு மழைமுகிற் படலங் கிழிக்கும்
துகிற்கொடிகள் சோலைசெய்யத்
தோரண முகப்பில் தவழ்ந்தேறு கலைமதித்
தோற்றத்தை அறுகான்மடுத்
தளிதூங்கு தேனிறுல் இதுதம்மின் வம்மினேன்
றழிநறு ஆர்ந்துநிற்கும்
அந்நலார் கைகூப்ப ஆடவர் பிழிந்தூற்றும்
அளவிலப ராதமிதென

ஒளிதூங்கு முகமதிக் கோப்பென்கி லேன்விடுதிர்
உயிரொன்று மெனவிடலுமவ்
உடுபதிக் கடவுள்நற வுண்டமற் றவரினும்
உய்ந்தோம் ஒழிந்தோம் எனுக்
களிதூங்கு மாடமலி கந்தபுரி வருமுருக
கனிவாயின் முத்தமருளே
கங்கைக்கு நெடியவன் தங்கைக்கும் ஒருமகன்
கனிவாயின் முத்தமருளே.

(சொ - ள்.) துளிதூங்கு மழைமுகிற் படலம் கிழிக்குந் துகிற்கொடிகள் சோலைசெய்ய - துளித்தலைப் பொருந்திய குளிர்ச்சியையுடைய மேகக்கூட்டத்தைக் கிழிக்கிற கொடி ஆடைகள் சோலையைப்போல் நிழலைச்செய்ய, தோரண முகப்பில் தவழ்ந்து ஏறுகலை மதித்தோற்றத்தை - தோரணம் கட்டின முகப்பில் தவழ்ந்து ஏறுகின்ற கலைகள் நிறைந்த சந்திரனை, அறுகால் மடுத்து அளிதூங்கு தேன்இறால் இது தம்மின் வம்மின் என்று - ஆறு கால்களையும் பதித்து, தேனீக்கள் உறங்குகின்ற தேன்கூடாகிய இதனை எடுத்துத் தாருங்கள் வாருங்கள் என்று சொல்லி, அழிநறு ஆர்ந்து நிற்கும் அந்நலார் கைகூப்ப - அறிவு அழிதற்கு ஏதுவாகிய கள்ளைக் குடித்து நிற்கின்ற மாதர்கள் கையைக் குவித்து வணங்க, ஆடவர் பிழிந்து ஊற்றும் அளவில் - ஆடவர்கள் (சந்திரனாகிய தேனடையை) பிழிந்து வார்க்கும் பொழுது, இது அபராதம் எனு ஒளிதூங்கும் முகமதிக்கு ஒப்பு என்கிலேன் - இது குற்றம் என்று ஒளிதங்கிய மாதர்களது முகமாகிய சந்திரனுக்கு யான் நிகர்என்று சொல்லேன், உயிர் ஒன்றும் விடுதிர் என விடலும்-உயிர் ஒன்றை மாத்திரம் விடுங்கள் என்று சந்திரன் வேண்ட அவ்வாறே (அவ்வாடவர்கள்) விட்டவுடன், உடு பதிக்கடவுள் நறவுண்ட அவரினும் உய்ந்தோம் ஒழிந்தோம் எனுக் களிதூங்கு மாடமலி கந்தபுரி வருமுருக - அந்தச் சந்திரன் கள்ளுண்ட அவரிடத்தினின்றும் பிழைத்தோம் ஒழிந்தோம் என்று களிப்புக் கொள்ளுதற்குரிய மாடங்கள் மிகுந்த கந்தபுரியில் எழுந்தருளியுள்ள முருகா!, கனிவாயில் முத்தம் அருள்-; கங்கைக்கும் நெடியவன் தங்கைக்கும் ஒருமகன் கனிவாயில் முத்தம் அருள்-; (எ - று.)

(வி - ம்.) ஆர்ந்து - குடித்து, பருகுதல். உடுபதி - விண்மீன்களின் தலைவன், சந்திரன். உய்ந்தோம் : முற்றெச்சம். அபராதம் - குற்றம். எனு : செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். மற்றவர் என்பதில் மற்று: அசை, (எ)

பூமரு விரிக்குங் கருங்கொந் தளத்துவிரி
பூந்துகட் படலமுமணம்
பொங்கிய நறும்புகைப் படலமுங் காலமழை
பொழிமுகிற் படலஞ்செயத்
தாமரை முகச்சோதி யெழவெழுஞ் சிறுமுறுவல்
தண்ணிலவு செயவெயில்செயத்
தழல்மணிக் கலன்அகல் நிதம்பமொடு வெம்முலை
தடங்கடலு மலையுஞ்செயத்
தேமரு குழற்கோதை மயிலனீர் கோசிகச்
செம்மலென வேறு புவனம்
செயவும்வல் லீரென மணந்திடை தணந்தவர்சொல்
செஞ்சொற் பசுங்கிளிசொலக்
காமரு மனங்குழைய மாதர்பயில் வேளூர
கனிவாயின் முத்தமருளே
கங்கைக்கும் நெடியவன் தங்கைக்கும் ஒருமகன்
கனிவாயின் முத்தமருளே.

(சொ - ள்.) பூமரு விரிக்குங் கருங் கொந்தளத்துவிரி பூந்துகட் படலமும் மணம் பொங்கிய நறும்புகைப் படலமும் - மலர்கள் மணத்தை வீசுகிற கருங்கூந்தலில் விரிந்த மலர்த்துகட் கூட்டமும் மணமிகுந்த நறிய புகைக் கூட்டமும், காலமழை பொழிமுகிற் படலம் செயத் தாமரை முகச்சோதி எழஎழும் சிறுமுறுவல் தண்ணிலவு செய - பருவமழை பொழிகிற மேகத் தொகுதியை நிகர்க்கத் தாமரை மலர்போலும் முகஒளி எழுதலும் தோற்றுகின்ற புன்சிரிப்பானது குளிர்ந்த நிலவைத் தோற்றுவிக்க, தழல்மணிக் கலன்அகல் நிதம்பமொடு வெம்முலை தடங்கடலும் மலையும் செய - நெருப்புப்போலும் மணிக்கலன்கள் வெயிலை யுண்டாக்க அகல் நிதம்பத்துடன் விருப்பத்துக்கு ஏதுவாகிய கொங்கைகள் முறையே பெரிய கடலையும் மலையையும் போன்றிருக்க, தேமரு குழல்கோதை மயில்அன்னீர் - மணம் பொருந்திய ஐம்பாலின் கூந்தலையுடைய மயிலை நிகர்ப்பவரே !, கோசிகன் செம்மல்என வேறு புவனம் செய்யவும் வல்லீர்என - விசுவாமித்திரன்போல வேறாகிய உலகங்களையும் உண்டாக்கவும் வல்லீரென்று, மணந்து இடை தணந்தவர்சொல் செஞ்

சொல் பசுங்கிளி சொல்ல - கூடி இடையே பிரிந்தவர்கள் சொல்கின்ற செவ்விய சொற்களைப் பைங்கிளிகள் சொல்ல, காமர் மனம் குழையும் மாதர்பயில் வேளூர! - அழகிய மனம் உருகாநின்ற மாதர்கள் சஞ்சரிக்கின்ற வேளூரனே!, கனிவாயின் முத்தம் அருள்-; கங்கைக்கு......முத்தம் அருள்-; (எ - று.)

(வி - ம்.) கொந்தளத்து விரி என்றதனால் முடித்தபோது போதாயிருந்ததென்பது விளங்கிற்று. காலமழை - பெய்ய வேண்டும் பருவத்துப் பெய்கின்ற மழை. தழல் என்னும் அடையால் மணி மாணிக்க முதலிய செம்மணிகளை யுணர்த்தியது. "நிதம்பமொடு வெம்முலை தடங்கடலு மலையும்செய" என்றது முறைநிரனிறை. கௌசிகச் செல்வன்-கோசிக முனிவர் மகன் கௌசிகன். காமரு என்பதில் உகரம் சாரியை. வேளூர் என்பது புள்ளிருக்கு வேளூரை. சடாயுவும் வேதமும் மன்மதனும் பூசித்த தலமாதலின் இப்பெயர் கொண்டது. (அ)

வேறு

மதியும் நதியும் அரவும் விரவு
மவுலி யொருவன் முக்கணும்
வனச முகமும் அகமு மலர
மழலை யொழுகு சொற்சொலும்
புதல்வ இமய முதல்வி யருள்செய்
புனித அமரர் கோற்றவன்
புதல்வ தழுவு கொழுந குறவர்
சிறுமி குடிகொள் பொற்புய
கதிரு மதியும் ஒளிர ஒளிரும்
ஒளிய அளிய கற்பகக்
கனியின் இனிய உருவ பருவ
மழையின் உதவு கைத்தல
முதிரும் அறிவில் அறிஞர் உணரும்
முதல்வ தருக முத்தமே
முனிவர் பரவு பருதி புரியின்
முருக தருக முத்தமே.

(சொ - ள்.) மதியும் நதியும் அரவும் விரவும் மவுலி ஒருவன் முக்கணும் வனச முகமும் அகமும் மலர - சந்திர மண்டலமும் ஆகாய கங்கையும் பாம்பும் கலந்திருக்கப்பெற்ற திருமுடியையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய சிவபெருமானது மூன்று கண்களும் தாமரை மலர்போன்ற முகமும் திருவுள்ளமும் மலரும்படி, மழலை ஒழுகு சொற்சொலும் புதல்வ இமய முதல்வி அருள்செய் புனித - மழலைத்தன்மை ஒழுகாநின்ற சொற்களைச் சொல்கிற புதல்வனே! இமயமலையில் அவதரித்த தலைவியாகிய உமாதேவி ஈன்றருளிய பரிசுத்தனே!, அமரர் கொற்றவன் மகள் தழுவு கொழுந - தேவேந்திரனின் புதல்வியான தெய்வயானையானவள் அணைகின்ற கணவனே!, குறவர் சிறுமி குடிகொள் பொற்புய - குறப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகி குடிகொண்டிருக்கின்ற அழகிய தோள்களையுடையவனே!, கதிரும் மதியும் ஒளிர ஒளிரும் ஒளிய- சூரியனும் சந்திரனும் ஒளிசெய்ய விளங்குகின்ற ஒளியையுடையவனே!, அளிய கற்பகக் கனியின் இனிய உருவ-கனிந்த கற்பகக் கனியினும் இனிதாகிய திருஉருவம் உடையவனே!, பருவ மழையின் உதவு கைத்தல! - பருவ மழைபோற் கொடுக்கின்ற கைத்தலத்தையுடையவனே!, முதிரும் அறிவின் அறிஞர் உணரும் முதல்வ! - பேரறிவையுடைய அறிஞர் அறிதற்குரியனே!, தருக முத்தம் - முத்தம் தருகவே, முனிவர் பரவு பரிதி புரியின் முருக முத்தம் தருக - முனிவர்கள் வழிபடுதற்கு இடமாகிய பரிதிபுரியில் எழுந்தருளியுள்ள முருகனே முத்தம் தருக-; (எ - று.)

(வி - ம்.) குடிகொள் - எஞ்ஞான்றும் இடையறாது தழுவிக்கொண்டிருக்கும். சூரிய சந்திரர்கட்கு அந்தரியாமியாயிருந்து அவரை விளக்குவிப்போனாதலால், 'கதிருமதியும் ஒளிர ஒளிரும் ஒளிய' என்றார். ஒளிய என்பதற்கு ஒள்ளியனே என்று உரைப்பினும் ஆம். பருவ மழையின் என்பதில் இன் ஐந்தாவதன் ஒப்புப்பொருளது. முனிவர்-உலகப் பொருள்களில் வெறுப்புடையவர். முனிவு + அர் = முனிவர். கற்பகக்கனியின் இனிய உருவ என்பதற்குக் கற்பகக்கனியினும் இனிமையானவனே! அழகிய உருவம் வாய்ந்தவனே எனினும் பொருந்தும்- அளிய என்பது கனிந்த என்னும் பொருளைத் தந்தது. (க)

வடிவின் அழகும் எழுத அரிய
புயமும் நறிய செச்சையும்
மருமம் விரவு குரவும் அரையின்
மணியும் மணிகொள் கச்சையும்

கடவு மயிலும் அயிலு மொழுகு
கருணை வதன பத்மமும்
கமல விழியும் விழியு மனமும்
எழுதி யெழுதி நித்தலும்
அடிக ளெனவு னடிகள் பணியு
மடியர் அலது மற்றும்வே
றமரர் குழுவும் அகில மறையும்
அரியு மயனு முற்றுநின்
முடியு மடியு முணர அரிய
முதல்வ தருக முத்தமே
முனிவர் பரவு பரிதி புரியின்
முருக தருக முத்தமே.

(சொ - ள்.) வடிவின் அழகும் எழுதஅரிய புயமும் நறிய செச்சையும் - உன் வடிவழகும் எழுதுதற்கரிதாகிய தோள்களும் நறுவிய செச்சை மலர்மாலையும், மருமம் விரவும் குரவும் அரையில் மணியும் மணிகொள் கச்சையும் - திருமார்பிற் பொருந்திய குரவ மலர்மாலையும் திருவரையிற் கட்டப்பட்ட மணியும் அழகைக்கொண்ட கச்சையும், கடவுமயிலும் அயிலும் ஒழுகு கருணை வதன பத்மமும் கமலவிழியும் விழியும் மனமும் எழுதி எழுதி நித்தலும் - உன்னாற் செலுத்தப்படுகின்ற மயிலும் வேலும் ஒழுகாநின்ற அருளையுடைய முகத்தாமரையும் தாமரை மலர்போலும் கண்களும் அடியார்கள் தமது கண்ணிலும் மனத்திலும் பலகால் எழுதி நாள்தோறும், அடிகள்என உன்அடிகள் பணியும் அடியர் அல்லது - சுவாமிகளே என்று உன் திருவடிகளை வழிபடுகின்ற அடியார்களேயன்றி, மற்றும் வேறு அமரர் குழுவும் அகில மறையும் அயனும் அரனும் - மற்றுமுள்ள வேறாகிய தேவர் கூட்டமும் எல்லா வேதங்களும் திருமாலும் பிரமனும், முற்றும் நின்முடியும் அடியும் உணர அரிய முதல்வ தருக முத்தமே! - முழுதும் உனது தலையையும் காலையும் அறிதற்கரிய முதல்வனே! முத்தம் தருக; முனிவர்......தருக-; (எ - று.)

(வி - ம்.) கடவும் - செலுத்தும், கடவு: பகுதி. முதல்வ : அண்மைவிளி. அரிய, உணர : குறிப்புப் பெயரெச்சங்கள். குர என்பது குரவு என்று உகரமேற்று வந்தது; நிலா - நிலவு என்பதுபோல். வதனபத்மம் முகமாகிய தாமரை மலர் என்று பண்புத்தொகை யுவமமாயிற்று. 'அரியும் அயனும் முற்றுநின்

முடியும் அடியும் உணர அரிய முதல்வ' என்ற தொடரில் எதிர் நிரனிறையணி காண்க. அரி அடியையும் அயன் முடியையும் காணமுடியாதவர் ஆயினர் என்பது குறிப்பு. பருதிபுரி - தினகர நகர், சூரியபுரி. செச்சை குரவு என்பன முதலாகு பெயர்களாய் அவற்றின் மலர்களை யுணர்த்தி அம்மலர்கள் கருவியாகு பெயர் களாய் அவற்றான் இயன்ற மாலைகளை யுணர்த்தினமையால் இருமடியாகு பெயர்கள். மணிகொள் கச்சையும் எனப் பிரித்து மாணிக்கத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற பாம்புக்கச்சை எனினுமாம். பதுமவதனம் என்றது வதனபதுமம் என்றதனால் பதுமத்தின் தோல்வி பெறப்பட்டது. விழியுமனமும் எழுதி என்றது இடையறாது சேவித்தலையும் சிந்தித்தலையும் குறித்தது. அடிகள் இரண்டனுள் முன்னையது அண்மைவிளி. (கO)

---

௯. வருகைப் பருவம்

[வருகைப் பருவம் என்பது, நடக்கும் பருவக் குழந்தையைத் தம்பால் நடந்து வருமாறு தாய் தந்தை முதலியோர் வேண்டுதல்.]

செம்பொற் கருங்கழல் அரிக்குரற் கிண்கிணி
சிலம்பொடு கலின்கலினெனத்
திருவரையில் அரைமணி கிணின்கிணின்எனப்பொலந்
திண்தோளின் வளைகலிப்ப
அம்பொற் பகட்டுமார் பிற்சன்ன வீரமும்
ஆரமும் திருவில்வீச
அணிமகர குண்டலம் பரிதிமண் டலமென்ன
அலர்கதிர்க் கற்றைசுற்றப்
பைம்பொற் சுடர்ச்சுட்டி கட்டுசூ ழியமுடன்
பட்டமொளி விட்டெறிப்பப்
பங்கய மலர்ந்ததிரு முகமண் டலந்தோறும்
பனிமுறுவல் நிலவரும்பக்
கும்பப் படாமுலை மலைப்புதல்வி செல்வக்
குமாரநா யகன்வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிகொண்ட
குமரகுரு பரன்வருகவே.

(**சொ - ள்.**) *செம்பொற் கருங்கழல் அரிக்குரற் கிண்கிணி சிலம்புடன் கலின்கலின்என-செம்பொன்றற் செய்யப்பட்ட பெரிய கழலிற்பெய்த பரூக்கைக் கற்களாகிய (சத்தத்தையுடைய) ஒலியையுடைய கிண்கிணிகள் சிலம்புகளுடன் கலின்கலின் என்று ஒலிக்க, திருஅரையில் அரைமணி கிணின்கிணின் எனப் பொலம் திண்தோளின் வளைகலிப்ப - திருவரையில் உடைமணி கிணின் கிணின் என்று ஒலிக்க, உறுதியான தோள்களில் வாகு வலயங்கள் ஒலிக்க, அம்பொன் பகட்டு மார்பில் சன்னவீரமும் ஆரமும் திருவில்வீச-அழகிய பொன் நிறமுள்ள அகன்ற மார்பில் அணிந்துள்ள சன்னவீரமும் ஆரமும் அழகிய ஒளியைவீச, அணி மகர குண்டலம்பரிதிமண்டலம் என்ன அலர் கதிர் கற்றைசுற்ற-*

அணியப்பட்ட மகரகுண்டலங்கள் சூரிய மண்டலம்போலப் பரந்த ஒளிப்பிழம்பு வீச, பைம்பொன் சுடர்ச்சுட்டி கட்டு சூழியம் உடன்பட்டம் ஒளிவிட்டு எறிப்ப - பசும்பொன்னால் இயன்ற ஒளியையுடைய சுட்டியும் கட்டப்பட்ட சூழியத்தோடு நெற்றிப் பட்டமும் ஒளிவிட்டு வீச, பங்கயம் மலர்ந்த திருமுக மண்டலம்தொறும் பனிமுறுவல் நிலவுஅரும்ப - தாமரை மலர் போல மலர்ந்த திருமுக மண்டலந்தோறும் குளிர்முறுவலாகிய நிலவுண்டாக, கும்பப் படாமுலை மலைப்புதல்வி செல்வக் குமார நாயகன் வருகவே - குடம்போன்ற சாயாத முலைகளையுடைய மலைமகளின் செல்வக் குமாரனாகிய இறைவன் வருக, குரவு கமழ் தரு கந்தபுரியில் அருள் குடிகொண்ட குமரகுருபரன் வருகவே - குராமலர் மணக்கின்ற கந்தபுரியில் அருள் உருவாகக் குடிகொண் டிருந்தாற் போன்ற குமாரக் கடவுளே மேலான ஆசாரியனே வருக; (எ - று.)

(வி - ம்;) செம்பொற் கருங்கழல்: முரண்தொடை. திரு வரையில் அரைமணியை உடைமணி என்பர். "உடைமணிகட்டிச் சிறுதேர் உருட்டி உலாத்தருமின் கொடைமணியைத் தந்த பின்னர்" என்றார் மணிவாசகரும். சன்னவீரம் - வென்றி மாலை. மகர குண்டலம் - மகரமீன் வடிவிற் செய்யப்பட்டதொரு சிறப் பான குண்டலம். மலைப்புதல்வி - பார்வதி. நிலவு - சந்திரிகை. குரவு கமழ்தரு கந்தபுரியாதலால் குமரகுருபரற்கு விருப்புறு திருப்பதியாயிற்றென்க. குராமலர் முருகனுக்குரியது. கலிப்ப, வீச, சுற்ற, எறிப்ப, அரும்ப வருக என முடிக்க. (க)

மழவுமுதிர் கனிவாய்ப் பசுந்தேறல் வெண்துகில்
மடித்தலம் நனைப்ப அம்மை
மணிவயிறு குளிரத் தவழ்ந்தேறி எம்பிரான்
மார்பினிற் குரவையாடி
முழவுமுதிர் துடியினிற் சிறுபறை முழக்கியனல்
மோலிநீர் பெய்தவித்து
முளைமதியை நெளியரவின் வாய்மடுத் திளமானின்
முதுபசிக் கறுகருத்தி
முவிழவுதிர் செம்மேனி வெண்ணீறு தூளெழ
மிகப்புழுதி யாட்டயர்ந்து
விரிசடைக் காட்டினின் திருவிழிகள் சேப்பமுழு
வெள்ளநீர்த் துளையம்ஆடிக்

குழவுமுதிர் சேவ்விப் பெருங்களி வரச்சிறு
குறும்புசெய் தவன் வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியில்அருள் குடிகொண்ட
குமரகுரு பரன்வருகவே.

(செ - ள்.) மழவுமுதிர் கனிவாய்ப் பசுந்தேறல் வெண் துகில் மடித்தலம் நனைப்ப - இளமைமிகுந்த கனிவாயினின்றும் வடிகிற பசிய தேனானது வெள்ளாடை அணிந்த மடியிடத்தை நனைக்க, அம்மை மணிவயிறு குளிரத் தவழ்ந்துஏறி எம்பிரான் மார்பினில் குரவைஆடி - இறைவியின் அழகாகிய வயிறு குளிர்ச்சியடையத் தாவி ஏறி இறைவனது மார்பினிடத்தே குரவைக் கூத்து ஆடி, முழவுமுதிர் துடியினின் சிறுபறை முழக்கி - முழவொலியினும் மிகுந்த துடியினிடத்தே சிறுபறை முழக்கஞ் செய்து, அனல் மோலிநீர் பெய்து அவித்து - நெருப்பைச் சடைநீரைச் சொரிந்து அணைத்து, முளைமதியை அரவின் வாய் மடுத்து - பிறையை ஒளிகின்ற பாம்பின் வாயில் இட்டு, இளமானின் முதுபசிக்கு அறுகுஅருத்தி - மான்கன்றின் பெரும் பசிக்கு அறுகம் புல்லை உண்பித்து, விழவுமுதிர் செம்மேனி வெண்ணீறு தூள்எழ மிகப்புழுதி யாட்டு அயர்ந்து - அழகு மிகுந்த செம்மேனியில் மிதித்துத் திருவெண்ணீற்றுத்துகள் எழும் படி மிகுதியாகப் புழுதியாடல் செய்து, விரிசடைக் காட்டில் நின் திருவிழிகள் சேப்ப முழு வெள்ளநீர் துளையம்ஆடி - விரிந்த சடைக்காட்டில் உன் திருக்கண்கள் சிவக்க முழுப்பெருக்கு நீரில் மூழ்கி, குழவுமுதிர் செவ்வி பெருங்களி வரச்சிறு குறும்பு செய்தவன் - இளமை முதிர்கின்ற காலத்தில் பெரு மகிழ்ச்சி யுண்டாகச் சிறு குறும்புகள் செய்தவனே !, வருக-, குரவு............வருக-; (எ - று.)

(வி-ம்.) மோலி - சடை . நீர் - கங்கை. குறும்பு செய்தவன், குமரகுருபரன்: அண்மைவிளிகள். ஏறி ஆடி முழக்க அவித்து, மடுத்து, அருத்தி, அயர்ந்து, ஆடிக் குறும்பு செய்தவன் என முடிக்க, துடி - உடுக்கை என்னும் ஒருவகைப் பறை. துடியும், அனலும், மான் கன்றும் இறைவன் கரத்தில் இருப்பன. கங்கை நீரும், பாம்பும், பிறையும், அறுகம் புல்லும்சடையில் இருப்பன.

இருளற இமைக்குநின் திருவுருவின் அலர்சோதி
இளஞாயி றெனமுகையவிழ்ந்
தேடுவிரி தாமரைக் காடுமுகிழ் நகைநில
வேறிப்ப அலர் குமுதவனமும்

கரைபுரள அலைமோது கடலைக் கலக்குமழ
களிறென உழக்கியொருநின்
கண்மலர்கள் செம்மலர்க ளாகமோ கப்பெருங்
கலவியங் கடலின்மூழ்கும்
வெருளின்மட நோக்கின்நீரரமகளிர் உடனாடும்
விளையாட் டெனத்திரைபொரும்
வெள்ளநீர்ச் சரவணப் பொய்கையந் துறையினீள்
வீரர்கள் எனுங்கோளரிக்
குருளைக ளோடும்புனல் குடைந்துவிளை யாடிய
குமாரநா யகன் வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிகொண்ட
குமரகுரு பரன்வருகவே.

(சொ - ள்.) இருள்அற இமைக்கும்நின் திருஉருவின் அலர் சோதி இளஞாயிறு என - இருள் ஒழியும்படி ஒளிர்கின்ற உன் திருவடிவின் பரந்த ஒளியை இளஞ்சூரியன் என்றெண்ணி, முகைஅவிழ்ந்து ஏடுவிரி தாமரைக் காடும் - மொட்டு விரிந்து இதழ்கள் அலர்ந்த தாமரை மலர்க்காட்டினையும், முகிழ் நகை நிலவு எறிப்ப அலர்குமுத வனமும் - குறுநகையாகிய நிலா வீசுதலால், மலர்ந்த நீலமலர்க்காட்டினையும், கரைபுரள அலைமோது கடலைக் கலக்கும் மழகளிறு என உழக்கி - கரை புரளும்படி அலைமோதுகின்ற சமுத்திரத்தைக் கலக்குகின்ற இளங்களிறுபோலக் கலக்கி, ஒருநின் கண்மலர்கள் செம் மலர்கள் ஆக மோகப் பெருங் கலவிஅம் கடலில் மூழ்கும் - ஒப்பற்ற உன் கண்மலர்களானவை சிவந்த மலர்களாகும்படி மோகமாகிய பெரிய கலவிக்கடலில் மூழ்காநின்ற, வெருளின்மட நோக்கின்நீர் அரமகளிர் உடன்ஆடும் விளையாட்டுஎன-வெருட்சி யோடுகூடிய மடநோக்கினையுடைய நீர்அர மகளிரோடு ஆடு கின்ற விளையாட்டுப்போல, திரைபொரும் வெள்ளநீர்ச் சரவணப் பொய்கைஅம் துறையில் - அலைமோதுகின்ற நீர்ப்பெருக்குடைய சரவணம் என்ற தடாகத்தின் அழகிய துறையில், நீள்வீரர்கள் எனும் கோள்அரிக் குருளைகளோடும் புனல் குடைந்து விளை யாடிய குமாரநாயகன் வருக-(வீரவாகுதேவர் முதலிய ஒன்பது) பெரிய வீரர்கள் என்கின்ற கொல்லவல்ல சிங்கக் குட்டிக ளோடும் நீர்குடைந்து விளையாடின குமாரநாயகன் வருகவே, குரவுகமழ்...வருகவே-; (எ - று.)

(வி - ம்.) இமைத்தல் - ஒளிசெய்தல். குமுதம் - அல்லி. செம் மலர்களாக என்றது செவக்க என்றபடி. கலவி - புணர்ச்சி. குருளை - குட்டி. இது மரபு. "சிங்கக் குருளைக்கிடு தீஞ்சுவையூனை" என்றார் கம்பரும். கலவிக் கடலில் நீர் அரமகளிரோ டாடியது போல ஆடிய குமாரநாயகன் வருக என முடிக்க. (ந)

கட்டுண்ட படர்சடைக் காட்டெம் பிரான்வைத்த
கலைமதியோ டையநீஅக்
கவுரிதிரு முடியில்நித் திலமிட் டிழைத்திட்ட
கதிரிளம் பிறையிணைப்பத்
தெட்டுண்ட போல்முழுத் திங்களென் றேக்கறும்
செழுமணிச் சூட்டுமோட்டுச்
செம்பாம்பு பைவிரித் தாடுதலும் ஓடிநின்
சிறுநறுங் குஞ்சிக்கிடும்
மட்டுண்ட பைங்குலைக் காந்தளென் றணையவம்
மாசுணம் வெருண்டோடலும்
மணிமுடியின் நகுதலையை மற்றெமை நகைத்தியான்
மலரவன் றலைநீமுனம்
குட்டுண்ட தழியாய்கோல் எனஇத ழதுக்கும்
குமாரநா யகன் வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிகொண்ட
குமரகுரு பரன்வருகவே.

(சொ - ள்.) கட்டுண்ட படர்சடைக் காட்டு எம்பிரான் வைத்த கலைமதியொடு ஐயநீ அக்கவுரி திருமுடியில் நித்திலம் இட்டு இழைத்திட்ட கதிர் இளம்பிறை இணைப்ப-கட்டுப்பட்ட பரந்த சடைக்காட்டில் எம்பெருமான் வைத்த மதிக்கலையுடன் ஐயனே! நீ அந்த உமாதேவியின் திருமுடிக்கண் முத்துக்களால் செய்யப்பட்ட ஒளியையுடைய இளம்பிறையைப் பொருத்த, தெட்டுண்டபோல் முழுத்திங்கள் என்று ஏக்கறும் செழுமணிச் சூட்டுமோடு செம்பாம்பு பைவிரித்து ஆடுதலும் - தெளிந்தது போல நிறைநிலா என்று நினைத்து ஏங்குகின்ற மாணிக்கத்தோடு கூடிய உச்சியையும் பெருமையையும் உடைய செம்பாம்பானது படம் விரித்தாடுதலும், ஓடிநின் சிறுநறுங் குஞ்சிக்கு இடும்

மட்டுண்ட பைங்குலைக் காந்தள் என்று அணைய - (நீ அதனைக் கண்டு) ஓடி உனது சிறிய நறிய குஞ்சியில் முடித்தற்கு . உரிய தேனோடு கூடிய பசிய குலைகளையுடைய காந்தள் மலர் என்று நெருங்க, அ மாசுணம் வெருண்டு ஓடலும் - அந்தப் பாம்பு அஞ்சி ஓடியவுடன், மணிமுடியில் நகுதலையை மற்று எமை நகைத்தியால் மலரவன் தலைநீ முனம் குட்டுஉண்டது அறியாய் கொல் - அழகாகிய சடையில் சிரித்துக்கொண்டிருக்கிற தலையை நீ கண்டு எம்மை நோக்கிச் சிரிக்கின்றனை யாதலால் பிரமன் தலையே! நீ முற்காலத்தில் குட்டுப்பட்டதை அறிந்திலைபோலும், என இதழ் அதுக்கும் குமார நாயகன் வருக-என்று உதட்டை அதுக்கிச் சினந்து நோக்கும் குமாரநாயகன் வருகவே, குரவு கமழ்......வருக-; (எ - று.)

(வி - ம்.) அறுகு, ஆத்தி, பாம்பு இவை அடங்குதற்குரிய பரப்பினையுடைத்தாதலால் படர்சடை என்று கூறினர். 'வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய்' என்றார் மணிவாசகரும். மலரவன்தலை : அண்மைவிளி. குட்டுண்டது : செயப்பாட்டுவினை. (ச)

அங்கைத் தலத்தம்மை செங்கண் புதைத்தற்
கடங்காமை யாலெம்பிரான்
அலர்விழிகள் போத்தலும் இருட்படல மூடவுள்
அஞ்சிநின் றேங்கஏங்கிச்
செங்கைத் தலங்கோண் டேடுத்தணைப் பாட்டும்
திருத்தாதை யார்க்கும்முத்தம்
திருமுகமோ ராறும் கோடுப்பக் கதுப்பில்
தெறித்துமுத் தந்தருகேனும்
கங்கைக்கு நல்கா தேழுந்தலறி யோடலும்
கண்ணீர் துடைத்தேடுத்துக்
கால்மலரு நீவித்தன் மார்புற அணைக்குமக்
கவுமாரி அருள்மாரியில்
கோங்கைக் குடங்கோட்டு பாலருவி யாடும்
குமாரநா யகன் வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிகோண்ட
குமரகுரு பரன்வருகவே.

(பொ - ள்) அங்கைத் தலத்து அம்மை செங்கண் புதைத்தற்கு அடங்காமையால் எம்பிரான் - அங்கைத்தலத்தால் இறைவியின் சிவந்த கண்கள் மூடுதற்கு அடங்காமையினால் எம் இறைவனது, அலர்விழிகள் பொத்தலும் இருட் படலம் மூட - பரந்த கண்களைப் பொத்துதலும் இருட் கூட்டம் மூடிக்கொள்ள, உள் அஞ்சி நின்று ஏங்கி செங்கைத்தலம்கொண்டு எடுத்து அணைப்பாட்கும் - மனம் அஞ்சி இரங்கிச் செங்கைத் தலத்தால் எடுத்து அணைத்துக் கொள்பவளாகிய உமாதேவிக்கும், திருத் தாதையார்க்கும் திருமுகம் ஓர் ஆறும் முத்தம் கொடுப்ப - திருத் தந்தையாகிய சிவபிரானுக்கும் ஆறு திருமகங்களும் முத்தம்கொடா நிற்க, கதுப்பில் தெறித்து முத்தம் தருக எனும் கங்கைக்கு - கன்னத்தில் அறைந்து முத்தம் தருக என்கின்ற கங்கைக்கு, நல்காது எழுந்து அலறி ஓடலும் - கொடாமல் எழுந்து அலறிக்கொண்டோடலும், கண்ணீர் துடைத்து எடுத்து கால்மலரும் நீவி - கண்ணீரையும் துடைத்துப் போக்கித் திருவடி மலரையும் தடவி, தன் மார்புஉற அணைக்கும் அ கவுமாரி - தன் மார்பிற் பொருந்த அணைக்கின்ற அந்த உமாதேவியாரின், அருள்மாரியின் கொங்கைக் குடம் கொட்டு பால் அருவி ஆடும் குமார நாயகன் வருக - அருள்மழைபோல அவளுடைய கொங்கைக் குடங்கள் கொட்டுகின்ற பால் அருவியில் விளையாடுகின்ற குமாரநாயகன் வருக, குரவுகமழ்........வருக-: (எ - று.)

(வி - ம்.) அம்மை விழிகள் 'பேசத் திருவார்த்தையிற் பெரு நீளம் பெருங் கண்களே' என்றபடி மிகப் பெரியவாதலால் அங்கைத்தலத்து அம்மை செங்கண் புதைத்தற்கு அடங்காமையால் என்றார். கால்மலர் என்றமையால் மலரினும் சிறந்தது கால் என்பதாயிற்று. நீவல் - துடைத்தல். கால்மலர் உருவகம். அருள்மாரி என்பதும் அது. (௯)

வேறு

பைந்தண் கமல வட்டஅணைப்
பாவை அனையார் பூவிரியும்
பசுமென் குழற்கூட் டகிற்புகையின்
படல மூட முடைநறவின்
கந்தம் போதிந்த சேந்துவர்வாய்க்
கடைசி மகளிர் செங்நெலைப்பைங்
கன்னல் எனவும் கன்னலைப்பூங்
கமுகம் எனவும் கடைக்கூடாத்

தந்தம் கருத்துக் கமைந்தபடி
சாற்றிச் சாற்றி முழுமாயச்
சலதி மூழ்கித் தடுமாறும்
சமயத் தவர்போல் தலைமயங்கும்
அந்தண் பழனக் கந்தபுரிக்
கரசே வருக வருகவே
அருளா னந்தக் கடற்பிறந்த
அமுதே வருக வருகவே.

(சொ - ள்.) பைந்தண் கமல வட்டவணைப் பாவை அனையார் பூவிரியும் பசுமென் குழற்கு ஊட்டு அகிற்புகையின் படலம் மூட - பசுமையும் குளிர்ச்சியும் உள்ள தாமரை மலராகிய வட்டவணையிலுள்ள சித்திரம்போலும் திருமகளை நிகர்த்த மாதர், பூக்கள் மலர்கின்ற பசிய மெல்லிய கூந்தலுக்குக் காட்டுகின்ற அகிற்புகையின் கூட்டம் மூடாநிற்க, முடைநறவின் கந்தம் பொதிந்த செந்துவர்வாய்க் கடைசி மகளிர் - ஒருவகை நாற்றம் பொருந்திய கள்ளின் மணம் வீசும் செய்ய பவளம் போன்ற வாயையுடைய மருதநிலப் பெண்கள், செந்நெலைப் பைங்கன்னல் எனவும் கன்னலைப் பூங்கமுகம் எனவும் - செந்நெற் பயிரைப் பசிய கரும்பு என்றும் கரும்பைப் பொலிவாகிய கமுகமரம் எனவும், கடைக்கூடா தந்தம் கருத்துக்கு அமைந்தபடி சாற்றிச் சாற்றி - முடிவு தெரியாமல் தந்தம் மனத்தில் தோன்றினவண்ணம் சொல்லிச் சொல்லி, முழுமாயச் சலதி மூழ்கி - முழுமாயக் கடலில் மூழ்கி, தடுமாறும் சமயத்தவர்போல் தலைமயங்கும் அம்தண் பழனம் கந்தபுரிக்கு அரசே வருக வருக - தடுமாறுகின்ற சமயவாதிகள்போல் தடுமாறுகின்ற அழகிய குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்ந்த கந்தபுரிக்கு அரசனே வருக வருக, அருள் ஆனந்தக் கடற் பிறந்த அமுதே வருக வருக - அருளோடு கூடிய ஆனந்தக்கடலில் தோன்றிய அமுதமே வருக வருக-; (எ - று.)

(வி - ம்.) பைந்தண் கமல வட்டவணை என்னும் அடையால், பாவை, என்பது திருமகளை யுணர்த்திற்று. கந்தம்-சுகந்தம் துர்க்கந்தம் இரண்டையும் குறிப்பதாயினும் ஈண்டுத் துர்க்கந்தமே கொள்க. கடைசிமகளிர் கள்ளுண்ட பெருங் களிப்பானும் புகைப் படலம் மூடலானும் செந்நெல்லைக் கன்னல் எனவும் கன்னலைக் கமுகமெனவும் தலைமயங்குவாராயினர் என்க. கடைக் கூடா தந்தங் கருத்துக்கு அமைந்தபடி சாற்றிச் சாற்றி முழுமாயச் சலதி மூழ்கித் தடுமாறுஞ் சமயத்தவர் போல முடைநறவின் கந்தம்

பொதிந்த செந்துவர்வாய்க் கடைசி மகளிர் தலைமயங்கும் அந்தண் பழனக் கந்தபுரிக் கரசே! வருக என முடித்துக் கொள்க. "சமயவாதிகள் தத்தம் மதங்களை அமைவதாக அரற்றி மலைந்தனர்" என்றற் றொடக்கத்து ஆன்றோர் திருவாக்குக்களானும் சமயத்தவர் இழித்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. அருளானந்தக் கடல் என்றது சிவபெருமானை. "ஆனந்தமாய் ஆடு சிற்றம்பலம்" என்றார் மாணிக்கவாசகப் பெருமானாரும். (சு)

வள்ளைக் குழையில் தாவடி போம்
மடமா னோக்கிற் கடைசியர்கண்
மாலைக் குழல்வண் டோலமிட
மடுவில் வெடிபோம் வரிவாளை
பள்ளத் திருள்தூங் கழுவநீர்ப்
பரப்பென் றகல்வான் மிசைத்தாவப்
பாகீ ரதித்தீம் புனல்கிடைத்த
பரிசு வீட்டின் பயன்துய்க்கும்
உள்ளக் கருத்தாற் பிறிதொன்றை
உண்மைப் பொருளென் றுள்ளவுந்தம்
உணர்வில் தெய்வங் கடைக்கூட்ட
உறுதி கிடைத்த படிபோலும்
அள்ளற் பழனப் புள்ளூருக்
கரசே வருக வருகவே
அருளா னந்தக் கடற்பிறந்த
அமுதே வருக வருகவே.

(சொ - ள்.) வள்ளைக் குழையில் தாவடிபோம் மடமான் நோக்கிற் கடைசியர்கண் மாலைக் குழல்வண்டு ஓலம் இட-வள்ளைத்தண்டு போன்ற காதில் அணிந்த குழைமீது போர் செய்யப்போகின்ற மடமான் நோக்கத்தையுடைய மருதநில மாதர்களுடைய பூமாலை மலர்ந்த கூந்தலில் மொய்த்த வண்டுகள் ஒலிக்க, (அவ்வொலி கேட்டு) மடுவில் வெடிபோம் வரிவாளை பள்ளத்து இருள் தூங்கு அழுவம் என்று - பொய்கையிலிருந்து தாவிச்சென்ற கீற்றுக்களையுடைய வாளைமீன்கள் இருள்நிறைந்த பள்ளமாகிய கடல் நீர்ப்பரப்பென்று நினைத்து, அகல்வான்மிசை தாவப் பாகீரதி தீம்புனல் கிடைத்த பரிசு - அகன்ற ஆகாயத்தின்

மேற் குதிக்க ஆகாயகங்கையின் இனியநீர் கிடைத்த தன்மை யானது, வீட்டின் பயன் துய்க்கும் உள்ளக்கருத்தால் பிறிது ஒன்றை உண்மைப் பொருள் என்று உள்ளவும்-வீட்டின் பயனைத் துய்க்க வேண்டுமென்ற உள்ளக் கருத்தால் வேறொன்றை மெய்ப் பொருள் என்று நினைக்கவும், தம் உணர்வில் தெய்வம் கடைக் கூட்ட உறுதிப் பொருளானது கிடைத்தபடி போலும் - தமது அறிவிலுள்ள தெய்வமானது முற்றுவிக்க உறுதிப்பொருளா னது கிடைத்த தன்மையை நிகர்க்கின்ற, அள்ளற் பழனப் புள் ளூருக்கு அரசே வருக வருக - சேற்றையுடைய வயல்கள் சூழ்ந்த புள்ளூருக்கு அரசனே வருக வருக, அருளானந்தக் கடற்பிறந்த அமுதே வருக வருக-; (எ - று.)

(வி - ம்) வள்ளை: உவமையாகு பெயர். குழை - காதணி. தாவடி - போர். கள் மாலைக்கு உழல் எனப் பிரித்துத் தேனின் பொருட்டுப் பூமாலையில் உழல்கின்ற என்றுரைப்பினும் ஆம். வெடிபோதல்-இஃது ஒருசொல், துள்ளி வெளிப்போதல் என்பது பொருள். பாகீரதி: தத்திதாந்த நாமம், பகீரதனால் பூவுலகிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. (எ)

நஞ்சில் தோய்த்துக் கொலைதீற்றும்
நயன வேலும் கரும்புருவ
நாமச் சிலையும் அகலல்குல்
நகுபொன் தேரும் இகல்கடந்து
வஞ்சிக் கொடிநுண் இடைசாய்த்து
மதர்த்துக் களித்த மால்களிறும்
மற்றும் படைகள் பற்பலவும்
வகுத்துக் கொண்டு மடலவிழ்ந்த
கஞ்சத் தவிசில் திருவன்னார்
கடலந் தானைக் கைநிமிரக்
காமன் படைவீ டெனப்பொலியும்
காட்சி யானும் அப்பெயரிட்டு
அஞ்சொல் தமிழோர் புகழ்வேளூர்க்
கரசே வருக வருகவே
அருளா னந்தக் கடற்பிறந்த
அமுதே வருக வருகவே.

(சொ - ள்.) நஞ்சில் தோய்த்துக் கொலைதீற்று நயன வேலும் கரும்புருவ நாமச் சிலையும் அகல் அல்குல் நகுபொற் றேரும் - விடத்தில் தோய்த்துக் கொலை பூசிய கண்களாகிய வேற் படைகளையும், கரிய புருவம் என்னும் பெயரையுடைய வில்லினையும், அகன்ற அல்குலாகிய விளங்குகின்ற பொற்றேரினையும், இகல்கடந்து வஞ்சிக்கொடி நுண்இடை சாய்த்து - பகைவரை வென்று, வஞ்சிக்கொடி போலும் நுண்ணிய இடையை வருத்தி, மதர்த்துக் களித்த மால்களிறும் - மதர்த்துக் களித்திருக்கின்ற மத மயக்கத்தையுடைய யானைகளையும், மற்றும் படைகள் பற்பலவும் வகுத்துக்கொண்டு-மற்றுமுள்ள படையாகிய பற்பல வற்றையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, மடல் அவிழ்ந்த கஞ்சம் தவிசில் திருஅன்னார் - இதழ்விரிந்த தாமரை மலர்ப் பீடத்தில் வீற்றிருக்கின்ற இலக்குமியை நிகர்ப்பவராகிய பெண்கள் என்ற, கடல்தானை கைமிகக் காமன்படை வீடு எனப் பொலியும் காட்சியானும் - சேனைக்கடலானது மிக்குவர மன்மதனது படை வீடு என்று சொல்லும்படி விளங்குகின்ற தோற்றத்தாலும், அப் பேயர் இட்டு அம்சொல் தமிழோர் புகழ்வேளூர்க்கு அரசே வருக வருக - அந்தப் பெயரையே யிட்டு அழகிய சொல் இலக்கணம் வல்ல தமிழ் நூலோர் புகழ்கின்ற வேளூர்க்கு அரசனே வருக வருக; அருளானந்தக் கடற்பிறந்த அமுதே வருக, வருக-; (எ - று.)

(வி - ம்.) தோய்த்தல் - நனைத்தல். மால்களிறு - மயக்கத்தைத் தரும் யானை; இங்கு நுண்இடை சாய்த்து என்ற குறிப்பினுற் கொங்கையை யுணர்த்திற்று. கஞ்சம்-கம்சம், நீரில் தோன்றுவது, கஞ்சத்தவிசிற்றிரு என்றதனுல், செந்தாமரையாயிற்று. காமன் படைவீடாய்த் தோன்றுங் காட்சியால் இதற்கு வேளூர் எனப் பெயர் கூறுவர் தமிழர். (அ)

வேறு

உலகு குளிர எமது மதியில்
ஒழுகும் அமுத கிரணமே
உருகும் அடியர் இதய நெகிழ
உணர்வி லெழுந வுதயமே
கலையும் நிறையும் அறிவும் முதிர
முதிரு மதுர நறவமே
கழுவு துகளர் முழுக நெடிய
கருணை பெருகு சலதியே

அலகில் புவன முடியும் வெளியில்
அளியும் ஒளியின் நிலயமே
அறிவுள் அறிவை அறியு மவரும்
அறிய அரிய பிரமமே
மலையின் மகள்கண் மணியை யனைய
மதலை வருக வருகவே
வளமை தழுவு பருதி புரியின்
மருவு குமரன் வருகவே.

(சொ - ள்.) உலகு குளிர எமது மதியில் ஒழுகும் அமுத கிரணமே - உலகம் குளிரும்படி எமது அறிவில் ஒழுகுகின்ற சந்திரனே!, உருகும் அடியர் இதயம் நெகிழ உணர்வில் எழும் நல் உதயமே! - உருகாநின்ற அடியார்களுடைய இதயமானது நெகிழும்படி அறிவினிடத்துத் தோன்றுகின்ற நல்ல சூரியனே!, கலையுள் நிறையும் அறிவும் முதிர முதிரும் மதுரம் நறவமே! - நூல்களால் நிறைந்த உணர்வும் முதிரும்படி முதிர்கின்ற இனிய தேனே!, கழுவு துகளர் முழுக நெடிய கருணை பெருகு சலதியே- குற்றமற்ற ஞானியர் முழுகுவதற்குரிய பெரிய கருணைநீர் பெருகுகின்ற கடலே!, அலகுஇல் புவனம் முடியும் வெளியில் அளியும் ஒளியின் நிலயமே-அளவில்லாத புவனங்கள் யாவும் முடிகின்ற வெளியிடத்தில் முதிர்ந்த ஒளிக்குப் பிறப்பிடமே!, அறிவுள் அறிவை அறியும் அவரும் அறிய அரிய பிரமமே! - அறிவுக்கு அறிவாயிருப்பதை அறிகிறவராகிய ஞானிகளும் அறிதற்கரிதாகிய பிரமமே!, மலையின் மகள் கண்மணியை அனைய மதலை வருக வருக - மலைமகளது கண்மணியை நிகர்த்த புதல்வனே! வருக வருக; வளமைதழுவு பருதிபுரியின் மருவு குமரன் வருக - வளங்கள் யாவும் பொருந்திய பரிதிபுரியில் எழுந்தருளிய குமரனே வருக; (எ - று.)

(வி - ம்.) துகள் கழுவினாரைக் கழுவு துகளர் என்றார்; பற்றுவிட்டவர் என்பதை விட்டு பற்றினர் என்பது போன்றது. வடமொழியில் இதனை விகுதி பிரித்துக்கூட்டல் என்பர். துகள் + அர் = துகளர். இதிலுள்ள அர் என்ற விகுதியைப் பிரித்து கழுவு என்ற முதனிலையோடு சேர்த்துத் துகள் கழுவுவர் எனக் காண்க. 'உணர்ந்தார்க் குணர்வரியோன்' 'உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்' என்று இறைநிலை யுணர்ந்தோர் கூறுதலான், "அறிவுள் அறிவை அறியும் அவரும் அறிய அரிய பிரமமே" என்றார். சூரியன் பூசித்த திருப்பதியாதலால் பருதிபுரி என்று இப்பதிக்குப் பெயர் வழங்கும். (௬)

இழுமென் அருவி சோரியும்இமய
முதல்வி புதல்வன் வருகவே
இயலு நடையும் வடிவு மழகு
மெழுத அரியன் வருகவே
ஒழுகு கருணை முழுகு கமல
வதனன் வருக வருகவே
ஒருவன் இருவ ரோடுகை தொழுநல்
உபய சரணன் வருகவே
விழுது விடுவெ ணிலவு பொழியும்
நகையன் வருக வருகவே
விளரி பயிலும் அளியும் ஞிமிறும்
விரவு குரவன் வருகவே
மழலை முதிர முதிரு மதுர
வசனன் வருக வருகவே
வளமை தழுவு பருதி புரியின்
மருவு குமரன் வருகவே.

(சொ - ள்.) இழும்என் அருவி சொரியும் இமய முதல்வி புதல்வன் வருக - இழும் என்னும் அருவிகளைச் சொரிகின்ற இமயமலையிற் பிறந்த தலைவியின் புதல்வனே வருக, இயலும் நடையும் வடிவும் அழகும் எழுத அரியன் வருக - இயலையும் நடையையும் வடிவையும் அழகையும் எழுதுதற்கு அரியனானவனே! வருக, ஒழுகு கருணை முழுகு கமல வதனன் வருக வருக - ஒழுகாநின்ற அருள் வெள்ளத்தில் மூழ்கியிருக்கின்ற தாமரை முகனே வருக, ஒருவன் இருவரொடு கைதொழும் நல் உபய சரணன் வருக-ஒப்பற்றவனாகிய சிவபெருமான் பிரமன் திருமால் ஆகிய இருவரோடு கைகுவித்து வணங்குகின்ற நல்ல இரு சரணனே வருக, விழுதுவிடு வெண்ணிலவு பொழியும் நகையன் வருக-விழுதுவிட்ட வெண்ணிலவைச் சொரிகின்ற நகையுடையவனே வருக, விளரி பயிலும் அளியும் ஞிமிறும் விரவு குரவன் வருக-விளரியைப் பயில்கின்ற கருவண்டும் பொன்வண்டும்கலந்து வாழ்கின்ற குராமலர் மாலையையுடையவனே வருக, மழலைமுதிர முதிரும் மதுரவசனன் வருக வருக - மழலைமொழி முதிராநிற்க முதிர்கின்ற இனிமையாகிய சொல்லுடையவனே வருக; (எ-று.)

(வி - ம்.) விளரி-ஏழிசையில் ஒன்று; நெஞ்சிற் பிறப்பது. இதனை 'யாழோசை' எனவுங் கூறுவர். முழுகு என மேல் வருதலால் கருணை வெள்ளம் என்றுரைக்க. புதல்வன், அரியன், வதனன், சரணன், நகையன், குரவன் வசனன் என்பன அண்மைவிளிகள். (கo)

———

எ. அம்புலிப் பருவம்

[வானத்திலுள்ள நிலவைக் குழந்தையுடன் விளையாடுதற்குச் செவிலித்தாயர் முதலியோர் அழைக்கின்ற பருவம். அம்புலி - நிலவு; அழகு பொருந்தியது என்னும் பொருளுடையது.]

மண்டலம் போற்றுருவம் அமுதமய மாய்முழு
மதிக்கடவு ளெனவருதலால்
வானாறு தலைமடுக் கப்பொங்கும் ஆனந்த
மாக்கடல் இடைத்தோன்றலால்
தண்டலில் கோடிச்சிவாய்க் குமுதம்விள் ளக்கரத்
தாமரை முகிழ்த்திடுதலால்
சகலபுவ னத்திலும் உயிர்ப்பயிர் தழைப்பநல்
தண்ணளி சுரந்திடுதலால்
துண்டமதி நதியோடு போதிந்தவே ணிப்பரஞ்
சோதிகட் பொறியாதலால்
தோன்றலிவன் நின்னையொத் துளனால் நினக்குமொரு
துணையிவன் போலில்லைகாண்
அண்டரண் டத்தொடகி லாண்டம் படைத்தவனொ
டம்புலீ ஆடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே.

(சொ - ள்.) மண்டலம் போற்றுருவம் அமுத மயமாய்முழு மதிக்கடவுள் என வருதலால் - எல்லா உலகங்களும் வணங்குதற்குரிய வடிவமானது முத்தியுருவமாக முற்றறிவையுடைய தெய்வம் என வருதலாலும், வான் ஆறு தலைமடுக்கப் பொங்கும் ஆனந்த மாக்கடல் இடைத் தோன்றலால் - ஆகாய கங்கை தலைமடுத்துப் பொங்குகிற இன்பக்கடல் ஆகிய சிவபெருமானிடத்தில் தோன்றுதலாலும், தண்டல்இல் கொடிச்சிவாய்க் குமுதம் விள்ள கரத்தாமரை முகிழ்த்திடுதலால் - தடைஇல்லாத குறத்தி வாயாகிய குமுதமலர் விரியும்படி கையாகிய தாமரையைக் கூப்புதலாலும், சகல புவனத்திலும் உயிர்ப்பயிர் தழைப்ப

நல் தண் அளி சுரந்திடுதலால் - எல்லா உலகங்களிலும் உள்ள உயிர்களாகிய பயிர்கள் செழிக்க நல்ல திருவருளைத் தோற்றுவிக்கின்றமையாலும், துண்டமதி நதியொடு பொதிந்தவேணி பரஞ்சோதி கட்பொறி ஆதலால் - பிறைமதியைக் கங்கையுடன் அணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய கண்ணிற் றோன்றிய தீப்பொறியாக வந்ததாலும், தோன்றல் இவன் நின்னை ஒத்துளன் ஆல் நினக்கும் இவன்போல் ஒரு துணை இல்லை - தோன்றலாகிய இவன் நின்னை ஒத்திருக்கின்றானுதலால் உனக்கும் இவனைப்போல் ஒரு துணைவர் வேறு ஒருவருமிலர். (ஆதலால்), அண்டர் அண்டத்தொடு அகில அண்டம் படைத்தவனோடு அம்புலீ ஆடவா - தேவலோகத்தோடு எல்லா உலகங்களையும் படைத்தவனாகிய இவனுடன் சந்திரனே விளையாட வருவாயாக, அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன் அம்புலீ ஆடவா - அழகானது மிக்கு விளங்குகின்ற கந்தபுரி செழிக்க எழுந்தருளிய கந்தனுடன் அம்புலீ ஆடவா-; (எ - று.)

(வி - ம்.) இது முருகனுக்கும் மதிக்கும் சிலேடை. முன் கூறிய பொருள் முருகனுக்குப் பொருந்தியது. சந்திரனுக்குக் கூறும்போது, அமுத வடிவமாகி நிறைந்த சந்திரன் ஆகிய தெய்வம் என்று யாவரும் சொல்லும்படி வருதலாலும், ஆகாய கங்கை தன்பக்கஞ் சேர மிகுந்த ஆனந்தமாகக் கடலினின்று எழுந்து வருதலாலும், கொடியின் இடத்துள்ள அல்லி மலர்கள் விரியவும் ஒளியுள்ள தாமரைமலர்கள் குவியவும் வருவதாலும், மக்கட்கு உயிர் என்று சொல்லுகின்ற பச்சைப் பயிர்கள் செழிக்கும்படி குளிர்ச்சியைப் பெருக்கிக்கொடுப்பதாலும், சிவபெருமானுடைய கண்களில் ஒரு கண் என்ற பொறியாக இருப்பதாலும் எனப் பொருள் கொள்க. இப்பொருட்கு, கொடிச்சி - கொடி, வாய் - இடம், கரம் - ஒளி, தண்ணளி - குளிர்ச்சி எனக் கொள்க; தண்ணளி: ஒருபொருட் பன்மொழி.

வா + ஏ = வாவே, ஏ இரண்டும் ஈற்று அசையாய் நின்றன. இந்தப் பருவம் சந்திரனை நோக்கி நால்வகை உபாயத்தாலும் அழைத்ததாகக் கூறப்படுதல் கவி மரபாதலால், அவ்வுபாயங்களை அவ்வச் செய்யுட்களின் கீழ்க் குறித்திருத்தல் காண்க. நால்வகை உபாயங்கள் : சாமம் பேதம் தானம் தண்டம் என்பன. அவற்றுள் சமப்படுத்திக் கூறல் சாமம் என்றும், வேறுபடுத்துக் கூறல் பேதம் என்றும், வேண்டிய தொன்றைக் கொடுப்பதாகக் கூறல் தானம் என்றும், தண்டிப்பதாகக் கூறல் தண்டம் என்றும் கூறப்படும். மண்டலம்: இடவாகுபெயர். அமுதமயமாய் என்பதை முருகனுக்குக் கூறும்போது இன்ப வுருவாக என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஆனந்தமாக் கடல் என்றது சிவபெருமானை. (ச)

சொற்றரு பெரும்புலவர் கலையமுது கொளவிருந்
தோகைமேல் கொண்டருளினாய்
தோற்றிமுன் பொங்கிமலை போலஅலை மோதுமச்
சோதிவே லையுமுகந்தாய்
குற்றமில் குணத்தைக் குறித்தஇர வலர்முகம்
கோடா தளித்தல் செய்தாய்
கோகனக நாயகன் வரக்கூ விடுங்குக்
குடங்கொடிய தாகவைத்தாய்
உற்றிடும் இதழ்க்குமுதம் விண்டுதண் தேனொழுக
ஒளிநிலா நகைமுகிழ்த்தாய்
உன்செய்கை யெம்பிரான் தன்செய்கை போலுமால்
உனையுமிவ னொவ்வாதிரான்
அற்போதி களத்தவன் அளித்ததும ரேசனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே.

(சொ - ள்.) சொல்தரு பெரும்புலவர் கலைஅமுது கொள இருந்து ஓகைமேல் கொண்டருளினாய் - புகழ்பெற்ற பெருந் தேவர் நின் கலையாகிய அமுதத்தைக்கொள்ள இருந்து மகிழ்ச்சி யைக் கொண்டருளினாய், தோற்றிமுன் பொங்கி மலைபோல வலை மோதுமச் சோதிவேலையு முகந்தாய்-எதிரே தோன்றி மலைபோல அலைமோதுகின்ற அந்த ஒளியுள்ள கடலையும் உவந்தனை, குற்றம் இல் குணத்தைக் குறித்த இரவலர் முகம் கோடாதளித்தல் செய் தாய் - குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய இரவில் மலர்கின்ற மலர்களின் முகம் கோடாது காத்தனை, கோகனக நாயகன் வரக் கூவிடுங் குக்குடம் கொடியதாக வைத்தாய் - தாமரை நாயகன் ஆகிய சூரியன் வரக் கூவுகின்ற சேவற் கோழியைக் கொடிய பொருள்ஆக வைத்தனை, உற்றிடும் இதழ்க் குமுதம் விண்டுதண் டேனொழுக வொளிநிலா நகை முகிழ்த்தாய் - பொருந்திய இதழ் களையுடைய குமுத மலர் விரிந்து குளிர்ந்த தேன் ஒழுகும்படி ஒளிநிலாவைத் தோற்றுவித்தாய், உன்செய்கை எம்பிரான் தன் செய்கை போலுமால் உனையும் இவன் ஒவ்வாது இரான் - உன் செய்கைகள் எல்லாம் எம்பெருமானின் செய்கைகளை ஒத்திருக்

கின்றன ஆதலால் இவன் உன்னையும் நிகர்க்காமலிருக்கமாட்டான், அல்பொலி களத்தவன் அளித்த குமரேசனுடன் அம்புலீ ஆடவா - இருட்டுப்போல் விளங்குகின்ற நீல கண்டத்தை யுடையவனுகிய சிவபெருமான் பெற்ற குமாரக் கடவுளுடன் அம்புலீ விளையாடவா, அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன் அம்புலீ ஆடவா - ; (எ - று.)

(வி - ம்.) முருகன் செய்கையாகக் கூறும்போது, "சொல் மாலை சூட்டுகின்ற பெரிய புலவோராகிய நக்கீரர் முதலியவர்களது தமிழ்க்கலைச் சுவையாகிய அமுதத்தைக் கொள்வதற்காகப் பெரிய மயிலின்மேல் வந்தருளினன்; எதிரே தோன்றிச் சினமிகுந்து கிரவுஞ்சமலையை மோதியதுபோல அலைவீசுகின்ற கடலையும் மோதிக்கெடுத்த அந்த ஒளியுள்ள வேற்படையையும் விரும்பினன்; குற்றமில்லாத குணத்தைப் பொருந்திய ஏற்பவரிடத்தில் நடுநிலைமையாக இருந்து அவர்களைக் காத்தருளினன்; சூரியன் உதிக்கும்போது கூவுகின்ற கோழிச் சேவலைக் கொடியாக உயர்த்துக் கட்டியிருக்கின்றான்; பொருந்திய வாயாகிய செவ்வல்லிமலர் விரிந்து குளிர்ந்த தேன்போன்ற எச்சில் ஒழுக ஒளிநிலாப் போன்ற புன்முறுவல் செய்தான்" எனப் பொருள் கொள்க.

புலவர் - தேவர்க்கும் கற்றறிந்தார்க்கும் பெயர். ஓகை - உவகை என்பதன் மரூஉ. தோகை - சினையாகு பெயராய் மயிலை யுணர்த்தியது. இராமலர் - இரவில் மலருங் குமுதம் போல்வன. கொடியதாக வைத்தாய்-(சேவலை) பகையாக வைத்திருக்கின்றாய். சந்திரனுக்குப் பகைவன் சூரியன் ஆதலால் அப்பகைவனை வரக் கூவுங் கோழியும் பகையென்பது கருத்து. இதழ் - சந்திரனுக்குப் பூ இதழும், குமரனுக்கு வாய் இதழும், ஆம். இவ் விரண்டும் சாமம் என்னும் உபாயத்தாற் கூறப்பட்டன. (உ)

கங்கைமுடி யடிகட்கோர் கண்ணு யிருத்தியக்
கண்ணினுள் மணியிவன்காண்
கலைகள்சில நிறைதிபின் குறைதியிவ னென்றுமோண்
கலைமுழுதும் நிறையநின்றான்
எங்குமிர வோனெனத் திரிதியிவன் அடியவர்
எவர்க்கும்இர வினையொழித்தான்
இருநிலத் தங்குரிக் கும்பயிர் வளர்த்தியிவன்
எவ்வுயிரும் வாழச்செய்தான்

பொங்கமுதம் அமுதா சனர்க்குதவி னுயிவன்
புத்திமுத் தியுமளித்தான்
புவனம் படைத்த இவன் நின்னின் மிக்கானெனப்
புகல்வதோர் பொருளன்றுகாண்
அங்கண்மறை யோலிட் டரற்றநின் றவனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே.

(சொ - ள்.) கங்கைமுடி, அடிகட்கு ஓர் கண்ணுய் இருத்தி அக் கண்ணின் உள்மணி இவன்காண் - (நீ) கங்கையைத் தலையணியாகக் கொண்ட சிவபெருமானுக்கு ஒரு கண்ணுயிருக்கிருய், இவன் (குமரன்) அந்தக் கண்ணுள்ளே மணியாய் இருக்கிருன், கலைகள்சில நிறைதியின் குறைதி - நீ சிலநாள் கலைகள் நிறைகிருய் பின்னே குறைகிருய், இவன் என்றும் ஒண்கலை முழுதும் நிறைய நின்ருன் - இக் குமரன் எந்நாளும் ஒட்பமாகிய கலைகளெல்லாம் நிறைய நிற்கின்ருன், எங்கும் இரவோன் எனத் திரிதி - நீ எவ்விடத்தும் இரவோன் என்று சொல்லும்படி திரிகிருய், இவன் அடியவர் எவர்க்கும் இரவினை ஒழித்தான் - இவன் அடியார் எவர்க்கும் இரவினை ஒழித்தான், இருநிலத்து அங்குரிக்கும் பயிர் வளர்த்தி - பெரிய நிலத்தில் முளைக்கின்ற பயிர்க வளர்க்கிறுய், இவன் எவ்வுயிரும் வாழச் செய்தான் - இவன் எல்லா உயிர்களையும் வளர்த்தான், பொங்கு அமுதம் அமுதாசனர்க்கு உதவினுய் - நீ விளங்குகிற அமுதத்தைத் தேவர்கட்குக் கொடுத்தாய், இவன் புத்திமுத்தியும் அளித்தான்-இவன் புத்திகளையும் முத்திகளையும் கொடுத்தான், புவனம் படைத்த இவன் நின்னினும் மிக்கான் எனப் புகல்வது ஓர் பொருள் அன்று - உலகங்களைப் படைத்த இவன் உன்னினும் மேலானவன் என்று சொல்வது ஒரு பொருளல்ல, அம்கண்மறை ஓலமிட்டு அரற்ற நின்றவனுடன் அம்புலீ ஆடவா - அழகிய விழிபோன்ற வேதங்களும் முறையிட்டரற்றும்படி நின்றவனேடு சந்திரனே விளையாட வா, அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன் அம்புலீ ஆடவா - ; (எ - று.)

(வி - ம்.) கங்கை முடி என்பதற்குக் கங்கையை முடியிலுடைய எனினுமாம். சந்திரனுக்குக் கலை ஒளிக் கூறுகள் குமரனுக்குக் கலை வேதங்கள் புராணம் இதிகாசங்கள். இரவோன்சந்திரனைக் குறிக்குமிடத்து இரவினை யுண்டாக்குவா னென்றும்,

குமரனைக் குறிக்குமிடத்து இரவு ஏற்குந் தொழில் என்றும், அறியாமையாகிய இருள் என்றும் கொள்க. அங்குரித்தல் - முளைத்தல். அமுதாசநர் - அமுத+அசநர், அமுதத்தை யுண்பவர். புத்தி - நுகர்தற்குரிய இகபோகங்கள். முத்தி - வீடு. மின்னின் என்பதில் இன் ஐந்தாவதின் உறழ்பொருளது. அங்கண் - அழகிய காண்டம் முதலிய உறுப்புக்கள் எனினுமாம். மறை - அற முதலிய நாற்பொருளையும் தன்னுள்ளே மறைத்திருப்பது என்றும் மறுக்கப்பட்டதென்றும் பொருள் தரும். ஓலமிட்டு என்பது ஓலிட்டு என்று தொக்கு வந்தது. மறை ஓலிட்டரற்றல் எற்றுக்கெனின் இக்குமரன் பெருமை தமக்கு எட்டாமையான் என்க. (கூ)

பாயிருட் போதத் திருட்டன்றி அகலிருட்
படலங் கிழிப்பதுணராய்
பனிவிசும் பிற்பொலிவ தோன்றலாற் புவனப்
பரப்பெலாம் பொலிவதோராய்
சேயிதழ்க் குமுதந் திறப்பதல் லாலுளத்
திருமலர் திறக்க அறியாய்
சிறைவிரி சகோரப்பு ளன்றியெவ் வுயிரும்
திளைத்தின்பம் ஆரச்செயாய்
நீயிவற் கொப்பன்மை செப்புவதென் இப்பரிசில்
நின்பெருந் தவமென்சொல்கேன்
நெடியவன் முதல்தேவர் குறுகிநிற் பவுமுனை
நினைத்தழைத் தருளினன்காண்
ஆயிர மறைக்குமொரு பொருளா யிருப்பவனோ
டம்புலீ ஆடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே.

(சொ - ள்.) பாய்இருள் போதத்து இருட்டு அன்றி-பரவிய இராக்காலத்து இருட்டை நீக்குவதல்லாமல், அகம் இருள் படலம் கிழிப்பது உணராய் - உள் இருட்செறிவாகிய அஞ்ஞானத்தை நீக்குவதை நீ அறிந்திலை, பனிவிசும்பில் பொலிவது ஒன்று அல்லால்-குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாயத்தில் விளங்குவது ஒன்றையன்றி, புவனப்பரப்பு எல்லாம் பொலிவது ஓராய் -

உலகப்பரப்பு முழுவதும் விளங்குவதை நீ அறிந்திலை, சே இதழ் குமுதம் திறப்பது அல்லால் உள்ளத் திருமலர் திறக்க அறியாய் - செவ்விதழ்களையுடைய குமுதமலரை விரிப்பதல்லாமல் மனமாகிய அழகிய தாமரை மலரை விரிக்க அறிந்திலை, சிறைவிரி சகோரப்புள் அன்றி எவ்வுயிரும் இன்பம் திளைத்து ஆரச்செயாய்- சிறைவிரிக்கின்ற சகோரப் பறவைக்கு உணவளிப்பது அன்றி எல்லா உயிர்களும் பேரின்பம் நுகரச் செய்திலை, இவற்கு ஒப்பு அன்மை செப்புவது என் - இக்குமார நாயகனுக்கு நீ ஒப்பில்லாமையைச் சொல்லுவதென்ன பயன், இப் பரிசில் நின் பெருந்தவம் என் சொல்கேன் - இந்தத் தன்மையில் உனது பெரிய தவப்பயன் யாதென்று சொல்லுவேன், நெடியவன் முதல் தேவர்குறுகி நிற்பவும் உன்னை நினைத்து அழைத்தருளினன் - நெடியோன் முதலிய தேவர்கள் கிட்டி நிற்பவும் உன்னை நினைந்து உன்னுடன் விளையாடுமாறு அழைத்தருளினன், ஆயிரமறைக்கும் ஒரு பொருளாய் இருப்பவனொடு அம்புலீ ஆடவா - ஆயிரம் வேதங்களுக்கும் ஒப்பற்ற பொருளாயிருப்பவனுடன் அம்புலீ ஆடவா ;- அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன் அம்புலீ ஆடவா - ; (எ - று.)

(வி - ம்.) பொழுது என்று பொருள்படும் போது என்னுஞ் சொல் அத்துச்சாரியை பெற்றுப் போதத்து என நின்றது. உள் இருள் - அஞ்ஞானம் அல்லது அறியாமை இருள். ஓர்தல் - அறிதல். நெடியவன் - திருமால், இவ் விரண்டு செய்யுட்களாலும் பேதம் என்ற உபாயம் கூறப்பட்டது.

தருமன்னு பொன்னுலகும் மண்ணுலகு மொக்கத்
தலைத்தலை மயங்கத்தோகும்
சந்நிதி யடைந்தவர்கள் பையுள்நோய் முற்றும்
தவிர்ந்தக மகிழ்ந்துதவிராக்
கருமன்னும் ஊழிப் பெரும்பிணியு மாற்றிடுதல்
கண்டனை இருத்தியால்நின்
கயரோக முடன்முயற் கறையுந் துடைத்திடக்
கருதிடுதி யேலெம்பிரான்
திருமுன்னர் அள்ளியிடு வெண்சாந்தும் மற்றைத்
திருச்சாந்தும் நிற்கவற்றுச்
சித்தாமிர் தத்தடத் தீர்த்தத் துறைக்குறுந்
திவலையோன் றேஅமையுமால்

அருவென்ன உருவென்ன அன்றென்ன நின்றவனொ
டம்புலீ ஆடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே.

(சொ - ள்) தருமன்னு பொன் உலகும் மண் உலகும் ஒக்கத் தலைத்தலை மயங்கத் தொகும் - கற்பகத்தரு நிலைபெற்றிருக்கிற வானுலகும் மண்ணுலகும் ஒத்திருக்கும்படி இடம் இடந்தோறும் தலைமயங்கக் கூடுகின்ற, சந்நிதி அடைந்தவர்கள் பையுள்நோய் முற்றும் தவிர்த்து அகம் மகிழ்ந்து - (இவனது) சந்நிதியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பிறவித் துன்பம் முழுதும் நீக்கி அகம் மகிழ்ந்து, தவிராக் கருமன்னும் ஊழிப் பெரும் பிணியும் மாற்றிடுதல் கண்டனை இருத்தியால் - நீங்காத கருப்பத்தில் நிலைபெற்ற ஊழிப் பெருநோயும் ஒழிந்திடுதலைக் கண்டிருக்கின்றாயாதலால், நின் கயரோகம் உடன் முயற்கறையும் துடைத்திடக் கருதிடுதியேல் - உன்னுடைய சயரோகத்துடன் முயற்களங்கமும் ஒழித்துக்கொள்ள நினைப்பையாயின், எம்பிரான் திருமுன்னர் அள்ளியிடு வெண்சாந்தும் மற்றைத் திருச்சாந்தும் நிற்க - எம்பெருமானது சந்நிதிக்கு எதிரே அள்ளிக்கொடுக்கின்ற வெண்ணீறும் பிற சிறந்த சாந்துகளும் வேண்டாம் இவைகள் நிற்க, வற்ரு சித்தாமிர்த தடத்தீர்த்தத் துறை குறும் திவலை ஒன்றே அமையும் - வடியாத சித்தாமிர்தம் என்கின்ற பெருமையான தீர்த்தத்துறையிற் பொருந்திய சிறிய நீர்த்துளியொன்றே போதும், ஆல் - ஆதலால், அருஎன்ன உருஎன்ன அன்று என்ன நின்றவனொடு அம்புலீ ஆடவாவே - அருவெனவும் உருவெனவும் இவ்விரண்டும் அன்றெனவும் நின்றவனாகிய குமரக்கடவுளொடு அம்புலீ ஆடவா, அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன் அம்புலீ ஆடவா -; (எ - று.)

(வி - ம்.) தரு - மரம், பஞ்சதருக்கள் எனினுமாம். அவை அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம். மந்தாரம், தேவலோகம் பொன்மயமாயிருத்தலால் அதனைப் பொன்னுலகு என்றார். கண்டனை இருத்தி - கண்டு இருக்கின்றாய், கண்டனை என்னும் வினைமுற்று எச்சப் பொருளைத் தந்தது, மற்றைத் திருச்சாந்தாவன சந்தனம் குங்குமம் முதலியவை,

உன் சயரோகமும் முயற்கறையும் ஒழியவேண்டுவையாயின் இவன் சந்நிதியின் வெண்ணீற்றை அள்ளித் தரித்துக்கொள், சித்தாமிர்த தீர்த்தத்து ஒரு துளியை அள்ளி உன் உடல்மேல் தெளித்துக்கொள் என்பது கருத்து. (௯)

ஒழியாத புவனத் துயிர்க்குயிர தாய்நிற்ப
தொருதெய்வம் உண்டெனவெடுத்
துரையால் உணர்த்துவதை யொழியஎவ ரேவர்கட்கும்
ஊன்கண் உளக்கண்ணதாம்
விழியாக முன்னின்று தண்ணளி சுரந்தவர்கள்
வேண்டிய வரங்கொடுப்பான்
மெய்கண்ட தெய்வம்இத் தெய்வமல் லாற்புவியில்
வேறில்லை யென்றுணர்தியாற்
பொழியாத புயல்தங்கு புவனமுந் திசைமுகப்
புத்தேள் பெரும்புவனமும்
பொன்னுலகும் மண்ணுலகும் எவ்வுலகு வேண்டினும்
பொருளன் றிவற்குமற்ற
அழியாத வீடும் தரக்கடவன் இவனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே
அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே.

(சொ - ள்.) *ஒழியாத புவனத்து உயிர்க்கு உயிரதாய் நிற்பது ஒரு தெய்வம் உண்டு என எடுத்து உரையால் உணர்த்துவதை ஒழிய* - தொலையாத புவனங்களிலுள்ள உயிர்கட்கு உயிராய் நிற்பதாகிய ஒரு தெய்வம் உண்டு என்று சொல்லால் எடுத்து அறிவிப்பதை யொழிய, *ஊன்கண் உளக்கண்ணது ஆம் விழியாக முன்னின்று தண்அளி சுரந்து அவர்கள் வேண்டிய வரம் கொடுப்பான்* - உடம்பிலுள்ள கண்ணுக்கும் மனமாகிய கண்ணுக்கும் கண்ணுகை எதிர்நின்று அருள் சுரந்து அவர்கள் விரும்பின வரங்களைத் தந்தருள்வான், *புவியில் இத்தெய்வம் அல்லால் மெய்கண்ட தெய்வம் வேறு இல்லை என்று உணர்தி* - உலகத்தில் இந்தத் தெய்வமன்றி உண்மையாகக் கண்ட தெய்வமானது வேறில்லை என்றறிவாயாக. *பொழியாத புயல்தங்கு புவனமும் திசைமுகப் புத்தேள்பெரும் புவனமும் பொன் உலகும் மண்ணுலகும் எவ்வுலகு வேண்டினும்* - திருமாலுலகமும் நான்குமுகத் தெய்வமாகிய பிரமன் உலகமும் சுவர்க்கலோகமும் மத்திய லோகமும் இவற்றுள் எவ்வுலகம் பெற விரும்பினாலும், *இவற்கு பொருள் அன்று*-இவனுக்கு அவற்றைக் கொடுப்பது ஒரு பொரு

ளல்ல, மற்ற அழியாத வீடும் தரக்கடவன் - இவ் வுலகங்களின் வேருகிய கெடாத முத்தியையும் தந்தருளவல்லன், இவனுடன் அம்புலீ ஆடவா - ஆதலால் இவனுடன் அம்புலீ விளையாடவா, அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன் அம்புலீ ஆடவா-; (எ - று.)

(வி - ம்.) மேகவண்ணனுதலால் திருமாலைப் பொழியாத புயல் என்ருர் ; இஃது உவமையாகு பெயர். வீடு-முத்தி, இதன் ஈற்றும்மை உயர்வு சிறப்பு ; இறந்தது தழீஇயதுமாம். அழியாத வீடும் என்றமையால் மேற்கூறப்பட்ட உலகங்கள் யாவும் அழிவன என்பதும் பெறப்பட்டது. இவ் விரண்டு செய்யுட்களானும் தானம் என்ற உபாயம் கூறப்பட்டது. (சு)

நெட்டுடற் பைங்கட் கரும்பேய்கள் செம்மயிர்
நிரைத்தூணம் வீக்கிஆர்த்து
நிற்குங் குறட்பூத மொன்றினை விடுத்துடலின்
நெடியபழு என்புநெரியக்
கட்டெனப் பிடியெனக் கோடிறுடைத் தடியெனக்
கணநாதர் கடுகமுடுகிக்
கடல்வாய் திறந்தெனப் பிலவாய் திறந்தலறு
காட்சிநீ காணுயலை
மட்டுடைத் தூறுந் தடங்கமலன் முதலியோர்
வாய்புதைத் தஞ்சிநிற்ப
வருகென் றழைத்திடவும் வாரா திருத்தியால்
மற்றிவன் முனிந்தாலுனக்
கட்டதிக் கினிவுமொரு திக்கிலையெம் ஐயனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே
அழகுபோலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே.

(சொ - வி.) நெட்டுடற் பைங்கண் கரும்பேய்கள் செம்மயிர் நிரைத்தூணம் வீக்கி - நெடிய உடம்பையும் பசிய கண்களையும் உடைய கரிய அலகைகளைச் செம்மயிர் வரிசையையுடைய தூணில் கட்டி, ஆர்த்து நிற்கும் - ஆரவாரித்து நிற்கிற, குறட்பூதம் ஒன்றினை விடுத்து உடலின் நெடிய பழு என்பு நெரிய-குறும்பூதம் ஒன்றை ஏவி உடம்பிலுள்ள நெடுகிய பழுஎலும்பு கெடும்படி,

கட்டு எனப் பிடி எனக் கொடிறு உடைத்து அடி எனக் கணநாதர் கடுக முடுகி - கட்டென்றும் பிடியென்றும் கபோலத்தை உடைத்து அடி என்றும் சொல்லிக் கணநாதர் கடுகுதலும் விரைந்து, கடல்வாய் திறந்து என பிலவாய் திறந்து அலறு காட்சி நீ காணாய் அலை-கடலானது வாய் திறந்தாற்போலக் குகைபோலும் வாயைத்திறந்து அப்பேய்கள் அலறுகிற காட்சியை நீ பாராயல்லை, (பார்த்திருக்கின்றாய்) மட்டு உடைத்து ஊறும் தடம் கமலன் முதலியோர் வாய் புதைத்து அஞ்சி நிற்ப-தேனானது முறுக்குடைத்துச் சுரக்கின்ற பெரிய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் முதலானவர் வாய்பொத்திப் பயந்து நிற்க, வருக என்று அழைத்திடவும் வாராது இருத்தி - உன்னை வாவென்று அழைக்கவும் வாராமல் இருக்கிறாய், இவன் முனிந்தால் உனக்கு அட்டத்திக்கினிலும் ஒரு திக்கு இல்லை - இவன் வெகுள்வானாயின் நினக்கு எட்டுத் திசையிலும் ஒரு புகலிடம் இல்லை, எம் ஐயனுடன் அம்புலீ ஆடவா - (ஆதலால்) எம் இறைவனாகிய குமரனோடும் அம்புலீ ஆடவா, அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன் அம்புலீ ஆட வா-; (எ - று.)

(வி - ம்) பழுஎலும்பு-விலா எலும்பு. கொடிறு-கன்னம். காணாயலை என்றது கண்டேயிருக்கின்றாய் என்றவாறு. பிரமன் முதலியோர் வாய்புதைத்து நிற்க, உன்னிடத்துக் கருணையால் உன்னை அழைத்தான், நீ வாராதிருப்பின் இவன் முனிவான். அப்போது உனக்குப் புகலாயிருந்து உன்னைக் காப்பவர் ஒருவரும் இலர். ஆதலால் இவனுடன் ஆடவா என்பது கருத்து. (எ)

குன்றைத் திறந்திட்ட குடுமிவேல் சூர்உயிர்
குடித்திட விடுத்துநின்றான்
குண்டிகைக் கள்வனைக் குடுமித் தலைப்பசுங்
குருதிபோங் கப்புடைத்தான்
இன்றைக் குழந்தையென் றெண்ணுது குலிசன்முதல்
எண்மரும் பிறருமோருஞான்
றெதிர்நின் றுடற்றியவர் பட்டபா டறியா
திருத்தியலை அதுகிடக்க
முன்றக்கன் வேள்விக் களங்கோலைக் களமென்ன
முடிஅமரர் மொத்துண்டநாள்
முழுமதிக் கடவுள்நீ அவமதிப் புண்டதை
மொழிந்திடக் கடவதன்றால்

அன்றைக் கணக்கின்றும் வந்திருக் கின்றதினி
அம்புலீ ஆடவாவே
அழகுபோலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே.

(சொ - ள்.) குன்றைத் திறந்திட்ட குடுமிவேல் சூர் உயிர் குடித்திட விடுத்து நின்றான் - மலையைப் பிளந்திட்ட நுனியை யுடைய வேற்படையைச் சூரன் உயிரை உண்ணும் பொருட்டு ஏவி நின்றான், குண்டிகைக் கள்வனைக் குடுமித் தலைப்பசுங் குருதி பொங்கப் புடைத்தான் - குண்டிகையையுடைய வஞ்சகன் ஆகிய பிரமனைக் குடுமித் தலையில் பச்சுதிரம் ஒழுகக் குட்டினான், இன்றை குழந்தை என்று எண்ணாது குலிசன்முதல் எண்மரும் பிறரும் ஒரு ஞான்று எதிர்நின்று உடற்றி-இன்று பிறந்த குழந்தை என்று எண்ணாமல் இந்திரன் முதலாகிய எட்டுத்திக்குப் பாலகரும் மற்றுள்ளாரும் ஒருநாள் எதிர்நின்று போர் செய்து, அவர் பட்ட பாடு அறியாது இருத்தி அலை - அவர்கள் பட்டபாட்டினை நீ அறியாமல் இருக்கின்றாய் அல்லை, அதுகிடக்க . அதுநிற்க, முன் தக்கன் வேள்விக்களம் கொலைக்களம் என்று முடி அமரர் மொத் துண்ட நாள் முழுமதிக் கடவுள்நீ அவமதிப்புண்டதை மொழிந் திடக் கடவது அன்று ஆல்·முற்காலத்தில் தக்கனது வேள்விக் களமானது கொலைக்களம் என்று சொல்லும்படி முடியையுடைய தேவர் அடிபட்ட நாளில் பூரண சந்திரனே ! நீ அவமானப்பட்ட தைச் சொல்லத்தகுவதன்றாதலால், அன்றைக் கணக்கு இன்றும் வந்து இருக்கின்றது - அன்று நிகழ்ந்த காரியம் இன்றைக்கும் நிகழும் எனத் தோன்றுகிறது, இனி அம்புலீ ஆடவா - இப் பொழுது அம்புலீ ஆடவா, அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன் அம்புலீ ஆடவா-; (எ - று.)

(வி - ம்.) குன்றம் என்றது கிரவுஞ்சமலையை. குண்டிகை- கமண்டலம். வேதப்பொருளை உணராது எல்லாம் உணர்ந்தவன் போல் தருக்குற்று நடித்தவனாதலின், பிரமனைக் கள்வன் என்றார். உடற்றி - பிறவினை வினையெச்சம், பகுதி : உடற்று. பாடு - துன்பம். களம் - இடம். கணக்கு என்பது ஈண்டு நிலைமை என்னும் பொருள் தந்து நின்றது. (அ)

தள்ளும் பவக்கடல் உழக்கும்எனை முத்தித்
தடங்கரை விடுப்பவனனைத்
தலையளிப் பான்வர வழைப்பவும் வராவிடில்
தண்ணளி சுரந்துகருணை

வெள்ளம் கொழிக்கும் கடைக்கண் சிவப்பஇவன்
வெகுளாது விடினும் அழுது
விழிசிவப் பக்காணில் இரவிபகை சாய்த்தஇள
வீரன் பொறுப்பான்அலன்
கள்ளம் பழுத்தகட் கடைசியர் சிறுர்திரைக்
காவிரித் தண்துறைதோறும்
கதிர்நித் திலங்குவி மணற்குன்ற மேறியக்
கலைமதிக் கலசவமுதை
அள்ளும் தடம்பணைச் சோணுடன் இவனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே
அழகுபோலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே.

(சொ. வி.) தள்ளும் பவக்கடல் உழக்கும் எனைத் தடங் கரை விடுப்பவன் - தள்ளப்பட்ட பிறவிக்கடலில் வீழ்ந்து வருந்துகின்ற என்னை மோட்சமாகிய பெருங்கரையில் செலுத்து பவன், உன்னைத் தலையளிப்பான் வரவழைப்பவும் வராவிடின் - உன்னைத் தலையளி செய்வானுய் வரவழைக்கவும் வராவிட்டால், தண்ணளி சுரந்து கருணைவெள்ளம் கொழிக்கும் கடைக்கண் இவன் வெகுளாது விடினும் - குளிர்ந்த அன்புஊறி அருள்வெள் ளம் பொழிகின்ற கடைக்கண் சிவக்கும்படி இவன் முனியாவிடி னும், அழுதுவிழி சிவப்பக் காணின் இரவிபகை சாய்த்தஇள வீரன் பொறுப்பான் அல்லன் - அழுது கண்சிவக்கக் கண்டால் பானுகோபனைக் கொன்ற இளைய வீரன் பொறுப்பவன் அல்லன், கள்ளம் படைத்தகண் கடைசியர் சிறுர் - கள்ளத்தைப் பெற் றிருக்கிற கண்களையுடைய கடைசியரது மக்கள், திரைகாவிரி தண்துறைதொறும் கதிர் நித்திலம்குவி மணற்குன்றம் ஏறி - அலைகளையுடைய காவிரியாற்றின் தண்ணிய துறைதோறும் ஒளியுள்ள முத்துக்கள் குவிந்து கிடக்கின்ற மணற்குன்றின்மேல் ஏறி, அக் கலைமதிக் கலச அமுதை அள்ளும் தடம்பணைச் சோணு டன் இவனுடன் அம்புலீ ஆடவா - அந்தக் கலைமதியாகிய கலசத்திலுள்ள அமுதத்தை அள்ளிக்கோடற்குரிய பெரிய வளங்கள் சூழ்ந்த சோணுடாகிய இவனுடன் அம்புலீ ஆடவா' அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன் அம்புலீ ஆடவா - அழகு விளங்குகின்ற புள்ளிருக்கு வேளூர் செழிக்கும்படி வந்து வீற்றிருக்கும் கந்தனுடன் கூடிச் சந்திரனே நீ விளை யாட வா; (எ - று.)

(வி - ம்.) தலையளி: ஒரு சொல், கருணை என்பது பொருள், இரவிபகை சாய்த்த இளவீரன் - வீரவாகு. இரவிபகை - சூரியனுக்குப் பகைவனான பானுகோபன், சூரபன்மன் மகன். அவனை அழித்தவன் குமரன் இளைஞனான வீரவாகு. கள்ளம் - ஆடவரை மயக்கும் வஞ்சத் தொழில், கலசம் - கலயம். கலைமதி - நிறைநிலா. (௯)

தன்னொத்த தெய்வச் சிறுருமிள வீரரும்
தாள்நிழற் கீழ்நிற்பஇச்
சகதண்ட மண்டல அடுக்கழியு நாள்அமரர்
தமைஅழக் காண்பவன்இவன்
நின்னைப் பொருட்படுத் தொருவிரற் றலைசுட்டி
நீள்கழற் றாள்உதைந்து
நெடுமலர்க் கண்பிசைந் தழுதழு தழைத்தனன்
நினக்கிதில் வியப்பில்லைகாண்
பின்னல் திரைச்சுர நதித்தண் துறைத்தேவர்
பேதைக் குழாங்களென்னப்
பெருகுந் தடம்புனற் காவிரிப் பூவிரி
பெருந்தண் துறைச்சிறைவிரித்
தன்னக் குழாந்திளைத் தாடுசோ ணாடனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே
அழகுபோலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன்
அம்புலீ ஆடவாவே.

(சொ - ள்.) தன்ஒத்த தெய்வச் சிறுரும் இளவீரரும் தாள் நிழல் நிற்ப - தன்னை நிகர்த்த தெய்வச் சிறுவரும் இளையவீரரும் திருவடி நிழலின்கீழே நிற்க, இச்சகத்து அண்டம் மண்டலம் அடுக்கு அழியும் நாள்அமரர் தமைஅழக் காண்பவன் இவன் - இந்த உலகமும் தேவருலகமும் மற்றப்புவனங்களும் நிலைகுலையும் நாளில் தேவரை அழக்காண்பவனாகிய இவன், நின்னைப் பொருட்படுத்து ஒரு விரல் தலைசுட்டி நீள்கழல் தாள்உதைந்து - உன்னைப் பொருளாக்கி ஒரு விரல் நுனியாற் சுட்டி நீண்ட கழலைஅணிந்த காலுதறி, நெடுமலர்க் கண்பிசைந்து அழுது அழுது அழைத்தனன் - நீண்ட கமலம்போலும் கண்களைப் பிசைந்து அழுது கூப்பிட்டனன், நினக்கு இதில் வியப்பு இல்லை - உனக்கு இதில்

ஒரு வியப்பில்லை, பின்னல் திரைச்சுர நதித்தண் துறைத்தேவர் பேதைக் குழாங்கள் என்ன-ஒன்றோடொன்று பின்னியதுபோல வரும் அலைகளோடுகூடிய தேவ நதியின் தண்ணிய துறைகளில் தெய்வப் பெண்களுடைய கூட்டங்கள்போல, பெருகும் தடம் புனற் காவிரிப் பூவிரி பெருந்தண் துறை - பெருகி வருகின்ற நீர்ப் பெருக்கையுடைய காவிரியாற்றின் மலர்கள் விரிந்த பெருங் குளிர்ந்த துறைகளில், அன்னக்குழாம் திளைத்து ஆடு சோணாடனுடன் அம்புலீ ஆடவாவே - அன்னப் பறவைக் கூட்டங்கள் மூழ்கி ஆடுதற்கிடமான சோணாடனுடனே அம்புலீ ஆடவா, அழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுடன் அம்புலீ ஆடவா-; (எ - று.)

(வி - ம்.) இளவீரர்-வீரவாகுதேவர் முதலியோர். சகத்து - தோன்றியழிதல் மாலையதாகிய பிரபஞ்சம். வியப்பு - வியத்தல், அதிசயம், காவிரி - காவேரி, இஃது அகத்திய முனிவர் கமண்டலத்திலுள்ள கங்கைநீரை விநாயகக்கடவுள் இந்திரன் வேண்டுகோட்கிணங்க அவன் நந்தவனம் தழைக்கும்பொருட்டுக் காகவடிவமாய்த் தோன்றிக் கவிழ்த்தனர். காவானது விரியும் பொருட்டுக் காகவடிவமான விநாயகரால் விரிக்கப்பட்டது (பரப்பப்பட்டது) ஆதலால், காவிரி என்ற பெயர் வந்தது என்க. இவை நான்கு பாடல்களாலும் தண்டம் என்ற உபாயம் சொல்லப்பட்டதறிக. (௧௦)

—

அ. சிற்றிற் பருவம்

[சிற்றிற்பருவம் என்பது சிறுமியர் சிறுவீடு கட்டி விளையாடுகின்றகாலை அதனைச் சிறுவர் தம் காலால் அழித்துக் கெடுத்தலைக் கூறுகின்ற பருவம். இதிற் சிறுமியர் 'எம் வீட்டை அழிக்கவேண்டா' என வேண்டுவதாகப் பொருள் அமைத்துக் கூறுவது மரபு.]

குறுமென் னடையும் நெடுவெணிலாக்
கோட்டு நகையும் வாள்தடங்கண்
குளிரமுகந்துண் டொளிர்சுட்டிக்
குஞ்சி திருத்தி நறுங்குதலை
முறுகு நறைத்தேன் கனிபவள
முத்துண் டுச்சி மோந்துகொண்டுன்
முகமுந் துடைத்து விளையாட
முன்றிற் புறத்துப் போன்ததும்பி
இறுகும் புளகக் கும்பமுலை
எம்பி ராட்டிவிடுத்ததுமற்
றிளையார் மறுக மறுகுதோறும்
இடுக்கண் செயற்கோ எந்தாய் நின்
சிறுகிண் கிணிச்செஞ் சீறடியாற்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செங்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(பொ - ள்.) குறுமெல் நடையும் நெடுவெண் நிலாக் கோட்டு நகையும் வாள்தடங்கண் குளிர முகந்து உண்டு ஒளிர் சுட்டிக் குஞ்சி திருத்தி - குறுகிய மெல்லிய நடையினையும் நெடிய வெண்ணிலவைச் செய்கின்ற நகையினையும் வாள்போலும் பெரிய கண்கள் குளிரும்படி அள்ளியுண்டு ஒளிர்கின்ற சுட்டியுடன் குஞ்சியைத் திருத்தி, நறுகுதலை முறுகு நறைத்தேன் - நல்ல குதலை முதிர்கின்ற மணத்தையுடைய தேன்போன்ற, கனிபவளம் முத்து உண்டு உச்சி மோந்து கொண்டு-கனிந்த திருப் பவளத்தை முத்தமிட்டு உச்சியை மோந்து, உன்முகம் துடைத்து விளையாட முன்றில் புறத்து - உன் முகத்தையும் துடைத்து

விளையாடும் பொருட்டு முற்றத்தின் புறத்தில், பொன்ததும்பி இறுகும் புளகம் போர்த்த கும்பமுலை எம்பிராட்டி-தேமல் பரந்து இறுகிய புளகம் போர்த்த குடம்போன்ற முலையையுடைய எம் பெருமாட்டி, விடுத்தது - அனுப்பினது, இளையார் மறுக மறுகு தொறும் இடுக்கண் செயற்கோ - இளஞ் சிறுமியர் வருந்த தெருத்தோறும் துன்பம் செய்யத்தானோ?, எந்தாய் கின்சிறு கிண்கிணிச் செஞ்சீறடியால் சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல்- எந்தையே! உனது சிறிய கிங்கிணி அணிந்த சிவந்த சிற்றடியினால் சிறியேங்களுடைய சிறுவீட்டை அழியாதிருப்பாய், செங்நெற் பழனப் புள்ளூரா சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல் - செங்நெற் பயிர்கள் பொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்த புள்ளூரனே சிறியேங்கள் சிறுவீட்டைச் சிதையாதிருப்பாய், (எ - று.)

(வி - ம்.) குறுமென்னடை - தளர்நடை. திருத்தல் - ஒப்பனை செய்தல். கனிபவளம் என்றது திருவாயை. எம்பிராட்டி- எம் தலைவியாகிய உமாதேவி. எம்பிராட்டி உன்னை ஒப்பனை செய்து வீதியில் விடுத்தது, விளையாடற்கே; சிற்றிலைச் சிதைத் தற்கு அன்று ஆதலால் இது செய்யாதே என்பது கருத்து. (க)

கொழுநாண் மலர்க்கற் பகமும்நறைக்
குரவு நாறு நறுங்குஞ்சிக்
கோமான் மகனே நங்கள்குலக்
கொழுந்தே யென்று குறையிரந்து
தொழுவா னவர்தம் முடிசூட்டும்
சோதி முடியில் துகளேழநின்
துணைத்தாள் வண்டல் துறைப்புழுதித்
தூளி படினும் படுகசுடர்க்
கழுவா மணியும் நிலவுவிரி
கதிர்நித் திலமும் உமையம்மை
கண்ணில் உறுத்த அடிகேள்நின்
காலில் உறுத்தல் கடனன்றால்
செழுநான் மறையின் பெருஞ்செல்வச்
செருக்கே சிற்றில் சிதையேலே
செங்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(சொ - ள்.) கொழுநாண் மலர்க் கற்பகமும் நறைக்குரவு நாறும் நறுங்குஞ்சிக் கோமான் மகனே நங்கள் குலக்கொழுந்தே- செழிய புதிய கற்பக மலரும் மணம்பொருந்திய குரவமலரும் பரிமளிக்கின்ற அழகிய குடுமியையுடைய இறைவன் மகனே! எங்கள் குலக்கொழுந்தே, என்று குறையிரந்து தொழுவானவர் தம் முடிசூட்டும் சோதிமுடியில் துகள்எழ - என்று சொல்லிக் குறைகூறி இரந்துவணங்கிய தேவர்கள் தமது கிரீடத்தைத் தரிப்பதற்குக் காரணமாகிய ஒளிபொருந்திய நின் திருமுடிமேல் துகள் எழும்படி, நின் துணைத்தாள் வண்டல் துறைப் புழுதித் தூளி படினும் படுக - உன் இரண்டு திருவடிகளும் வண்டல் விளையாடும் இடத்திலுள்ள புழுதியாகிய தூளிபட்டாலும் படட்டும், சுடர்கழுவா மணியும் நிலவு விரிகதிர் சித்திலமும் உமைஅம்மை கண்ணில் உறுத்த - ஒளியையுடைய சுத்தப்படுத்தாத இரத்தினமும் ஒளியுள்ள முத்தும் உமையம்மையின் கண்ணில் உறுத்தும்படி, அடிகேள் நின்காலில் உறுத்தல் கடன் அன்றுஆல் - சுவாமி உன் திருவடியில் உறுத்துதல் முறைமையன்றுதலால், செழுநான் மறையின் பெருஞ்செல்வச் செருக்கே சிற்றில் சிதையேல் - செழுமையாகிய நான்கு வேதத்தின் பொருளாகிய பெருஞ் செல்வக் களிப்பே! சிறியேங்களுடைய சிறு வீட்டைச் சிதையாதிருப்பாய், செங்நெற் பழனப் புள்ளூரா! சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல்-; (எ - று.)

(வி - ம்.) கோமான் - சிவபிரான். கோமான் மகன் என்பது ஒருசொல்லாய்க் கந்தவேளைக் குறித்தது. கற்பகமலரும் குராமலரும் நாறுதல் கந்தவேள் குஞ்சியின் எனக்கொள்க. முருகன் திருமுடி தரித்துச்சென்று சூரர்களைத் தொலைத்த பின்பு தான் தேவர்கள் முடிசூட்டி வாழ்ந்தனர் என்பதை விளக்க "வானவர் தம் முடி சூட்டும் சோதிமுடி" என்றார்.

யாம் இழைத்துள்ள சிற்றிலைச் சிதைக்குங்கால் அப்புழுதி நின் முடியினும் படியும். அடியினும் படியும் ஆயினும் அது குறித்து நாம் வருந்தோம். அங்குள்ள மணியு முத்தும் உன் திருவடியில் உறுத்துமேயென்றும் அவை உறுத்தல் உன் திருத்தாயாகிய உமாதேவிக்குக் கண்ணில் உறுத்தல் போல வருத்துமே என்றும் வருந்துகின்றேம் ஆதலால், அது செய்யாது ஒழிதி என்பது கருத்து. (உ)

வழிக்குப் புறம்பா யாம் இழைத்த
வண்டல் மனையவ் வசுரேசன்
வான்கூட் டுண்பான் நடுக்கடலில்
வகுத்த நகரன் றிகழாமே

கொழிக்கும் சிறுமுற் றிலில்வாரிக்
கோடுவந் தடியேம் மனைமுன்றிற்
குவியா நின்ற மணிக்குவைஅக்
குருகு பெயர்க்குன் றமும்அன்றாற்
சுழிக்குண் டகழி வாய்மடுப்பச்
சுடர்வால் வளைத்தெண் திரைக்கரத்தாற்
சுரபி சொரிபால் மடையடைத்த
சோற்றி னோடுங் கலந்தூட்டிச்
செழிக்குந் தடங்கா விரிநாடா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(சொ - ள்.) வழிக்குப் புறம்பாய் யாம் இழைத்த வண்டல் மனை அவ்வசுரேசன் வான்கூட்டுண்பான் நடுக்கடலில் வகுத்த நகர் அன்று-வழிக்கு ஒதுக்கமாக யாங்கள் செய்த வண்டல்வீடு அந்தஅசுரேசர் விண்ணுலகைக் கொள்ளை கொண்டுண்ணக் கடல் நடுவே ஏற்படுத்திய நகரம் அல்ல, இகழாமே கொழிக்குஞ் சிறு மூற்றிலில் வாரிக் கொடுவந்து அடியேம் மனைமுன்றில் குவியா நின்ற மணிக்குவை அக் குருகு பெயர்க்குன்றமும் அன்று - இகழாமல் கொழித்தற்குரிய சிறு சுளகில் அள்ளிக்கொணர்ந்து அடியேங்களுடைய வீட்டு முற்றத்தில் குவிக்கின்ற மணிக்குவியல் அந்தப் புட் பெயரையுடைய மலையும் அன்று, சுழிக்குண்டு அகழி வாய் மடுப்பச் சுடர்கால் வளைத்தெண் திரைக்கரத்தால் சுரபி சொரிபால் மடை அடைத்த - சுழிகளோடு கூடி ஆழ்ந்திருக்கிற அகழியிடத்துவிழ ஒளிர்கின்ற வெள்வளையையுடைய தெளிவாகிய அலைகள் என்கின்றகையால் பசுக்கள் சொரிகின்ற பாலானது மடைகளை அடைத்துக் கொண்ட. சோற்றினோடும் கலந்து ஊட்டிச் செழிக்குந் தடங் காவிரிநாடா - சோற்றோடும் கலந்து உண்பித்துத் தழைக்கின்ற பெரிய காவிரி நாடனே !, சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல்-, செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா ! சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல் - ; (எ - று.)

(வி - ம்.) அசுரேசன் என்றது சூரபன்மனை. கூட்டுண்பான்: பான்ஈற்று வினையெச்சம். நடுக்கடலில் வகுத்த நகர் - மகேந்திரம். சுளகு - முறம்- குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்ச மலை. சோறு - தாழை மலர் முதலியவற்றின் சோறு. வால்வளை -

வெள்ளிய சங்கு, செழிக்கும் தடங்காவிரிநாடா - செழிக்கின்ற பெரும் பொழில்கள் விரிந்த நாடனே என்றுமாம். (ங)

மூரிக் களிற்றே மழவிடையோ
முடுகிற் றெனப்பார்த் துழிஉனது
முகத்தின் அழகெம் வடிக்கண்ணால்
மொண்டுண் டனம்யாம் எனவுமிகப்
பாரித் தோங்கிப் பூரித்த
பைம்பொற் புயத்தைக் கண்ணேறு
பட்டேம் எனவும் அடிகள்பகை
பாராட் டுவதோர் பண்பன்றால்
வேரிக் கொழுந்தாற் றிளம்பாளை
விரிபூங் கமுகும் பால்பாயும்
வேழக் கரும்பும் இருட்பிழம்பை
விழுங்கிக் கக்குஞ் சுடர்ப்பருதித்
தேருக் கெழில்செய் சோணாடா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செங்கேழ் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(சொ - ள்.) மூரிக்களிற்றே மழவிடையோ முடுகிற்று எனப் பார்த்துழி - வலிமை பொருந்திய யானையோ இளமை வாய்ந்த இடபமோ முடுகி வந்தது என்று நாம் பார்த்தபோது, உனது முகத்தில் அழகு எம் வடிக்கண்ணால் யாம் மொண்டு உண்டனம் எனவும் - உனது முகத்தழகை எமது மாவடுப் போன்ற கண்ணினால் யாம் முகர்ந்து உண்டோம் என்றும், மிகப் பாரித்து ஓங்கிப் பூரித்த பைம்பொற் புயத்தை கண்ணேறு பட்டேம் எனவும் - மிகுந்த பொறை யுடைத்தாய் உயர்ந்து பருத்த பைம்பொன்மலை போலும் திருத்தோள்களைக் கண்ணச்சில் ஆக்கினேம் என்றும், அடிகள் பகை பாராட்டுவது பண்பு அன்றுஆல் - சுவாமிகள் எம்மேற் பகை பாராட்டுதல் ஒரு நற்குணம் அல்ல ஆதலால், வேரிக்கொழும் தாற்று இளம்பாளை விரிபூங்கமுகும் பால் பாயும் வேழக்கரும்பும் - மணமுள்ள செழுமையாகிய தாறுகளை யுடைய இளம்பாளைகள் விரிந்த பொலிவாகிய கமுக மரங்களும் பால்பெருகிய வேழக்கரும்புகளும், இருட்பிழம்பை விழுங்கிக்

கக்கும் சுடர்பரிதித் தேருக்கு எழில்செய் சோணாடா ! - இருட் கூட்டத்தை விழுங்கி உமிழ்கின்ற காந்தியையுடைய சூரியனது தேருக்கு அழகுசெய்கின்ற சோணாடனே !, சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல் - ; செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா ! சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல் - ; (எ - று)

(வி - ம்.) வடி - மாவடுவகிர். கண்ணெச்சிற்படல் - திருட்டி படல் (கண்ணேறு). பால் - சாறு. வேழக்கரும்பு - ஒருவகைக் கரும்பு, மூங்கிலோடு கரும்பும் என்றுரைப்பினுமாம். கமுகும் கரும்பும் பரிதித்தேருக்கு எழில் செய் என்றதனால் இவை சூரிய மண்டலத்தளவு உயர்ந்திருக்கின்றன வென்பது பெறப் பட்டது. (௪)

பொன்னம் கொடிபோல் நுடங்குமிடைப்
புத்தேள் மகளிர் விளையாடப்
புனைமா ளிகையும் சூளிகையும்
புதுக்கிக் கொடுத்தாய் போதுஞானம்
மெய்ந்நின் றவர்உள் விழிப்பாவை
விளையாட் டயர அழியாத
வீடுங் கொடுத்தாய் எம்மனையும்
விடுத்துச் சென்றால் மிகையுண்டோ
பின்னும் திரைத்தீம் புனற்கங்கைப்
பேராற் றூற்று நறைக்கோட்டுப்
பெருங்கற் பகத்தின் கழுத்தொடியப்
பிறழும் வாளைப் பகடுதைத்த
தென்னம் பழம்வீழ் சோணாடா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(சொ - ள்.) பொன்னம் கொடிபோல் நுடங்கும் இடை புத்தேள் மகளிர் விளையாடப் புனைமாளிகையும் சூளிகையும் புதுக்கிக் கொடுத்தாய் - பொன்னால் இயன்ற அழகிய கொடி போலத் துவளாநின்ற இடையையுடைய தேவமாதர் விளையாடும் பொருட்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகையினையும் சூளிகைகளை

யும் புதுக்கித் தந்தாய், பொதுஞான மெய்ந்நின்றவர் உள்விழிப் பாவை விளையாட் டயர அழியாத வீடும் கொடுத்தாய் - பொது வான மெய்யறிவோடு நின்றவரது அகக்கண்ணின் பாவை விளை யாடலைச் செய்யக் கெடாத வீட்டையும் தந்தாய், எம்மனையும் விடுத்துச் சென்றால் மிகையுண்டோ? - எங்கள் வீட்டையும் விட்டுப் போனால் குற்றம் உண்டோ?, பின்னும் திரை தீம்புனல் கங்கைப்பேர் ஆற்று நறைகோட்டுப் பெருங்கற்பகத்தின் கழுத்து ஓடிய - பின்னல் இடுகின்ற அலைகளையும் இனிய நீரையுமுடைய கங்கையாகிய பெரிய ஆற்றில் தேனைப் பொருந்திய பெரிய கொம்புகளோடு கூடிய கற்பக மரத்தின் கழுத்து முறியும்படி, பிறழும் வாளைப்பகடு உதைத்த தென்னம் பழம்வீழ் சோணாடா! சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல் - துள்ளுகின்ற வாளைப்பகடுகளால் மோதப்பட்ட தென்னம் பழங்கள் வீழ்கின்ற சோணாடனே! சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல், செந்நெற்பழனப் புள்ளூரா சிறி யேம் சிற்றில் சிதையேல்-; (எ - று.)

(வி - ம்.) புத்தேள் மகளிர் விளையாட மாளிகை முதலிய புதுக்கிக்கொடுத்தாய் என்றது விண்குடியேற்றினமையைக் குறித்தது. ஞானமெய் நின்றவர் - மெய்யுணர்வோடு நின்றவ ராகிய ஞானியர். "ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினர்க ளேனும், மெய்யறிவி லாதவர்கள் வீடது பெறுரே" என்றார் பிறரும். அழியாத வீடு முத்தி. "கற்பகத்தின் கழுத்தொடிய...தென்னம் பழம் வீழ் சோணாடா" என்றது சோணாட்டுத் தென்னைகள் கற்பகத்திற்குமேல் உயர்ந்துள்ளன வென்பது. (கூ)

கானக் குறப்பெண் குடியிருந்த
கன்னிப் புனத்துத் தினைமாவும்
கமழ்தேன் தெளிவும் உண்டுசுவை
கண்டா யென்றேம் அதுவல்லால்
மீனத் தடங்கண் அவள்மிச்சில்
மிசைந்திட் டதுவும் நசைமிக்கு
விரைத்தீங் குமுதத் தமுதடிகள்
விருந்தா டியதும் விண்டோமோ
கூனற் பிறையின் கோடுரிஞ்சும்
கோடிமா டத்து வெயில்விரிக்கும்
குருமா மணியால் சுரநதியிற்
கொழுந்தா மரைகள் முறுக்குடைந்து

தேனக் கலரும் சோணாடா
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(சொ - ள்.) கானக் குறப்பெண் குடியிருந்த கன்னிப் புனத்துத் தினைமாவும் கமழ்தேன் தெளிவும் உண்டுசுவை கண்டாய் என்றேம் அது அல்லால் - காட்டில் வாழ்கின்ற குறப் பெண்ணானவள் குடியிருந்த தினைப்புனத்தில் தினைமாவும் மணக்கின்ற தேனின் தெளிவும் நுகர்ந்து சுவை கண்டனை என்று கூறினம் அதுவேயன்றி, மீனத் தடங்கண் அவள் மிச்சில் மிசைந்திட்டதுவும் நகைமிக்கு விரைத்தீங் குமுதத்தடிகள் விருந்தாடியதும் விண்டோமோ - மீன்போலும் பெருங் கண்களை யுடைய அவளது எச்சிலைத் தின்றதையும் ஆசைமிகுந்து மணம் கமழ்கின்ற இனிய வாயாகிய குமுதமலரின் எச்சிலாகிய அமுதத்தைச் சுவாமிகள் விருந்துண்டதையும் சொன்னோமோ, கூனல் பிறையின் கோடு உரிஞ்சும் கொடிமாடத்து வெயில் விரிக்கும் குருமாமணியால் சுரநதியில் கொழும் தாமரைகள் முறுக்கு உடைந்து - வளைவாகிய பிறையின் நுனி உரிஞ்சுகின்ற கொடிகள் கட்டிய மாடங்களின்மேல் வெயில் பரப்புகிற ஒளியுள்ள பெரிய மணிகளால் கங்கையாற்றிலுள்ள செழிய தாமரைகள் கட்டவிழ்ந்து, தேனக்கு அலரும் சோணாடா - தேனோடு விளங்கி மலர்கின்ற சோணாடனே!, சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல்-, செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல்-; (எ - று.)

(வி - ம்.) கானம் - காடு (இசையுமாம்). விரைத்தீங் குமுதம் - மணம் பொருந்திய இனிய குமுதமலர் போன்ற வாயிதழ். விருந்தாடியது - சுவைத்தது, விருந்து உண்டது. குருமாமணி - மாணிக்கம். இதனொளி வெயில் போன்றலால் வான்யாற்றுத் தாமரைகள் மலர்வனவாயின. குறப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகி கொடுத்த தேனும் தினைமாவும் உண்டனை யென்ற தன்றி நீ யவள் எச்சிலுண்டதும் அதரஞ் சுவைத்ததுஞ் சொன்னோமல்லேம். அங்ஙனமாக நீ சினந்து சிற்றிலைச் சிதைக்க வருவதற்குரிய காரணம் ஒன்றும் இன்று ஆதலால் எமது சிற்றில் சிதைத்தலடாதென்பது கருத்து. கன்னிப்புனம் - புதுமைப் புனம். கன்னி - அழியாதது. கமழ்தேன் - மணக்கும் தேன். மீன் - மீனம் என்று அம்சாரியை பெற்றுப்பின் மகரங்கெட்டு வருமொழித் தகரம் மிக்கு மீனத்தடங்கண் என நின்றது. மீன் போன்ற அகலமாகிய கண்கள் என விரியும். முன்னது உவமைத் தொகை பின்னது பண்புத்தொகை எனக் காண்க. (௪)

பிள்ளை மதிச்செஞ் சடைச்செருகும்
பெருமா னார்க்கும் உலகேழும்
பெற்ற தாய்க்கும் நீ அருமைப்
பிள்ளை யெனிலெம் பேராய
வெள்ளம் அமைத்த சிறுசோறு
வேண்டின் இடுகேம் அலதெளியேம்
விளையா டிடத்துச் சிறுகுறும்பு
விளைத்தாற் பொறுக்க விதியுண்டோ
கள்ள விழிச்சூர் அரமகளிர்
காமன் கொடியேற் றெனவியப்பக்
கற்ப தருவிற் படர்ந்தேறு
காமர் கொடிச்செங் கயல்பாயும்
தெள்ளு புனற்கா விரிநாடா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செங்கேற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(சொ - ள்.) *பிள்ளைமதிச் செஞ்சடைச் செருகும் பெருமானார்க்கும் உலகேழும்பெற்ற தாய்க்கும் நீ அருமைப் பிள்ளை எனில் - இளம்பிறையைச் சிவந்த சடையில் செருகுகின்ற சிவபெருமானார்க்கும் ஏழுலகங்களையும் பெற்ற தாயாகிய உமாதேவியாருக்கும் நீ அருமைப்பிள்ளையானால், எம்பேராய வெள்ளம் அமைத்த சிறுசோறு வேண்டில் இடுகேம் அலது எளியேம் விளையாடிடத்துச் சிறுகுறும்பு விளைத்தால் பொறுக்க விதி உண்டோ - எமது பெரிய ஆய வெள்ளத்தால் அமைக்கப்பட்ட சிறு சோற்றை வேண்டினால் படைக்கிறோம் அன்றி, எளியேங்கள் விளையாடும் இடத்தில் சிறு குறும்புகள் செய்தால் பொறுக்கச் சட்டம் உண்டோ?, கள்ளம் விழிச்சூர் அரமகளிர் காமன் கொடியேற்று என வியப்பக் கற்பதருவில் படர்ந்து ஏறு - வஞ்சம் பயின்ற கண்களையுடைய அச்சத்தை விளைக்கின்ற தெய்வமாதர்கள் மன்மதன் கொடி ஏற்றம் என்று வியக்கும்படி கற்பகமரத்தின்மேற் படர்ந்து ஏறுகின்ற, காமர் கொடி செங்கயல் பாயும் தெள்ளு புனற்கா விரிநாடா! - காமர் வல்லிக் கொடிமேல் சிவந்த கயல்மீன்கள் பாயாநின்ற தெளிந்த நீரையுடைய காவிரி நாடனே!, சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல்-,*

செங்நெற் பழனப் புள்ளூரா சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல் —; (எ - று.)

(வி - ம்.) பிள்ளைமதி - ஒற்றைக் கலையாகிய சந்திரன். சிறுசோறு - சிறுமியர் சிறுவீட்டில் விளையாட்டுக்குச் சமைக்குஞ் சோறு. குறும்பு - சிறு தீங்கு. கொடியேற்று - கொடியேற்றம், ஏற்று: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். காவிரியிலுள்ள கயல் மீன்கள் தாவி வான் உலகிலுள்ள கற்பக மரத்திற் படர்ந்துள்ள காமவல்லிக்கொடியில் இருப்பது காமன் விழாவுக்கு மீன்கொடி யேற்றியதுபோலத் தோன்றும் என்பது கருத்து. (எ)

மடல்வாய் அவிழ்ந்த குழற்பேதை
யொருத்தி திருத்தும் பகிரண்ட
மணற்சிற் றிலையோர் கணத்தின்கண்
மட்டித் தாடு மைந்தன் அருள்
விடலாய் தமியேம் சிற்றில்முற்றும்
விளையாட் டாக ஒருநீயும்
வீட்டா நிற்பத் தொடங்கினையால்
வித்தும் முளையும் வேறன்றே
கடமா மருப்பும் சுடர்மணியும்
கதிர்நித் திலமும் மகளிர்முலைக்
களபத் தொடுகுங் குமச்சேறும்
கரைத்து விடுத்தக் கடற்குட்டம்
திடராச் செயுங்கா விரிநாடா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செங்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(சொ - ள்.) மடல்வாய் அவிழ்ந்த குழற்பேதை ஒருத்தி திருத்தும் பகிரண்ட மணற்சிற்றிலை ஓர் கணத்தின்கண் மட்டித் தாடும் மைந்தன் அருள் விடலாய் - பூமடல்கள் வாய்விரிந்த கூந்தலையுடைய பேதைப்பெண் ஒருத்தி திருத்துகின்ற பகிரண் டங்களாகிய மணற் சிறுவீட்டை ஒரு கணப்பொழுதில் அழித்தாடுகின்ற வலியோனாகிய சிவபெருமான் ஈன்றருளின விடலையே!, தமியேம் சிற்றில் முற்றும் விளையாட்டாக ஒரு

நீயும் விட்டா நிற்பத் தொடங்கினை - தமியேங்களது சிற்றில் முழுதும் திருவிளையாடலாக ஒப்பற்ற நீயும் அழிக்கத் தொடங்கினாய், வித்தும் முளையும் வேறு அன்றே - ஆதலால் வித்தும் அதனிடத்துத் தோன்றும் முளையும் வேறல்லவே, கடமா மருப்பும் சுடர்மணியும் கதிர்நித்திலமும் மகளிர்முலைக் களபத்தொடு குங்குமச்சேறும் - மதயானைக் கொம்புகளையும் ஒளியுள்ள மணிகளையும் விளக்கமான முத்துக்களையும் மாதர்முலையிற் பூசப்பட்ட கலவைச் சாந்துடன் குங்குமக் குழம்பையும், கரைத்துவிட்டு அக் கடற்குட்டம் திடராச்செயும் காவிரிநாடா! - கரைத்துவிட்டு அந்தக் கடற்பள்ளத்தை மேடாகச்செய்கின்ற காவிரிநாடனே!, சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல் -, செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா! சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல் -; (எ - று.)

(வி - ம்.) பேதையொருத்தி - உமாதேவி. மைந்து - வலி. இதனையுடையவராதலால் சிவபெருமான்மைந்தன் எனப்பட்டார். ஈண்டு வலி என்றது பேராற்றல். இஃது இறைவற்குரிய எண் குணங்களில் ஒன்று. மட்டித்தல் - அழித்தல். வித்தும் முளையும் போல நீ உன் தந்தை செயலை மேற்கொண்டாய் என்பது கருத்து.

(அ)

வாமாண் கலைப்பேர் அகல்அல்குல்
மடமான் நோக்கின் அரமகளிர்
மகிழ்பூத் திருப்பப் புத்தேட்கு
வந்த இடுக்கண் மாற்றினையால்
கோமான் நினக்கப் பெருந்தேவர்
குலமே யன்றி அடியேமும்
குற்றே வலுக்காம் அகம்படிமைக்
குடியாக் கொண்டாற் குறையுண்டோ
காய்மாண் குலைச்செவ் விளநீரைக்
கடவுட்சாதி மடநல்லார்
கதிர்ப்பூண் முலையென் றேக்கறப்பைங்
கமுகு நகைவால் முத்தரும்பும்
தேமாம் பொழில்தீம் புனல்நாடா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(சொ - ள்.) வாமான் கலைப்பேர் அகல் அல்குல் மடமான் நோக்கின் அரமகளிர் மகிழ்பூத் திருப்பப் புத்தேட்கு வந்த இடுக்கண் மாற்றினையால் - அழகு மாட்சிமைப்பட்ட மேகலையை அணிந்த பெரிய அகன்ற அல்குலையும் மடமானின் நோக்கத்தையும் உடைய தெய்வமாதர் மகிழ்ச்சிகொண்டிருக்கத் தேவர்க்கு நேர்ந்த துன்பத்தை ஒழித்தனையாதலால், கோமான் உனக்கு அப்பெருந்தேவர் குலமே அன்றி அடியேமும் குற்றேவலுக்கு ஆம் அகம்படிமைக் குடியாக்கொண்டால் குறை உண்டோ - பெருமானே! உனக்கு அந்தப் பெரிய தேவர் கூட்டமேயன்றி அடியேங்களும் குற்றேவலுக்கு ஆகின்ற அகம்படிமைக் குடிகளாகக்கொண்டால் குறையுளதோ!, காய்மாண் குலைச்செவ் விளநீரைக் கடவுட்சாதி மடநல்லார் கதிர்ப்பூண் முலை என்று ஏக்கற - காய்கள் மாட்சிமைப்பட்ட குலையிலுள்ள செவ்விளநீர்களைத் தேவர்குலத்தில் உதித்த இளமாதர்கள் ஆபரணங்கள் அணிந்த முலை எனக்கருதி ஏக்கற்று நிற்க, பைங்கமுகு நகைவால் மூத்து அரும்பும் தேமாம் பொழில் தீம்புனல் நாட - (அதுகண்டு) பசிய கமுகமரங்கள் நகைப்பதுபோல ஒளியுள்ள முத்துக்களை அரும்புகின்ற தேமாஞ் சோலைகள் சூழ்ந்த இனிய நீர்நாடனே!, சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல் -, செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல் -; (எ - று.)

(வி - ம்.) வாமம் : வாம் எனத் தொக்கது. வாமம் - அழகு. கலை, மேகலை - மாதரிடை யணியிலொன்று; இஃது எழ் கோவையிலுள்ளது. குற்றேவல்-சிறு பணிகள், அஃது அடைப்பை யேந்தல் முதலிய போல்வன. அகம்படிமைக்குடி - உள் வேலை செய்யும் (வீட்டுள்) குடும்பம். இவர்கள் அகம்படியர் என அழைக்கப்படுவர். 'காய்மாண் குலைச்செவ் விளநீரைக்...கமுகு நகைவால் முத்தரும்பும்' என்றதனால் தெய்வப் பெண்களது பேதைமையை நோக்கிக் கமுகு நகைக்கின்றதென்பது பெறப் பட்டது. (க)

கருவீற் றிருந்த பெருங்கருணை
கடைக்கண் பொழிய வீற்றிருக்கும்
கடவுள் நீயே பகிரண்டம்
கண்டா யெனின்வண் டடைகிடப்ப
மருவீற் றிருந்த குழல்மகளிர்
வண்டல் துறைக்கு மணற்சிற்றில்
மனைகோ லுவது மற்றடிகேள்
வகுக்கும் தொழிற்கு மாறன்றே

குருவீற் றிருந்த மணிமாடக்
கொடிமா நகரம் தோறுமலர்ந்த
கொழுந்தா மரைப்பூங் கோயிலிற்பல்
கோடி உருவங் கொண்டுசெழுந்
திருவீற் றிருந்த சோணாடா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(பொ - ள்.) கருவீற்றிருந்த பெருங்கருணை கடைக்கண் பொழிய வீற்றிருக்கும் கடவுள் நீயே பகிரண்டம் கண்டாய் எனின் - கருப்பங்கொண்டு வீற்றிருந்த பெருங்கருணை மழையைக் கடைக்கண் பொழியும்படி எழுந்தருளியிருக்கின்ற கடவுளாகிய நீயே பகிரண்டங்களை உண்டாக்கினை என்றால், வண்டு அடைகிடப்ப மருவீற்றிருந்த குழல் மகளிர் வண்டற்றுறைக்கு மணற் சிற்றில் மனைகோலுவது - வண்டுகள் அடைகிடக்கும்படி மணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் வண்டல் விளையாட்டிடத்துக்கு மணற்சிறுவீடு கோலுவது, அடிகேள் வகுக்கும் தொழிற்கு மாறு அன்றே - சுவாமிகள் படைக்குந் தொழிற்கு மாறுபட்டதன்றே, குரு வீற்றிருந்த மணிமாடக் கொடிமா நகரந்தோறும் அலர்ந்த கொழுந் தாமரைப்பூங் கோயிலில் - சிறந்த மணிகள் பதித்த மாளிகைக் கொடிகள் கட்டிய பெரிய நகரந்தோறும் விரிந்த செழுமையான தாமரையாகிய கோயிலில், பல்கோடி உருவம் கொண்டு செழுதிரு வீற்றிருந்த சோணாடா - பலகோடி வடிவங்கொண்டு செழுமையாகிய திருமகள் வீற்றிருக்கின்ற சோழநாட்டானே! சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல், செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா! சிறியேம் சிற்றில் சிதையேல் -; (எ - று.)

(வி - ம்.) மரு - மணம். யாம் சிற்றில் கோலுதல் நீ பகிரண்டம் படைக்கும் தொழிலுக்கு மாறானது அல்ல ஆதலால் எஞ்சிற்றில் சிதைத்தலுனக்குத் தகாதது என்பது கருத்து. மக்கட்கு வேண்டும் செல்வம் ஆகிய உணவுப் பொருள்கள் அணிவகைகள் எல்லாவற்றிலும் திருமகள் இருப்பதால் "பலகோடி உருவங்கொண்டு" என்றார். "பதுமம் கொடி நகர்மீன் பைந்துளவு வில்வம், கதிர் விளைவு சங்கு கடல் தீபம் வதுவை மனை நற்பரி பாற்பாண்டமிவை நாண் மலராணிங்காது நிற்பிடம் நல்லோர் நெஞ்சமே" என்பதும் காண்க. (கூ0)

---

௬. சிறுபறைப் பருவம்

[சிறுபறைப் பருவம் என்பது குழந்தை, சிறுபறை கொட்டி விளையாடும் பருவம். இதில் தாயர் முதலியோர், "சிறுபறை கொட்டி விளையாடுக" எனக் கூறியதாகப் பொருள் அமைத்துப் பாடுவது மரபு.]

ஊற்றும் பசுந்தேன் உவட்டநெட் டிதழ்விரியும்
ஒண்காந்தள் முச்சியுச்சி
ஒருவன்நீ மும்முதற் கடவுளும் இளைப்பாற
உலகெலாந் தலையளித்துப்
போற்றும் திறத்தினப் பழமறைக் கிழவன்
புரிந்தபகி ரண்டங்கள் தாம்
புதுக்குவ கடுப்பநெடு வெளிமுகட் டுக்குவிரி
புதுநிலாக் கற்றையிட்டுத்
தூற்றும் பெயற்கரு முகிற்படாத் தையும்வெண்
துகிற்படாம் ஆக்கிவீக்கித்
தொடுகடற் புவனப் பெருந்தட்டோ டண்டச்
சுவர்த்தலத் துக்கும்வெள்ளை
தீற்றும் சுதைத்தவள மாடமலி வேளூர
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(சொ - ள்.) ஊற்றும் பசுந்தேன் உவட்ட நெடு இதழ் விரியும் ஒண் காந்தள் முச்சியுச்சி ஒருவன் நீ - ஒழுக்குகிற பசிய தேனனது தளும்ப நெடிய இதழ்கள் விரிகின்ற ஒட்பமாகிய காந்தள் மலரை முடித்த முச்சியைக்கொண்ட உச்சியையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய நீ, மும்முதல் கடவுளும் இளைப்பாற உலகு எல்லாம் தலைஅசைத்துப் போற்றும் திறத்தின் - மும்முதற் கடவுளும் இளைப்பு ஒழியும்படி எல்லா உலகங்களையும் கருணை செய்தருளிக் காப்பாற்றுந் தன்மையால், அப்பழமறைக் கிழவன் புரிந்த பகிரண்டங்கள் புதுக்குவ கடுப்ப-அந்தப் பழமறைக் கிழவனாகிய பிரமன் படைத்த பகிரண்டங்களைப் புதுக்குவனபோலத் தோன்ற, நெடுவெளி முகட்டுக்குப் புதுநிலாக் கற்றை யிட்டு -

பெருவெளி முகட்டுக்கு விரிந்த புதுநிலாவின் கற்றையை அமைத்து, தூற்றும் பெயல் கருமுகிற் படாத்தையும் வெண் துகிற் படாம் ஆக்கி வீக்கி - மழைத்துளி சிதறுகின்ற கரிய மேக மாகிய படாத்தையும் வெள்ளாடையாகச் செய்துகட்டி, தொடு' கடல் சூழ்ந்த புவனம் பெருந்தட்டொடு அண்டச் சுவர்த்தலத் துக்கும் வெள்ளை தீற்றும் - தோண்டப்பட்ட கடல்சூழ்ந்த உலக மாகிய பெரிய தட்டுடனே அண்டச்சுவராகிய இடத்தினுக்கும் வெள்ளை தீற்றுகின்ற, சுதைத்தவள மாடம்மலி வேளூர சிறுபறை முழக்கி யருளே - சுண்ணச்சாந்தமைந்த வெண்மாடங்கள் மிக்கு விளங்குகின்ற வேளூரனே சிறுபறை கொட்டி யருள்வாயாக, தென்கலைக்கும் பழைய வடகலைக்குந் தலைவ சிறுபறை முழக்கி யருளே - தென்மொழிக்கும் பழைமையாகிய வடமொழிக்கும் தலைவனே சிறுபறை முழக்கியருள் - ; (எ . று.)

(வி - ம்.) முச்சி - ஐவகை மயிர் முடியினென்று. இதனை உச்சிக்கொண்டை யென்பர். கிழவன் - உரியவன். (கிழமை : பகுதி). கடுத்தல் - நிகர்த்தல், ஒத்தல். படாம் - ஆடை, துணி. வீக்குதல் - கட்டுதல். வீ : பகுதி. அண்டச்சுவர் - வானமாகிய சுவர். பறை முழக்கல் - பறை அடித்தல். இவர் மும்முதற் கடவுள் இளைப்பாற உலகெலாம் தலை அளித்தார் ; அஃது பிரம னைக் குட்டிச் சிறையிட்டபொழுது. வேளூரில் வெண்மையான சுண்ணச் சாந்து பூசப்பட்ட மாடங்கள் மேலுயர்ந்து நிற்பதால் அவைகளின்மீது சந்திரனும் மேகங்களும் தவழ்ந்து செல்லும் என்பதும், அஃது அண்டச் சுவர்களுக்குச் சுதை தீற்றுவது போலத் தோன்றும் என்பதும் கருத்து. மும்முதற் கடவுள் - அயன் அரி அரன் என்ற மூவர். இவர்கள் இளைப்பாற என்பது படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற தத்தம் தொழில்களைச் செய்யாமல் இருக்க. உலகு எலாம் தலையளித்துப் போற்றும் திறமாவது தானே அம்மூவர் செய்யும் செயலையும் செய்து வருவது. (க)

விளைக்கும் பெரும்புவனம் ஒக்கக் கரைத்தகடை
வெள்ளம் சுருங்கவீங்கி
வேதண்டம் எட்டினெடு முதண்ட கூடத்தும்
விளையாடி உலகமேழும்
வளைக்கும் கருங்கடல் பெரும்புறக் கடலோடும்
வாய்மடுத் தெதிரேடுப்ப
வருபுனற் காவேரி வளநாடன் நாள்தோறும்
மதிக்கடவுள் எறியேறி

இளைக்கும் பளிக்கறை முயற்கறை அறக்காலும்
இளநிலா வெள்ளமுழ்கி
எறிதிரைப் பாகீ ரதிப்புனல் குடைந்திடும்
இடைக்கொடி நகிற்கொடியெனத்
திளைக்கும் துகிற்கொடி முகிற்கொடி செய் வேளூர
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(சொ - ள்.) விளைக்கும் பெரும்புவனம் ஒக்கக் கரைத்த கடைவெள்ளம் சுருங்க வீங்கி - உண்டாக்கப்பட்ட பெரிய புவனங்கள் எல்லாவற்றையும் சேரக்கரைத்த ஊழிப் பெருக்கும் சுருங்கும்படி பெருகி (பொங்கி), வேதண்டம் எட்டினொடு மூதண்ட கூடத்தும் விளையாடி உலகம் ஏழும் வளைக்கும் கருங்கடல் - எட்டுக் குலமலைகளுடன் பழைமையாகிய அண்டமுகட்டினும் சென்று விளையாடி ஏழுலகங்களையும் வளைக்கின்ற கருங் கடலானது, பெரும்புறக் கடலினொடும் வாய் மடுத்து எதிர் எடுப்ப - பெரிய புறக் கடலுடன் கலந்து எதிர்த்து ஏறி வரும் படி, வருபுனற் காவிரி வளநாட-பெருகி வருகின்ற நீரையுடைய காவிரியாறு சூழாநின்ற வளநாடனே! நாடொறும் மதிக்கடவுள் ஏறிஏறி இளைக்கும் பளிக்கறை முயற்கறை அற - நாடோறும் சந்திரன் ஏறிஏறி இளைத்தற்குரிய பளிக்கறைகள் முயற்களங்கம் ஒழிய, காலும் இளநிலா வெள்ளம் மூழ்கி எறிதிரைப் பாகீரதிப் புனல் குடைந்திடு இடைக்கொடி நகிற்கொடி என - உமிழ்கின்ற இளநிலாப் பெருக்கில் படிந்து வீசுகின்ற அலைகளையுடைய கங்கையாற்றில் மூழ்கிடும் இடையாகிய கொடியும் முலையுமுடைய பெண் கொடிகளைப்போல, திளைக்கும் துகிற்கொடி முகிற்கொடிசெய் வேளூர - நிறைந்த துகிற்கொடிகளும், மேகக் கூட்டங்களை மறைத்தல் செய்கின்ற வேளூரனே!, சிறுபறை முழக்கியருளே-, தென்கலைக்கும் பழைய வடகலைக்கும் தலைவ சிறுபறை முழக்கியருளே -; (எ - று.)

(வி - ம்.) அட்டகுலகிரிகள் - எட்டுச் சிறந்த மலைகள். அவை: கயிலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நிலகிரி, கந்தமாதனம் என்பன. இடைக்கு, முகிற்கு என்பன. உருபு மயக்கம். ஒடிசெய்: ஒருசொல் - ஒடித்தலைச் செய்கின்ற தெனினுமாம். இடைக்கு உருபு மயக்கமாகக்கொண்டு இடையை ஒடிக்கின்ற நகில் என்றலும் ஆம். (உ)

இருளும் தரங்கக் கருங்கடல் முகட்டெழும்
இளம்பிறை முயற்குழந்தைக்
கேறவிடும் ஓடமென வான்மீன் தடந்திரை
யெடுத்தெறியும் நெடுமீனெனத்
தரளம் பதிந்திட்ட மணிமுறுவ லவரோடு
தருநிழற் செல்வருய்க்கும்
தமனிய விமானமும் வெயிற்கதிர்ப் போர்வையான்
தனிஆழி திசையுருட்ட
உருளும் கொடித்தேரும் வீற்றுவீற் றெழில்புனைந்
தோட்டுபொன் தெப்பம் என்ன
உலகேழும் மலையெட்டும் ஒழுகுகதிர் விழுதுவிடும்
ஒள்நிலாப் புணரிகோப்பத்
திரளும் பளிக்குமா டங்கள் பொலிவேளூர
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(சொ - ள்.) இருளும் தரங்கம் கருங்கடல் முகட்டு எழும் இளம்பிறை - இருளாநின்ற அலைகளையுடைய கரிய கடலின் முகட்டில் எழுகின்ற இளம்பிறையாகிய, முயற் குழந்தைக்கு ஏறவிடும் ஓடம் என - முயலாகிய குழந்தைக்கு ஏறவிடுகின்ற ஓடம் போலவும். வான்மீன் தடந்திரை எடுத்து எறியும் நெடு மீன் என-வான்மீன்கள் பெரிய அலைகளால் எடுத்தெறியப்பட்ட நெடிய மீன்கள் போலவும், தரளம் பதிந்திட்ட மணிமுறுவ லவரோடு தருநிழற் செல்வர் உய்க்கும் - முத்துக்கள் பதிந்தாற் போன்ற அழகிய பல்லையுடைய மாதருடன் கற்பகதரு நிழலில் வாழ்கின்ற செல்வர்களாகிய தேவர்கள் செலுத்துகின்ற, தமனிய விமானமும் - பொன் விமானமும், வெயில்கதிர்ப் போர்வையான் தனிஆழி திசை உருட்ட உருளும் - வெயில் கதிர்ப் போர்வை யுடையவனாகிய சூரியன் ஒப்பற்ற ஆணைச் சக்கரத்தை உருட்டு வதற்காக எல்லாத் திசையிலும் உருளாநின்ற, கொடித்தேரும் - கொடிகள் கட்டின தேர்களும், வீற்று வீற்று எழில் புனைந்து ஓட்டு பொன்தெப்பமும் என - வேறுவேறாகிய அழகுபெற்ற ஓட்டப்படுகின்ற பொற்றெப்பமும் போலவும். உலகுஏழும் மலை எட்டும் ஒழுகு கதிர்விழுது விடும் - ஏழுலகத்திலும் மலை எட்டி

லும் ஒழுகாநின்ற ஒளியின் விழுது விடுகின்ற, ஒண்ணிலாப்புணரி கோப்பத் திரளும் பளிக்கு மாடங்கள் பொலிவேளூர !- ஒள்ளிய நிலாக்கடல் சேர்த்துக்கொள்ளத் திரண்ட பளிங்கு மாடங்கள் விளங்குகின்ற வேளூரனே !, சிறுபறை முழக்கியருளே, தென்கலைக்கும் பழைய வடகலைக்கும் தலைவ ! சிறுபறை முழக்கியருளே -; (எ - று.)

(வி - ம்.) இருளும் - இருள்கின்ற, பெயரெச்சம். முகடு - உச்சி. தமனியம் - தபநியம், பொன். பளிங்கு ; பளிக்கு என வலித்தது. வேளூரில் உள்ள பளிங்கு மாடங்கள் ஓடமெனவும், நெடுமீன் எனவும், தமனிய விமானம் எனவும், கொடித்தேர் எனவும் பொற்றெப்பம் எனவும் பொலியும் எனப் பொருள் கொள்க. (௬)

மொய்ம்பிற் பெரும்புவனம் ஒக்கச் சுமக்கின்ற
மோட்டாமை முதுகுளுக்க
முடவுப் படங்கிழிந் தரவரசின் ஆயிர
முடித்தலையும் மூளைபோங்கக்
கம்பக் கடாயானை எட்டும் பிடர்த்தலை
கழுத்தொடு முரிந்துகவிழக்
கதிர்மணிச் சூட்டுநெட் டரவெட்டும் வட்வைக்
கடுங்கனற் கண்பிதுங்க
அம்பொன் தடம்புரிசை யெழுபெருந் தட்டுருவி
அண்டகூ டத்தளவலால்
அவரவர் வழங்குதற் கிடுதலைக் கடையென
அடுக்கேழு நிலையேழுமாம்
செம்பொன் திருக்கோ புரங்கள்பொலி வேளூர
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(சொ - ள்.) மொய்ம்பின் பெரும்புவனம் ஒக்கச் சுமக்கின்ற மோட்டாமை முதுகுளுக்க - வலியினால் பெரிய புவனங்களை ஒருசேரச் சுமக்கின்ற பெரிய ஆமையானது முதுகு நெளியவும், முடவுப்படம் கிழிந்து அரவு அரசின் ஆயிர முடித்தலையும் மூளை

பொங்க - வளைவாகிய படம் கிழிபட்டு ஆதிசேடனது ஆயிர முடித்தலைகளும் மூளை கொதிக்கவும், கம்பக் கடாயானை எட்டும் பிடர்த்தலை கழுத்தொடு முரிந்து கவிழ - கட்டுத்தறியிற் கட்டப் படுகிற மதங்கொண்ட எட்டுத்திசை யானைகளும் பிடர்த்தலை யானது கழுத்துடன் ஒடிந்து கவிழ்ந்து விழவும், கதிர்மணிச் சூட்டு நெடு அரவுஎட்டும் வடவைக் கடுங்கனல் கண் பிதுங்க- ஒளிபெற்ற மணியமைந்த உச்சியுடைய நெடியவாகிய எட்டுப் பாம்புகளும் வடவைகளாகிய சுடுந் தீயினையுடைய கண்கள் பிதுங்கவும், அம்பொன் தடம்புரிசை எழுபெருந் தட்டு உருவி அண்டகூடத்து அளவலால் - அழகிய பொன்னினாற் செய்யப் பட்ட பெரிய மதிலானது ஏழாகிய பெருந்தட்டுக்களை ஊடுருவி அண்டமுகட்டிற் சேர்தலால், அவரவர் வழங்குதற்கு இடுதலைக் கடைஎன அடுக்கு ஏழும் நிலைஏழும்ஆம் செம்பொன் திருக் கோபுரங்கள் பொலி வேளூர ! -அவ்வவ் வுலகத்தார் சஞ்சரிப்ப தற்கு(இயங்குவதற்கு) அமைக்கப்பட்ட தலைக்கடை என்னும் படி ஏழடுக்கும் ஏழ்நிலையும் ஆகிய செம்பொன்னால் இயன்ற திருக்கோபுரங்கள் விளங்காநின்ற வேளூரனே!, சிறுபறை முழக்கியருள் - தென் கலைக்கும் பழைய வடகலைக்கும் தலைவ சிறுபறை முழக்கியருளே - ; (எ - று.)

(வி - ம்.) மொய்ம்பு - வலி. கம்பம்: சாதியடை; கட்டுத் தறி. அட்டநாகங்கள் - எட்டுப் பாம்புகள். அவை: வாசுகி, அனந்தன், தக்கன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகன் என்பன. இவை முறையே கிழக்கு முதலிய எட்டுத் திசைகளையும் தாங்க, இவற்றினடுவே ஆதிசேடன் பூமியைச் சுமக்கின்றான். இவைகள் காசிபனுக்கும் கத்துருவுக்கும் பிறந்தவைகள். அட்டதிக்கயங்கள் - எட்டுத்திசை யானைகள். முதுகுளுக்க, மூளைபொங்க, முரிந்து கவிழ, கண்பிதுங்க, புரிசை அண்டகூடத்தளவியது எனக் காரண காரியம் இயைபுபடுத்துக. (௬)

தரிக்குஞ் சுடர்ப்பருதி முழுமதிக் கடவுளோடு
தடமதில் கடந்தகாகர்
சாரஅரி தாற்புவன கோடிகட் கொளிசெயச்
சதுர்முகன் கற்பந்தோறும்
விரிக்கின்ற இருசுடரும் ஒருவழித் தோக்கென
வியன்கதிர்ப் படலமுடி
வீங்கிருள் விழுங்குசெம் மணிமாட நிரையும்ஒளி
விளைபசுங் கதிர்வெண்புரி

புரிக்கும் செழுந்தரள மாடமும் வெயிலினொடு
போழ்நிலாப் போர்ப்பமுற்றும்
போதுதெரி யாமையிற் குமுதமோடு சதஇதழ்ப்
போதுமே இருபோதையும்
தெரிக்கும் தடம்பணை உடுத்ததமிழ்வேளூர
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(சொ - ள்.) தரிக்கும் சுடர்ப்பருதி முழுமதிக் கடவுளொடு தடமதில் கடந்து அகநகர் சாரஅரிதால் - தரிக்கின்ற காந்தியை யுடைய சூரியன் பூரணச் சந்திரனொடு பெரிய மதிலைத்தாண்டி நகரினுள்ளே சேர அருமையாதலால், புவனகோடிகட்கு ஒளி செய்யச் சதுர்முகன் கற்பந்தோறும் விரிக்கின்ற இரு சுடரும் ஒருவழி தொக்கது என - அண்டகோடிகட்கு ஒளியைத் தரும் பொருட்டு நான்முகனாகிய பிரமன் கற்பங்கள்தோறும் படைக் கின்ற இரு சுடர்களும் ஓரிடத்தில் கூடினாற்போல, வியன்கதிர்ப் படலம் மூடி வீங்கி இருள் விழுங்கு செம்மணிமாட நிரையும் - பெரிய ஒளித்தொகுதி மூடி அதிகரித்த இருட்டை விழுங்கு கின்ற செம்மணிகள் பதிந்த மாளிகை வரிசையும், ஒளிவிளை பசுங்கதிர் வெண்புரி புரிக்கும் செழுந்தரள மாடமும் வெயிலி னொடு பொழிலாப் போர்ப்ப.ஒளியுண்டாகிய பசிய கிரணத்தை யுடைய வெண்சங்குகள் ஈனுகின்ற செழிய முத்து மாளிகைகளும் வெயிலுடன் போர்க்கின்ற நிலாவினால் மூட, முற்றும்போது தெரியாமையின் குமுதமொடு சதஇதழ்ப் போதுமே இருபோதை யும் தெரிவிக்கும் தடம்பணை உடுத்த தமிழ் வேளூர! - முழுதும் பொழுது தெரியப்படாமையால் குமுதங்களோடு நூற்றிதழ்த் தாமரைகளுமே இரு பொழுதையும் தெரிவிக்கின்ற பெரிய வயல்கள் சூழ்ந்த தமிழ் வழங்குகிற வேளூரனே!, சிறுபறை முழக்கியருள் -, தென்கலைக்கும் பழைய வடகலைக்கும் தலைவ! சிறுபறை முழக்கி அருள்; (எ - று.)

(வி - ம்) கோடி - வரிசை. இரு சுடர் - சூரியசந்திரர். இருபோதும் - இரவும் பகலும். பொழுது என்பது போது என மருவிற்று. குமுதமலர் இராப்பொழுதையும், கமலமலர் பகற் பொழுதையும் தெரிவிக்கின்றன. செம்மணி மாடநிரையும், செழுந்தரள மாடமும் நிரையே சூரியன் போலவும் சந்திரன் போலவும் ஒளி தருதலின் "இருசுடரும் ஒருவழித் தொக்கென" என்றார். (௫)

வேறு

மழைமுகில் பிளிறு முழக்கென விரிசிறை
மடமயி லினம்அகவ
மால்கட லோலிடும் ஒலியென விரக
மடந்தையர் மனநெகிழப்
பழமறை ஆர்ப்பென ஆகுதி வேட்டெழு
பண்ணவர் உளமகிழப்
பரநா தத்தொலி யெனஅனு பூதி
பலித்தவர் நெக்குருக
அழலவிர் சோதியெம் ஐயன் நடஞ்செய
ஆயிரம் அங்கையிஞேர்
அண்ணல் துவைத்திடு குடமுழ வொடுசுடர்
ஆழி யவன்கொட்டும்
முழவென அமரரும் முனிவரும் ஆர்ப்ப
முழக்குக சிறுபறையே
முத்தமிழ் பயில்பரு திப்பதி முருகன்
முழக்குக சிறுபறையே.

(சொ - ள்.) மழைமுகில் பிளிறு முழக்கு என விரிசிறை மடமயில் இனம் அகவ - குளிர்ச்சியையுடைய மேகங்கள் ஒலிக்கின்ற முழக்கம் என்று எண்ணி விரிந்த கலாபத்தையுடைய இளமயிற்கூட்டங்கள் ஆடவும், மால்கடல் ஒலிடும் ஒலி என விரக மடந்தையர் மனம் நெகிழ - பெரிய கடல் ஒலிக்கின்ற ஒலியென்று நினைத்து விரகங்கொண்ட மாதர்கள் மனம் உருகா நிற்கவும், பழமறை ஆர்ப்பு என ஆகுதிவேட்டு எழுபண்ணவர் உள்மகிழ - பழைமையாகிய வேத முழக்கம் என்று எண்ணி ஆகுதியை விரும்பி எழுந்த தேவர்கள் மனமகிழவும், பரநாதத்து ஒலி என அனுபூதி பலித்தவர் நெக்கு உருக - பரநாதத் தொலி என்று எண்ணி அநுபவம் பலிக்கப்பெற்றவர் மனம் நெகிழ்ந்து உருகவும், அழல் அவிர் சோதி எம்ஐயன் நடம்செய ஆயிரம் அங்கையின் ஓர் அண்ணல் துவைத்திடு குடமுழவொடு - அனல் விளங்குகிற ஒளியுருவாகிய எம் இறைவன் திருக்கூத்தாட ஆயிரம் கைகளையுடைய ஒரு பெரியோன் முழக்குகிற குடமுழாவுடனே, சுடர் ஆழியவன் கொட்டும் முழவு என அமரரும்

முனிவரும் ஆர்ப்ப - ஒளியையுடைய சக்கராயுதத்தை ஏந்தியவனாகிய திருமால் கொட்டுகின்ற முழவொலி என்றெண்ணித் தேவர்களும் முனிவர்களும் ஆரவாரிக்கவும், சிறுபறை முழக்கியருள் -, முத்தமிழ் பயில்பரிதிபதி முருகன் - மூவகைத் தமிழும் வழங்குகின்ற பரிதிபுரி முருகனே, சிறுபறை முழக்கியருள் - ; (எ - று.)

(வி - ம்.) மழைமுகில் - மழையைப் பெய்கின்ற மேகம். அகவுதல் - ஆடுதல். மயில் மேகத்தைக் கண்டு ஆடுவது. இதனை, "கார்பெற்ற தோகையோ" என்ற நளவெண்பா அடியிற் காண்க. ஆகுதி - தேவருணவு (யாகத்தில் நெருப்பின்வழி கொடுக்கப்படுவது). ஆயிரம் அங்கையின் ஓரண்ணல் : வாணசுரன். (சு)

பெருவெளி முகடு திறந்திட் டண்டப்
பித்திகை வெடியாமே
பேரண் டத்துள வேதண் டங்கள்
பிதிர்ந்துதிர் வாகாமே
குருமணி சிதறிய வென்ன உடுத்திரள்
கோட்டுண் டுதிராமே
குவடு படுந்திசை செவிடு படச்சிலர்
குடர்கள் குழம்பாமே
திருவிர லோடுநக கண்களி னுஞ்செங்
குருதி ததும்பாமே
சேயொளி நின்று துளும்பிட நின்சிறு
செங்கை வருந்தாமே
முருகலர் தாரவன் ஒருமுறை மெல்ல
முழக்குக சிறுபறையே
முத்தமிழ் பயில்பரு திப்பதி முருகன்
முழக்குக சிறுபறையே.

(சொ - ள்.) பெருவெளி முகடு திறந்திட்டு அண்டபித்திகை வெடியாமே - பெருவெளியின் முகடு பிளந்திட்டு அண்டச்சுவர் வெடிக்காமலும், பேரண்டத்துள வேதண்டங்கள் பிதிர்ந்து உதிர்வு ஆகாமே - பெரிய அண்டங்களிலுள்ள மலைகள்

பொடியாகி உதிராமலும், குருமணி சிதறிய என்ன உடுத்திரள் கொட்டுண்டு உதிராமே - நிறமுள்ள மணிகள் சிதறின என்னும் படி உடுக்கூட்டம் மேலிருந்து கொட்டப்பட்டதுபோல உதிராமலும், குவடு படுந்திசை செவிடுபடச் சிலர் குடர்கள் குழம்பாமே - குலமலைகள் பொருந்திய எட்டுத்திசையிலுள்ள சிலர் செவிடுபட்டுக் குடர்கள் குழம்பாமலும், திருவிரலொடு நகம் கண்களிலும் செங்குருதி ததும்பாமே - அழகிய விரல்களுடன் நகக்கண்களிலும் சிவந்த இரத்தம் ததும்பாமலும், சேயொளி நின்று துளும்பிட நின்சிறு செங்கை வருந்தாமே - செவ்வொளி நின்று ததும்பிட உனது சிறிய செங்கை வருந்தாமலும், முருகு அலர் தாரவன் ஒருமுறை மெல்ல முழக்குக சிறுபறையே - வாசனையோடலர்ந்த பூமாலையையுடையவனே! ஒருதரம் பையச் சிறுப்றை முழக்குக, முத்தமிழ் பயில் பருதிப்பதி முருகன் முழக்குக சிறுபறையே - ; (எ - று.)

(வி - ம்.) பெருவெளி முகடு - அண்டச்சுவர், குவடு - மலை.

வம்மின் எனப்புல வோரை அழைத்திடு
வண்கோடை முரசமென
வடகலை தென்கலை யோடுபயி லுங்கவி
வாணர்கள் ஓடிவர
அம்மென் மடப்பிடி பொன்னுல கீன்ற
அணங்கை மணம்புணரும்
அணிகிளர் மணிமுர சென்னஎம் ஐயனொ
டம்மை மனங்குளிரத்
தெம்முனை சாயச் சமர்விளை யாடிச்
செங்கள வேள்விசெயும்
திறல்முர சென இமை யவர்விழ வயரச்
செழுநகர் வீதிதோறும்
மும்முர சமுமதிர் காவிரி நாடன்
முழக்குக சிறுபறையே
முத்தமிழ் பயில்பரு திப்பதி முருகன்
முழக்குக சிறுபறையே.

(சொ - ள்.) வம்மின் எனப் புலவோரை அழைத்திடு வண்கொடை முரசம் என - வாருங்கள் என்று புலவர்களை

அழைக்கின்ற வளவிய கொடைமுரசம் என்று கருதி, வடகலை தென்கலை ஓடுபயிலும் கவிவாணர்கள் ஓடிவர - வடகலையைத் தென்கலையுடன் பயில்கின்ற வித்துவான்கள் ஓடிவரவும், அம்மென் மடப்பிடி பொன்னுலகீன்ற அணங்கை மணம் புணரும் - அந்த மெல்லிய இளம்பிடிபோன்ற பொன்னுலகத்திற் பெற்ற தெய்வப்பெண்ணை மணம்புணர்தற்குரிய, அணிகிளர் மணிமுரசு என்ன - அழகு விளங்குகின்ற மணிமுரசம் என்று எண்ணி, எம் ஐயனொடு அம்மை மனம் குளிர-எம் இறைவனுடன் இறைவியின் மனமும் குளிரவும், தெம்முனை சாயச் சமர் விளையாடிச் செங்கள வேள்விசெய்யும் திறல்முரசு என - பகைவரது முற்படை முறிந்தோடும்படி போர்புரிந்து செங்களவேள்வி செய்கின்ற வெற்றிமுரசமாகக் கருதி, இமையவர் விழவு அயர - தேவர்கள் திருவிழாக் கொண்டாடவும் செழுநகர் வீதிதொறும் மும்முரசமும் அதிர் காவிரிநாடன்! - செழுமையாகிய நகரத் தெருத்தோறும் மும்முரசங்களும் முழங்குகின்ற காவிரிநாடனே!, முழக்குக சிறுபறை -, முத்தமிழ்பயில் பருதிப்பதி முருகன்! முழக்குக சிறுபறை - ; (எ - து.)

(வி - ம்.) வம்மின் : ஏவல்பன்மை வினைமுற்று. "அம்மென் மடப்பிடி பொன்னுலகீன்ற வணங்கு" என்றது தெய்வயானையாரை. இமையாதவரை இமையவர் என்றது மங்கல வழக்கு. ஓடிவர, மனங்குளிர, விழவயர நீ சிறுபறை முழக்குக எனக் கூட்டுக. (அ)

வேறு

பெருகுசு வைத்தெளி நறவொழு கக்கனி கனியமுதே
பிடிநடை கற்றிட அடிகள்பெ யர்த்திடு மடவனமே
கருவரை நெக்குடன் உருகமி ழற்றுமொர் கிளியரசே
கருணைசெ யத்தகும் அளியனி டத்தேனும் மொழிபுகலா
அருளில் புனத்தவர் மகளிரு பொற்பதம் வருடல்செயா
அவள்முனெ டுத்துநின் முடியின் முடித்திடு கரமலராற்
பருவ யிரப்புய சயிலன்மு ழக்குக சிறுபறையே
பருதிபு ரிச்சிறு குமரன்மு ழக்குக சிறுபறையே.

(சொ-ள்.) பெருகுசுவை தெளிநறவு ஒழுகக்கனி கனிஅமுதே- பெருகாநின்ற சுவையுள்ள தெளிந்த தேன் ஒழுகாநிற்கக் கனிந்த கனியின் அமுதமே!, பிடிநடை கற்றிட அடிகள் பெயர்த்திடு மடஅனமே! - பெண்யானைகள் நடைகற்கும்படி அடிகளைப்

பெயர்த்திடுகின்ற இளமையாகிய அன்னமே!, கருவரை நெக்கு உடன் உருகமிழற்றும் ஓர் கிளி அரசே - கரிய மலைகள் நெகிழ்ந்து விரைந்து உருகும்படி குழறிப் பேசுகிற ஒப்பற்ற கிள்ளை அரசே!, அளியனிடத்துக் கருணை செயத்தகும் என்னும் மொழி புகலா - எளியேனிடத்தில் கிருபைசெய்யத்தகும் என்னும் சொற்களைச் சொல்லி, அருள்இல் புனத்தவர் மகள் இரு பொற்பதம் வருடல்செயா - இரக்கமில்லாத குறவர் மகளுடைய இரண்டு அழகிய அடிகளை வருடி, அவள்முன் எடுத்து நின்முடியில் முகிழ்த்திடு கைம்மலரால் - அவளுக்கு எதிரே நின்று உயர்த்தி உன் தலைமீது கூப்பிய கையாகிய மலரால், பரு வயிரப் புயசயிலன் முழக்குக சிறுபறையே - பெருவயிரமலை போலும் தோள் மலையையுடையவனே முழக்குக சிறுபறை, பருதிபுரிச் சிறுகுமரன்! - பரிதிபுரியிலுள்ள இளங்குமரனே!, முழக்குக சிறுபறை - ; (எ - று.)

(வி - ம்.) புகலா - புகன்று; செய்யாவெனும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். புனத்தவர் மகள் : வள்ளிநாயகி. வருடல் செயா - வருடி. செயா - செய்து. சயிலன்: அண்மை விளி. (க)

இழுமென்மொ ழித்தெளி தமிழின் வடித்திடு நவரசமே,
இதய இருட்டற உணர்வினு தித்திடு சுடரொளியே
கழுவு மணிக்கலன் நடுவினி ழைத்திடு குலமணியே
கனிதரு முக்கனி யொடுவடி கட்டிய சுவையமுதே
ஒழுகுந றைச்செழு மலர்விரி யக்கமழ் புதுமணமே
உருகுமு ளத்தருள் பெருகியு வட்டெழு சலநிதியே
பழமறை கட்கொரு முதல்வன்மு ழக்குக சிறுபறையே
பருதிபு ரிச்சிறு குமரன்மு ழக்குக சிறுபறையே.

(சொ - ள்.) இழுமென் மொழித்தெளி தமிழின் வடித்திடு நவரசமே - இழும் என ஒலிக்கின்ற சொற்களையுடைய தெள்ளிய தமிழினின்றும் வடித்திட்ட ஒன்பான் சுவையே!, இதய இருட்டு அற உணர்வில் உதித்திடு சுடர் ஒளியே - மனத்திலுள்ள அறியாமை இருள் ஒழிய அறிவினிடத்தே உதிக்கின்ற ஒளியுடைய சூரியனே!, கழுவும் மணிக்கலன் நடுவில் இழைத்திடு குலமணியே - கழுவப்பட்ட மணிகளால் இயன்ற ஆபரணங்களின் இடையே இழைத்திட்ட உயர்ந்த மாணிக்கமே!, கனிதரு முக்கனியொடு வடிகட்டிய சுவை அமுதே - கனிந்த முப்பழங்களோடு

கலந்து வடித்த சுவையுள்ள அமுதமே!, ஒழுகுநறை செழுமலர் விரிய கமழ் புதுமணமே! - ஒழுகாநின்ற தேனையுடைய செழுமையாகிய மலர்கள் விரிய மணக்கின்ற புதுமணமே!, உருகும் உளத்து அருள் பெருக உவட்டெழு சலநிதியே! - (அன்பரது) உள்ளத்தில் அருள்வெள்ளம் பெருகத் ததும்புகின்ற கடலே!, பழமறைகட்கு ஒரு முதல்வன்! - பழைமையாகிய வேதங்கட்கு ஒப்பற்ற முதல்வனே! முழக்குக சிறுபறை -, பருதிபுரிச் சிறுகுமரன் முழக்குக சிறுபறையே -; (எ - று.)

(வி - ம்.) இழுமென் என்பது ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல். கழுவல் - கழுவுதல், தூய்மையாக்கல். இழைத்தல் - பதித்தல். முக்கனி - வாழை, பலா, மா. இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் தனிச் சுவை யுடையது. இது "முக்கனி களுட்சுவை முதிர்ச்சி பெற்றுள தெக்கனி" என்ற சிவப்பிரகாசர் திருமொழியால் உணரப்படும். (௧0)

க௦. சிறுதேர்ப் பருவம்

[குழந்தை சிறுதேர் உருட்டி விளையாடுதலைத் தெரிவிக்கும் பருவம். இதிற் "சிறுதேருருட்டி விளையாடுக" எனத் தாயர் முதலியோர் கூறுவதாகப் பொருள் அமைத்துப் பாடுவது மரபு.]

போரோடு படைதுறந் துடல்திறந் தோடுசெம்
புனலோட ஓடிநிமிரும்
புணரிப் பெருந்தானை அவுணப் படைத்தலைவர்
பூதப் படைத்தலைவர்முன்
தாரோ டவிழ்ந்திட்ட குஞ்சிக் கிமைத்திட்ட
தழல்விழிக் கெதிர்செலாத
தாளுக்கு வாள்சோர் தடக்கைக்கு நாமநும்
தாலிக்கு வேலிகோல்எனுப்
பீரோடு கொங்கைக்கண் நீரோடு வெள்ளருவி
பெருகக் கடைக்கணிற்கும்
பெய்வளை யவர்க்கோத அவர்விழிகள் தோறுமிளம்
பேதையர்கள் கண்தோறுமெனத்
தேரோடும் ஒருபெருஞ் சிலையோடும் நின்றவன்
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவளர் இளங்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(சொ - வி.) போரோடு படை துறந்து உடல்திறந்து ஓடு செம்புனல் ஓடஓடி நிமிரும் - போர்க்களத்தில் ஆயுதங்களை எறிந்துவிட்டு உடம்புகள் வகிரப்பட்டு வழிகிற செந்நீர் ஓடும்படி ஓடி நிமிர்ந்த, புணரிப் பெருந்தானை அவுணப் படைத் தலைவர் - கடல்போன்ற பெரும் படையையுடைய அவுணர் சேனைத்தலைவர்கள், பூதப்படைத்தலைவர் முன் - பூதப்படைத் தலைவர்க்கு எதிரில், தாரோடு அவிழ்ந்திட்ட குஞ்சிக்கு இமைத்திட்ட தழல்விழிக்கு எதிர்செலாத தாளுக்கு - பூமாலையுடன் அவிழ்ந்துபோன குடுமிக்கும் இமைக்கின்ற நெருப்புப்போலும் கண்ணுக்கும் முன்னேறி நடவாத அடிக்கும், வாள்சோர் தடக்கைக்கு நாமம் நும் தாலிக்கு வேலிகோல் எனு - வாள் நழுவ விட்ட பெருங்கைக்கும் அஞ்சுவது உங்கள் தாலிகட்கும் வேலி

என்று; பீர்ஒடு கொங்கைக்கண் நீரோடு வெள்ளருவி பெருகக் கடைக்கண் நிற்கும் பெய்வளையவர்க்கு ஓத - பசலைபூத்த தனங்களின்மேல் கண்ணீராய் ஓடுகிற வெள்ளருவி பெருகும்படி (தங்கணவரை எதிர்பார்த்து) வாயிலில் நிற்கிற மாதர்க்குச் சொல்ல, அவர் விழிகள்தோறும் இளம்பேதையர் கண்தொறும் என - அவர்களுடைய கண்கள்தோறும் இளம் பெண்களுடைய கண்கள்தோறும் நிற்பதுபோல, தேரோடும் ஒரு பெருஞ் சிலையோடும் நின்றவன் - தேருடனும் ஒரு பெரு வில்லுடனும் நின்றவனே !, சிறுதேர் உருட்டி அருள், திருவளர வளர்கந்தபுரி வளர் இளங்குமர ! - திருமகள் விளங்க விளங்குகின்ற கந்தபுரியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இளங் குமரனே !, சிறுதேர் உருட்டி அருள் -' (எ - று.)

(வி - ம்.) புணரி - கடல்- பெருந்தானை; பண்புத்தொகை. பூதப்படை - சிவகணத்தானை. குஞ்சி - குடுமி. தாள் - அடி. தடக்கை - பெரிய கை. எனு - என்று. பீர் - பசப்பு, பசலை. ஓடுதல் - பரத்தல். சிலை - வில். புறங்காட்டி ஓடி நிமிர்ந்த அவுணப் படைத்தலைவர் கடைவாயிலில் நிற்கிற மங்கையர்க்கு அவிழ்ந்த குடுமிக்கும், இமைத்த கண்களுக்கும், முன்னேறாது பின்வாங்கும் கால்களுக்கும், ஆயுதம் நீக்கிய கைகளுக்கும் இவன் அஞ்சுவது உங்களுடைய தாலிக்கும் வேலி என்று ஓதி முருகனைச் சுட்டிக்காட்ட அப்பேதையர் கண்டு மகிழும்படி நின்றவன் எனப் பொருள் காண்க. குடுமி குலைந்தவர்களையும், ஆயுதங் கண்டு கண்ணிமைப்பவர்களையும், காலைப் பின்வைப்பவர்களையும் ஆயுதத்தைக் கீழே போட்டவர்களையும் கொல்லலாகாது என்ற போர்முறையின்படி நடக்கிறான். அவ்வாறு நடப்பதனால் உங்கள் தாலிக்கு அவன் வேலியாக இருக்கிறான் என்பதும், நாம் அச்செயல் புரிந்து தப்பி வந்தோம் என்பதும் கருத்து. நாமம் - அச்சம். அதுவே நும் தாலிக்கு வேலியாயிற்று என்று கூட்டுக. கொல் - அசை. (க)

கம்பக் களிற்றுக் கடற்றானை வீரர்கட்
　　கடையிற் கடைக்கனல்எழக்
கண்தோட்டுணுஞ்சில மருட்பேய் கரிந்தெழு
　　கடுங்குருதி வெள்ளமூழ்கித்
தும்பைத் தலைச்செம் மயிர்ச்சிகை யினைச்சுடு
　　கனற்சிகை யெனப்பதைப்பச்
சூட்டிறைச் சிக்குச் சிணுங்குங் குறட்பேய்க்கோர்
　　சூர்ப்பேய் கொழுந்தசைகள்கோத்து

அம்பிற் சுடத்தான் கவந்தமோடு தொந்தமிட்
டாடும் பறந்தலை நிலத்
தானைப் பிணக்குன்றும் அவுணப் பிணக்காடும்
அளறுபட் டொழியநின்றோர்
செம்பொன் தடந்தேர் உருட்டிவரு சேவகன்
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவளர் இளங்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(சொ - ள்.) கம்பக் களிற்றுக் கடல்தானை வீரர்கட் கடையில் கடைக்கனல் எழ - கட்டுத்தறியிற் கட்டப்படுகிற யானைகளையுடைய கடல்போலும் படைவீரரின் கடைக்கண்களில் ஊழிநெருப்புண்டாக, கண்தொட்டு உண்ணும் சில மருட்பேய் - கண்களைத் தோண்டி உண்கின்ற சில மருட்சியையுடைய பேய்கள், கரிந்துஎழு கடுங்குருதி வெள்ளம் மூழ்கி - கரிந்து எழாநின்ற வேகமுள்ள உதிரவெள்ளத்திற் படிந்து, தும்பைத் தலைச்செம்மயிர்ச் சிகையினைச் சுடு கனற்சிகை எனப் பதைப்ப - தும்பைமாலையைச் சூடிய முடியிலுள்ள செம்மயிர்க் குடுமியைச் சுடுகின்ற தீக்கொழுந்து என்றே எண்ணி நடுங்காநிற்க, சூட்டு இறைச்சிக்குச் சிணுங்குங் குறட்பேய்க்கு ஓர் சூர்ப்பேய் கொழுந் தசைகள் கோத்து அம்பிற்சுட - சூட்டிறைச்சியின் பொருட்டு அழுகின்ற குறும்பசாசுக்கு ஓர் அச்சத்தைச் செய்கின்ற பேயானது கொழுவிய மாமிசக் கண்டங்களை அம்பிற் கோத்துச் சுட, கவந்தமொடு தொந்தமிட்டு ஆடும் பறந்தலை நிலத்து - உடற்குறையோடு தொடர்ந்து ஆடாநின்ற போர்க்களத்தில், ஆனைப் பிணக்குன்றும் - யானைப் பிண மலையும், அவுணப் பிணக் காடும் அளறுபட்டு ஒழியநின்று - அசுரப் பிணக்காடும் சேறு பட்டொழியும்படி நின்று, ஓர் செம்பொற் றடந்தேர் உருட்டிவரு சேவகன் - ஒப்பற்ற செம்பொன்னுன் இயன்ற பெருந்தேரை உருட்டி வருகின்ற வீரா !, சிறு தேர்உருட்டி அருள் -, திருவளர வளர்கந்தபுரி வளர் இளங்குமர !-, சிறுதேர் உருட்டி யருள் -; (எ - று.)

(வி - ம்.) சூட்டிறைச்சி - தலைக்கறி. பறந்தலை நிலம் - போர்க்களம். கடற்றானை : உவமைத்தொகை. குறட்பேய் - சிற்றுருவப் பேய். குறள் - சிறுமை, குறுகியது. கவந்தம் - உடற்குறை (தலையற்ற முண்டம்). தொந்தம் - கூத்து. பிணக் காடு - பிணக்குவியல். அளறு - சேறு. சேவகன்: அண்மை விளி.

மருட்பேய் குருதிவெள்ள மூழ்கிச் சிவந்த குடுமியை தீக் கொழுந்து என்று நடுங்கவும், குறட்பேய்க்குச் சூர்ப்பேய் தசைகள் கோத்து அம்பிற் சுடவும், உடற்குறைப் பேய்கள் ஆடுகின்ற பறந்தலை நிலம் என்று கூட்டுக. (உ)

வண்டேறு செந்நிறப் பங்கித் தலைக்கமல
வனமூடு குருதியாற்று
மால்யானை கையெடுத் தார்த்துநீந் தப்புணரி
மகரமீன் எனநினைந்து
கொண்டேகு சிறுகுடர் பெருவலை யெடுத்தெறி
குறட்பேய் நெடுஞ்சினமுறக்
குறுநரி பிடித்தீர்ப்ப அலறுவதும் வீரர்தொடு
கொலைநேமி அவுணருயிரை
உண்டேகு வதுமொருவன் விடவோ லிடுங்கரிக்
குதவவரு திகிரிஎய்க்கும்
ஒல்லென் பறந்தலை மறந்தலைக் கொண்டசூர்
உய்த்திட்ட இந்த்ரஞாலத்
திண்தேரை உருளாது நிற்கப் பணித்தவன்
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவளர் இளங்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(சொ - ள்.) வண்டு ஏறு செந்நிறப் பங்கித் தலைக்கமல வனமூடு குருதியாற்று மால்யானை கைஎடுத்து ஆர்த்து நீந்த - வண்டுகள் ஏறப்பெற்ற செந்நிற மயிர்களையுடைய தலைகளாகிய தாமரைக் காட்டூடே இரத்தவெள்ளத்தில் பெரிய யானைகள் கைதூக்கி ஆரவாரித்து நீந்திநிற்க, புணரி மகரமீன் என நினைந்து கொண்டு ஏகு சிறுகுடர் பெருவலை எடுத்து எறிகுறட்பேய் - (அந்த யானைகளை) கடலிலுள்ள மகர மச்சம் என்றெண்ணிக் கொண்டு குருதியிற் செல்கின்ற சிறு குடராகிய பெரிய வலையை எடுத்து வீசிய குட்டைப்பேய், நெடுஞ்சினம் உறக் குறுநரி பிடித்து ஈர்ப்ப - பெருங்கோபங் கொள்ளும்படி குள்ளநரிகள் பிடித்து இழுக்க, அலறுவதும் வீரர்தொடு கொலைநேமி அவுணர் உயிரை உண்டு ஏகுவதும் - அலறுவதும், வீரர் விடுகின்ற கொலைச்சக்கரம் அவுணர் உயிரை உண்டுபோவதும், ஒருவன்விட

ஓலிடும் கரிக்கு உதவவரு திகிரி ஏய்க்கும் - ஒப்பற்றவனுகிய திருமால் ஏவ முறையிட்ட யானைக்கு உதவவந்த சக்கரத்தை நிகர்க்கிற, ஒல்என் பறந்தலை - ஒல் என்று ஒலிக்கின்ற போர்க் களத்தில், மறந்தலைக்கொண்ட சூர் உய்த்திட்ட இந்திரஞாலம் திண்தேரை உருளாது நிற்கப் பணித்தவன் - கோபத்தை மிகுதியாகக்கொண்ட சூரபன்மன் செலுத்திவந்த இந்திரஞாலம் என்று சொல்லப்படுகிற திண்ணிய தேரை உருளாது நிற்கும்படி நியமித்தவனே!, சிறுதேர் உருட்டி அருள்-, திருவளர வளர்கந்த புரி வளர் இளங்குமர சிறு தேர் உருட்டி அருள் -; (எ - று.)

(வி - ம்.) குடல் - குடர்: ஈற்றுப்போலி. ஈர்த்தல் - இழுத்தல்; ஈர்: பகுதி. ஓலிட்ட கரி: கஜேந்திரன் (ஆதிமூலமே என்றழைத்த கஜேந்திர யானை.) ஓலிடுதல் - ஓலமிடுதல்; அஃதாவது முறையிடுதல். கரி - யானை; கருமையது, வடநூலார் கரமுடையது என்பர். பணித்தவன்: அண்மை விளி. பணி - ஏவு, நேமி - சக்கரம். (கூ)

பைங்கட் சிறைக்கால் கடைக்கால் செயக்கிரிகள்
விரிசிறை படைத்தெழுவபோற்
படருந்தன் வேகத்தின் ஒக்கப் பறக்கப்
பறந்தலைச் செந்தலையறும்
வெங்கண் தயித்தியர் உடற்குறை தலைக்குறை
விரைந்துயி ரினைத்தொடர்ந்து
மீச்செல்லு மாச்செல் லெனச்செலப் பூமாரி
விண்தூர்ப்ப தெனஉடுஉகப்
பொங்கற் கடற்குட்டம் அட்டதிக் குந்தமிற்
போர்செயப் பார்கவிழவெம்
பொறியுடற் சேடன் படந்தூக்கி ஆர்க்கும்
புகைப்படலம் வடவாமுகச்
செங்கட் பசுந்தோகை வாம்பரி உகைத்தவன்
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவளர் இளங்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(சொ - ள்.) பைங்கண் சிறைக்கால் கடைக்கால் செயக்கிரிகள் விரிசிறை படைத்து எழுவபோல் - பசுங்கண்களையுடைய

சிறகுக்காற்றானது ஊழிக்காற்றை உண்டாக்க மலைகள் விரிந்த சிறகுகள் பெற்று எழுவனவற்றைப் போல, படருந்தன் வேகத்தின் ஒக்க பறக்க - செல்லுகின்ற தனது வேகத்தால் உடன் பறக்க, பறந்தலை செந்தலை அறும் வெங்கண் தயித்தியர் உடற்குறை தலைக்குறை விரைந்து உயிரினைத் தொடர்ந்து மீச்செல்லும் - போர்க்களத்தில் செந்தலை அறுபட்ட தறுகண்மையுள்ள தயித்தியர் (அவுணர்) உடற்குறைகளும் தலைக்குறைகளும் விரைவாய் உயிரைப் பின்பற்றி மேலே செல்கின்ற, மா செல் எனச் செல்ல - கரிய மேகம்போலப் போகவும், அ பூ மாரி விண் தூர்ப்பது என - அந்த மலர்மழை ஆகாயத்தைத் தூர்ப்பது போல, உடு உக - விண்மீன்கள் உதிரவும், பொங்கற் கடற்குட்டம் அட்டதிக்கும் போர்செய பார் கவிழ - பொங்குதலையுடைய கடற்பள்ளங்களும் எட்டுத் திக்குகளிலும் தம்மிற் போர்புரியவும் பூமியானது குப்புறவும், வெம்பொறி உடல் சேடன் படம்தூக்கி ஆர்க்கும் புகைப்படலம் வடவாமுகம் செங்கண் பசுந்தோகை வாம்பரி உகைத்தவன் - வெவ்விய புள்ளிகளையுடைய உடம்புடைய் ஆதிசேடனது படத்தைக் கவ்வி எடுத்து ஆர்த்தலால் உண்டாகின்ற புகைக் கூட்டத்தையுடைய வடவைத் தீயை நிகர்த்த சிவந்த கண்களையும் பசுமையாகிய கலாபத்தையும் உடைய மயிலாகிய தாவும் வாகனத்தை (குதிரையை)ச் செலுத்தினவனே !, சிறுதேர் உருட்டி அருள்-, திருவளர வளர் கந்தபுரிவளர் இளங்குமர ! சிறுதேர் உருட்டி அருள்-; (எ - று.)

(வி - ம்.) பைங்கண் : பண்புத்தொகை (பசுமை+கண்). சிறைக்கால்-சிறகுக்காற்று. கடைக்கால்-ஊழிக்காற்று. கடையுகக்கடை (ஊழிமுடிவு.) படர்தல் - செல்லுதல். உடு - விண்மீன். வாவும் - தாவும், வாவெனத் தொக்கது. தோகை - சினையாகுபெயராய் மயிலை உணர்த்திற்று. உகைத்தல் - செலுத்தல், உய்த்தல். சிறைக் காற்றிறுற் கிரிகள் பறக்க, உடற்குறை தலைக்குறை செல் எனச் செல்ல, உடு உக, கடற்குட்டம் தம்மிற் போர்செய ,பார்கவிழ சேடன் படத்தைத் தூக்கி யார்க்கும் பசுந்தோகை வாம்பரி எனவும், புகைப்படல வடவாமுகச் செங்கட் பசுந்தோகை எனவும் பொருள்கொள்க. வடவாமுகம் என்பது பெண்குதிரை முகம்போலக் கடலில் ஊழிக்காலத்துத் தோன்றும் தீ. அத்தீயை ஒத்த சிவந்த கண் என்க. (அ)

நெய்வைத்த கூந்தற் பிடிக்குதவ நாற்கோட்டு
நிகளத் தடங்குன்றுவான்
நிமிரும் கதிர்க்குலைச் செந்நெலைப் பாகுபடு
நெட்டிலைக் கன்னல்கோல்எனுக்

கைவைத் திடப்பரி முகஞ்செய்து வெய்யோன்
கடும்பரியை நட்புக்கொளும்
கழனிவிரி காவிரித் திருநாட கற்பகக்
காட்டிற் பிறந்துபிரியா
மெய்வைத்த காதன்மை அரமகளிர் பேராய
வெள்ளந் திளைத்தாடிஓர்
மெல்நடைக் கேக்கற்ற பிடிபின் பிடிக்கமுலை
வேழங்கள் உடனுலாவும்
தெய்வப் பிடிக்குக் கிடைத்ததொரு மழகளிறு
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவளர் இளங்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(சொ - ள்.) *நெய்வைத்த கூந்தற் பிடிக்கு உதவ நால்கோடு நிகளம் தடம் குன்று - நெய்பூசப்பட்ட கூந்தலையுடைய பெண் யானைக்குக் கொடுக்கும் பொருட்டு நான்கு கொம்புகளையுடைய சங்கிலிபூண்ட பெரிய மலைபோன்ற ஐராவதமானது, வான்மிரும் கதிர்க்குலைச் செந்நெல்லை பாகுபடு நெடுஇலை கன்னல்கொல் எனு கை வைத்திட - ஆகாயம் அளவும் உயர்ந்த கதிர்களோடு கூடிய செந்நெற்றாள்களைச் சர்க்கரைபடுகிற நெடிய இலைகளையுடைய கரும்போ என்று கைவைத்துப் பிடுங்கும்படி, பரிமுகம் செய்து வெய்யோன் கடும்பரியை நட்புக்கொளும் கழனிவிரி திருக் காவிரி நாட - குதிரைமுகத்தைப்போலக் குலையை வளைத்து சூரியனது வேகத்தையுடைய குதிரைகளை நட்புச் செய்தற்குரிய வயல்கள் பரந்த அழகாகிய காவிரி நாடனே !, கற்பகக் காட்டிற் பிறந்து பிரியா மெய்வைத்த காதன்மை அரமகளிர் பேர் ஆய வெள்ளம் திளைத்து ஆடி - கற்பகக்காட்டில் தோன்றிப் பிரியாத உண்மையாகிய அன்பினையுடைய தெய்வப் பெண்களது பெரிதாகிய ஆயவெள்ளம் படிந்து ஆடி, ஓர் மெல்நடைக்கு ஏக்கற்ற பிடிபின் பிடிக்கமுலை வேழங்கள் உடன் உலாவும் - ஒப்பற்ற மெல்லிய நடைக்கு ஏக்கற்ற பெண்யானை பின்பற்ற முலையானைகளோடு உலாவுகின்ற, தெய்வப்பிடிக்குக் கிடைத்தது ஒரு மழகளிறு - தெய்வயானைக்கு வாய்த்ததாகிய ஒப்பற்ற இளங் களிறே ! சிறுதேர் உருட்டி அருள்-; திருவளர வளர்கந்த புரிவளர் இளங்குமர - செல்வம் பெருகி உயர்ந்த கந்தபுரியில் வளர் இளங்குமரனே ! சிறுதேர் உருட்டி அருள் -;* (எ - று.)

(வி - ம்.) 'நாற்கோட்டு கிகளத் தடங்குன்று' என்றது ஐராவதத்தை. இஃது இந்திரன் யானை. கிகளம் - விலங்கு, சங்கிலி. நாற்கோடு : பண்புத்தொகை. குன்று : உவமையாகு பெயர். யானையைக் கைம்மலை, அசையும் மலை என்பர். குதிரை முகஞ் செய்தல் - வளைதல் (குனிதல்). மழகளிறு : உரிச்சொற் றொடர், அண்மைவிளி. ஏக்கறல் - ஏங்குதல். முலையானைகள் என்றது தெய்வப் பெண்களை. (ரு)

பற்றுவிற் காமன் கொடிப்படைக் கூரெலாம்
படைவீடு கயல்கள்தாவும்
பழனங்க ளோஅத்ர சாலைபூஞ் சோலைப்
பரப்பெலாங் காற்றேரோடும்
கோற்றவங் கங்குற் கடாயானை யுங்கட்டு
கூடமே யெனினுமருதக்
கோமகன் குடிகொண்ட சோணாடு சேணாடு
குங்குமங் கோட்டுதிண்டோள்
பொற்றடம் குன்றினிரு கோங்கைப் பொருப்புமொரு
பூங்குழற் காடும்வெயில்கால்
புனைமணிக் கலைஅல்குல் மாக்கடலும் ஏந்தியோர்
புனத்தின்கண் மிகநுடங்கும்
சிற்றிடைக் கோல்குமேன் கொடிபடர நின்றவன்
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவளர் இளங்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(சொ - ள்.) பற்றுவிற் காமன் கொடிப்படைக்கு ஊர் எலாம் படைவீடு - பிடித்த கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனது கொடிப்படைக்கு ஊர் முழுவதும் பாசறை, கயல்கள்தாவும் பழனங்களோ அஸ்திரசாலை - கயல்மீன்கள் குதிக்கின்ற வயல் களோ அம்புச்சாலை, பூஞ்சோலைப் பரப்பு எல்லாம் கால்தேரோடும் கொற்றம் அம் கங்குல் கடாயானையும் கட்டு கூடமே எனினும் - மலர்ச்சோலைப் பரப்பு முழுவதும் தென்றற் காற்றாகிய தேருடனே வெற்றியைத் தருகின்ற அழகிய இரவு ஆகிய கடா யானையையும் கட்டுகின்ற கூடமே யாயினும், மருதம் கோமகன் குடிகொண்ட சோணாடு-மருதநிலமாகிய அரசகுமாரன்

குடிகொண்டிருக்கிற சோணாடனே, சேண் ஆடு குங்குமம் கொட்டு திண்டோள் தடம்பொன் குன்றின்-திரட்சி பொருந்திய குங்குமம் அப்பிய திண்ணிய தேகங்களாகிய பெரிய பொன்மலை மேல், இரு கொங்கை பொருப்பும் - இருதலை மலையும், ஒரு பூ குழல் காடும் - ஒப்பற்ற மலர்க்கூந்தலாகிய காடும், வெயில்கால் புனைமணிகலை அல்குல் மாகடலும் ஏந்தி-ஒளியை வீசுகின்ற அலங் கரிக்கப்பட்ட மணிகள் இழைத்த மேகலையுடுத்த நிதம்பமாகிய பெருங்கடலும் தாங்கி, ஓர் புனத்தின்கண் மிக நுடங்கும் சிற்றி டைக்கு ஒல்கும் மெல்கொடி படரநின்றவன் - ஒப்பற்ற தினைப் புனத்தில் மிகுதியாகத் துவளாநின்ற சிற்றிடையோடு அசை கின்ற மெல்லிய கொடியானது படர்ந்து ஏறும்படி நின்றவனே!, சிறுதேர் உருட்டி அருள் -, திருவளர வளர் கந்தபுரிவளர் இளங் குமர! சிறுதேர் உருட்டி அருள் -; (எ - று.)

(வி - ம்.) பற்று-பிடி. வில் - கரும்புவில். கொடிப்படை - தூசிப்படை. கால் தேர் - தென்றல் காற்றாகிய தேர். கடா யானை - ஆண்யானை. கடாம்-மதம். கூடம்-யானைகட்டு மிடம். சிற்றிடைக்கு : உருபு மயக்கம். (சு)

கோல்பாய் பசும்புண் அசும்புகும் பத்தடங்
குன்றுகவுள் மடைதிறந்து
கோட்டுநெட் டருவியோடு தேனருவி யுந்திரை
கொழித்துடன் கோப்பமேதிப்
பால்பாய் பெருக்கா றுவட்டேழுதல் தன்துணைப்
பாவைய ரோடுங்குறுகும்அப்
பாகீ ரதிக்குநிகர் தண்டுறை தொறுந்திசைப்
பாலர்மேற் படையெடுத்து
வேல்பாய் நெடுங்கட் கடற்றானை யொடுமொருவன்
மேற்செல்ல நாற்றிசையிலும்
வெற்றிக் கயற்கொடி யெடுத்தென எடுத்தெறியும்
வெண்திரை கிழித்துவெடிபோம்
சேல்பாய் தடம்பணை உடுத்தகா விரிநாட
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவளர் இளங்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(சொ. வ்.) கோல்பாய் பசும்புண் அசும்பு கும்பம் தடங்குன்று கவுள் மடைதிறந்து கொட்டுநெடு அருவியொடு - தாறு பாய்ந்துண்டாகிய பச்சைப்புண் கசிந்துகொண்டே யிருக்கின்ற கும்பத்தலத்தையுடைய பெரிய யானையானது, கபோல மடையைத் திறந்து சொரிகின்ற பெரிய அருவியுடன், தேன் அருவியும் திரை கொழித்து உடன் கோப்ப - தேன் அருவியும் அலையெறிந்து ஒன்றாய்க் கோத்துக்கொள்ள, மேதிபால் பாய பெருக்கு ஆறு உவட்டு எழுதல் - எருமைப்பால் பாய்கிற பெருக்கம் நிறைந்து எழுதலானது, தன் துணைப் பாவையரொடும் குறுகும் அ பாகீரதிக்கு நிகர் தண்துறைதொறும் - தனக்குத் துணையாகிய யமுனை காளிந்தியென்ற மாதர்களோடும் சேர்ந்து வந்த கங்கைபோலத் தோன்றும் குளிர்ந்த துறைதோறும், திசைப்பாலர்மேற் படையெடுத்து வேல்பாய் நெடுங்கண் கடற்றானையொடும் ஒருவன் மேற்செல்ல - திசைக்காவலர்மீது வேல் போலப்பாய்கிற நெடுகிய கண்களையுடைய பெண்களாகிய கடல்போலும் சேனையோடும் ஒப்பற்றவனாகிய மன்மதன் படையெடுத்துச் செல்லும்பொருட்டு, நால்திசையினும் வெற்றி கயல் கொடி எடுத்து என - நான்கு திக்கிலும் வெற்றியைத் தருகின்ற மீனக்கொடிகளை உயர்த்தினாற்போல, எடுத்து எறியும் வெண் திரை கிழித்து வெடிபோம் சேல்பாய் தடம்பணை உடுத்த காவிரி நாட! - எடுத்து வீசுகின்ற வெள்ளிய அலைகளைப் போழ்ந்து கொண்டு மேலே தாவுகின்ற சேல்மீன்கள் பாய்தற்கு இடமாகிய பெரிய வயல்களாற் சூழப்பெற்ற காவிரி நாடனே!, சிறுதேர் உருட்டி அருள் -, திருவளரவளர் கந்தபுரிவளர் இளங்குமர! சிறுதேர் உருட்டி அருள் -; (எ - று.)

(வி - ம்.) தாறு - அங்குசம், கோல். ஒருவன் - ஈண்டு மன்மதன். யானை மதமும் தேனும் கறுப்பு நிறமுடையன. காவிரிநீர் வெண்ணிறமுடையது இவைகள் ஒன்றாய்க் கலந்த தோற்றம் கங்கை என்ற பெண் தன் துணைவியராகிய யமுனை காளிந்தி என்பவர்களோடு சேர்ந்துவருவதுபோலத் தோன்றும் நீர்த்துறை என்பது கருத்து. கங்கையின் நிறம் வெண்மை யமுனை காளிந்தியின் நிறம் கருமை. ஆதலால் இவ்வாறு கற்பனை செய்தார் என்க. கெண்டை மீன்கள் மேலே தாவுவது மன்மதனுக்கு வெற்றிக்கொடி எடுத்ததுபோலத் தோன்றும் என்பது. (எ)

மீத்தந்த மாகத்து மேகத்தி னூடுமுடு
மீன்இரியல் போகஉகளும்
வெடிவாளை மதியக டுடைத்தூற்று தெள்ளமுத
வெள்ளருவி யாற்பசுந்தண்

காத்தந்த சண்பகப் பூவேரி மாரிசெய்
காவேரி ஆயிரமுகக்
கங்கையா கச்செய்து மீட்டுநாற் கோட்டுவெங்
களிறுபிளி றத்தாவிவான்
பூத்தந்த கற்பகக் காட்டினை உழக்கிவிரி
பொற்ரு தெழுப்பிமற்றப்
பூந்துகட் படலத்தி ஞல்தெய்வ நதியையும்
பொன்னிநதி யாகச்செயும்
தேத்தந்த தண்பணை உடுத்ததீம் புனல்நாட
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவளர் இளங்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(சொ - ள்.) *மீத்தந்த மாகத்து மேகத்திஞேடும் உடுமீன் இரியல்போக - மேலிடத்துள்ள ஆகாயத்தில் மேகத்திஞேடும் விண்மீன்கள் ஓட்டெடுக்க, உகளும் வெடிவாளை மதி அகடு உடைத்து ஊற்று தெள்அமுத வெள்அருவியால் - துள்ளுகின்ற வெடிவாளைகள் சந்திரன் வயிற்றைக் கிழித்து அங்கிருந்து ஊற்றப்படுகிற தெள்ளிய அமுதத்தின் வெள்ளிய அருவிப் பெருக்கால், பசுந்தண் காத்தந்த சண்பகப் பூவேரி மாரிசெய் காவேரி ஆயிரமுகக் கங்கையாகச் செய்து - பசிய தண்ணிய சோலைதந்த சண்பகமலர்த் தேஞனது மழைபோலப் பெருகுகிற காவிரியாற்றை ஆயிரமுகங்களையுடைய கங்கையாகச் செய்து, மீட்டும் நால்கோடு வெங்களிறு பிளிறத் தாவி - மறுபடியும் நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள்ளிய யானையானது ஒலிக்கும் படி மேல் எழுந்து, வான்பூ தந்த கற்பகக் காட்டினை உழக்கி - மேலான மலர்களைத் தந்த கற்பகக் காட்டை அலைத்து, விரிபொன் தாது எழுப்பி அ பூதுகள் படலத்திஞல் தெய்வ நதியையும் பொன்னி நதியாகச் செய்யும் - விரிந்த பொன் போலும் மகரந்தத்தை எழப்பண்ணி அந்த மலர்த்துகளின் கூட்டத்திஞல் தேவநதியையும் பொன்னதியாகச் செய்யும், தேத்தந்த தண்பணை உடுத்த தீம்புனல் நாட ! - இனிமையைத் தந்த தண்ணிய வயல்களாற் சூழப்பட்ட இனிமையாகிய நீர் நாடனே !, சிறுதேர் உருட்டி அருள்-, திருவளர வளர்கந்தபுரி வளர் இளங்குமர ! சிறுதேர் உருட்டி அருள் - ; (எ - று.)*

(வி - ம்.) வெண்களிறு-வெள்ளையானை (ஐராவதம்). (அ)

கள்ளவிழ் நறுங்கோடிகள் கமுகிற் படர்ந்துபூங்
கற்பகத் தும்படர்தலால்
காமன் பெருஞ்சேல்வம் அன்னவர்கள் குழுமியக்
கமுகின் கழுத்தில்யாத்த
ஒள்ளோளிய செம்மணிப் போன்னூசல் பன்முறை
உதைந்தாட ஆடுந்தோறும்
ஒண்கமு கோடுந்துணர்ப் பைங்கற் பகக்காடும்
ஒக்கஅசை யத்தலையசைத்
தள்ளிலை அலங்கல்வேல் எம்பிரானைப்பாடி
ஆடுகின் றுரேனத்தாம்
அலர்மாரி போழிவபோல் அங்கற் பகத்தேய்வம்
அம்போன்மலர் மாரிதூர்க்கும்
தேள்ளுதமிழ் விரிபுனற் காவிரித் திருநாட
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவளர் இளங்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(சொ - ள்-) கள்அவிழ் நறும்கொடிகள் கமுகிற் படர்ந்து பூங்கற்பகத்தும் படர்தலால் - தேனோடு மலர்ந்த மணமுள்ள கொடிகள் கமுகமரத்தின்மேற் படர்ந்து அழகிய கற்பக மரத்தின் மேலும் படர்வதனுல், காமன் பெருஞ்செல்வ மன்னவர்கள் குழுமி அக்கமுகின் கழுத்தில் யாத்த - காமனது பெருஞ் செல்வத்தைப் போன்ற மங்கையர்கள்கூடி அந்தக் கமுகமரத்தின் கழுத்திற்கட்டின, ஒள்ஒளிய செம்மணிப் பொன்னூசல் பன்முறை உதைந்து ஆட - ஒட்பமாகிய ஒளியையுடைய செம்மணிகளாற் செய்யப்பட்ட பொன்னூசலைப் பல முறையும் உதைந்து ஆட, ஆடுந்தொறும்-அவ்வாறு ஆடும்போதெல்லாம், ஒண் கமுகொடும் துணர்ப்பைங் கற்பகக்காடும் ஒக்க அசையத் தலை அசைத்து - ஒள்ளிய கமுகொடும் மலர்க்கொத்துக்களையுடைய பசிய கற்பகக் காடும் கூடவே அசையும்படி தலையாட்டி, அள்இலை அலங்கல் வேல் எம்பிரானைப் பாடி ஆடுகின்றனர் என - கூர்மையான இலை போன்ற வடிவும் மாலையும் கொண்ட வேற்படையையுடைய எம் இறைவனைப் பாடி ஆடுகின்றுர் என்று நினைத்து, தாம் அலர்மாரி பொழிவபோல் அம் கற்பகத் தெய்வம் அம்பொன் மலர்மாரி தூர்க்கும் - தாமும் மலர்மழை சொரிவனபோல அழகாகிய

கற்பகத் தெய்வமானது அழகையுடைய பொன்மலர் மழையால் தூர்க்கின்ற, தெள்ளு தமிழ் விரிபுனல் காவிரித் திருநாட- தெளிந்த தமிழ் பரவிய நீரையுடைய அழகாகிய காவிரி நாடனே !, சிறுதேர் உருட்டி அருள்-, திருவளர வளர்கந்தபுரி வளர் இளங்குமர-, சிறுதேர் உருட்டி அருள் - ; (எ - று.)

(வி - ம்.) கா-கற்பகச்சோலை. மன்-இறைவன். இந்திரன் எனக்கொண்டு அவனது செல்வம் போன்ற அரம்பையர் எனப் பொருள்கோடலும் ஆம். யாத்தல் - கட்டுதல். கள் - தேன். குழுமி - கூடி; குழுமு: பகுதி. பொன்னூசல் - பொன்னலாகிய ஊஞ்சல். துணர் - பூங்கொத்து. அள்ளிலை - கூர்மையான இலை வடிவுள்ள. மலர்மாரி-மலர்மழை. தூர்க்கும் - நிரப்பும். உருட்டி: பிறவினை வினையெச்சம்; உருள்: தன்வினைப் பகுதி. (க)

வாராட்டு தடமுலைப் பாலொழுகி வழிவதென
மணிமுறுவல் நிலவுகாலும்
மழலைவாய் முத்துண்டும் உச்சிமோந் துந்திரு
மடித்தலத் தினில்இருத்திப்
பாராட்டி யுந்தமது கண்மணிப் பாவைநின்
படிவமா கக்காட்டியிப்
பாலரோடும் விளையா டெனப்பணித் துந்தங்கள்
பார்வைகளி யாடச்செயும்
தாராட்டு மதிமுடித் தீராத வினைதீர்த்த
தம்பிரா னுந்தம்பிரான்
தழலுருவில் ஒருபாதி குளிரஒரு புறநின்ற
தையனு யகியும்வைத்துச்
சீராட்டி விளையாடு சேனாபதிக்கடவுள்
சிறுதேர் உருட்டியருளே
திருவளர வளர்கந்த புரிவளர் இளங்குமர
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(சொ - ள்) வார்ஆட்டு தடமுலைப் பால்ஒழுகிவழிவது என மணிமுறுவல் நிலவுகாலும் - வார் அணிந்த பெரிய முலையினின் றும் பாலானது ஒழுகப்பெற்று வழிந்தோடுதல் போல, முத்துப் போலும் பற்கள் நிலவை உமிழ்கின்ற, மழலைவாய் முத்து

உண்டும் உச்சிமோந்தும் திருமடித் தலத்தினில் இருத்திப் பாராட்டியும் - மழலைச் சொற்களையுடைய வாயினை முத்த மிட்டும், உச்சியை மோந்தும் அழகிய மடித்தலத்தினில் வைத்துக் கொண்டு அருமை பாராட்டியும், தமது கண்மணிப்பாவை நின் படிவம் ஆகக் காட்டி-தமது கண்மணிப் பிரதிமையை உன் உருவ மாகக் காட்டி, இப் பாலரொடு விளையாடு எனப் பணித்தும் தங்கள் பார்வை களியாடச் செய்யும் - இந்தச் சிறுவரோடும் விளையாடு என்று நியமித்தும் தங்கள் பார்வைகள் களிப்பில் மூழ்கப்பண்ணுகின்ற, தார் ஆட்டுமதிமுடித் தீராத வினை தீர்த்த தம்பிரானும் தம்பிரான் தழல் உருவில் ஒருபாதி குளிர ஒருபுறம் நின்ற தையல் நாயகியும் வைத்து-மாலையைத்தரித்த பிறையை முடித்த திருமுடியை உடைய தீராதவினை தீர்த்த தம்பிரானும் அந்தத் தம்பிரானது நெருப்பு உருவத்தில் ஒரு பாதி குளிரும்படி ஒரு பக்கத்தில் நின்ற தையல்நாயகியும் தம்மிடத்தில் வைத்து, சீராட்டி விளையாடு சேனபதிக்கடவுள் - சீராட்டி விளையாடுகின்ற சேனபதிக் கடவுளே!, சிறுதேர் உருட்டி அருள் -, திருவளர வளர்கந்தபுரிவளர் இளங்குமர! சிறுதேர் உருட்டி அருள் - ; (எ - று.)

(வி - ம்.) மணிமுறுவல் முத்துப்போன்ற பற்கள், முறுவல் நிலவு - பற்களாகிய நிலவு. நகையாகிய நிலவு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். முன்னது உவமைத்தொகை, பின்னது பண்புத் தொகை.

வார் - கச்சு. காலும் - சொரியும், பொழியும், உமிழும். மோந்து - மோ என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம். இது முகந்து என்றும் வரும். மதிமுடி-மதியைச் சூடிய தலை. தழலுரு - நெருப்பு வடிவு. புறம், பக்கம். சேனபதிக்கடவுள்-படைத்தலைவனாகிய முருகப் பெருமான். (க0)

முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்

மூலமும் விளக்கவுரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

பொருட் குறிப்புக்கள்

[எண் - பாட்டின் எண்]

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை